

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET HOGER ONDERWIJS

Jurisprudentie 2011

Inhoud register 2011

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau College van Beroep voor het hoger onderwijs

Lange Voorhout 9-13
2514 EA den Haag
Postbus 636
2501 CP Den Haag

T 070-3765400
F 070-3563275
M 06-31749275
E info@cbho.nl
W www.cbho.nl

© 2011 Bureau CBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 j° het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voor komen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 2011/

TREFWOORDENREGISTER

Trefwoord

Uitspraaknummer

A

Aanmelding	11/086
Aanvraag	10/036, 11/076
Advies	
- mondeling	10/059
- studentendecaan	10/059, 10/060.5
- studieadviseur	10/078
Afdoening	
- buiten zitting	11/145, 11/146.6, 11/146/6, 11/184
Afronding opleiding	11/027, 11/056
- eerste fase	11/056
Afstudeerdatum	10/086
Algemeen geldende normen en waarden	
- schending	10/055
Algemeen verbindend voorschrift	10/064, 10/07, 11/116, 11/102, 11/103
Alternatief toetstraject	11/121
Attitude	
- onprofessioneel	11/006
Autonomie	
- instelling	11/026, 11/047

B

BaMa	
- graad (eerder behaald)	10/064
- overstap naar	11/013
- structuur	11/013, 11/069
Beëindiging	
- stage	11/010
Beginsel	
- gelijkheids-	10/050, 11/013, 11/019, 11/019.1
- rechtzekerheids-	10/059
- redelijkheids-	11/013
- vertrouwens-	11/034
- zorgvuldigheids-	10/050
Behandeling	
- ter zitting	11/062.2
Bekendmaking	11/085
Belang	11/047.1
- proces	10/052, 10/057, 10/061
- spoedeisend	11/003.1, 11/030.1, 11/039.1
- ontbreken	11/006
Beleid	
- inschrijving vóór 01-10-2010	11/005, 11/005.1
- vrijheid	
Beleidsregels	10/053
Beoordeling	11/025
- overzicht	11/085.4
- stageverslag	11/096
- coschap	11/095
Beroep	
- ontvankelijkheid	11/003, 11/025, 10/087, 11/140
Beroepschrift	11/184
- ondertekening	10/085
- termijnoverschrijding	11/024
Beslissing	
- niet op rechtsgevolg gericht	11/066

Besluit	
- dwingende bepaling	10/064
- intrekken	10/061
- intrekken bestreden	10/052, 10/057, 10/061
Bevoegdheid	11/026, 11/047, 11/144, 11/134
- examiner	11/095
- examencommissie	11/107, 11/098
- CBE	11/095
Bewijslastverdeling	11/098
Bewijs van toelating	10/070
Bewijsvoering	11/119, 11/119.1, 11/120, 11/120.1
Bezwaar	
- ontvankelijkheid	10/053, 11/025
Bindend negatief studieadvies	11/028, 11/039, 11/050, 11/061, 11/152.1
Bijzondere familie-omstandigheden	11/039, 11/021, 11/076
Bijzondere omstandigheden	11/027, 11/069, 11/074, 11/113, 11/116, 11/121, 11/102, 11/103, 11/098
Bijzondere prestatie	11/085
Bijzondere rechtsmiddelen	11/067.4, 10/036, 10/077, 10/077.1, 10/080, 11/012.1, 11/013, 11/032, 11/041, 11/041.1
- advies studenten decaan	10/060.5
- bachelor graad	11/009
- eigen bedrijf	10/077, 10/077.1
- familie	11/039.1
- kennelijk onredelijk	11/009
- tijdstip melding	10/078
- tijdstip beoordeling	10/080, 11/012.1
Bindend negatief studieadvies	10/059, 10/075, 10/077, 10/077.1, 10/078, 10/079, 10/088, 10/080, 11/012.1, 11/032, 11/039.1, 11/041, 11/152.1, 11/041.1
Bindend Studie Advies	10/075

C

CBE	
- geen administratieve rechter	20/080, 11/012.1
- onafhankelijkheid leden	10/058
- procedure	11/050, 11/178, 11/178.1
- procespartij	10/075, 11/050
- samenstelling	11/050, 11/178, 11/178.1
Collegegeld	
- differentiatie instellings-	11/019, 11/019.1
- instellings-	10/060.5, 10/064, 11/009, 10/071, 11/033, 11/38, 11/040, 11/109, 11/109.1
- restitutie	10/086
- voldoening	11/005, 11/005.1
- wettelijk	10/083
Co-schappen	11/006, 11/026, 11/047, 11/056
CRIHO	11/019, 11/019.1
CROHO-opleiding	11/134
Curriculum	11/084

D

Decaan	
- studenten	10/059, 11/041, 11/041.1
Decentrale selectie	11/085, 11/085.1
- toetsingskader	10/050
Deficiënties	11/031
Deskundigenoordeel	11/092
Discriminatie	10/071

Doctoraal	
- bul	11/056
- curriculum	11/013
- herkansing	11/013
- opleiding	11/027
Doorzending	
- klacht	11/004
Dwingende bepaling	10/064
E	
Eigen verantwoordelijkheid	
- student	11/121
Evenredigheidsbeginsel	11/149, 11/149.1
Examencommissie	10/080, 11/012.1
- positie	10/075
Examenfraude	11/119, 11/119.1, 11/120, 11/120.1
	11/149, 11/149.1
Extra toets	11/113
F	
Feiten en omstandigheden	
- nieuwe	11/067.4
Feitenonderzoek	11/092
Financiële ondersteuning	11/076
Fraude	11/092
Functioneren student tijdens stage	11/010
Fundamentele rechtsbeginselen	11/062.2
G	
Gedragingen en handelingen	10/055
Geldigheidsduur	
- tentamens	11/098
Gelijkheidsbeginsel	11/010, 11/027, 11/069
Gemachtigde	11/062.2
Getuigschrift	
- correcties	10/086
Goede procesorde	11/010, 11/062.2
Graad	
- tweede	11/116
Griffierecht	11/136, 11/160
- voldoen	11/049, 11/051
- niet voldaan	10/087, 11/002 11/003, 11/022
H	
Hardheidsclausule	10/014, 11/023, 11/026, 11/047
Herkansing	10/088, 11/013, 11/038. 11/152.1
Heroverweging	
- bezwaar	11/085
Herstel gemaakte fout	11/033
Herziening	11/022.2, 11/067.4, 11/085.4
Huis- en ordemaatregel	11/073.1, 11/059
I	
Inbreng	
- argumenten	11/010
Informatieverstrekking	11/102, 11/103
Inloten	
- niet	10/070

Inschrijving	11/006, 11/061, 11/086, 11/080
- beleid vóór 01-10-2010	11/005, 11/005.1
- beëindiging	10/055, 10/086
- niet	10/060.5, 10/070
- Ononderbroken	11/027
- Osiris	10/086
- periode tot definitieve	10/070
- permanente weigering	10/055
Instellingscollegegeld	11/116, 11/102, 11/103
Instellingsregeling	
- totstandkomingstermijn	11/019, 11/019.1
Interne voorfase	
- Bezwaarprocedure	11/121
Intimiderend gedrag	11/059
Iudicium	
- cum laude	11/062
K	
Kennen en kunnen	10/050, 11/092
Klacht	11/004, 11/144
Kortsluiting	11/082, 11/082.1
- CBE procedure	11/178, 11/178.1
Kostenvergoeding	11/165.6
L	
Leraarschap	
- eisen	10/055
M	
Mededeling studentendecaan	11/109, 11/109.1
Meestbegunstigingsclausule	10/071
Melding	
- professioneel gedrag	11/095
Minnelijke schikking	10/058
Multiple-choice tentamens	11/082, 11/082.1
Motivering	11/026, 11/047, 11/092, 11/119, 11/119.1
	11/120, 11/120.1, 11/058
- onvoldoende	10/088
Motiveringsbeginsel	11/149, 11/149.1
N	
Nadere vooropleidingen	11/031
Naheffing	11/102, 11/103
Nationaliteit	10/071
Ne bis in idem	11/073.1
Nederlands Amerikaans vriendschapsverdrag	10/071
Niet horen	11/041, 11/041.1
Numerus fixus	10/070
O	
Objectief criterium	11/074
Omgangsvormen	
- seksueel	10/055
Omstandigheid (niet bekend te tijde van uitspraak)	11/085.4
Onderscheid	
- bijzondere versus	11/096
Onderwijs	
- inrichting onderwijs- en examen	11/026, 11/047
- instelling orgaan HO	10/080, 11/012.1
- toegangseis	11/026, 11/047
- veranderingen programma	11/034
Onderwijseenheid	

Onderwijsinhoudelijke beoordeling	11.057
- geldigheidstermijn	10/053
Openbare instellingen	11/096
Opleiding	
- bachelor (tandheelkunde)	010/070
- propedeutische fase	10/079
- specialisten	11/019, 11/019.1
- tweede	10/064
- tweede bachelor-	10/060.5, 11/019, 11/019.1
- tweede graad	11/009
Opleidingseisen	
- taaltoets	10/088
Orgaan instelling HO	10/080, 11/012.1
Oude stijl	11/069
Overgangsbepaling	11/040
Overgangsrecht	11/009
Overgangsregeling	11/109, 11/109.1, 11/102, 11/103
Overmacht	11/116, 11/102, 11/103
Ov-kaart	11/014

P

Patiëntenbelang	11/026, 11/047
Persoonlijke omstandigheden	11/028
Plagiaat	11/119, 11/119.1, 11/120, 11/120.1
Premasterprogramma	11/033
Procedure	
- minnelijke schikking	10/058
Proces	
- belang	10/052, 10/057, 10/061, 11/050, 11/075.5
- kosten	11/068.2
- partij	10/080, 11/012.1, 10/084, 11/011.11/44
Procesvertegenwoordiging	
- beroepsmatig	11/026, 11/047
Propedeuse-certificaat	11/119, 11/119.1, 11/120, 11/120.1, 11/091
Proportionaliteit	11/149, 11/149.1
Positie examencommissie	10/084, 11/011, 11/44
Postbehandeling	
- afhalen poststuk	11/022.2
- aanbieden aangetekend poststuk	11/022.2
- Bezorging	11/140
- registratievolgsysteem TNT post	11/022.2
Poststempel	11/184

R

Rechtsgevolgen	11/032
Rechtsmacht	11/134
Rechtsmiddelenverwijzing	11/096
Rechtszekerheidsbeginsel	11/033, 11/038
Redelijke termijn	11/034
Regeling	
- overgangs-	11/009
- (on)verbindendheid	10/064
Rechtsmiddelenclausule	11/021

S

Sanctie	
- strafrechtelijk	11/073.1
Schade	11/006
Schadevergoeding	11/014, 11/032, 11/086
Schakelprogramma	
Scriptie	
- toelatingsvereisten tweede fase opleiding	11/056
Selectiecriteria	

Spoedeisend belang	11/152.1
Stage	11/057, 11/085.1, 11/107
- tandheelkunde	10/070
Strafrecht	
- verhouding WHW	10/055
Strijd met wet	11/013, 11/092
Student	
- burgerlijke staat	10/083
- EER – nationaliteit	10/083
- EU – burger	10/083
- familieleden	10/083
Studentendecaan	11/076
Studie	
- herkansing	10/088
- onderbreking	10/060.5
Studielink	10/070, 11/086
Studiepunten	
- toekenning	11/026, 11/047
- registratie	11/084, 11/091
Studievoortgang	11/003.1, 11/030.1
- invloed ongeval	10/077, 10/077.1
- norm	11/039.1
- registratie	11/121

T

Taak	
- rechter	11/019, 11/019.1
- wetgever	11/019, 11/019.1
Tegemoetkomen aan	11/146.6
- beperking mogelijkheden	11/013
- beroep	11/165.6
- bezwaar	11/146.6
- tentamen	
Termijn	
- geldigheids-	10/053
- overschrijding	10/036, 10/058, 10/066, 10/079, 10/085, 11/062, 11/096 11/145, 11/146.6, 11/160 10/087, 11/002, 11/003, 11/140, 11/022, 11/024, 11/025, 11/026, 11/021, 11/036 11/047, 11/032, 11/049, 11/051, 11/184
- redelijk	11/034
- van orde	11/032
Terpostbezorging	11/014
Terugwerkende kracht	11/080
Tijdstip	
- behalen getuigschrift	10/077, 10/077.1
- overleggen medische verklaring	10/077, 10/077.1
Toegangseis	11/026, 11/047
Toegang onderwijs	
- hoger studie jaar	11/047.1
Toepasselijk recht	11/096
Toetsingskader	10/050
- CBE	11/058

U

Uitnodiging	
- zitting	11.068.2, 11/062.2
Utrechtse voortgangstoets	11/026, 11/047

V

Vacatiegelden	11/074
Veranderingen	
- onderwijsprogramma	11/034

Verschijning	
- zitting	11/062.2
Verblijfsstatus	11/061
Verdiscontering gokkans	11/082, 11/082.1
Verificatie	
- inschrijvingsgegevens	11/019, 11/019.1
Verschoonbaarheid	11/096
Vertrouwensbeginsel	11/031, 11/076, 11/109, 11/109.1, 11/034
Verzet	11/068.2, 11/062.2
- CBE procedure	11/178, 11/178.1
Verzetprocedure	11/003.1
Verzuim	11/002, 11/003
- herstel	10/085
Voldoening	
- collegegeld	11/086
Volledige heroverweging	
- bestreden besluit	11/085.4
Voorkennis	11/149, 11/149.1
Voorlopige voorziening	11/005, 11/005.1, 11/030.1, 11/039.1
	11/082, 11/082.1
- Voorzitter CBE	11/178, 11/178.1
Vormvoorschrift	11/041, 11/041.1
Vrijstelling	11/069, 11/084, 11/058, 11/178, 11/178.1
- geen	10/077, 10/077.1,
- niet voldaan	11/023
VWO-profielen	11/031
W	
Waardering examens	11/082, 11/082.1
Weigering	
- permanent – toegang onderwijs en gebouwen	10/055
Wet	
- geschiedenis	10/083, 10/084, 11/011, 11/44, 11/116
- interpretatie	10/080, 11/012.1, 11/019, 11/019.1
	10/084, 11/011, 11/44
Wetenschappelijke	
- stage	11/056
Wijziging	
- datum diploma	11/087
Z	
Zelf voorzien	10/053, 10/070, 10/079, 11/116
Zorgvuldige voorbereiding beslissing	11/092
Zorgvuldigheidsbeginsel	11/149, 11/149.1
Zusterfaculteiten	11/026, 11/047

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel

Uitspraaknummer

WHW

art. 7.1	11/134
art. 7.8	11/091
art. 7.8b lid 1 en lid 2	11/028
art. 7.8b lid 3	11/039, 11/050
art. 7.8b lid 2 en 3	11/152.1
art. 7.12 lid 2	11/092, 11/107
art. 7.12b lid 2 en 3	11/149, 11/149.1
art. 7.12b lid 1	11/057
art. 7.12b lid 1 aanhef en onder d	11/107
art. 7.12b lid 2 en lid 3	11/119, 11/119.1, 11/120, 11/120.1
art. 7.12c	11/095
art. 7.13 lid 2	11/057
art. 7.20	11/046
art. 7.24	11/031
art. 7.25	11/031
art. 7.28 lid 1	11/031
art. 7.32 lid 4	11/080
art. 7.32 lid 5 aanhef en onder c	11/061
art. 7.37 lid 2	11/033, 11/038, 11/080, 11/086
art. 7.43	10/071
art. 7.45	10/071, 11/040, 11/109, 11/109.1, 11/046
	11/102, 11/103
art. 7.45a	11/046
art. 7.45 lid 1	11/116
art. 7.46	10/071, 11/040, 11/109, 11/109.1
	11/102, 11/103
art. 7.46 lid 1	11/116
art. 7.51	11/074, 11/076
art. 7.52	11/116
art. 7.57e	11/085, 11/085.1
art. 7.57e lid 1	11/085
art. 7.57h lid 1 lid 1 en lid 2	11/059
art. 7.59 a	10/084, 11/011, 11/044
art. 7.59a lid 2	11/121
art. 7.60 lid 2 en 3	11/178, 11/178.1
art. 7.61 lid 1	11/095
art. 7.61 lid 2	11/092, 11/058
art. 7.61 lid 6	11/178, 11/178.1
art. 7.62	11/050
art. 7.62 lid 1	11/178, 11/178.1
art. 7.66 [nieuw	10/084, 11/011, 11/044
art. 7.66 lid 1	11/050, 11/144, 11/096, 11/121
art. 7.66 lid 2	11/149, 11/149.1, 11/184
art. 7.77 lid 1 en 2	11/152.1
art. 15.2	11/086
art. 18.14 lid 1	11/027
Titel 4 hoofdstuk 7	11/134

Awb

art. 3:41	11/036, 11/145, 11/184
art. 4:5	11/087
art. 6:6	11/184
art. 6:7	11/021, 11/036, 11/062, 11/145, 11/096

art. 6:8	11/036, 11/145
art. 6:8 lid 1	11/096, 11/184
art. 6:11	11/145, 11/096, 11/184
art. 6:15	11/149, 11/149.1
art. 6:19	11/149, 11/149.1
art. 7:12	11/119, 11/119.1, 11/120, 11/120.1
art. 7:13	10/071
art. 8:1 lid 1 en lid 2	10/084, 11/011, 11/044
art. 8:2	11/116
art. 8:13	10/084, 11/011, 11/044
art. 8:41 lid 1 en lid 2	11/136
art. 8:41 lid 1 en lid 3	11/160
art. 8:54	11/149, 11/149.1, 11/160, 11/062.2, 11/184
art. 8:54 lid 1	11/68.2
art. 8:54 lid 1 aanhef en onder b	11/145
art. 8:54 lid 1 aanhef en onder d	11/165.6
art. 8:54 lid 1 onderdeel d	11/146, 11/146.6
art. 8:55	11/68.2, 11/062.2
art. 8:56	11/062.2
art. 8:72 lid 3	11/085
art. 8:72 lid 4	11/116
art. 8:75 a lid 1	11/082, 11/082.1, 11/146, 11/146.6, 11/165.6
art. 8:81	11/085.1, 11/109, 11/109.1, 11/119, 11/119.1
	11/120, 11/120.1, 11/178, 11/178.1
art. 8:84	11/109, 11/109.1
art. 8:86	11/082, 11/082.1, 11/119, 11/119.1, 11/120
	11/120.1, 11/178, 11/178.1
art. 8:88	11/067.4
art. 8:88 lid 1	1/085.4

AWGB

2 lid 5	10/071
---------	--------

Bouwkunde OER TUD opleiding

art. 5

Bestuurs- en beheersreglement RUG

Artikel 2.3.2.B lid 1 aanhef en onder c sub 1 en lid 2	11/027
--	--------

Collegegeld Universiteit Tilburg

Artikel 3.1	11/102, 11/103
Artikel 3.4	11/102, 11/103
Artikel 3.7	11/102, 11/103
Artikel 6	11/102, 11/103

Examenreglement 2011

art X lid 1 en 3	11/082, 11/082.1
------------------	------------------

Frauderegeling Haagse Hogeschool

art. 1 lid 1	11/092
art. 6 lid 2	11/092
art. 7 lid 1	11/092

WSF 2000

art. 2.2 onderdeel c	10/071
----------------------	--------

Hogeschool van Amsterdam

artikel 5.10 lid 4 11/084

OER Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde VU

Artikel 20, lid 1, onder b 11/098

OER Inholland

Artikel 27 lid 1 11/113

OER opleiding IB&M

art. 2.5 lid 6

OER opleiding bouwkunde TUD

art. 5 11/031

Regeling inschrijving, college en examengeld 2011-2012 Universiteit Leiden

Artikel 14 lid 1 11/116

Artikel 15 11/116

Artikel 17 lid 11 11/116

Inschrijf besluit Universiteit Maastricht

art.8 lid 1 10/071

Radboud Universiteit Nijmegen

art. A1.2 lid 2 11/074

art. C.14 lid 1 11/074

Rijksuniversiteit Groningen

Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010

art. 6 lid 2 11/076

RUG bestuurs en beheersreglement

art. 2.3.2.b aanhef en onder c sub 1 en lid 2 11/027

Onderwijs en examenreglement geneeskunde Rug 1992/1993 11/056

Uitvoeringsbesluit Rug

art. 7 lid 1 11/040

art. 8 lid 1 11/040

Onderwijs en examenreglement Universiteit Leiden

art. 5.7.1 e 11/069

art. 7.5 11/069

Onderwijs Examenregelingen UVA

art. 36 11/028

OER Farmacie UU

art. 5.12 lid 4 onderdeel c 11/149, 11/149.1

OER Bachelor dierengeneeskunde UU

art. 7.4 11/152.1

Reglement en richtlijnen dierengeneeskunde UU

artikel 4 11/152.1

**Studenten statuut Gerrit Rietveld
Academie beeldende kunst en
vormgeving studiejaar 2010-2011**

art. 9.3 011/059
art. 10.5 011/059

Studentenstatuut HAN

art. 3.2.1 lid 5 11/050
art. 13.2.7 11/050

**Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart tussen het
Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika**

art. VIII lid 2 10/071
art. XI lid 1 10/071

Instellingenregister

Technische Universiteit Eindhoven	2011/073.1
Universiteit van Amsterdam	2010/070, 2011/014, 2011/030.1, 2011/160
Universiteit Maastricht	2010/036, 2010/071
Universiteit Leiden	2011/006, 2011/080, 2011/116
Universiteit Utrecht	2010/086, 2010/089
Universiteit van Tilburg	2010/050, 2011/102
Open Universiteit Nederland	2010/053
Vrije Universiteit Amsterdam	2010/077, 2010/077.1, 2011/074, 2011/146.6
Rijksuniversiteit Groningen	2011/009, 2011/019, 2011/019.1, 2011/027, 2011/033 2011/038, 2011/040, 2011/045, 2011/049, 2011/055 2011/076, 2011/085, 2011/085.1, 2011/085.4
Gerrit Rietveld Academie	2011/059
Hanze Hogeschool Groningen	2011/057, 2011/081, 2011/086, 2011/144
Hogeschool van Amsterdam	2011/041, 2011/041.1
Hogeschool Inholland	2010/055, 2010/085, 2011/002, 2011/005, 2011/005.1 2011/022, 2011/036
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht	2010/060.5, 2010/062, 2010/064, 2011/008, 2011/109 2011/109.1
Hogeschool NHL	2011/145
Hogeschool Rotterdam	2011/046, 2011/107
Hogeschool Zeeland	2010/087
Hogeschool Arnhem Nijmegen	2011/004
CBE Technische Universiteit Delft	2011/031
CBE Erasmus Universiteit Rotterdam	2010/078, 2011/003, 2011/003.1, 2011/043
CBE Open Universiteit	2010/056, 2010/058, 2011/023
CBE Vrije Universiteit Amsterdam	2010/084, 2011/011, 2011/044, 2011/082, 2011/082.1 2011/098, 2011/178, 2011/178.1, 2011/184
CBE Universiteit Utrecht	2011/013, 2011/026, 2011/047, 2011/035, 2011/047.1 2011/062, 2011/066, 2011/149, 2011/149.1, 2011/152.1
CBE Universiteit van Amsterdam	2011/028, 2011/087, 2011/125
CBE Universiteit Leiden	2011/032, 2011/058, 2011/069, 2011/095, 2011/136
CBE Universiteit Maastricht	2011/039, 2011/039.1
CBE Rijksuniversiteit Groningen	2011/056

CBE Christelijke Hogeschool Windesheim	2011/060
CBE Juridische Hogeschool Avans-Fontys	2011/025
CBE Haagse Hogeschool	2010/081, 2011/092
CBE Hogeschool van Amsterdam	2010/052, 2010/057, 2010/061, 2010/083, 2011/018 2011/034, 2011/084, 2011/119, 2011/119.1
CBE Hogeschool Inholland	2010/059, 2010/066, 2010/088, 2011/016, 2011/021 2011/037, 2011/065, 2011/075.5, 2011/096, 2011/113
CBE Hogeschool Arnhem Nijmegen	2011/050
CBE Hogeschool Utrecht	2010/075, 2011/134
CBE Hogeschool Leiden	2011/121
CBE Hogeschool Zeeland	2010/079, 2011/042
CBE Hogeschool Zuyd	2011/010
CBE Stenden Hogeschool	2011/091

Zakenregister

2010/036	2 februari 2011
2010/050	31 januari 2011
2010/052	6 januari 2011
2010/053	21 februari 2011
2010/055	21 maart 2011
2010/057	6 januari 2011
2010/058	21 februari 2011
2010/059	26 april 2011
2010/060.5	16 februari 2011
2010/061	6 januari 2011
2010/062	3 maart 2011
2010/064	21 maart 2011
2010/066	18 april 2011
2010/070	26 april 2011
2010/071	8 augustus 2011
2010/075	18 april 2011
2010/077.1	2 februari 2011
2010/077	2 februari 2011
2010/078	26 april 2011
2010/079	28 maart 2011
2010/080	2 februari 2011
2010/083	18 april 2011
2010/084, 2011/011, 2011/44	18 augustus 2011
2010/085	7 maart 2011
2010/086	19 april 2011
2010/087	21 februari 2011
2010/088	12 mei 2011
2011/002	14 februari 2011
2011/003.1	21 februari 2011
2011/003	21 februari 2011
2011/004	14 februari 2011
2011/005.1	19 januari 2011
2011/005	19 januari 2011
2011/006	7 april 2011
2011/009	7 april 2011
2011/010	13 september 2011
2011/012.1	2 februari 2011
2011/013	18 april 2011
2011/014	7 april 2011
2011/019.1	14 februari 2011
2011/019	14 februari 2011
2011/021	18 augustus 2011
2011/022	15 maart 2011
2011/022.2	9 juni 2011
2011/023	9 juni 2011
2011/024	22 februari 2011
2011/025	9 juni 2011
2011/026	3 mei 2011
2011/027	10 augustus 2011
2011/028	27 juli 2011
2011/030.1	25 maart 2011
2011/031	4 oktober 2011
2011/032	9 juni 2011
2011/033	28 juli 2011
2011/034	9 juni 2011
2011/036	18 augustus 2011
2011/038	28 juli 2011
2011/039	30 juni 2011
2011/039.1	28 maart 2011

2011/040	18 augustus 2011
2011/041.1	18 april 2011
2011/041	18 april 2011
2011/046	28 december 2011
2011/047.1	5 mei 2011
2011/047 [zie 2011/026]	3 mei 2011
2011/049	23 mei 2011
2011/050	05 september 2011
2011/051	23 mei 2011
2011/066	19 mei 2011
2011/056	19 oktober 2011
2011/057	10 augustus 2011
2011/058	25 oktober 2011
2011/059	1 augustus 2011
2011/061	9 augustus 2011
2011/062	29 augustus 2011
2011/062.2	22 december 2011
2011/067.4	21 juli 2011
2011/068.2	4 oktober 2011
2011/069	19 oktober 2011
2011/073.1	9 juni 2011
2011/074	10 oktober 2011
2011/075.5	21 juli 2011
2011/076	27 september 2011
2011/080	2 november 2011
2011/082 en 082.1	25 juli 2011
2011/084	30 november 2011
2011/085	25 juli 2011
2011/085.1	13 juli 2011
2011/085.4	27 november 2011
2011/086	27 september 2011
2011/087	1 december 2011
2011/091	2 november 2011
2011/092	19 oktober 2011
2011/095	1 december 2011
2011/096	15 december 2011
2011/098	1 december 2011
2011/102	5 december 2011
2011/107	21 november 2011
2011/109 en 109.1	30 augustus 2011
2011/113	14 december 2011
2011/116	14 december 2011
2011/119 en 119.1	26 september 2011
2011/121	8 december 2011
2011/134	16 september 2011
2011/136	2 november 2011
2011/144	19 oktober 2011
2011/145	19 oktober 2011
2011/146.6	16 november 2011
2011/152.1	31 oktober 2011
2011/160	22 december 2011
2011/165.6	9 januari 2012
2011/178 en 178.1	14 december 2011
2011/184	14 december 2011

Zaaknummer : 2010/036
Rechters : mrs. Nijenhof, Olivier, Mollee
Datum uitspraak : 2 februari 2010
Partijen : Appellant tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden : Aanvraag, bijzondere omstandigheden, termijnoverschrijding
Artikelen : WHW artikel 7.51 lid 1 en lid 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5 Het College is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen sprake is van een bijzonder geval op grond waarvan dient te worden voorbijgegaan aan deze termijnoverschrijding. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat niet alleen de termijn zeer ruim is overschreden, maar ook dat appellante met de door haar overgelegde medische informatie niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in het geheel niet in staat is geweest om tijdig, dan wel op enig eerder moment dan 11 maart 2010, een aanvraag om financiële ondersteuning in te dienen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht, gevestigd te Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 maart 2010 heeft verweerder een aanvraag d.d. 11 maart 2010 van appellante om financiële ondersteuning vanwege studievertraging in de studie jaren 1994-1995, 1995-1996 en 1996-1997 in verband met te late indiening van de aanvraag niet in behandeling genomen.

Bij besluit van 29 juni 2010 verzonden op 13 juli 2010 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 6 augustus 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 december 2010. Partijen zijn met bericht niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, treft het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool voorzieningen ter financiële ondersteuning voor studenten indien sprake is van bijzondere omstandigheden die hebben geleid, of naar verwachting zullen leiden tot, studievertraging.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel wordt bij de toepassing van het eerste lid, onder meer, ziekte in aanmerking genomen als bijzondere omstandigheid.

In de door verweerder krachtens die bepaling vastgestelde regeling is, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, bepaald dat een verzoek om financiële ondersteuning zo spoedig mogelijk wordt gedaan, doch uiterlijk zes maanden na afloop van het studiejaar waarin de omstandigheid zich voordeed. Slechts in bijzondere gevallen wordt hiervan afgeweken.

Aan haar aanvraag heeft appellante ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, zij als gevolg van psychische klachten in de studie jaren 1994-1995, 1995-1996 en 1996-1997 studievertraging heeft opgelopen.

2.2 In het besluit van 13 juli 2010 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de aanvraag te laat is ingediend en dat niet is gebleken dat sprake is van een bijzonder geval op grond waarvan hieraan voorbij zou moeten worden gegaan. In de beslissing is overwogen dat niet is gebleken van zodanige bijzondere omstandigheden dat appellante gedurende deze tijd niet in staat was een aanvraag in te dienen voor financiële ondersteuning en zij aldus eerder een aanvraag had kunnen indienen

2.3 Appellante betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat haar situatie dermate bijzonder is dat voorbij dient te worden gegaan aan de overschrijding van de termijn van indiening van de aanvraag. Hiertoe voert zij aan dat zij jarenlang psychische problemen heeft gehad. Zij heeft ter onderbouwing hiervan een brief van twee psychotherapeuten van 19 juli 1993 en een brief van een andere psychotherapeut van 3 juni 2007 overgelegd. Verder voert appellante aan dat zij in 2000 een zeer ernstig auto-ongeluk heeft gehad, waardoor zij lang heeft moeten revalideren.

2.4 Tussen partijen is niet in geschil dat de aanvraag buiten de daarvoor geldende termijn is ingediend.

2.5 Het College is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen sprake is van een bijzonder geval op grond waarvan dient te worden voorbijgegaan aan deze termijnoverschrijding. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat niet alleen de termijn zeer ruim is overschreden, maar ook dat appellante met de door haar overgelegde medische informatie niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in het geheel niet in staat is geweest om tijdig, dan wel op enig eerder moment dan 11 maart 2010, een aanvraag om financiële ondersteuning in te dienen.

2.6 Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/050
Rechters	: mrs. Nijenhof, Olivier, Mollee
Datum uitspraak	: 31 januari 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit van Tilburg
Trefwoorden	: Gelijkheidsbeginsel, kennen en kunnen, toetsingskader, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel f, lid 2; Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 29 september 2010 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.7. Hoewel het verschil in de uiteindelijke waardering van de herkansingsopdrachten van appellant en de medestudent, gezien het feit dat beide voortkomen uit één gezamenlijk paper, opmerkelijk is te noemen, neemt dit niet weg dat het individuele opdrachten waren, die hebben geresulteerd in verschillende papers. Van gelijke gevallen kan hier dan ook niet worden gesproken. Het hiervoor onder 2.5 weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de toegekende waardering van de paper van appellant en derhalve evenmin voor een vergelijking daarvan met de waardering van de paper van de medestudent. Voorts heeft verweerder in zijn oordeel mogen betrekken dat de beoordeling van de paper van appellant is uitgevoerd door een ervaren docente. Ervaren docenten kunnen weliswaar ook fouten maken, maar het hebben van ervaring zal doorgaans ten goede komen aan de kwaliteit van hun werk.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Tilburg (hierna: het CBE), gevestigd te Tilburg, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2010 heeft verweerder het door appellant ingestelde beroep tegen de waardering van de examencommissie van de Faculteit Rechtswetenschappen (hierna: de examencommissie) van het door appellant geschreven paper voor de cursus 'Elementair Privaatrecht B' met het cijfer 4,2, ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 18 oktober 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 december 2010, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. G. van Dijck, mr. K. van Gulick, mr. R. Martens en mr. A.M.J.F. Swelsen, allen werkzaam bij de Universiteit van Tilburg, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het CBE bevoegd ten aanzien van beroepen ingesteld tegen besluiten in beroep genomen op beslissingen van examencommissies en examinatoren.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het beroep, wat openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht.

2.2 Voor de cursus 'Elementair Privaatrecht B' heeft appellant, samen met een medestudent, een paper geschreven als tentamenopdracht. Deze paper is door de examencommissie als onvoldoende beoordeeld. Appellant en voormelde medestudent hebben beiden gebruik gemaakt van een herkansingsopdracht, waarbij de paper individueel moest worden aangepast. De door appellant aangepaste paper is met het door hem in onderhavige procedure bestreden cijfer 4,2 gewaardeerd. De medestudent heeft voor de door hem aangepaste paper het cijfer 7,5 gekregen.

2.3 Aan het besluit van 29 september 2010 is ten grondslag gelegd dat de examencommissie voldoende zorgvuldigheid heeft betracht bij de beoordeling van de paper van appellant. Hiertoe is gesteld dat, samengevat weergegeven, de paper van appellant is beoordeeld aan de hand van een vooraf door de docenten van het desbetreffende vak gezamenlijk opgesteld beoordelingsformulier en een daarop gebaseerd, vooraf geschreven antwoordmodel dat uitgebreid en diep ingaat op de onderdelen die de paper zou moeten bevatten. De daarin vervatte normen kunnen volgens verweerder niet als onredelijk worden aangemerkt. Verder heeft verweerder erop gewezen dat de docente van appellant ervaren is in haar vak en dat de paper marginaal is beoordeeld door een andere docent, het geen niet heeft geleid tot een aanpassing van de eerdere beoordeling.

2.4 Appellant betoogt dat in voormeld besluit niet is onderkend dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden. Hiertoe voert hij aan dat het verschil in waardering tussen zijn paper en die van de medestudent, niet kan worden verklaard. Hierbij verwijst hij naar de door hem in beroep overgelegde beoordeling van de paper van zijn medestudent en gaat hij per onderdeel in op de verschillen in de beoordeling van beide papers. Verder heeft verweerder ten onrechte bij de beoordeling betrokken dat het om een ervaren docente gaat, nu ook ervaren docenten met twee maten kunnen meten, aldus appellant.

2.5 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 29 september 2010 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.6 Hoewel het verschil in de uiteindelijke waardering van de herkansingsopdrachten van appellant en de medestudent, gezien het feit dat beide voortkomen uit één gezamenlijk paper, opmerkelijk is te noemen, neemt dit niet weg dat het individuele opdrachten waren, die hebben geresulteerd in verschillende papers. Van gelijke gevallen kan hier dan ook niet worden gesproken. Het hiervoor onder 2.5 weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de toegekende waardering van de paper van appellant en derhalve evenmin voor een vergelijking daarvan met de waardering van de paper van de medestudent.

Voorts heeft verweerder in zijn oordeel mogen betrekken dat de beoordeling van de paper van appellant is uitgevoerd door een ervaren docente. Ervaren docenten kunnen weliswaar ook fouten maken, maar het hebben van ervaring zal doorgaans ten goede komen aan de kwaliteit van hun werk.

2.7 Voor het overige is in beroep het geen in het besluit van 29 september 2010 over de door de examencommissie in acht genomen zorgvuldigheid is vermeld, niet bestreden en is ook overigens niet gebleken dat aan andere formele voorschriften niet is voldaan.

2.8 Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

2.9 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/052
Rechter	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 6 januari 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Intrekken bestreden besluit, procesbelang
Artikelen	: Awb 8:54 lid 1, aanhef en onder b
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk

Hoofdoverwegingen : 2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.
Bij het besluit van 4 januari 2011 heeft het CBE het besluit van 18 oktober 2010 ingetrokken en beslist dat het, gelet op de uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072 en 72.1, opnieuw uitspraak zal doen op het beroep van appellant. Het College stelt vast dat appellant aldus geen belang heeft bij zijn beroep. Voortzetting van het onderzoek is derhalve niet nodig, omdat het beroep van appellant kennelijk niet-ontvankelijk is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te[woonplaats], appellant,

tegen

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 september 2010 heeft het CBE het beroep van appellant tegen het bindend afwijzend studieadvies ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 18 oktober 2010 beroep ingesteld.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

Bij het besluit van 4 januari 2011 heeft het CBE het besluit van 18 oktober 2010 ingetrokken en beslist dat het, gelet op de uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072 en 72.1, opnieuw uitspraak zal doen op het beroep van appellant. Het College stelt vast dat appellant aldus geen belang heeft bij zijn beroep. Voortzetting van het onderzoek is derhalve niet nodig, omdat het beroep van appellant kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.2. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

2.3. Gelet op het geen in 2.1. is overwogen, is er aanleiding te bepalen dat het CBE aan appellant het griffierecht vergoedt.

2.4. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
2. gelast dat het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
3. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437 (zegge: vierhonderd zevenen dertig euro); het dient door het CBE aan appellant te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2010/053
Rechters : mrs. Lubberdink, Borman, Kleijn
Datum uitspraak : 21 februari 2011
Partijen : Appellant tegen Open Universiteit
Trefwoorden : Beleidsregels, geldigheidstermijn onderwijseenheid, ontvankelijkheid, zelf voorzien
Artikelen : Awb artikel 8:72 lid 4
Uitspraak : Gegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4. Het College is van oordeel dat het geen is vermeld op de website van de Open Universiteit over de cursus Belastingrecht, dient te worden aangemerkt als beleid, waartegen als zodanig geen bezwaar en beroep openstaat. In zoverre heeft verweerder terecht geconcludeerd dat voor zover het bezwaar van appellant daartegen is gericht, dit niet kan worden ontvangen. Verweerder heeft echter niet onderkend dat appellant is opgekomen tegen een ten aanzien van hem genomen besluit en zijn bezwaar, zoals appellant ook ter zitting bij het College heeft bevestigd, mede is gericht op de toepassing van dit beleid in zijn individuele situatie. In zoverre heeft verweerder het bezwaar van appellant ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

2.5. Het beroep is derhalve gegrond en het besluit van 8 september 2010 dient te worden vernietigd. Het College ziet, vanuit het oogpunt van finale geschillenbeslechting, in het geen appellant en verweerder hebben aangevoerd aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht zelf in de zaak te voorzien. Hiertoe wordt als volgt overwogen.

2.6. Verweerder heeft zich in het besluit van 23 juli 2010, gelezen in samenhang met het besluit van 8 september 2010, onder verwijzing naar het op de website van de Open Universiteit vermelde beleid ter zake, terecht op het standpunt gesteld dat appellant slechts recht heeft op de tentamenmogelijkheden in april 2009 en november 2009. Mede gelet op het feit dat de cursus actualiteitsgevoelig is, is een beleid dat erin voorziet dat uiterlijk in november volgende op een cursusjaar tentamen kan worden gedaan over de stof van dat cursusjaar niet onredelijk is. In het geen appellant heeft aangevoerd, heeft verweerder niet ten onrechte geen aanleiding gezien een uitzondering op dit beleid te maken. De stelling van appellant dat sprake is van oneerlijke handelspraktijken heeft geen betrekking op de individuele situatie van appellant en kan derhalve niet gelden als een zodanige bijzondere omstandigheid.

Gezien het voorgaande heeft verweerder de aanvraag van appellant terecht afgewezen. Het College zal bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit van 8 september 2009. Verweerder hoeft geen nieuw besluit op het bezwaar te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

tegen

het college van bestuur van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2010 heeft verweerder de aanvraag van appellant om deel te mogen nemen aan tentamens van de cursus R30342 Belastingrecht, afgewezen.

Bij besluit van 8 september 2010 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, ter post bezorgd op 18 oktober 2010 en bij het College ingekomen op 21 oktober 2010, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 januari 2011, waar appellant in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het College betreft bij de beoordeling van het beroep de volgende feiten. Appellant heeft zich op 6 maart 2009 ingeschreven voor de cursus R30332 Belastingrecht. Op de website van de Open Universiteit is vermeld dat elk jaar in september een gereviseerde versie van de cursus Belastingrecht verschijnt, dat er in totaal maximaal vier tentamenmogelijkheden per versie zijn en dat de laatste tentamenmogelijkheid voor een cursusversie in de maand november van het kalenderjaar na het verschijnen van die versie is. De cursus R30332 Belastingrecht is verschenen in 2008 en had als laatste tentamenmogelijkheid 18 november 2009. In 2009 is de cursus R30342 Belastingrecht verschenen.

2.2. Aan het besluit van 23 juli 2010 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellant uit het geen op de website van de Open Universiteit is vermeld ten aanzien van de cursus R30332 Belastingrecht had kunnen afleiden dat bij een inschrijving in maart 2009, er nog slechts twee tentamenmogelijkheden, te weten in april 2009 en november 2009, resteren. Verweerder stelt dat geen aanleiding bestaat hem extra tentamenmogelijkheden toe te staan.

In het besluit van 8 september 2010 heeft verweerder het advies van de Commissie behandeling bezwaren studenten Open Universiteit (hierna: de Commissie) van 31 augustus 2010 herhaald en ingelast. In dit advies heeft de Commissie wat betreft de inschrijving en tentaminering verwezen naar het besluit van 23 juli 2010 en daarbij geconstateerd dat de cursus Belastingrecht buitengewoon actualiteitsgevoelig is. Verder heeft de Commissie uit de door appellant per e-mailbericht ingebrachte bezwaren afgeleid dat appellant met zijn bezwaar uitsluitend wil bereiken dat het beleid ten aanzien van deze cursus wordt gewijzigd. Nu tegen dit beleid geen bezwaar en beroep openstaat, dient het bezwaar van appellant niet-ontvankelijk te worden verklaard, aldus de Commissie.

2.3. Appellant betoogt dat, samengevat weergegeven, het door verweerder gevoerde beleid ten aanzien van de cursus Belastingrecht onredelijk is. Volgens appellant is sprake van oneerlijke handelspraktijken, die tot doel hebben om studenten sneller een nieuwe cursus te laten aanschaffen. Hij wijst in dit verband op een aantal artikelen uit het Burgerlijk Wetboek. Voorts voert hij aan dat hij dat hij meer dan slechts twee tentamenmogelijkheden zou moeten hebben.

2.4. Het College is van oordeel dat het geen is vermeld op de website van de Open Universiteit over de cursus Belastingrecht, dient te worden aangemerkt als beleid, waartegen als zodanig geen bezwaar en beroep openstaat. In zoverre heeft verweerder terecht geconcludeerd dat voor zover het bezwaar van appellant daartegen is gericht, dit niet kan worden ontvangen. Verweerder heeft echter niet onderkend dat appellant is opgekomen tegen een ten aanzien van hem genomen besluit en zijn bezwaar, zoals appellant ook ter zitting bij het College heeft bevestigd, mede is gericht op de toepassing van dit beleid in zijn individuele situatie. In zoverre heeft verweerder het bezwaar van appellant ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

2.5. Het beroep is derhalve gegrond en het besluit van 8 september 2010 dient te worden vernietigd. Het College ziet, vanuit het oogpunt van finale geschillenbeslechting, in het geen appellant en verweerder hebben aangevoerd aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht zelf in de zaak te voorzien. Hiertoe wordt als volgt overwogen.

2.6. Verweerder heeft zich in het besluit van 23 juli 2010, gelezen in samenhang met het besluit van 8 september 2010, onder verwijzing naar het op de website van de Open Universiteit vermelde beleid ter zake, terecht op het standpunt gesteld dat appellant slechts recht heeft op de tentamenmogelijkheden in april 2009 en november 2009. Mede gelet op het feit dat de cursus actualiteitsgevoelig is, is een beleid dat erin voorziet dat uiterlijk in november volgende op een cursusjaar tentamen kan worden gedaan over de stof van dat cursusjaar niet onredelijk is. In het geen appellant heeft aangevoerd, heeft verweerder niet ten onrechte geen aanleiding gezien een uitzondering op dit beleid te maken. De stelling van appellant dat sprake is van oneerlijke handelspraktijken heeft geen betrekking op de individuele situatie van appellant en kan derhalve niet gelden als een zodanige bijzondere omstandigheid.

Gezien het voorgaande heeft verweerder de aanvraag van appellant terecht afgewezen. Het College zal bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit van 8 september 2009. Verweerder hoeft geen nieuw besluit op het bezwaar te nemen.

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 8 september 2010;
3. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
4. gelast dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer	: 2010/055
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak	: 21 maart 2011
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Beëindiging inschrijving, eisen verbonden aan leraarschap, gedragingen en handelingen, permanente weigering inschrijving benoemde opleidingen, seksuele omgang leerling 8 ^{ste} groep, schending algemeen geldende normen, waarden en goede zeden, verhouding WHW en strafrecht
Artikelen	: WHW artikel 7.57h; Studiegids Inholland artikel 41 lid 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 De desbetreffende leerling heeft aangifte gedaan van seksueel misbruik door appellant. In het verslag van een gesprek van 10 juni 2010 tussen appellant, [naam] (directeur van de basisschool), [naam] (leerkracht groep 8) en [naam] (internbegeleider), dat plaatsvond op de stage-biedende school, is vermeld dat appellant onder meer heeft verklaard dat hij lichamelijk contact heeft gehad met de desbetreffende leerling. Die medewerkers van de school hebben voorts schriftelijk bevestigd dat appellant bij gelegenheid van het gesprek van 10 juni 2010 heeft verklaard dat hij seksuele omgang met de leerling heeft gehad. Het geen appellant heeft aangevoerd, het geen neerkomt op een blote – dat wil zeggen zonder enige toelichting – ontkenning van de aan het besluit van 13 september 2010 ten grondslag gelegde gedragingen bevat geen grond voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid van dit verslag en deze verklaringen heeft mogen uitgaan. Aan de nadien door appellant in een gesprek van 11 juni 2010 met de opleidingsmanager Pabo Inholland Haarlem gegeven verklaring dat hij in het gesprek van 10 juni 2010 met het oog op het welzijn van het kind niet heeft tegengesproken dat fysiek contact heeft plaatsgevonden, heeft verweerder niet de betekenis hoeven hechten die appellant daaraan thans toegekend wenst te zien. 2.3.2. Het College volgt appellant evenmin in zijn betoog dat verweerder het besluit van 13 september 2010 niet mocht nemen, omdat geen onherroepelijke veroordeling door de strafrechter voorligt. Uit artikel 7.57h van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 41, eerste en tweede lid, van de Studiegids Inholland, kan niet worden afgeleid dat verweerder eerst na zodanige veroordeling van zijn bevoegdheid gebruik mag maken. Voor het mogen nemen van de maatregel is vereist dat aannemelijk is gemaakt dat de eraan ten grondslag gelegde gedragingen hebben plaatsgevonden, waarbij niet dezelfde bewijsrechtelijke regels gelden als die, welke tot een strafrechtelijke veroordeling kunnen leiden.

2.3.3. Gelet op de aard van de aan het besluit van 13 september 2010 ten grondslag gelegde gedragingen, gezien in de context van de door appellant gevolgde opleiding, geeft het in beroep aangevoerde voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt mocht stellen dat appellant blijkt heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van een of meer beroepen, waartoe de door hem gevolgde studie hem opleidt en dat de handelingen en het gedrag van appellant zozeer in strijd zijn met de algemeen geldende normen, waarden en goede zeden en de eisen die aan een leerkracht moeten worden gesteld, dat het verder volgen van een opleiding tot leerkracht door appellant zich daarmee niet verdraagt. Dat vormt voldoende reden om de inbreuk op het recht van appellant om de opleidingen waarop de weigering ziet verder te mogen volgen te rechtvaardigen. Dat verweerder appellant daarmee verhindert zijn opleiding af te maken, hoewel hij, naar hij stelt, in de fase van zijn studie is dat hij daarvoor geen contact met kinderen meer hoeft te hebben, maakt dat niet anders.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 14 juni 2010 heeft de directeur van verweerders School of Education appellant de toegang tot de gebouwen en terreinen van Hogeschool Inholland ontzegd tot en met 31 augustus 2010.

Bij brief van 23 juni 2010 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 24 juni 2010, verzonden op de volgende dag, heeft verweerder het besluit van 14 juni 2010 bevestigd en appellant de inschrijving in enig studiejaar voor een aantal pedagogische opleidingen geweigerd.

Bij ongedateerde brief heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 13 september 2010, aangevuld bij brief van 22 september 2010, heeft verweerder de gemaakte bezwaren ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 oktober 2010, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 19 november 2010.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 13 december 2010, waar verweerder vertegenwoordigd door mr. S. Lucassen en mr. C. Grim, beiden in dienst van de hogeschool, is verschenen.

Het College heeft daar het onderzoek ter zitting geschorst en verweerder in de gelegenheid gesteld zich nader uit te laten.

Verweerder heeft daarvan bij mailbericht van 13 januari 2011 gebruik gemaakt.

Het College heeft de behandeling ter zitting voortgezet op 15 februari 2011, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. A.A. Bloemberg, advocaat te Haarlem, en verweerder vertegenwoordigd door mr. C. Grim, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.57h, eerste en tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidde, ten tijde van belang, als volgt:

"1. Het instellingsbestuur kan voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd. 2. Als de persoon die de voorschriften, bedoeld in het eerste lid, overtreedt, ernstige overlast binnen de gebouwen en terreinen van de instelling heeft veroorzaakt en deze overlast ook na aanmaning door of vanwege het instellingsbestuur niet heeft gestaakt, kan het instellingsbestuur die student de toegang tot de instelling definitief ontzeggen of zijn inschrijving beëindigen."

Artikel 41, eerste en tweede lid, van de Studiegids Inholland (hierna: de regeling), luiden, voor zover thans van belang, als volgt:

"1. Het college van bestuur geeft voorschriften voor de goede gang van zaken in de gebouwen en op de terreinen van Hogeschool Inholland, [...]. De voorschriften staan vermeld in de huisregels. Deze zijn opgenomen in hoofdstuk 1.4.1 van deze studiegids.

2. Bij overtreding van de voorschriften, regels en aanwijzingen, inclusief het handelen in strijd met de algemeen in Nederland geldende (fatsoens)normen, waarden en goede zeden, al dan niet vastgelegd in wettelijke regels, en het handelen in strijd met andere wettelijke regels, neemt het college van bestuur of een directeur maatregelen. Onder andere kan aan de student, [...] de toegang tot gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar worden ontzegd of de inschrijving voor die periode worden beëindigd. Dit is ook mogelijk bij reële kans op een overtreding. Bij het hebben veroorzaakt van ernstige overlast binnen de gebouwen en op de terreinen en de overtreding na aanmaning is doorgegaan, kan de ontzegging van de toegang of de beëindiging ook definitief plaatsvinden.

Toegang kan ook worden ontzegd, indien buiten de hogeschool een misdrijf is begaan en direct of indirect daardoor het belang van Hogeschool Inholland of van één of meer studenten of werkzame personen bij de hogeschool wordt geschaad."

2.2. Verweerder heeft aan het besluit van 13 september 2010 ten grondslag gelegd, dat appellant seksuele omgang heeft gehad met een leerling van groep 8 van de basisschool, waar hij stage liep, daarmee de grenzen van het betamelijke heeft overschreden en niet de voor de functie als leerkracht benodigde afstand heeft weten te bewaren.

2.3. Appellant betoogt dat, samengevat weergegeven, verweerder ten onrechte heeft aangenomen dat hij seksuele omgang met de desbetreffende leerling heeft gehad. Er is slechts telefonisch en sms-contact geweest. Voorts gaat verweerder eraan voorbij dat slechts aangifte van de beweerde gedragingen is gedaan en geen onherroepelijke strafrechtelijke veroordeling terzake daarvan voorligt. Gelet daarop, heeft verweerder de belangen die met de weigering om hem in te schrijven zijn gediend ten onrechte zwaarder laten wegen dan zijn belang bij het afronden van zijn opleiding, aldus appellant.

2.3.1 De desbetreffende leerling heeft aangifte gedaan van seksueel misbruik door appellant. In het verslag van een gesprek van 10 juni 2010 tussen appellant, [naam] (directeur van de basisschool), [naam] (leerkracht groep 8) en [naam] (internbegeleider), dat plaatsvond op de stage-biedende school, is vermeld dat appellant onder meer heeft verklaard dat hij lichamelijk contact heeft gehad met de desbetreffende leerling. Die medewerkers van de school hebben voorts schriftelijk bevestigd dat appellant bij gelegenheid van het gesprek van 10 juni 2010 heeft verklaard dat hij seksuele omgang met de leerling heeft gehad.

Het geen appellant heeft aangevoerd, het geen neerkomt op een blote – dat wil zeggen zonder enige toelichting – ontkenning van de aan het besluit van 13 september 2010 ten grondslag gelegde gedragingen bevat geen grond voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid van dit verslag en deze verklaringen heeft mogen uitgaan. Aan de nadien door appellant in een gesprek van 11 juni 2010 met de opleidingsmanager Pabo Inholland Haarlem gegeven verklaring dat hij in het gesprek van 10 juni 2010 met het oog op het welzijn van het kind niet heeft tegengesproken dat fysiek contact heeft plaatsgevonden, heeft verweerder niet de betekenis hoeven hechten die appellant daaraan thans toegekend wenst te zien.

2.3.2. Het College volgt appellant evenmin in zijn betoog dat verweerder het besluit van 13 september 2010 niet mocht nemen, omdat geen onherroepelijke veroordeling door de strafrechter voorligt. Uit artikel 7.57h van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 41, eerste en tweede lid, van de Studiegids Inholland, kan niet worden afgeleid dat verweerder eerst na zodanige veroordeling van zijn bevoegdheid gebruik mag maken. Voor het mogen nemen van de maatregel is vereist dat aannemelijk is gemaakt dat de eraan ten grondslag gelegde gedragingen hebben plaatsgevonden, waarbij niet dezelfde bewijsrechtelijke regels gelden als die, welke tot een strafrechtelijke veroordeling kunnen leiden.

2.3.3. Gelet op de aard van de aan het besluit van 13 september 2010 ten grondslag gelegde gedragingen, gezien in de context van de door appellant gevolgde opleiding, geeft het in beroep aangevoerde voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt mocht stellen dat appellant blij heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van een of meer beroepen, waartoe de door hem gevolgde studie hem opleidt en dat de handelingen en het gedrag van appellant zozeer in strijd zijn met de algemeen geldende normen, waarden en goede zeden en de eisen die aan een leerkracht moeten worden gesteld, dat het verder volgen van een opleiding tot leerkracht door appellant zich daarmee niet verdraagt. Dat vormt voldoende reden om de inbreuk op het recht van appellant om de opleidingen waarop de weigering ziet verder te mogen volgen te rechtvaardigen. Dat verweerder appellant daarmee verhindert zijn opleiding af te maken, hoewel hij, naar hij stelt, in de fase van zijn studie is dat hij daarvoor geen contact met kinderen meer hoeft te hebben, maakt dat niet anders.

2.4. De conclusie is dat het betoog faalt. Het beroep moet ongegrond worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/057
Rechters	: mrs. Lubberdink, Borman, Kleijn
Datum uitspraak	: 6 januari 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Intrekken bestreden besluit, procesbelang
Artikelen	:
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt. Bij het besluit van 4 januari 2011 heeft het CBE het besluit van 18 november 2010 ingetrokken en beslist dat het, gelet op de uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072 en 72.1, opnieuw uitspraak zal doen op het beroep van appellante. Het College stelt vast dat appellante aldus geen belang heeft bij haar beroep. Voortzetting van het onderzoek is derhalve niet nodig, omdat het beroep van appellante niet-ontvankelijk is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende [woonplaats], appellante,

tegen

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 september 2010, verzonden 18 oktober 2010, heeft het CBE het beroep van appellante tegen het bindend afwijzend studieadvies, ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 1 november 2010 beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 januari 2011, waar partijen niet zijn verschenen.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

Bij het besluit van 4 januari 2011 heeft het CBE het besluit van 18 november 2010 ingetrokken en beslist dat het, gelet op de uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072 en 72.1, opnieuw uitspraak zal doen op het beroep van appellante. Het College stelt vast dat appellante aldus geen belang heeft bij haar beroep. Voortzetting van het onderzoek is derhalve niet nodig, omdat het beroep van appellante niet-ontvankelijk is.

2.2. Gelet op het geen in 2.1. is overwogen, is er aanleiding te bepalen dat het CBE aan appellante het griffierecht vergoedt.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
2. gelast dat het CBE aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/058
Rechters : mrs. Lubberdink, Borman, Kleijn
Datum uitspraak : 21 februari 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Open Universiteit
Trefwoorden : Minnelijke schikking, onafhankelijkheid leden CBE, termijnoverschrijding
Artikelen : WHW artikel 7.61
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Vast staat dat appellant eerst op 4 augustus 2010 beroep heeft ingesteld tegen de besluiten van 21 maart en 25 april 2007. Daarmee is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 17 april respectievelijk 23 mei 2007. Reeds op deze grond is het beroep ongegrond. Dat appellant zelfstandig tot een akkoord met een medewerker van de Open Universiteit tracht te komen, omdat zoals ter zitting verklaard hij twijfelde aan de objectiviteit van de leden van het CBE is geen grond om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit (hierna: het CBE), gevestigd te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 13 februari 2007, heeft appellant de Commissie voor de examens verzocht om afgifte van zijn getuigschrift voor de opleiding Economie.

Op dat verzoek is op 21 maart 2007 en herhaald op van 25 april 2007 namens de Commissie voor de examens afwijzend beslist.

Bij brief van 4 augustus 2010 heeft appellant daartegen administratief beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 25 oktober 2010, heeft het CBE het beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 november 2010, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 januari 2011, waar appellant in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mr. J.H.F.A. Engels, secretaris bij het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het bestreden besluit is overwogen dat appellant de beroepstermijn van artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs (hierna: WHW), zoals dat artikel luidde ten tijde van het besluit van de Commissie voor de examens, is overschreden.

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat hij door zelf, binnen de termijn van vier weken na het besluit van de Commissie voor de examens van 13 februari 2007, te trachten tot een akkoord te komen met medewerkers van de universiteit, tijdig beroep heeft ingesteld. Daarnaast zou de Open Universiteit door het voeren van de titel door appellant niet te bestrijden, erkennen dat hij daartoe gerechtigd zou zijn en deswege hem zijn getuigschrift alsnog moeten uitreiken.

2.3. In het verweerschrift heeft het CBE dit gemotiveerd weersproken.

2.4. Ingevolge artikel 7.61, derde lid, van de WHW, zoals dat luidde ten tijde van de primaire beslissing, is de termijn voor het indienen van een beroepschrift bij het CBE vier weken.

2.5. Het College overweegt ambtshalve als volgt.

Het besluit van het CBE is van 25 oktober 2010. Gelet op zijn eerdere uitspraak van 26 oktober 2010, kenmerk 2010/045.1, is het College bevoegd kennis te nemen van voornoemd besluit.

2.6. Het College overweegt voorts als volgt.

Vast staat dat appellant eerst op 4 augustus 2010 beroep heeft ingesteld tegen de besluiten van 21 maart en 25 april 2007. Daarmee is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 17 april respectievelijk 23 mei 2007. Reeds op deze grond is het beroep ongegrond. Dat appellant zelfstandig tot een akkoord met een medewerker van de Open Universiteit tracht te komen, omdat zoals ter zitting verklaard hij twijfelde aan de objectiviteit van de leden van het CBE is geen grond om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten.

Nu het CBE op goede gronden het beroep van appellant niet-ontvankelijk heeft verklaard, gaat het College voorbij aan het geen appellant overigens heeft aangevoerd.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/059
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak	: 26 april 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Advies studentendecaan, bindend afwijzend studieadvies, mondeling advies, rechtszekerheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8b
Uitspraak	: Gegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4.2. Het CBE heeft zich echter ten onrechte op het standpunt gesteld dat het bindend studieadvies op goede gronden tot stand is gekomen, nu het bij de beoordeling van de gestelde bijzondere omstandigheden is afgegaan op, naar gesteld, een mondelinge mededeling van de studentendecaan dat uit zijn studentgegevens van appellante blijkt dat hij in de omstandigheden geen aanleiding zag te adviseren tot uitstel van het negatief bindend studieadvies.

2.4.3. Het College acht het met het oog op de rechtsbescherming waarop een student aanspraak heeft niet aanvaardbaar dat de studentendecaan, omdat hij in zijn positie als vertrouwenspersoon het negatief advies bij alle andere persoonlijke gegevens van betrokkene heeft opgeslagen in een speciaal computerformat en dit onderdeel daaruit niet afzonderlijk schriftelijk kan over leggen, daarover uitsluitend mondeling mededeling kan doen aan het CBE en de examencommissie. Het ligt op de weg van het CBE, dan wel het instellingsbestuur, om er zorg voor te dragen in verband met de zorgvuldigheid en rechtszekerheid in procedures dat een schriftelijk advies van de studentendecaan over in dit geval het bindend studieadvies, ontdaan van persoonlijke, vertrouwelijke notities, aan het procesdossier kan worden toegevoegd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE), gevestigd te Den Haag, verweerder

1. Procesverloop

Bij brief van 16 juli 2010 heeft de directeur van de opleiding appellante meegedeeld dat zij haar opleiding wegens een negatief bindend studieadvies niet mag voortzetten.

Bij besluit van 24 september 2010, verzonden op 4 oktober 2010, heeft het CBE het door appellante daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 4 november 2011, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 6 december 2010.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 februari 2011, waar verweerder vertegenwoordigd door mr. F. Donner, secretaris bij het CBE, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 24 september 2010 is ten grondslag gelegd dat appellante slechts 30 van de 40 studiepunten heeft behaald en daarmee niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies en de studentendecaan geen positief advies heeft uitgebracht over de gestelde persoonlijke en bijzondere omstandigheden, zodat deze geacht worden niet doorslaggevend te zijn geweest voor het niet behalen van de norm. Appellante heeft voorts tegen het besluit van 29 april 2010 van de examencommissie om haar geen extra tentamenmogelijkheid te geven geen beroep ingesteld, aldus dat besluit.

2.2. In beroep heeft appellante aangevoerd dat, zakelijk weergegeven, betwijfeld wordt dat de studentendecaan is geraadpleegd, nu daarvan uit stukken niet blijkt en een verwijzing naar een vaste praktijk dienaangaande onvoldoende is. De uitspraak van het CBE is daarom onvoldoende gemotiveerd en niet zorgvuldig tot stand gekomen. Voorts had zij mogen vertrouwen op de door twee medewerkers van de opleiding gegeven toestemming gemiste tentamens alsnog te mogen afleggen, aldus appellante.

2.3. Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover thans van belang, als volgt:
"Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

2.4. Het CBE heeft op goede gronden overwogen dat appellante tegen het besluit van 29 april 2010 van de examencommissie haar geen extra tentamenmogelijkheid te geven geen beroep heeft ingesteld. Het geen appellante tegen dit onderdeel van het besluit heeft aangevoerd, kan daarom geen doel treffen.

2.4.1. Niet betwist is dat appellante op 20 juli 2010 30 van de 40 studiepunten heeft behaald en daarmee niet aan de norm voor het niet geven van een negatief bindend studieadvies voldoet.

2.4.2. Het CBE heeft zich echter ten onrechte op het standpunt gesteld dat het bindend studieadvies op goede gronden tot stand is gekomen, nu het bij de beoordeling van de gestelde bijzondere omstandigheden is afgegaan op, naar gesteld, een mondelinge mededeling van de studentendecaan dat uit zijn studentgegevens van appellante blijkt dat hij in de omstandigheden geen aanleiding zag te adviseren tot uitstel van het negatief bindend studieadvies.

2.4.3. Het College acht het met het oog op de rechtsbescherming waarop een student aanspraak heeft niet aanvaardbaar dat de studentendecaan, omdat hij in zijn positie als vertrouwenspersoon het negatief advies bij alle andere persoonlijke gegevens van betrokkene heeft opgeslagen in een speciaal computerformat en dit onderdeel daaruit niet afzonderlijk schriftelijk kan over leggen, daarover uitsluitend mondeling mededeling kan doen aan het CBE en de examencommissie. Het ligt op de weg van het CBE, dan wel het instellingsbestuur, om er zorg voor te dragen in verband met de zorgvuldigheid en rechtszekerheid in procedures dat een schriftelijk advies van de studentendecaan over in dit geval het bindend studieadvies, ontdaan van persoonlijke, vertrouwelijke notities, aan het procesdossier kan worden toegevoegd.

2.4.4. Het bestreden besluit ontbeert aldus een voldoende kenbare motivering en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

2.5. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verband met artikel 8:74, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht dient het CBE aan appellante het door haar betaalde griffierecht € 41,- te vergoeden.

2.6. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat het CBE aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro);
4. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,- (zegge: vierhonderdzevenendertig euro); het dient door het CBE aan appellante te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2010/060.5
Rechter : mr. Borman
Datum uitspraak : 16 februari 2011
Partijen : Appellante tegen Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden : Advies studentendecaan, bijzondere omstandigheden, inschrijving, instellingscollegegeld, studieonderbreking, tweede bacheloropleiding
Artikelen : WHW artikel 7.45, 7.46; Besluit HKU nr. 769
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. De geciteerde bepalingen uit de WHW en de besluiten van van verweerder van 1 maart 2010 en 28 juni 2010 brengen tezamen mee dat voor appellante het tarief van € 7.622 geldt. Appellante heeft immers in het studiejaar 2009-2010 niet aan de instelling van verweerder ingeschreven gestaan, terwijl de tussentijdse uitschrijving niet heeft plaatsgevonden op advies van de studentendecaan om studievertraging te voorkomen. Een advies van de studentendecaan van indertijd ontbreekt namelijk.
2.4.2. Na de schorsing van het onderzoek heeft verweerder de studentendecaan gevraagd om appellante te ontvangen en aan te geven of hij haar, als hij indertijd zou hebben beschikt over de gegevens omtrent haar gezondheidssituatie, zou hebben geadviseerd zich uit te schrijven om studievertraging te voorkomen. Zou dit het geval zijn, dan zou vervolgens de vraag aan de orde zijn gekomen of verweerder bereid zou zijn alsnog een ander tarief toe te passen.
Blijkens de schriftelijke reactie van de studentendecaan van 14 december 2010 zou hij appellante niet hebben geadviseerd de studie te onderbreken als hij in de zomer van 2009 van de opeenstapeling van klachten en de onverklaarbare vermoeidheid had geweten.
Verweerder heeft in deze reactie geen aanleiding gezien zijn besluit aan te passen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 12 augustus 2010 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld.

Bij besluit van 28 september 2010 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 8 november 2010, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 11 november 2010.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 december 2010, waar appellante in persoon en bijgestaan door [naam vader] en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. de Vos en drs. S.H.E. Barsukoff Poniatowsky, beiden werkzaam bij verweerdere hogeschool, zijn verschenen.

Het College heeft het onderzoek ter zitting geschorst, teneinde verweerder gelegenheid te geven nader onderzoek te doen.

Verweerder heeft gerapporteerd over zijn nader onderzoek; appellante heeft hierop schriftelijk gereageerd en verweerder heeft daarop weer schriftelijk gereageerd.

Het College heeft de zaak verder behandeld ter zitting van 2 februari 2011, waar dezelfde personen als op 2 december 2010 zijn verschenen.

2. Overwegingen

- 1.1. Artikel 7.45 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), luidt vanaf 1 september 2010, voor zover thans van toepassing, als volgt:
" 1. Het wettelijk collegegeld is verschuldigd door een student die:
a. blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald,
b. woonachtig is in Nederland, België, Luxemburg of één van de bondsstaten Noord-Rijnland-Westfalen, Nedersaksen en Bremen van de Bondsrepubliek Duitsland, en
c. tot één van de groepen van personen, bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000, behoort of de Surinaamse nationaliteit bezit. De voorwaarde, bedoeld onder a, geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
2. Bij algemene maatregel van bestuur kan de categorie studenten, bedoeld in het eerste lid, worden uitgebreid.
3. Een student als bedoeld in het eerste lid, die is ingeschreven voor een voltijdse opleiding is het volledige wettelijk collegegeld verschuldigd.
4. (...)
5. (...)
6. Indien een student als bedoeld in het eerste lid meer dan één opleiding volgt en de opleiding waarvoor hij het eerst is ingeschreven met goed gevolg afrondt, is deze student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor het resterende deel van het studiejaar. Het verschuldigde bedrag wordt in dat geval berekend naar rato van het aantal resterende maanden van het desbetreffende studiejaar.
7. (...).
8. (...). "

Artikel 7.46 van de WHW luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

- "1. Een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, eerste, tweede of zesde lid, is het instellingscollegegeld of het collegegeld OU, bedoeld in het vierde lid, verschuldigd.
2. Het instellingsbestuur stelt de hoogte van het instellingscollegegeld vast. (...)
3. Het instellingsbestuur kan per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.
4. (...)
5. Het instellingsbestuur stelt regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel. (...)
6. (...)"

Bij besluit van 1 maart 2010 heeft verweerder het instellingscollegegeld 2010-2011 voor alle bacheloropleidingen behalve docentenopleidingen ingeval de student bij aanvang van de studie reeds in het bezit is van een bachelorgraad bepaald op € 7.622.

Ingevolge het besluit van verweerder tot vaststelling van de collegegelden 2010-2011 van 1 maart 2010, is voor studenten die ingeschreven staan sinds 2008-2009 een overgangsregeling van toepassing en wordt hen een lager instellingstarief in rekening gebracht.

Bij besluit van 28 juni 2010 (hierna: het besluit) heeft verweerder besluit nr. 760 aangenomen, dat luidt:

" Het college van bestuur besluit dat in aanvulling op de overgangsregels voor het instellingcollegegeld is toegestaan dat een student het lage instellingstarief betaalt voor het totaal van de nominale studieduur, indien deze student zich opnieuw in 2010 inschrijft na tussentijdse uitschrijving op advies van de studentendecaan om studievertraging te voorkomen."

2.2 Appellante heeft zich voor het studiejaar 2010-2011 ingeschreven voor de bacheloropleiding Fine Arts. Verweerder heeft haar € 7.622 in rekening gebracht.

2.3 Appellante betoogt dat haar ten onrechte niet het lagere tarief in rekening is gebracht. Hiertoe voert zij aan dat de onderbreking van de inschrijving voor het studiejaar 2009-2010 haar niet kan worden tegengeworpen.

Appellante heeft ter zitting bij het College haar persoonlijke omstandigheden toegelicht.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.4.1. De geciteerde bepalingen uit de WHW en de besluiten van verweerder van 1 maart 2010 en 28 juni 2010 brengen tezamen mee dat voor appellante het tarief van € 7.622 geldt. Appellante heeft immers in het studiejaar 2009-2010 niet aan de instelling van verweerder ingeschreven gestaan, terwijl de tussentijdse uitschrijving niet heeft plaatsgevonden op advies van de studentendecaan om studievertraging te voorkomen. Een advies van de studentendecaan van indertijd ontbreekt namelijk.

2.4.2. Na de schorsing van het onderzoek heeft verweerder de studentendecaan gevraagd om appellante te ontvangen en aan te geven of hij haar, als hij indertijd zou hebben beschikt over de gegevens omtrent haar gezondheidssituatie, zou hebben geadviseerd zich uit te schrijven om studievertraging te voorkomen. Zou dit het geval zijn, dan zou vervolgens de vraag aan de orde zijn gekomen of verweerder bereid zou zijn alsnog een ander tarief toe te passen.

Blijkens de schriftelijke reactie van de studentendecaan van 14 december 2010 zou hij appellante niet hebben geadviseerd de studie te onderbreken als hij in de zomer van 2009 van de opeenstapeling van klachten en de onverklaarbare vermoeidheid had geweten.

Verweerder heeft in deze reactie geen aanleiding gezien zijn besluit aan te passen.

2.4.3. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de geldende regels, waarvan niet kan worden gezegd dat deze wegens strijd met hoger recht onverbindend zouden moeten worden geacht, juist toegepast. De omstandigheid dat appellante op grond van haar gesprek met de studentendecaan de indruk had dat hij anders zou adviseren en de omstandigheid dat velen het standpunt van appellante delen, doen hieraan niet af.

2.5. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/061
Rechters : mrs. Lubberdink, Borman, Kleijn
Datum uitspraak : 6 januari 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Intrekken bestreden besluit, procesbelang
Artikelen :
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : Bij het besluit van 4 januari 2011 heeft het CBE het besluit van 18 november 2010 ingetrokken en beslist dat het, gelet op de uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072 en 72.1, opnieuw uitspraak zal doen op het beroep van appellante. Het College stelt vast dat appellante aldus geen belang heeft bij haar beroep. Voortzetting van het onderzoek is derhalve niet nodig, omdat het beroep van appellante niet-ontvankelijk is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

tegen

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna CBE),
gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 september 2010, verzonden 15 oktober 2010, heeft het CBE het beroep van appellant tegen het bindend afwijzend studieadvies, ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 5 november 2010 beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 januari 2011, waar partijen niet zijn verschenen.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Bij het besluit van 4 januari 2011 heeft het CBE het besluit van 18 november 2010 ingetrokken en beslist dat het, gelet op de uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072 en 72.1, opnieuw uitspraak zal doen op het beroep van appellante. Het College stelt vast dat appellante aldus geen belang heeft bij haar beroep. Voortzetting van het onderzoek is derhalve niet nodig, omdat het beroep van appellante niet-ontvankelijk is.

2.2. Gelet op het geen in 2.1. is overwogen, is er aanleiding te bepalen dat het CBE aan appellante het griffierecht vergoedt.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
2. belast dat het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/062
Rechters : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Troostwijk
Datum uitspraak : 3 maart 2011
Partijen : Appellant tegen Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden : Algemeen verbindend voorschrift, contractonderwijs, instellingscollegegeld, tweede bacheloropleiding, voorbereidend jaar
Artikelen : WHW artikel 7.45 en 7.46
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.7.1. Verweerder heeft in het verweerschrift toegelicht dat de basisopleiding BKV is bedoeld als een voorbereidend jaar op contractbasis voor de bacheloropleiding Fine Arts, dat deze opleiding niet wordt verzorgd op basis van een onderwijs- en examenregeling als bedoeld in de WHW, dat cursisten lessen volgen op zaterdagen, dat deze opleiding geen studiepunten of vrijstellingen oplevert en dat voor deze opleiding geen wettelijk collegegeld is verschuldigd maar een cursusgeld dat beduidend lager ligt.
Gelet op deze, door appellant niet betwiste, omstandigheden heeft verweerder de basisopleiding BKV terecht niet aangemerkt als een bacheloropleiding als bedoeld in het besluit van 1 maart 2010.
(...)
2.8. Zoals het College eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 11 januari 2010 in zaak nr. 2009/037; www.cbho.nl) is het besluit tot vaststelling van de collegegelden een algemeen verbindend voorschrift, waartegen geen beroep openstaat. Het geen appellant heeft aangevoerd tegen het bestreden besluit maakt niet dat de regeling in het besluit van 1 maart 2010 in dit geval onverbindend moet worden geacht. Nu voormelde regeling voorts geen ruimte biedt voor afwijking in individuele gevallen, heeft verweerder appellant terecht instellingstarief 1 in rekening gebracht. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 9 juni 2010 heeft appellant bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het hem in rekening gebrachte instellingscollegegeld.

Bij besluit van 28 september 2010 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 8 november 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 januari 2011, waar appellant, vertegenwoordigd door [naam], zijn moeder, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. de Vos en S.H.E. Barsukoff-Poniatowsky, werkzaam bij verweerders hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), voor zover thans van belang, is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd indien hij:

- a. blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald (..),
- b. (..), en
- c. (..).

2.2 Ingevolge artikel 7.46 van de WHW, voor zover thans van belang, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid stelt het instellingsbestuur de hoogte van het instellingscollegegeld vast.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.

2.3 Bij besluit van 1 maart 2010 heeft verweerder de collegegelden voor het studiejaar 2010-2011 vastgesteld. In dit besluit is bepaald dat, voor zover thans van belang, aan EER-studenten die bij aanvang van de studie in het bezit zijn van een bachelorgraad, instellingstarief 1 ad € 7.622,00 in rekening wordt gebracht. Verder is bepaald dat als overgangsregeling aan studenten die reeds een graad hebben en aan verweerders hogeschool ingeschreven staan sinds het studiejaar 2009-2010, tot het studiejaar 2013-2014 het wettelijk collegegeld, thans € 1.672,00 in rekening wordt gebracht.

2.4 Appellant heeft in het studiejaar 2009-2010 de basisopleiding Beeldende Kunst en Vormgeving (hierna: de basisopleiding BKV) gevolgd. Voor het studiejaar 2010-2011 heeft hij zich vervolgens ingeschreven voor de bacheloropleiding Fine Arts aan verweerders hogeschool. Op het moment van deze inschrijving was appellant reeds in het bezit van een bachelorgraad. Verweerder heeft hem instellingstarief 1 in rekening gebracht.

2.5 Aan het besluit van 28 september 2010 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, de basisopleiding BKV niet geldt als inschrijving aan een bacheloropleiding aan zijn hogeschool, zodat de in het besluit van 1 maart 2010 neergelegde overgangsregeling niet op appellant van toepassing is.

2.6.1 Appellant betoogt dat verweerder de basisopleiding BKV ten onrechte niet heeft aangemerkt als een inschrijving aan een bacheloropleiding van zijn hogeschool. Hiertoe voert hij aan dat hij tijdens het volgen van deze opleiding in het bezit was van een studentenpas en een mailaccount met toegang tot de mailbox van verweerders hogeschool.

2.6.2 Appellant betoogt voorts dat verweerder bij de vaststelling van het instellingscollegegeld ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de belangen van studenten die de basisopleiding BKV volgden. Hiertoe wijst hij erop dat hij deze opleiding heeft gevolgd om toegelaten te worden tot de bacheloropleiding waarvoor hij zich thans heeft ingeschreven. Nu verweerder vrij is te bepalen hoe het instellingstarief wordt toegepast, kan worden besloten ook studenten van de basisopleiding BKV van het studiejaar 2009-2010 onder de overgangsregeling te laten vallen, aldus appellant.

2.7.1 Verweerder heeft in het verweerschrift toegelicht dat de basisopleiding BKV is bedoeld als een voorbereidend jaar op contractbasis voor de bacheloropleiding Fine Arts, dat deze opleiding niet wordt verzorgd op basis van een onderwijs- en examenregeling als bedoeld in de WHW, dat cursisten lessen volgen op zaterdagen, dat deze opleiding geen studiepunten of vrijstellingen oplevert en dat voor deze opleiding geen wettelijk collegegeld is verschuldigd maar een cursusgeld dat beduidend lager ligt.

Gelet op deze, door appellant niet betwiste, omstandigheden heeft verweerder de basisopleiding BKV terecht niet aangemerkt als een bacheloropleiding als bedoeld in het besluit van 1 maart 2010.

2.7.2 Desgevraagd heeft verweerder ter zitting toegelicht dat met het besluit van 1 maart 2010 met name is beoogd om een goed uitvoerbare regeling te creëren. De inschrijving voor een bacheloropleiding is een duidelijk criterium, het geen noodzakelijk is gezien de vele verschillende categorieën studenten, aldus verweerder.

2.8 Zoals het College eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 11 januari 2010 in zaak nr. 2009/037; www.cbho.nl) is het besluit tot vaststelling van de collegegelden een algemeen verbindend voorschrift, waartegen geen beroep openstaat. Het geen appellant heeft aangevoerd tegen het bestreden besluit maakt niet dat de regeling in het besluit van 1 maart 2010 in dit geval onverbindend moet worden geacht. Nu voormelde regeling voorts geen ruimte biedt voor afwijking in individuele gevallen, heeft verweerder appellant terecht instellingstarief 1 in rekening gebracht. Het betoog faalt.

2.9 Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.10 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/064
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Troostwijk
Datum uitspraak	: 21 maart 2011
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden	: Algemeen verbindend voorschrift, dwingende bepaling, eerder behaalde (bachelor/master)graad, instellingscollegegeld, (on)verbindendheid regeling, tweede opleiding
Artikelen	: WHW artikel 7.46
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.2. Desgevraagd heeft verweerder ter zitting toegelicht dat er op zijn hogeschool ongeveer 200 studenten zijn die reeds een graad hebben, waarvan een groot gedeelte om uiteenlopende redenen langer over hun studie doet. Er is met name met het oog op de uitvoerbaarheid van de regeling voor gekozen om geen ruimte te scheppen voor het maken van uitzonderingen in individuele gevallen. Voorts heeft verweerder toegelicht dat het in november 2009 nog allerminst zeker was dat de verhoging het volgende studiejaar zou ingaan, zodat hierover nog niets officieel kon worden gecommuniceerd.

2.4.3. Zoals het College eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 11 januari 2010 in zaak nr. 2009/037; www.cbho.nl) is het besluit tot vaststelling van de collegegelden een algemeen verbindend voorschrift, waartegen geen beroep openstaat. Dat, naar gesteld, de verhoging voor appellante niet voorzienbaar was en verweerder wist dat er mogelijk een verhoging van de collegegelden in het verschiet lag, maakt niet dat de regeling in het besluit van 1 maart 2010 in dit geval onverbindend moet worden geacht. Nu voormelde regeling geen ruimte biedt voor afwijking in individuele gevallen, heeft verweerder appellante terecht instellingstarief 1 in rekening gebracht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 16 juni 2010 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het haar in rekening gebrachte instellingscollegegeld.

Bij besluit van 28 september 2010 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 november 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 januari 2011, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. de Vos en S.H.E. Barsukoff-Poniatowsky, werkzaam bij verweerdere hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), voor zover thans van belang, is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd indien hij:

- a. blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald (..),
- b. (..), en
- c. (..).

Ingevolge artikel 7.46 van de WHW, voor zover thans van belang, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid stelt het instellingsbestuur de hoogte van het instellingscollegegeld vast.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.

Bij besluit van 1 maart 2010 heeft verweerder de collegegelden voor het studiejaar 2010-2011 vastgesteld. In dit besluit is bepaald dat, voor zover thans van belang, aan EER-studenten die bij aanvang van de studie in het bezit zijn van een bachelorgraad instellingstarief 1 ad € 7.622,00 in rekening wordt gebracht. Verder is in dit besluit een overgangsregeling opgenomen voor studenten die reeds een graad hebben en aan verweerdere hogeschool ingeschreven staan sinds de studiejaar 2007-2008, 2008-2009 of 2009-2010. Aan deze studenten wordt tot respectievelijk de studiejaar 2011-2012, 2012-2013 of 2013-2014 het wettelijk collegegeld, thans € 1.672,00 in rekening gebracht.

2.2 Appellante volgt sinds het studiejaar 2006-2007 de Bachelor of Music aan de Faculteit Muziek aan verweerders hogeschool en is reeds in bezit van een bachelorgraad. Zij heeft begin november 2009 op advies van haar tutor studieverlenging aangevraagd. Deze aanvraag is ingewilligd. Verweerder heeft haar voor het studiejaar 2010-2011 instellingstarief 1 in rekening gebracht.

2.3 Aan het besluit van 28 september 2010 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, in verband met de nominale studieduur van vier jaar, de overgangsregeling uitsluitend geldt voor studenten die zich niet eerder dan in 2007 voor het eerst hebben ingeschreven. De geldende wetgeving, noch de overgangsregeling biedt volgens verweerder ruimte om in individuele gevallen een uitzondering te maken.

2.4 Appellante betoogt dat verweerder in haar geval ten onrechte geen uitzondering heeft gemaakt op de regeling in het besluit van 1 maart 2010 wegens bijzondere individuele omstandigheden. Hiertoe voert zij aan dat zij met de inwilliging van haar aanvraag om studieverlenging in november 2009 erop mocht vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld hetzelfde zou blijven. Verder wijst zij erop dat verweerder destijds reeds op de hoogte was van een mogelijke verhoging van de collegegelden, maar haar hiervan niet op de hoogte heeft gesteld. Indien dit wel was gebeurd, had zij haar verzoek om studieverlenging niet gedaan en haar studie anders hebben gepland, aldus appellante.

2.4.1 Desgevraagd heeft verweerder ter zitting toegelicht dat er op zijn hogeschool ongeveer 200 studenten zijn die reeds een graad hebben, waarvan een groot gedeelte om uiteenlopende redenen langer over hun studie doet. Er is met name met het oog op de uitvoerbaarheid van de regeling voor gekozen om geen ruimte te scheppen voor het maken van uitzonderingen in individuele gevallen. Voorts heeft verweerder toegelicht dat het in november 2009 nog allerm minst zeker was dat de verhoging het volgende studiejaar zou ingaan, zodat hierover nog niets officieel kon worden gecommuniceerd.

2.4.3 Zoals het College eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 11 januari 2010 in zaak nr. 2009/037; www.cbho.nl) is het besluit tot vaststelling van de collegegelden een algemeen verbindend voorschrift, waartegen geen beroep openstaat. Dat, naar gesteld, de verhoging voor appellante niet voorzienbaar was en verweerder wist dat er mogelijk een verhoging van de collegegelden in het verschiet lag, maakt niet dat de regeling in het besluit van 1 maart 2010 in dit geval onverbindend moet worden geacht. Nu voormelde regeling geen ruimte biedt voor afwijking in individuele gevallen, heeft verweerder appellante terecht instellingstarief 1 in rekening gebracht.

2.5 Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/066
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak	: 18 april 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Termijnoverschrijding
Artikelen	: WHW artikel 7.61 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Appellant heeft bij brief, door verweerder ontvangen op 2 september 2010, beroep ingesteld, waardoor de wettelijke termijn voor het indienen van een beroepschrift, die afliep op 17 augustus 2010, is overschreden. 2.3. Niet is gebleken van feiten en omstandigheden die de conclusie kunnen dragen dat niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het College van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE), gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juli 2010 heeft de decaan van de opleiding International Business & Management Studies appelland een bindend afwijzend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 28 september 2010, verzonden op 29 september 2010, heeft het CBE het daartegen door appelland bij hem ingestelde administratief beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 11 november 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 februari 2011, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, secretaris van het CBE, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), zoals die luidde ten tijde van belang, is de termijn voor het instellen van beroep bij het CBE vier weken.

2.2. Appelland heeft bij brief, door verweerder ontvangen op 2 september 2010, beroep ingesteld, waardoor de wettelijke termijn voor het indienen van een beroepschrift, die afliep op 17 augustus 2010, is overschreden.

2.3. Niet is gebleken van feiten en omstandigheden die de conclusie kunnen dragen dat niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.4. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/070
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak	: 26 april 2011
Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bacheloropleiding Tandheelkunde, bewijs van toelating, inschrijving, niet inloten, numerus fixus, periode tot definitieve inschrijving, schakelprogramma tandheelkunde, Studielink, zelf voorzien
Artikelen	: WHW artikel 7.56 en 7.57c,
Uitspraak	: Gegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4. Verweerder is er in het besluit van 4 november 2010 vanuit gegaan dat appellante zich in bezwaar richtte tegen een besluit van de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) haar niet in te laten en heeft het aldus gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Bezwaar is echter gemaakt tegen de niet-inschrijving van appellante door verweerder. Het besluit komt voor vernietiging in aanmerking.

2.5. Het College ziet echter aanleiding zelf in de zaak te voorzien. Het volgt verweerder in diens betoog dat deze niet tot inschrijving kan besluiten, omdat appellante geen bewijs van toelating tot de bacheloropleiding Tandheelkunde heeft overgelegd en voor deze opleiding een numerus fixus geldt en het beschikken over dat bewijs vereist is voor inschrijving, ook indien een verzoek tot inschrijving voor een schakelprogramma in een bacheloropleiding tandheelkunde wordt gedaan.

2.5.1. Dat appellante, naar zij stelt, bij aanvang van het studiejaar 2010-2011 een studentnummer heeft ontvangen en toegang heeft gekregen tot blackboard, doet hieraan niet af. Verweerder pleegt studenten die zich aanmelden en gedurende de maand september in afwachting zijn van hun definitieve inschrijving, tot 1 oktober op te nemen in de administratieve systemen. Indien de inschrijving voor dat tijdstip niet definitief wordt, worden deze faciliteiten verwijderd.

Voorts merkt het College op dat hoezeer appellante ook zou moeten kunnen afgaan op de informatie die Studielink verstrekt, dit haar in dit geval niet kan baten, nu zij niet aan de eis voor inschrijving voor een numerus fixus opleiding dat betrokkene beschikt over een bewijs van toelating voldoet.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 september 2010 is namens verweerder een verzoek van appellante haar in te schrijven voor een schakelprogramma tandheelkunde afgewezen.

Bij brief van 20 september 2010 heeft appellante tegen de niet inschrijving voor de bacheloropleiding tandheelkunde bezwaar gemaakt.

Bij brief van 15 oktober 2010 is namens verweerder een verzoek van appellante haar in te schrijven voor de bacheloropleiding tandheelkunde afgewezen.

Bij besluit van 4 november 2010 heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 23 november 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 februari 2010, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. drs. F. Boekhorst, in dienst voor de instelling van verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 4 november 2010 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellante niet voor het schakelprogramma van de bacheloropleiding Tandheelkunde is ingeschreven, omdat die opleiding met ingang van het studiejaar 2010-2011 niet meer in de mogelijkheid om een schakelprogramma te volgen voorziet.

2.2. In beroep heeft appellante aangevoerd dat, zakelijk weergegeven, zij wel ingeschreven was voor het schakelprogramma van de bacheloropleiding tandheelkunde, nu zij een studentnummer had ontvangen, toegang kreeg tot Blackboard en slechts de inschrijving diende te completeren. Daarnaast wees de correspondentie van verweerder uit dat het schakelprogramma bestond en slechts administratieve handelingen dienden te worden verricht om de inschrijving te effectueren, aldus appellante.

2.3. Ingevolge artikel 7.56, gelezen in verbinding met artikel 7.57c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) verstrekt de minister aan degenen die rechtstreeks zijn geplaatst of via loting zijn toegelaten tot een numerus fixus opleiding een bewijs van toelating.

2.4. Verweerder is er in het besluit van 4 november 2010 vanuit gegaan dat appellante zich in bezwaar richtte tegen een besluit van de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) haar niet in te loten en heeft het aldus gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Bezwaar is echter gemaakt tegen de niet-inschrijving van appellante door verweerder. Het besluit komt voor vernietiging in aanmerking.

2.5. Het College ziet echter aanleiding zelf in de zaak te voorzien. Het volgt verweerder in diens betoog dat deze niet tot inschrijving kan besluiten, omdat appellante geen bewijs van toelating tot de bacheloropleiding Tandheelkunde heeft overgelegd en voor deze opleiding een numerus fixus geldt en het beschikken over dat bewijs vereist is voor inschrijving, ook indien een verzoek tot inschrijving voor een schakelprogramma in een bacheloropleiding tandheelkunde wordt gedaan.

2.5.1. Dat appellante, naar zij stelt, bij aanvang van het studiejaar 2010-2011 een studentnummer heeft ontvangen en toegang heeft gekregen tot Blackboard, doet hieraan niet af. Verweerder pleegt studenten die zich aanmelden en gedurende de maand september in afwachting zijn van hun definitieve inschrijving, tot 1 oktober op te nemen in de administratieve systemen. Indien de inschrijving voor dat tijdstip niet definitief wordt, worden deze faciliteiten verwijderd.

Voorts merkt het College op dat hoezeer appellante ook zou moeten kunnen afgaan op de informatie die Studielink verstrekt, dit haar in dit geval niet kan baten, nu zij niet aan de eis voor inschrijving voor een numerus fixus opleiding dat betrokkene beschikt over een bewijs van toelating voldoet.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.7. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient de Universiteit van Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht € 41,- te vergoeden.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 4 november 2010;
3. verklaart het door appellante gemaakte bezwaar ongegrond;
4. gelast dat de Universiteit van Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/075
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak : 18 april 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Utrecht
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, CBE procespartij, positie examencommissie
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6, 7.60 lid 1, 7.66 lid 1; OER HU artikel 23 lid 9

Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.2. Het besluit van 4 november 2010 heeft betrekking op een bindend studieadvies, als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 december 2010 in zaak nrs. 2010/072 en 072.1; www.cbho.nl), is het college van beroep voor de examens een orgaan, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW. Het geen verweerder heeft aangevoerd ten betoge dat dit niet het geval is en de examencommissie als procespartij dient te worden aangemerkt, leidt niet tot een ander oordeel. Het betoog faalt.
(...)
2.4.2. Dat in het positieve studieadvies van 10 maart 2010, als gesteld, niet is vermeld dat appellant het vak SLO nog met een voldoende diende af te ronden, betekent niet dat de examencommissie om die reden geen negatief bindend studieadvies heeft mogen geven. Nu uit de hiervoor onder 2.4.1 weergegeven tekst in de studiegids voldoende duidelijk blijkt dat voor het vak SLO een voldoende moet zijn behaald en dit vak niet is opgenomen in de in de brief van 10 maart 2010 vermelde lijst van cursussen die appellant op dat moment had behaald, mocht appellant daar niet vanuit gaan. Dat betekent dat in overeenstemming met de toepasselijke regeling op goede grond is besloten tot een negatief bindend studieadvies. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht (hierna: het CBE), gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2010 heeft de examencommissie van het Instituut voor Gebouwde Omgeving (hierna: de examencommissie) appellant een negatief bindend studieadvies voor de opleiding bouwkunde gegeven.

Bij besluit van 4 november 2010 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 7 december 2010, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 februari 2011, waar appellant, vertegenwoordigd door [naam vader], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.P.I. van Leeuwen en H. Jongbloed, beiden werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Verweerder betoogt dat appellant geen beroep bij het College kan instellen, omdat hij vóór 1 september 2010 op 1 juli 2010 bij hem beroep heeft ingesteld tegen het besluit van 12 juli 2010.

2.1.1 Op 1 september 2010 is de Wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) in werking getreden.

Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van die wet oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

In die wet is geen overgangsrecht opgenomen dat ertoe strekt dat het per 1 september 2010 gewijzigde artikel 7.66, eerste lid, van de WHW niet geldt, indien vóór 1 september 2010 beroep is ingesteld bij een orgaan van een instelling van hoger onderwijs, als bedoeld in dat artikel. Nu het in beroep bestreden besluit is genomen na 1 september 2010, is het College bevoegd van het daartegen ingestelde beroep kennis te nemen. Het betoog faalt.

2.2 Verweerder betoogt verder dat de examencommissie als verwerende procespartij had moeten worden aangemerkt. Hiertoe verwijst hij, samengevat weergegeven, naar de systematiek van de WHW en de parlementaire geschiedenis van de hiervoor onder 2.1.1 vermelde wetswijziging.

2.2.1 Ingevolge artikel 7.60, eerste lid, van de WHW heeft elke instelling voor hoger onderwijs een college van beroep voor de examens.

Ingevolge 7.61, eerste lid, is, voor zover thans van belang, dat college bevoegd ten aanzien van beslissingen, als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid.

2.2.2 Het besluit van 4 november 2010 heeft betrekking op een bindend studieadvies, als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 december 2010 in zaak nrs. 2010/072 en 072.1; www.cbho.nl), is het college van beroep voor de examens een orgaan, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW. Het geen verweerder heeft aangevoerd ten betoge dat dit niet het geval is en de examencommissie als procespartij dient te worden aangemerkt, leidt niet tot een ander oordeel. Het betoog faalt.

2.3 Aan het besluit van 12 juli 2010 heeft de examencommissie ten grondslag gelegd dat appellant niet heeft voldaan aan het vereiste dat het vak SLO en ten minste twee van de drie daartoe in de studiegids aangewezen cursussen met een voldoende zijn afgerond. Eerder, bij brief van 10 maart 2010, heeft zij appellant nog een voorlopig positief advies gegeven.

2.4 Appellant betoogt dat de omstandigheden waaronder een negatief bindend studieadvies wordt gegeven onvoldoende kenbaar zijn en hij ervan mocht uitgaan dat hij het vak SLO met een voldoende had afgerond, nu uit het voorlopig positief studieadvies van 10 maart 2010 niet blijkt dat dit vak nog met een voldoende moest afronden. Verder stelt hij dat hij alle lessen heeft gevolgd en alle opdrachten voor dit vak heeft ingeleverd.

2.4.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 23, negende lid, van de Onderwijs- en examenregeling van de faculteit Natuur en techniek van de hogeschool Utrecht, voor zover thans van belang, wordt de regeling met betrekking tot het negatief bindend studieadvies opgenomen in de studiegids van de opleiding.

In de studiegids van de Faculteit Natuur en techniek is ten aanzien van het bindend studieadvies het volgende vermeld:

"Bij het 'reguliere' P-programma (een heel jaar, 60 studiepunten) wordt een positief advies verstrekt, wanneer:

- Aan het eind van het eerste jaar (deeltijd tweede jaar) van inschrijving de studievoortgang 42 studiepunten of meer in de propedeuse behaald is; en

- Het cijfer voor SLO voldoende is; en

- De volgende cursussen met een voldoende zijn afgesloten:

** Een project van minimaal 3 studiepunten*

** Drie cursusvakken van minimaal 3 studiepunten."*

2.4.2 Dat in het positieve studieadvies van 10 maart 2010, als gesteld, niet is vermeld dat appellant het vak SLO nog met een voldoende diende af te ronden, betekent niet dat de examencommissie om die reden geen negatief bindend studieadvies heeft mogen geven. Nu uit de hiervoor onder 2.4.1 weergegeven tekst in de studiegids voldoende duidelijk blijkt dat voor het vak SLO een voldoende moet zijn behaald en dit vak niet is opgenomen in de in de brief van 10 maart 2010 vermelde lijst van cursussen die appellant op dat moment had behaald, mocht appellant daar niet vanuit gaan. Dat betekent dat in overeenstemming met de toepasselijke regeling op goede grond is besloten tot een negatief bindend studieadvies. Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/077 en 077.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 2 februari 2011
Partijen	: Appellant tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, invloed ongeval op studievoortgang, negatief bindend studieadvies, tijdstip behalen getuigschrift, tijdstip overleggen medische verklaring, voeren eigen bedrijf, vrijstellingen
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 3, 7.66; Awb artikel 8:81, 8:86; OER Rechtsgeleerdheid VU artikel 3.2, 4.3 lid 1, 6.5 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4.2. Vast staat dat appellant in het studiejaar 2009-2010 de bacheloropleiding MER aan de Hogeschool van Amsterdam niet met een getuigschrift heeft afgerond. Het CBE heeft terecht vastgesteld dat nu dat getuigschrift niet in het studiejaar 2009-2010 is overgelegd er op grond van de regeling geen vrijstellingen zijn verleend en appellant onvoldoende studiepunten heeft behaald om aan de norm voor studievoortgang te voldoen. Dat hij de scriptie in augustus bij de Hogeschool van Amsterdam mocht inleveren, en er daarbij vanuit zou mogen gaan dat deze deswege voldoende zou zijn, maakt dit niet anders nu hij deze in september 2010 heeft verdedigd en eerst daarna de beoordeling is vastgesteld, derhalve niet in het betreffende studiejaar. Het CBE heeft dan ook terecht geoordeeld dat de examencommissie niet over kon gaan tot het verlenen van vrijstellingen, nog daargelaten dat appellant in het studiejaar 2009-2010 geen vrijstellingen daarvoor heeft aangevraagd. 2.4.3. Het betoog van appellant over de door hem gestelde bijzondere omstandigheid, het voeren van een eigen bedrijf, faalt. De Voorzitter volgt het CBE in de redenering dat het hebben van een eigen bedrijf niet is aan te merken als een bijzondere omstandigheid. Dit is een activiteit die appellant zelf heeft geëntameerd en voortzet naast zijn inschrijving als voltijdstudent. De gevolgen hiervan dienen dan ook voor rekening en risico te komen van appellant.

2.4.4. Het betoog van appellant dat de door hem gestelde bijzondere omstandigheid, de gevolgen van een ongeluk, van invloed is op het besluit bindend studieadvies, faalt eveneens. De Voorzitter volgt het CBE in de redenering dat uit de samenhang van de overgelegde [medische] documenten volgt dat het ongeluk heeft plaatsgevonden in juli 2010 en geen invloed kan hebben op het niet voldoen aan de voortgangsnorm nu de laatste tentamens van de opleiding begin juli 2010 zijn afgenomen. Dat misschien dat ongeluk van invloed is geweest op het tijdstip van het behalen van het MER diploma is voor de vraag die bij verweerder voorlag niet van betekenis. Daarnaast heeft appellant na dringende verzoeken van de Voorzitter van het CBE en het CBE de documenten eerst na het verlangde tijdstip ingediend. Dat zowel de Voorzitter als het CBE bij hun besluiten daarmee geen rekening hebben gehouden, is naar het oordeel van de Voorzitter niet onredelijk.

Uitspraak in de zaak tussen:
[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit Amsterdam (hierna: het CBE),
gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 26 juli 2010, heeft de examencommissie van de opleiding rechtsgeleerdheid namens de decaan van de faculteit der rechtsgeleerdheid, appellant een voorwaardelijk voorgenomen bindend negatief studievoortgangadvies gegeven, dat indien door appellant daartegen geen zienswijze wordt ingebracht, op 23 augustus 2010 is omgezet in een bindend negatief studieadvies.

Bij brief van 8 september 2010 heeft appellant bij het CBE beroep ingesteld tegen het besluit van 23 augustus 2010.

Bij besluit van 5 november 2010, toegezonden aan appellant op 30 november 2010, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief bij het College ingekomen op 7 december 2010, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn bij het College ingekomen op 16 december 2010 en gelijktijdig is de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. De gronden zijn aangevuld bij brief van 12 januari 2011.

Het CBE heeft op 18 januari 2011 een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 31 januari 2011, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. J.A. Keijser, advocaat, en het CBE, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, secretaris van het CBE en mr. J.W. Rutgers, secretaris examencommissie Rechtsgeleerdheid, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

"Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

Artikel 3.2 van de Onderwijs- en Examenregeling 2009-2010 Rechtsgeleerdheid VU Amsterdam (hierna: de regeling) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"1. Aan het einde van het eerste jaar van inschrijving in de voltijdopleiding (...), doch uiterlijk 31 augustus van dat inschrijvingsjaar, adviseert de examencommissie elke voltijdstudent schriftelijk over de voortzetting van de studie.

2. Als de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving minder dan 39 studiepunten heeft behaald van de in art. 2.2 lid 1 (eerste bachelorjaar) genoemde onderdelen, wordt aan het advies een afwijzing, zoals bedoeld in art. 7.8b, lid 3 en lid 5 van de Wet verbonden."

Artikel 4.3, eerste lid, van de regeling, voor zover thans van toepassing, luidt:

"Desgevraagd kan de examencommissie vrijstelling verlenen voor het afleggen van tentamens in één of meer van de in artikel 2.2. en 2.3 genoemde onderdelen, indien met goed gevolg tentamen is afgelegd bij een andere opleiding aan een erkende instelling van hoger onderwijs in onderdelen die qua inhoud en studiebelasting overeenkomen.

(...)

Studenten met een behaald MER-diploma:

1e bachelorjaar als bedoeld in artikel 2.2 lid 1:

Inleiding

Juridische Vaardigheden"

Artikel 6.5, tweede lid, van de regeling luidt:

"De examencommissie kan in bijzondere gevallen ten gunste van de student afwijken van het geen in deze Onderwijs- en Examenregeling is bepaald, wanneer toepassing leidt tot onevenredige benadeling of onbillijkheid van zwaarwegende aard."

Op de website van de Vrije Universiteit Amsterdam is het volgende opgenomen:

"Vrijstellingen voor eerstejaars tentamens op grond van elders behaalde resultaten

Als je vóór je inschrijving bij de faculteit bij een andere opleiding aan een erkende instelling voor hoger onderwijs studieresultaten hebt behaald, kun je de Examencommissie verzoeken om vrijstelling voor het afleggen voor één of meerdere tentamens. In geval er door de Examencommissie vrijstelling is verleend voor eerstejaars tentamens mogen de studiepunten van die vakken die zijn vrijgesteld (het aantal punten dat het vrijgestelde vak waard is) worden meegerekend voor de norm van het BSA."

2.2. Het CBE heeft in zijn besluit van 5 november 2010 overwogen dat de aangevoerde persoonlijke omstandigheden, het voeren van een eigen bedrijf en een niet gedocumenteerd ongeluk in Marokko voor risico van appellant zijn. Tevens dat appellant de hbo-opleiding niet in het studiejaar 2009-2010 heeft afgerond en dan ook niet in aanmerking komt voor vrijstellingen. Hij heeft mitsdien niet voldaan aan de norm voor de studievoortgang in het eerste jaar van de opleiding rechten.

2.3. Appellant betoogt dat de persoonlijke omstandigheden meegewogen hadden moeten worden en dat nu de scriptie in augustus bij de hbo-instelling was ingeleverd, het geen duidt op een voldoende beoordeling, de afwijzing achterwege had dienen te laten.

2.4. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.4.1. Voor het geven van een negatief bindend studieadvies komen gelet op artikel 7.8b van de WHW uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

2.4.2. Vast staat dat appellant in het studiejaar 2009-2010 de bacheloropleiding MER aan de Hogeschool van Amsterdam niet met een getuigschrift heeft afgerond. Het CBE heeft terecht vastgesteld dat nu dat getuigschrift niet in het studiejaar 2009-2010 is overgelegd er op grond van de regeling geen vrijstellingen zijn verleend en appellant onvoldoende studiepunten heeft behaald om aan de norm voor studievoortgang te voldoen.

Dat hij de scriptie in augustus bij de Hogeschool van Amsterdam mocht inleveren, en er daarbij vanuit zou mogen gaan dat deze deswege voldoende zou zijn, maakt dit niet anders nu hij deze in september 2010 heeft verdedigd en eerst daarna de beoordeling is vastgesteld, derhalve niet in het betreffende studiejaar. Het CBE heeft dan ook terecht geoordeeld dat de examencommissie niet over kon gaan tot het verlenen van vrijstellingen, nog daargelaten dat appellant in het studiejaar 2009-2010 geen vrijstellingen daarvoor heeft aangevraagd.

2.4.3. Het betoog van appellant over de door hem gestelde bijzondere omstandigheid, het voeren van een eigen bedrijf, faalt. De Voorzitter volgt het CBE in de redenering dat het hebben van een eigen bedrijf niet is aan te merken als een bijzondere omstandigheid. Dit is een activiteit die appellant zelf heeft geëntameerd en voortzet naast zijn inschrijving als voltijdstudent. De gevolgen hiervan dienen dan ook voor rekening en risico te komen van appellant.

2.4.4. Het betoog van appellant dat de door hem gestelde bijzondere omstandigheid, de gevolgen van een ongeluk, van invloed is op het besluit bindend studieadvies, faalt eveneens. De Voorzitter volgt het CBE in de redenering dat uit de samenhang van de overgelegde [medische] documenten volgt dat het ongeluk heeft plaatsgevonden in juli 2010 en geen invloed kan hebben op het niet voldoen aan de voortgangsnorm nu de laatste tentamens van de opleiding begin juli 2010 zijn afgenomen. Dat misschien dat ongeluk van invloed is geweest op het tijdstip van het behalen van het MER diploma is voor de vraag die bij verweerder voorlag niet van betekenis. Daarnaast heeft appellant na dringende verzoeken van de Voorzitter van het CBE en het CBE de documenten eerst na het verlangde tijdstip ingediend. Dat zowel de Voorzitter als het CBE bij hun besluiten daarmee geen rekening hebben gehouden, is naar het oordeel van de Voorzitter niet onredelijk.

2.5. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer	: 2010/078
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak	: 26 april 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden	: Advies studieadviseur, bindend afwijzend studieadvies, bijzondere omstandigheden, tijdstip melding bijzonder omstandigheid
Artikelen	: WHW artikel 7.8b; Onderwijs- en Examenregeling Geneeskunde Erasmus MC paragraaf 7
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Appellante betoogt tevergeefs dat het CBE ten onrechte geen rekening heeft gehouden met haar bijzondere familie- en persoonlijke omstandigheden. De examencommissie en ook het CBE hebben de vermelde bijzondere omstandigheden in hun besluitvorming betrokken. In het voornemen van 26 augustus 2010 - is onweersproken - vermeld dat een uitgebreid gesprek heeft plaatsgevonden tussen appellante, de studieadviseur en vertegenwoordigers van de examencommissie. In het besluit van 16 september 2010 is - evenzeer

onweersproken - vermeld dat appellante tijdens de hoorzitting van 25 augustus 2010 en het voormelde uitgebreide gesprek in de gelegenheid was eventuele persoonlijke omstandigheden mondeling toe te lichten. Uit het besluit van 27 augustus 2010 blijkt dat de examencommissie bij haar besluit de gestelde persoonlijke omstandigheden heeft gezien, maar daaraan niet de conclusie heeft verbonden dat deze aan het geven van een negatief bindend studieadvies in de weg staan. Voor het CBE is niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de aangevoerde persoonlijke problemen, ook vermeld tijdens de hoorzitting, doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm. Het in beroep aangevoerde geeft geen grond voor het oordeel dat het CBE niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat de examencommissie niet ten onrechte heeft geoordeeld dat de bijzondere omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn om van het bindend studieadvies af te zien.

2.6. De door appellante voor het eerst ter zitting gestelde persoonlijke omstandigheid kan, hoe betreurenswaardig deze ook is, niet leiden tot het daarmee beoogde resultaat. Zij had deze in laatste instantie in kunnen brengen bij de procedure bij het CBE. Dat heeft zij niet gedaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 27 augustus 2010 heeft de decaan van de opleiding Geneeskunde appellante meegedeeld dat zij haar opleiding geneeskunde wegens een negatief bindend studieadvies niet mag voortzetten.

Bij brief van 16 september 2010 heeft appellante daartegen beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 25 oktober 2010 heeft het CBE het aldus ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 7 december 2010, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 februari 2011, waar appellante in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C.J. Bax en mr. drs. W.A. Kleinjan, Voorzitter, onderscheidenlijk secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 25 oktober 2010 heeft het CBE ten grondslag gelegd dat appellante na twee jaar 46 studiepunten van het eerste bachelorjaar heeft behaald en daarmee niet voldaan heeft aan de norm van het bindend studieadvies en niet, althans niet voldoende, is komen vast te staan dat de aangevoerde persoonlijke en bijzondere omstandigheden doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm.

2.2. In beroep heeft appellante aangevoerd dat - samengevat - zij na een moeizaam eerste studiejaar aan het einde van het tweede studiejaar 46 studiepunten heeft behaald en het niet voldoen aan de bsa-norm zijn oorzaak vond in bijzondere familie- en persoonlijke omstandigheden. Voorts heeft zij ter zitting melding gemaakt van een andere niet eerder naar voren gebrachte bijzondere familie-omstandigheid.

2.3. Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:
"Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

In paragraaf 7 van de Onderwijs- en Examenregeling Geneeskunde Erasmus MC (hierna: de regeling) is, voor zover thans van belang, het volgende bepaald:
" C. De norm is dat de student op 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving voor de studie Geneeskunde aan het Erasmus MC alle 60 ECTS van het eerste jaar moet hebben behaald. Deze norm geldt voor alle studenten die zich vanaf 1 september 2005 hebben ingeschreven.
(...)

J. De examencommissie kan besluiten een negatief BSA niet op te leggen indien aan alle van de volgende voorwaarden is voldaan:

- de student heeft het contract ad G opgevolgd
- naar het oordeel van de studieadviseur is sprake van voorbijgaande of herstelbare bijzondere persoonlijke omstandigheden zoals omschreven in het Uitvoeringsbesluit WHW, artikel 2.1
- de student heeft 30 ECTS of meer behaald van het eerste studiejaar."

2.4. Niet in geschil is dat appellante op 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving voor de studie Geneeskunde aan het Erasmus Medisch Centrum 46 van de 60 studiepunten van het eerste jaar heeft behaald en daarmee niet voldoet aan de norm voor het niet geven van een negatief bindend studieadvies.

2.5. Appellante betoogt tevergeefs dat het CBE ten onrechte geen rekening heeft gehouden met haar bijzondere familie- en persoonlijke omstandigheden. De examencommissie en ook het CBE hebben de vermelde bijzondere omstandigheden in hun besluitvorming betrokken. In het voornemen van 26 augustus 2010 - is onweersproken - vermeld dat een uitgebreid gesprek heeft plaatsgevonden tussen appellante, de studieadviseur en vertegenwoordigers van de examencommissie. In het besluit van 16 september 2010 is - evenzeer onweersproken - vermeld dat appellante tijdens de hoorzitting van 25 augustus 2010 en het voormelde uitgebreide gesprek in de gelegenheid was eventuele persoonlijke omstandigheden mondeling toe te lichten. Uit het besluit van 27 augustus 2010 blijkt dat de examencommissie bij haar besluit de gestelde persoonlijke omstandigheden heeft gezien, maar daaraan niet de conclusie heeft verbonden dat deze aan het geven van een negatief bindend studieadvies in de weg staan. Voor het CBE is niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de aangevoerde persoonlijke problemen, ook vermeld tijdens de hoorzitting, doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm. Het in beroep aangevoerde geeft geen grond voor het oordeel dat het CBE niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat de examencommissie niet ten onrechte heeft geoordeeld dat de bijzondere omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn om van het bindend studieadvies af te zien.

2.6. De door appellante voor het eerst ter zitting gestelde persoonlijke omstandigheid kan, hoe betreurenswaardig deze ook is, niet leiden tot het daarmee beoogde resultaat. Zij had deze in laatste instantie in kunnen brengen bij de procedure bij het CBE. Dat heeft zij niet gedaan.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/079
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak : 28 maart 2011

Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Zeeland
Trefwoorden	: Negatief bindend studieadvies, propedeutische fase, termijnoverschrijding, zelf voorzien
Artikelen	: WHW artikel 7.8b; Awb artikel 8:72 lid 4; OER Hogeschool Zeeland 2009-2010 artikel 8.2
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Het College volgt het CBE niet in diens betoog dat de examencommissie in weerwil van het bepaalde in artikel 8.2, tweede lid, van de regeling, onder verwijzing naar artikel 7.8b, tweede lid, van de WHW, appellant in diens vierde jaar van inschrijving een bindend negatief studieadvies mocht geven voor diens opleiding werktuigbouwkunde. Het instellingsbestuur van de Hogeschool Zeeland heeft met vaststelling van de regeling gebruik gemaakt van de hem in artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW, toegekende bevoegdheid om nadere regels te stellen. Ingevolge artikel 8.2, vierde lid, van de regeling is de uiterste datum, waarop een negatief bindend studieadvies kan worden uitgebracht, 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving. Het negatief bindend studieadvies is aan appellant niet binnen die termijn gegeven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Zeeland (hierna: het CBE), gevestigd te Vlissingen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 31 augustus 2010 heeft de examencommissie Werktuigbouwkunde appellant namens het college van bestuur van de Hogeschool Zeeland een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij brief van 15 september 2010 heeft appellant daartegen beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 1 november 2010, heeft het CBE het aldus ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 13 december 2010, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 februari 2011, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door W. Boterman en B. Romboud, secretaris van het CBE onderscheidenlijk lid van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.8b, eerste, tweede, derde en zesde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt, voor zover thans van belang, als volgt:
 " 1. Het instellingsbestuur van een bekostigde (...) hogeschool brengt iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse (...) bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. (...)

2. Onverminderd het eerste lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

3. Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet

geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.(...)

6. Het instellingsbestuur stelt ter uitvoering van de voorafgaande leden nadere regels vast. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de studieresultaten en de voorzieningen, bedoeld in het derde lid, alsmede op de termijn, bedoeld in het vierde lid."

Artikel 8.2 van de Onderwijs- en examenregeling deel I Hogeschool Zeeland 2009-2010 (hierna: de regeling), luidt, voor zover thans van belang, als volgt:

"2. Iedere student in het tweede jaar van inschrijving met minder dan 60 studiepunten behorende bij de propedeutische fase, ontvangt uiterlijk op 31 juli van het tweede jaar van inschrijving een schriftelijk voornemen tot het uitbrengen van een negatief bindend studieadvies.

4. Uiterlijk 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving wordt het voorgenomen negatief bindend studieadvies omgezet in een negatief bindend studieadvies, indien de student nog steeds minder dan 60 studiepunten behorende bij de propedeutische fase heeft behaald en er mede op basis van de hoorzitting van de Hoorcommissie geen reden is om aan te nemen dat er sprake is van bijzondere persoonlijke omstandigheden."

2.2. De examencommissie heeft aan het negatief bindend studieadvies ten grondslag gelegd dat appellant in het vierde jaar van inschrijving nog niet aan de norm van 60 studiepunten aan het einde van de propedeutische fase van de opleiding heeft voldaan en verwijst daarbij naar het bepaalde in artikel 7.8b, tweede lid van de WHW.

2.3. Appellant betoogt dat, zakelijk weergegeven, het instellingsbestuur van de Hogeschool Zeeland met artikel 8.2, tweede lid, van de regeling invulling heeft gegeven aan die bepaling van de WHW en de examencommissie, door een negatief bindend studieadvies te geven in vierde jaar van inschrijving, aan die bepaling voorbij gaat.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.4.1. Het College volgt het CBE niet in diens betoog dat de examencommissie in weerwil van het bepaalde in artikel 8.2, tweede lid, van de regeling, onder verwijzing naar artikel 7.8b, tweede lid, van de WHW, appellant in diens vierde jaar van inschrijving een bindend negatief studieadvies mocht geven voor diens opleiding werktuigbouwkunde. Het instellingsbestuur van de Hogeschool Zeeland heeft met vaststelling van de regeling gebruik gemaakt van de hem in artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW, toegekende bevoegdheid om nadere regels te stellen. Ingevolge artikel 8.2, vierde lid, van de regeling is de uiterste datum, waarop een negatief bindend studieadvies kan worden uitgebracht, 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving. Het negatief bindend studieadvies is aan appellant niet binnen die termijn gegeven.

2.4.2. Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit is genomen in strijd met de wet en komt voor vernietiging in aanmerking. Het College ziet voorts aanleiding om het bij de brief van 31 augustus 2010 gegeven negatief bindend studieadvies met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb te herroepen.

2.5. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht € 41,- te vergoeden.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van het CBE van 1 november 2010;
3. herroept het op 31 augustus 2010 door de examencommissie Werktuigbouwkunde gegeven negatief bindend studieadvies en bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
4. gelast dat het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/081
 Rechter(s) : mrs. Loeb, Lubberdink, Borman
 Datum uitspraak : 7 september 2011
 Partijen : Appellant tegen CBE Haagse Hogeschool
 Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, examencommissie procespartij, inschrijving tentamen, openbare en bijzondere instelling, verwerende procespartij
 Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3, 7.66 lid 1; Kaderregeling studieadvies van het Studentenstatuut 2009-2010 Haagse Hogeschool artikel 1 lid 2, 2 lid 2, 3 lid 1
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.2. Zoals in de eerdere uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072.1, is overwogen, volgt het College het CBE niet in zijn standpunt dat in de onderhavige procedure de examencommissie als verwerende procespartij had moeten worden aangemerkt. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, zoals dat artikel luidt met ingang van 1 september 2010, oordeelt het College over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het beroep dat door appellant is ingesteld is gericht tegen de beslissing van het CBE op het door appellant ingestelde beroep tegen het door de examencommissie gegeven bindend negatief studieadvies. De bestreden beslissing is als een beslissing van een orgaan van een instelling aan te merken en het CBE moet dan ook als verweerder worden aangemerkt. Dat het CBE geen onderdeel uitmaakt van een openbare, maar een bijzondere instelling, biedt geen grond voor een ander oordeel.
 (...)

2.4.1. Ter zitting is door het CBE naar voren gebracht dat appellant zich heeft ingeschreven voor het tentamen Nederlands dat op 2 juni 2010 werd gehouden en dat hij die dag niet is verschenen. Ter zitting is de lijst met handtekeningen van de aanwezige studenten getoond waarop de handtekening van appellant ontbrak. Dit in aanmerking genomen en gelet op het feit dat er zich ten opzichte van het eerder gegeven negatief bindend studieadvies geen gewijzigde bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Kaderregeling, bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE niet in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat de examencommissie niet ten onrechte heeft geoordeeld dat er in dit geval geen bijzondere omstandigheden bestaan om van het negatief bindend studieadvies af te zien. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool (hierna: het CBE), gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 september 2010 heeft de examencommissie van de Academie European Studies & Communication Management (hierna: de examencommissie) appellant een negatief bindend studieadvies opgelegd.

Bij besluit van 25 november 2010 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 16 december 2010, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 mei 2011, waar het CBE, vertegenwoordigd door J.G.B. Pikkemaat, J.J.A.W. Franssen en L. van Midden, en de examencommissie, vertegenwoordigd door W.H.G. de Haan, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt, voor zover van toepassing, als volgt:

"Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

Ingevolge artikel 1, tweede lid, van de Kaderregeling studieadvies van het Studentenstatuut 2009-2010 (hierna: de Kaderregeling) wordt, als een student het propedeutische examen aan het eind van het tweede jaar van inschrijving niet met een goed gevolg heeft afgelegd, alsnog een negatief bindend studieadvies uitgebracht.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van de Kaderregeling, voor zover van belang, wordt bij een in september startende opleiding tot een negatief bindend studieadvies overgegaan indien de desbetreffende student uiterlijk op 31 augustus van het eerste jaar van inschrijving minder dan 40 studiepunten (exclusief studiepunten uit vrijstellingen) uit het propedeutische programma heeft behaald of indien de desbetreffende student uiterlijk op 31 augustus van het tweede jaar van de inschrijving voor de desbetreffende opleiding het propedeutische examen van die opleiding niet heeft behaald.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Kaderregeling, voor zover van belang, kan de examencommissie, in geval van bijzondere omstandigheden, besluiten tot ontheffing dan wel uitstel van het negatief bindend studieadvies. De student is verantwoordelijk voor het tijdig melden van het bestaan van bijzondere omstandigheden. bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

2.2. Zoals in de eerdere uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072.1, is overwogen, volgt het College het CBE niet in zijn standpunt dat in de onderhavige procedure de examencommissie als verwerende procespartij had moeten worden aangemerkt. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, zoals dat artikel luidt met ingang van 1 september 2010, oordeelt het College over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het beroep dat door appellant is ingesteld is gericht tegen de beslissing van het CBE op het door appellant ingestelde beroep tegen het door de examencommissie gegeven bindend negatief studieadvies. De bestreden beslissing is als een beslissing van een orgaan van een instelling aan te merken en het CBE moet dan ook als verweerder worden aangemerkt. Dat het CBE geen onderdeel uitmaakt van een openbare, maar een bijzondere instelling, biedt geen grond voor een ander oordeel.

2.3. Appellant heeft reeds eerder een negatief bindend studieadvies gekregen van de examencommissie en hem is, naar aanleiding van een door hem daartegen bij het CBE ingesteld geslaagd beroep in verband met het bestaan van bijzondere omstandigheden, bij brief van 2 maart 2010 uitstel verleend tot 31 augustus 2010. Het CBE heeft in zijn besluit van 25 november 2010 overwogen dat appellant de propedeuse niet heeft behaald binnen die gestelde termijn en dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich bijzondere omstandigheden voordoen in de zin van artikel 3 van de Kaderregeling die een verder uitstel van het hem bij brief van 9 september 2009 opnieuw opgelegde negatief bindend studieadvies rechtvaardigen.

2.4. Appellant betoogt dat hij onvoldoende de mogelijkheid heeft gehad om het ontbrekende vak Nederlands van de propedeuse te herkansen. Hij wijst er in dit verband op dat het curriculum van zijn opleiding de laatste jaren is gewijzigd en hij daardoor minder goed in staat was het vak Nederlands af te ronden. Volgens appellant is het hem niet gelukt zich in te schrijven voor het tentamen van het vak Nederlands en kon hij dit dan ook niet behalen voor 31 augustus 2010.

2.4.1. Ter zitting is door het CBE naar voren gebracht dat appellant zich heeft ingeschreven voor het tentamen Nederlands dat op 2 juni 2010 werd gehouden en dat hij die dag niet is verschenen. Ter zitting is de lijst met handtekeningen van de aanwezige studenten getoond waarop de handtekening van appellant ontbrak. Dit in aanmerking genomen en gelet op het feit dat er zich ten opzichte van het eerder gegeven negatief bindend studieadvies geen gewijzigde bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Kaderregeling, bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE niet in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat de examencommissie niet ten onrechte heeft geoordeeld dat er in dit geval geen bijzondere omstandigheden bestaan om van het negatief bindend studieadvies af te zien.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/083
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak : 18 april 2011
Partijen : Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Burgerlijke staat, EER-nationaliteit, EU-burger, familieleden, wettelijk collegegeld, wetsgeschiedenis
Artikelen : WHW artikel 7.45 lid 1 onderdeel c; WSF 2000 artikel 2.2 lid 1 onderdeel b; Richtlijn 2004/38/EG; Studentenstatuut HvA artikel 3.10 lid 1
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. In de memorie van toelichting bij de wijziging van de WHW en enige andere wetten onder meer in verband met de verbetering van het bestuur bij de instellingen voor hoger onderwijs, de collegegeldsystematiek en de rechtspositie van studenten (versterking besturing) (Kamerstukken II 2008-2009, 31 821, nr. 3, blz. 12) is het volgende vermeld:
"Als gesproken wordt over studenten die aan het nationaliteitsvereiste voldoen, dan worden daarmee bedoeld de studenten, genoemd in artikel 2.2 van de Wet op de studiefinanciering 2000 en studenten die de Surinaamse nationaliteit bezitten. De eerste groep studenten komt overeen met studenten die de nationaliteit bezitten van een van de lidstaten van de EU respectievelijk EER, Turkije, Zwitserland en de familieleden van de in Nederland wonende EU-burgers die niet de EER-nationaliteit hebben."
In de nota naar aanleiding van het verslag van de behandeling van voormeld wetsvoorstel (Kamerstukken II, 2008-2009, 31 821, nr. 7, blz. 26) is vermeld dat de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen naar aanleiding van de vraag, waarom familieleden van in Nederland wonende EU-burgers niet zijnde EER-burgers in aanmerking komen voor het wettelijk collegegeld, heeft geantwoord:
"Ik wijs in dit verband op de wijziging van de WHW in verband met de uitbreiding van de groep personen die het wettelijk collegegeld verschuldigd is, die per 1 september 2008 in werking is getreden (Stb. 2008, 224). Deze wijziging geeft uitvoering aan een richtlijn van het Europees Parlement die burgers van EU-lidstaten en hun familieleden in Nederland over het algemeen dezelfde rechten toekent als Nederlandse onderdanen."

In de memorie van toelichting bij de wijziging van de WHW in verband met de uitbreiding van de groep personen die het collegegeld dat is vastgesteld bij wet, verschuldigd is (kamerstukken II, 2007-2008, 31 346, nr. 3, blz. 2/3) is vermeld dat tot de groep die in artikel 2.2, onderdeel b, van de Wsf 2000 bedoeld wordt onder meer behoort de echtgenoot van in Nederland wonende EU-burgers, die een niet EER-nationaliteit bezitten op grond van de Richtlijn.

2.6. Uit de hiervoor weergegeven passages valt af te leiden dat met de artikelen 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 2.2, eerste lid, onder b, van de Wsf 2000, beoogd is om familieleden van in Nederland wonende EU-burgers die niet de EER-nationaliteit hebben, ook in aanmerking te laten komen voor het verschuldigen van het wettelijk collegegeld. Dat de Richtlijn, naar verweerder betoogt, hiertoe niet noopt, kan hem derhalve niet baten.

Nu niet in geschil is dat appellant de echtgenoot is van een in Nederland wonende EU-burger, heeft verweerder zich in het besluit van 11 november 2010 ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellant niet valt onder de groep, bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder b, van de Wsf 2000 en daarom niet het wettelijk collegegeld verschuldigd is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij factuur, waarvan de datum onbekend is, heeft verweerder appellant wegens zijn inschrijving als student voor het studiejaar 2010-2011 het instellingscollegegeld in rekening gebracht.

Bij besluit van 11 november 2010 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 23 december 2010, beroep ingesteld.

Voorts heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Dit verzoek heeft hij op 7 februari 2011 bij gelegenheid van de behandeling ervan ingetrokken.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 februari 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. T.P.A. Weterings, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), voor zover thans van belang, is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student die:

- a. blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald,
- b. woonachtig is in Nederland, België, Luxemburg of een van de deelstaten Noord-Rijnland-Westfalen, Nedersaksen en Bremen van de Bondsrepubliek Duitsland, en
- c. tot een van de groepen van personen, bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000 (hierna: Wsf 2000), behoort of de Surinaamse nationaliteit bezit.

Ingevolge artikel 2.2, eerste lid, van de Wsf 2000, voor zover thans van belang, kan voor studiefinanciering in aanmerking komen een studerende die:

- a. (...),
- b. niet de Nederlandse nationaliteit bezit maar wel ingevolge een verdrag of een besluit van een volkenrechtelijke organisatie op het terrein van de studiefinanciering met een Nederlander wordt gelijkgesteld, of
- c.(..).

Artikel 3.10, eerste lid, van het Studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam is, voor zover thans van belang, gelijkkluidend aan de hiervoor weergegeven bepaling van de WHW.

2.2 Appellant heeft de Ecuadoriaanse nationaliteit en is met zijn Finse echtgenote woonachtig in Nederland.

2.3 Aan het besluit van 11 november 2010 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant niet behoort tot de groep van personen, bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, van de Wsf 2000 en daarom niet het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Uit Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de Richtlijn) volgt niet dat familieleden van burgers van de Europese Unie (hierna: EU-burgers) wat betreft collegegelden dienen te worden gelijkgesteld met EU-burgers, aldus verweerder.

2.4 Appellant betoogt dat verweerder zich ten onrechte op dat standpunt heeft gesteld. Hiertoe verwijst hij naar de geschiedenis van de totstandkoming van de WHW en de Richtlijn.

2.5 In de memorie van toelichting bij de wijziging van de WHW en enige andere wetten onder meer in verband met de verbetering van het bestuur bij de instellingen voor hoger onderwijs, de collegegeldsystematiek en de rechtspositie van studenten (versterking besturing) (Kamerstukken II 2008-2009, 31 821, nr. 3, blz. 12) is het volgende vermeld:

"Als gesproken wordt over studenten die aan het nationaliteitsvereiste voldoen, dan worden daarmee bedoeld de studenten, genoemd in artikel 2.2 van de Wet op de studiefinanciering 2000 en studenten die de Surinaamse nationaliteit bezitten. De eerste groep studenten komt overeen met studenten die de nationaliteit bezitten van een van de lidstaten van de EU respectievelijk EER, Turkije, Zwitserland en de familieleden van de in Nederland wonende EU-burgers die niet de EER-nationaliteit hebben."

In de nota naar aanleiding van het verslag van de behandeling van voormeld wetsvoorstel (Kamerstukken II, 2008-2009, 31 821, nr. 7, blz. 26) is vermeld dat de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen naar aanleiding van de vraag, waarom familieleden van in Nederland wonende EU-burgers niet zijnde EER-burgers in aanmerking komen voor het wettelijk collegegeld, heeft geantwoord:

"Ik wijs in dit verband op de wijziging van de WHW in verband met de uitbreiding van de groep personen die het wettelijk collegegeld verschuldigd is, die per 1 september 2008 in werking is getreden (Stb. 2008, 224). Deze wijziging geeft uitvoering aan een richtlijn van het Europees Parlement die burgers van EU-lidstaten en hun familieleden in Nederland over het algemeen dezelfde rechten toekent als Nederlandse onderdanen."

In de memorie van toelichting bij de wijziging van de WHW in verband met de uitbreiding van de groep personen die het collegegeld dat is vastgesteld bij wet, verschuldigd is (kamerstukken II, 2007-2008, 31 346, nr. 3, blz. 2/3) is vermeld dat tot de groep die in artikel 2.2, onderdeel b, van de Wsf 2000 bedoeld wordt onder meer behoort de echtgenoot van in Nederland wonende EU-burgers, die een niet EER-nationaliteit bezitten op grond van de Richtlijn.

2.6 Uit de hiervoor weergegeven passages valt af te leiden dat met de artikelen 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 2.2, eerste lid, onder b, van de Wsf 2000, beoogd is om familieleden van in Nederland wonende EU-burgers die niet de EER-nationaliteit hebben, ook in aanmerking te laten komen voor het verschuldigen van het wettelijk collegegeld. Dat de Richtlijn, naar verweerder betoogt, hiertoe niet noopt, kan hem derhalve niet baten.

Nu niet in geschil is dat appellant de echtgenoot is van een in Nederland wonende EU-burger, heeft verweerder zich in het besluit van 11 november 2010 ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellant niet valt onder de groep, bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder b, van de Wsf 2000 en daarom niet het wettelijk collegegeld verschuldigd is.

Het beroep is gegrond. Het besluit van 11 november 2010 dient te worden vernietigd.

2.7. Volgens het proces-verbaal van de behandeling ter zitting van het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening op 7 februari 2011 heeft de Voorzitter van het College gezegd dat in de hoofdzaak beslist wordt over de kosten voor de behandeling van dit verzoek. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 11 november 2010;
3. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met het beroep, alsmede het door hem gedane verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening, opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.748,00 (zegge: zeventienhonderdachtenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
4. gelast dat verweerder aan appellant het door hem voor de behandeling van het beroep en het door hem gedane verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening betaalde griffierecht ten bedrage van € 82,00 (zegge: tweeëntachtig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/084, 2011/011, 2011/044
Rechter(s) : mrs. Loeb, De Rijk-Maas, Borman
Datum uitspraak : 18 augustus 2011
Partijen : Appellante tegen CBE Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden : Positie examencommissie, procespartij, wetsgeschiedenis, wetsinterpretatie
Artikelen : WHW artikel 7.59a en 7.66; Awb artikel 8:1 lid 1 en 2, 8:13
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij wet van 4 februari 2010, Stb. 2010, 119 (Wet versterking besturing) is in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW beroep opengesteld voor een 'betrokkene'. In artikel 7.59a, derde lid, van de WHW is bepaald, wie onder 'betrokkene' worden begrepen. Uit deze bepalingen volgt dat het beroep slechts is opengesteld voor een student, een aanstaande student, een voormalig student, een extraneus, een aanstaande extraneus en een voormalig extraneus.
Het betoog van appellante dat een strikte uitleg van artikel 7.59a, derde lid, van de WHW niet met de bedoeling van de wetgever strookt faalt. Uit de totstandkomingsgeschiedenis van deze bepalingen (TK 2008/09, 31 821, nr. 3, blz. 18-24) valt af te leiden dat de bevoegdheid om beroep in te stellen in principe alleen geschillen betreft die zich afspelen tussen de student en de instelling. Hieruit moet worden afgeleid dat het niet de bedoeling van de wetgever is geweest de toegang tot het College open te stellen voor andere belanghebbenden. Ook het tweede lid van artikel 7.66 WHW biedt hiervoor steun. Daarin wordt hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing verklaard, met uitzondering van artikel 8.1, eerste lid, waarin de bevoegdheid om beroep in te stellen wordt toegekend aan een belanghebbende.
2.3. Nu appellante, student noch extraneus, als bedoeld in artikel 7.59a, derde lid WHW is, dienen de door haar ingestelde beroepen niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Uitspraak in de zaken tussen:

de Examencommissie van het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam (ACTA) (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit Amsterdam (CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder,

toegelaten partij: [naam], wonende te [woonplaats], betrokkene.

1. Procesverloop

Bij beroepschrift, ingekomen bij het College op 4 januari 2011, heeft appellante beroep ingesteld tegen een uitspraak van het CBE van 19 oktober 2010, aan appellante verzonden op 17 november 2010.

Bij beroepschrift, ingekomen bij het College op 17 januari 2011, heeft zij beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Voorzitter van het CBE van 6 september 2010.

Bij beroepschrift, ingekomen bij het College op 24 maart 2011, heeft zij beroep ingesteld tegen een uitspraak van het CBE van 10 maart 2011.

Verweerder heeft verweerschriften ingediend. Appellante heeft bij brief van 29 april 2011 desgevraagd nadere inlichtingen verstrekt. Verweerder en betrokkene hebben hierop schriftelijk gereageerd.

Het College heeft de zaken ter zitting behandeld op 27 juni 2011. Appellante is daar verschenen, vertegenwoordigd door mr. C.F. Knijff, advocaat te Amsterdam, verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk en mr. drs. J.G. Bekker, elk secretaris van het CBE, en [betrokkene] is verschenen, bijgestaan door mr. W. Brussee, advocaat te Den Haag.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.59a, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs (WHW), wordt onder betrokkene in de paragrafen 1 tot en met 4 van titel 4 van hoofdstuk 7 van de WHW, verstaan: een student, een aanstaande student, een voormalig student, een extraneus, een aanstaande extraneus en een voormalig extraneus.

Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de WHW oordeelt het College over een door een betrokkene ingesteld beroep.

Ingevolge het tweede lid is hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 8:1, eerste en tweede lid, en 8:13.

2.2. Bij wet van 4 februari 2010, Stb. 2010, 119 (Wet versterking besturing) is in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW beroep opengesteld voor een 'betrokkene'. In artikel 7.59a, derde lid, van de WHW is bepaald, wie onder 'betrokkene' worden begrepen. Uit deze bepalingen volgt dat het beroep slechts is opengesteld voor een student, een aanstaande student, een voormalig student, een extraneus, een aanstaande extraneus en een voormalig extraneus.

Het betoog van appellante dat een strikte uitleg van artikel 7.59a, derde lid, van de WHW niet met de bedoeling van de wetgever strookt faalt. Uit de totstandkomingsgeschiedenis van deze bepalingen (TK 2008/09, 31 821, nr. 3, blz. 18-24) valt af te leiden dat de bevoegdheid om beroep in te stellen in principe alleen geschillen betreft die zich afspelen tussen de student en de instelling. Hieruit moet worden afgeleid dat het niet de bedoeling van de wetgever is geweest de toegang tot het College open te stellen voor andere belanghebbenden. Ook het tweede lid van artikel 7.66 WHW biedt hiervoor steun. Daarin wordt hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing verklaard, met uitzondering van artikel 8.1, eerste lid, waarin de bevoegdheid om beroep in te stellen wordt toegekend aan een belanghebbende.

2.3. Nu appellante, student noch extraneus, als bedoeld in artikel 7.59a, derde lid van de WHW is, dienen de door haar ingestelde beroepen niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart de beroepen niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2010/085
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 7 maart 2011
Partijen : Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Herstel verzuim, ondertekening beroepschrift, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 6:5 en 6:6
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. De brief, waarbij het beroep is ingesteld, is niet ondertekend.
Bij aangetekend verzonden brief van 3 februari 2011, is appellante in de gelegenheid gesteld dit verzuim voor uiterlijk 10 februari 2011 te herstellen.
2.3. Uit het vorenstaande volgt dat een ondertekend beroepschrift uiterlijk op 10 februari 2011 bij het College had moeten zijn ingediend. Op die dag, noch daarna, is dat gebeurd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 november 2010 heeft verweerder het door appellante tegen een beslissing van 7 oktober 2010 om haar niet in te schrijven voor het studiejaar 2010-2011 gemaakte bezwaar, ongegrond verklaard.

Bij brief van 27 december 2010 heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), dient een beroepschrift ondertekend te worden.

2.2. De brief, waarbij het beroep is ingesteld, is niet ondertekend. Bij aangetekend verzonden brief van 3 februari 2011, is appellante in de gelegenheid gesteld dit verzuim voor uiterlijk 10 februari 2011 te herstellen.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat een ondertekend beroepschrift uiterlijk op 10 februari 2011 bij het College had moeten zijn ingediend. Op die dag, noch daarna, is dat gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk

□

Zaaknummer : 2010/086
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Kleijn

Datum uitspraak : 19 april 2011
 Partijen : Appellante tegen Universiteit Utrecht
 Trefwoorden : Afstudeerdatum, beëindiging inschrijving, correcties getuigschrift, Osiris, restitutie collegegeld
 Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 1 onderdeel a en lid 5; Procedureregels inschrijving 2008-2009 UU artikel 1 onder B, onderdeel a
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.4.2. Dat voor appellante eerst op 4 december 2009 haar gecorrigeerde getuigschrift, dat op 19 november 2009 is gedateerd, beschikbaar was, heeft niet tot gevolg dat appellante pas op 19 november 2009 is afgestudeerd en dat zij pas daarna om uitschrijving en restitutie van collegegeld kon verzoeken. Verwerking van de examendatum in Osiris is voldoende om een verzoek om uitschrijving te doen.
 2.4.3. Nu zij pas op 6 april 2010 het verzoek tot beëindiging van de inschrijving en het verzoek tot restitutie met bijlage bij verweerder heeft ingediend, heeft zij niet voldaan aan de door verweerder gestelde eisen. Uit de regeling en het formulier had appellante redelijkerwijs kunnen afleiden dat haar verzoek direct na de verwerking in Osiris ingediend had kunnen worden. Nu zij dat heeft nagelaten de gevolgen daarvan voor haar rekening en risico te blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij formulier, ondertekend op 6 april 2010, heeft appellante verweerder verzocht haar restitutie van collegegeld te verlenen op grond van afstuderen.

Op dat verzoek is bij besluit van 31 mei 2010 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 8 juli 2010 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 12 november 2010, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante, bij brief, bij het College ingekomen op 24 december 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 maart 2011, waar appellante vertegenwoordigd door haar gemachtigde mr. A.V. Ter Stege en verweerder vertegenwoordigd door M. Batteljee, LL.B en H. Aursland, beiden in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.42 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt – voor zover thans van belang – zoals dat artikel luidde ten tijde van het genomen besluit, als volgt:

“1. a. (...) de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de maand volgend op die waarin het afsluitend examen van de desbetreffende opleiding met goed gevolg is afgelegd;

(...)

5. het instellingsbestuur stelt regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.”

Ingevolge artikel 1, onder B, onderdeel a, eerste gedachte streepje, van de Procedureregels Inschrijving 2008-2009 (hierna: de regeling) dient het verzoek tot beëindiging van de inschrijving uiterlijk op 30 november volgend op het studiejaar waarop het verzoek tot uitschrijving betrekking heeft, door het Hoofd CSA te zijn ontvangen.

Op het formulier "Verzoek om beëindiging van de inschrijving en restitutie van collegegeld op grond van afstuderen" staat onder "Let op" vermeld:

"1. Verzoeken ingediend na 30 november volgend op het studiejaar waarop het verzoek betrekking heeft, worden niet meer in behandeling genomen.

(...)

3. Als je de inschrijving later wilt beëindigen dan per de eerste maand volgend op je afstudeerdatum, dan moet je de inschrijving beëindigen op grond van 'redelijk verzoek'. Neem daarover contact op met je studieadviseur."

2.2. Appellante betoogt dat, samengevat weergegeven, nu haar gecorrigeerde getuigschrift met cijferlijst op 4 december 2009 bij verweerder klaar lag, zij op 6 april 2010 dat wil zeggen tijdig voor 30 november volgend op het studiejaar waarop het verzoek betrekking heeft, haar verzoek tot beëindiging van de inschrijving en restitutie van het collegegeld heeft ingediend en dat haar de duur van de verwerking van de correcties niet mag worden tegengeworpen.

2.3. Verweerder heeft ter uitvoering van artikel 7.42, vijfde lid, van de WHW, in de regeling bepaald dat verzoeken om beëindiging van de inschrijving en restitutie van het collegegeld met ingang van de eerste maand na afstuderen niet meer in behandeling worden genomen na 30 november volgend op het studiejaar waarop het verzoek betrekking heeft. Indien een student op een later tijdstip wenst te worden uitgeschreven en restitutie van collegegeld verlangt, dan dient hij dat te doen op grond van een redelijk verzoek.

Ter zitting heeft verweerder uiteengezet dat een verzoek kan worden gedaan na afronding van de laatste onderwijsactiviteit, in appellantes geval op 19 november 2008 en dat een dergelijk verzoek wordt gehonoreerd ongeacht het tijdstip waarop het getuigschrift wordt uitgereikt.

2.4.1. Het College stelt vast dat appellante op 19 november 2008 haar laatste onderwijsactiviteit heeft voltooid en daarmee het examen aan de faculteit Godgeleerdheid heeft behaald. De eindexamendatum is in januari 2009 in Osiris, het door studenten voor studieresultaten raadpleegbare registratiesysteem, verwerkt. Appellante heeft voor de uitreiking van het getuigschrift bij verweerder melding gedaan dat haar naam onjuist op het getuigschrift is vermeld en dat de vrijstellingen niet zijn opgenomen in de cijferlijst. Na veelvuldige correspondentie bleek op 4 december 2009 het gecorrigeerde getuigschrift, gedateerd 19 november 2009, voor appellante klaar te liggen.

2.4.2. Dat voor appellante eerst op 4 december 2009 haar gecorrigeerde getuigschrift, dat op 19 november 2009 is gedateerd, beschikbaar was, heeft niet tot gevolg dat appellante pas op 19 november 2009 is afgestudeerd en dat zij pas daarna om uitschrijving en restitutie van collegegeld kon verzoeken. Verwerking van de examendatum in Osiris is voldoende om een verzoek om uitschrijving te doen.

2.4.3. Nu zij pas op 6 april 2010 het verzoek tot beëindiging van de inschrijving en het verzoek tot restitutie met bijlage bij verweerder heeft ingediend, heeft zij niet voldaan aan de door verweerder gestelde eisen. Uit de regeling en het formulier had appellante redelijkerwijs kunnen afleiden dat haar verzoek direct na de verwerking in Osiris ingediend had kunnen worden. Nu zij dat heeft nagelaten dienen de gevolgen daarvan voor haar rekening en risico te blijven.

2.5. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.6. Het College geeft verweerder in overweging de regeling, de daaraan gekoppelde formulieren en de voorlichting over afstuderen en restitutie van collegegeld beter met elkaar in overeenstemming te brengen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/087
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 21 februari 2011
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool Zeeland

Trefwoorden : Griffierecht, ontvankelijkheid, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 8:41 lid 1 en lid 3
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij op 5 januari 2011 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.
2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 2 februari 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.
2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats] te België, appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Zeeland, gevestigd te Vlissingen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 20 december 2010, heeft appellant beroep ingesteld tegen een besluit, waarbij verweerder appellant een Bindend Negatief Studievoortgangsadvies heeft gegeven.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 41,- geheven.

2.2. Bij op 5 januari 2011 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 2 februari 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2010/088 CBE
 Rechter(s) : mrs. Lubberdink, Borman, Troostwijk
 Datum uitspraak : 12 mei 2011
 Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
 Trefwoorden : Afleggen taaltoets, bindend negatief studieadvies, onvoldoende motivering, herkansing
 Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 4, 7.61 lid 5; OER Inholland artikel 12, 13 lid 1, 20
 Uitspraak : Gegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.3.3. Appellant heeft zich op de dag dat de taaltoets werd afgenomen gemeld om de toets af te leggen. Hem is dat geweigerd, omdat hij zich niet had ingeschreven voor de taaltoets. Andere studenten konden volgens appellant de toets wel afleggen. Verweerder heeft niet kunnen aangeven of andere studenten die zich op de dag van de taaltoets hebben gemeld het afleggen daarvan ook is geweigerd. Verweerder heeft desgevraagd ter zitting verklaard dat appellant niet alsnog in de gelegenheid is gesteld de toets af te leggen, omdat hij bij voortduring bij de hand is genomen door de heer [naam medewerker], medewerker van Inholland, bij het voorkomen van een bindend studieadvies. Appellant heeft dit ontkend. In het dossier bevinden zich hiervan geen bewijsstukken en verweerder heeft ook niet kunnen aangeven waaruit die contacten hebben bestaan.
 2.3.4. Dit alles leidt het College tot het oordeel dat niet is komen vast te staan dat de weigering appellant te laten deelnemen aan de taaltoets op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden, zodat hem niet zonder meer een herkansing kon worden geweigerd. Gelet hierop kon de directeur het niet behalen van de taaltoets zonder appellant in de gelegenheid te stellen deze te herkansen niet ten grondslag leggen aan het bindend studieadvies. Verweerder had het administratief beroep van appellant daarom gegrond moeten verklaren wegens een gebrek in de motivering van het besluit van 23 juli 2010.
 Het betoog slaagt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE), gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 september 2010, verzonden op 18 november 2010, heeft verweerder het door appellant ingestelde beroep tegen het besluit van 23 juli 2010, waarbij de directeur van de School of Law van Hogeschool Inholland (hierna: de directeur) aan appellant een negatief bindend studieadvies (hierna: het studieadvies) heeft gegeven, ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 28 december 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 maart 2011, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.H.P. de Jongh en mr. S.M. van Weezel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt:

"Het instellingsbestuur van een hogeschool brengt iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding."

Het derde lid luidt:

"Het instellingsbestuur kan aan een advies als bedoeld in het eerste lid ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd."

Het vierde lid luidt:

"Het instellingsbestuur geeft voor het tot afwijzing overgaat, de desbetreffende student een waarschuwing onder bepaling van een redelijke termijn waarbinnen de studieresultaten ten genoegen van dat bestuur moeten zijn verbeterd. Het instellingsbestuur stelt de student alvorens tot een afwijzing over te gaan in de gelegenheid te worden gehoord."

Het zesde lid luidt:

"Het instellingsbestuur stelt ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de studieresultaten en de voorzieningen, bedoeld in het derde lid, alsmede op de termijn, bedoeld in het vierde lid."

Artikel 12 van de Onderwijs- en examenregeling (hierna: de OER), voor zover hier van belang, luidt:

"De student ontvangt aan het eind van het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase, als hij op of na 1 maart van dat studiejaar voor de opleiding ingeschreven staat of heeft gestaan (voltijdse, deeltijdse of duale vorm), van de directeur van de School of zijn gemachtigde een schriftelijk advies over de voortzetting van de studie binnen of buiten de opleiding. Het advies bevat zonodig een waarschuwing als bedoeld in artikel 11 of een afwijzing als bedoeld in artikel 13. Het advies wordt uiterlijk 31 juli verzonden."

Artikel 13, eerste lid, voor zover hier van belang, luidt:

"Indien de student niet heeft voldaan aan de voor hem geldende norm, wordt aan het studieadvies, als bedoeld in het vorige artikel, een afwijzing verbonden (bindend studieadvies). Naast de kwantitatieve norm van veertig credits gelden eveneens kwalitatieve eisen. Het gaat om het behaald hebben van de onderwijseenheden die van belang zijn voor het met succes vervolgen van de opleiding of het Associate-degreeprogramma; deze eenheden zijn aangewezen in artikel 20.

2.2 Bij besluit van 23 juli 2010 heeft de directeur het studieadvies aan appellant gegeven, omdat hij de taaltoets niet heeft gehaald, waardoor hij niet voldoet aan het kwalitatieve vereiste als bedoeld in artikel 13, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 20 van de OER.

2.3 Appellant betoogt dat Inholland hem het niet voldoen aan het kwalitatieve vereiste niet mag tegenwerpen bij het geven van het studieadvies, omdat hij niet heeft kunnen deelnemen aan de laatste herkansing van de taaltoets door een administratieve fout van Inholland. Daartoe voert hij aan dat hem door een medewerker van de examencommissie, [naam ambtelijk secretaris], is toegezegd, dat zij hem zou inschrijven voor deze toets en dat hij van die toezegging mocht uitgaan.

2.3.1 Het niet behalen van de taaltoets is de grondslag voor het geven van het studieadvies. Het betoog van appellant richt zich tegen de juistheid van die grondslag. Voorts begrijpt het College het betoog van appellant aldus, dat hij meent dat geen sprake is van zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd, zodat het instellingsbestuur, gelet op artikel 7.8b, derde lid, laatste volzin, van de WHW, van de bevoegdheid tot het geven van het studieadvies geen gebruik mocht maken.

Verweerder heeft ter zitting desgevraagd gesteld dat appellant beroep bij hem heeft ingesteld tegen de weigering van de examencommissie hem een herkansing voor de taaltoets te geven. Volgens verweerder heeft appellant, nadat hij erop is gewezen dat hij het besluit van de examencommissie moest toezenden aan verweerder, dat verzuim niet hersteld. Om die reden heeft verweerder de brief van 4 augustus 2010 aangemerkt als beroep tegen het studieadvies. De stukken waaruit blijkt dat appellant in de gelegenheid is gesteld het verzuim te herstellen, alsmede een besluit van verweerder op het beroep tegen de weigering van de examencommissie hem een herkansing voor de taaltoets te geven bevinden zich evenwel niet in het dossier zodat, anders dan verweerder heeft betoogd, niet vaststaat dat de weigering van de examencommissie hem een herkansing voor de taaltoets te geven in rechte onaantastbaar is. Het College gaat daarom niet reeds op voorhand uit van de rechtmatigheid van die weigering.

2.3.2 Appellant heeft gesteld dat hij zich heeft willen inschrijven voor de laatste herkansing voor de taaltoets en zich daartoe heeft gewend tot mevrouw [naam ambtelijk secretaris], ambtelijk secretaris van de examencommissie. Voorts heeft appellant onweersproken gesteld dat [naam ambtelijk secretaris] zijn studentnummer en klasnummer heeft genoteerd. [naam ambtelijk secretaris] zou hem hebben toegezegd dat hij zou zijn ingeschreven voor de taaltoets. [naam ambtelijk secretaris] heeft verklaard dat zij niet bevoegd was appellant voor de toets in te schrijven en ook niet voor de toets kon inschrijven, omdat de datum waarop die toets zou worden gehouden nog niet was bekendgemaakt. Appellant heeft daarentegen gesteld dat hij juist na het bekend raken met die datum zich bij de examencommissie heeft vervoegd om zich in te schrijven voor de toets. Verweerder heeft geen documenten kunnen overleggen waaruit blijkt dat appellant na het gesprek met [naam ambtelijk secretaris] op de hoogte is gesteld van de datum waarop de taaltoets zou worden afgenomen.

Verweerder heeft desgevraagd verklaard dat een inschrijving voor de taaltoets via Studielink wordt geregistreerd bij de examencommissie. Nu [naam ambtelijk secretaris] ambtelijk secretaris van de examencommissie is, kon bij appellant de indruk ontstaan dat [naam ambtelijk secretaris] zorg zou dragen voor de inschrijving voor de taaltoets.

2.3.3 Appellant heeft zich op de dag dat de taaltoets werd afgenomen gemeld om de toets af te leggen. Hem is dat geweigerd, omdat hij zich niet had ingeschreven voor de taaltoets. Andere studenten konden volgens appellant de toets wel afleggen. Verweerder heeft niet kunnen aangeven of andere studenten die zich op de dag van de taaltoets hebben gemeld het afleggen daarvan ook is geweigerd. Verweerder heeft desgevraagd ter zitting verklaard dat appellant niet alsnog in de gelegenheid is gesteld de toets af te leggen, omdat hij bij voortduring bij de hand is genomen door de heer [naam medewerker], medewerker van Inholland, bij het voorkomen van een bindend studieadvies. Appellant heeft dit ontkend. In het dossier bevinden zich hiervan geen bewijsstukken en verweerder heeft ook niet kunnen aangeven waaruit die contacten hebben bestaan.

2.3.4 Dit alles leidt het College tot het oordeel dat niet is komen vast te staan dat de weigering appellant te laten deelnemen aan de taaltoets op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden, zodat hem niet zonder meer een herkansing kon worden geweigerd. Gelet hierop kon de directeur het niet behalen van de taaltoets zonder appellant in de gelegenheid te stellen deze te herkansen niet ten grondslag leggen aan het bindend studieadvies. Verweerder had het administratief beroep van appellant daarom gegrond moeten verklaren wegens een gebrek in de motivering van het besluit van 23 juli 2010.

Het betoog slaagt.

2.4 Het beroep is gegrond. Het besluit van 20 september 2010 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 7.61, vijfde lid, van de WHW. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het geen in deze uitspraak is overwogen.

2.5 Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 20 september 2010 met kenmerk CvBE 10/213 BSA;
- III. bepaalt dat het college van beroep voor de examens het door [naam appellant] betaalde griffierecht van € 41,- aan hem vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/089
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 15 augustus 2011
Partijen : Appellante tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden, toelating hoger studiejaar
Artikelen : WHW artikel 7.54 lid 1; Regeling toelating hoger studiejaar bacheloropleiding geneeskunde punt 1, 2 en 6
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.6. Het College is van oordeel dat verweerder niet ten onrechte het standpunt heeft ingenomen dat de enkele verklaring van appellante zelf omtrent de gang van zaken van de beoordeling van haar co-assistentschap IHK-1 en de gestelde gevolgen daarvan, onvoldoende is om aannemelijk te achten is dat sprake is van dringende redenen van persoonlijke of humanitaire aard. Daarbij heeft verweerder in aanmerking mogen nemen dat een verklaring van de studieadviseur van de Universiteit van Amsterdam ontbreekt en dat appellante evenmin stukken heeft overgelegd die de door haar gestelde psychische en emotionele problemen als gevolg van de beëindiging van het co-assistentschap onderbouwen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 juni 2010 heeft de Voorzitter van de commissie Toelating- en Instroom Hoger Studiejaar van verweerdere universiteit de aanvraag van appellante om toelating tot een hoger studiejaar van de bacheloropleiding Geneeskunde afgewezen.

Bij besluit van 22 november 2010 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 30 december 2010, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 juni 2011, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. H.W.E. Vermeer, advocaat te Amstelveen, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S. Polak en dr. I.E. Thunissen, werkzaam bij de Universiteit Utrecht, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.54, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan het instellingsbestuur, indien het van oordeel is dat de onderwijscapaciteit, die voor de postpropedeutische fase van een opleiding, waarvoor een beperking van de eerste inschrijving is vastgesteld, niet toereikend is voor een onbeperkte inschrijving, besluiten inschrijving voor de postpropedeutische fase van die opleiding te weigeren aan hen, die niet reeds ingeschreven zijn geweest aan die aan de instelling verbonden opleiding.

Onder punt 1 van de krachtens voormeld artikel vastgestelde Regeling toelating hoger studiejaar bacheloropleiding geneeskunde (hierna: de Regeling) is bepaald dat op grond van artikel 7.54 van de WHW de inschrijving voor een hoger studiejaar van de bacheloropleiding geneeskunde wordt geweigerd aan hen die niet aan de Universiteit Utrecht het eerste jaar geneeskunde hebben afgerond.

Onder punt 2 is bepaald dat, voor zover thans van belang, in afwijking van het onder punt 1 bepaalde jaarlijks maximaal 15 personen op grond van een elders gevolgde opleiding per september worden toegelaten tot hoger studiejaar van de bacheloropleiding geneeskunde.

Onder punt 6 is bepaald dat, voor zover thans van belang, om voor toelating in aanmerking te kunnen komen de verzoeker aan de voorwaarde moet voldoen dat dringende redenen van persoonlijke, c.q. humanitaire aard aanwezig zijn om de studie in Utrecht in een hoger studiejaar voort te zetten.

In het aanvraagformulier is vermeld dat de aanvraag vergezeld dient te gaan van een ondersteunende verklaring van de studieadviseur van de vorige universiteit.

2.2. Appellante heeft eerder aan de Universiteit van Amsterdam Geneeskunde gestudeerd. Het door haar als laatst gevolgde onderwijs van deze opleiding betreft het co-assistentenschap IHK-1 van mei tot juli 2005.

2.3. Aan haar aanvraag heeft appellante ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, zij als gevolg van de wijze waarop laatstgenoemd co-assistentenschap is geëindigd, vanwege stress en spanning haar studie destijds en ook thans niet kan vervolgen aan de Universiteit van Amsterdam. Dit incident bestond er volgens appellante uit dat nadat zij in eerste instantie positief was beoordeeld, één begeleidend arts deze beoordeling plotseling mondeling heeft herroepen en het co-assistentenschap als onvoldoende heeft beoordeeld.

2.4. In het besluit van 22 november 2010 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat, samengevat weergegeven, appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van dringende redenen van persoonlijke of humanitaire aard in de zin van de Regeling.

2.5. Appellante betoogt dat verweerder zich ten onrechte op dat standpunt heeft gesteld, nu zij door het onredelijke incident dat heeft geleid tot de beëindiging van haar studie aan de Universiteit van Amsterdam diep gekwetst is. Voorts heeft verweerder volgens appellante ten onrechte doorslaggevend geacht dat een ondersteunende verklaring van de studieadviseur van de Universiteit van Amsterdam ontbreekt, nu wel andere ondersteunende documenten betreffende de beoordeling van het co-assistentenschap zijn overgelegd.

2.6. Het College is van oordeel dat verweerder niet ten onrechte het standpunt heeft ingenomen dat de enkele verklaring van appellante zelf omtrent de gang van zaken van de beoordeling van haar co-assistentenschap IHK-1 en de gestelde gevolgen daarvan, onvoldoende is om aannemelijk te achten is dat sprake is van dringende redenen van persoonlijke of humanitaire aard. Daarbij heeft verweerder in aanmerking mogen nemen dat een verklaring van de studieadviseur van de Universiteit van Amsterdam ontbreekt en dat appellante evenmin stukken heeft overgelegd die de door haar gestelde psychische en emotionele problemen als gevolg van de beëindiging van het co-assistentenschap onderbouwen.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/002
Rechter	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 14 februari 2011
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding, feiten en omstandigheden, verzuim
Artikelen	: WHW artikel 7.66, 7.67; Awb artikel 8:41
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk

Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij op 5 januari 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 2 februari 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 5 januari 2011, heeft appellante beroep ingesteld tegen een besluit, waarbij verweerder het bezwaar van appellante ongegrond heeft verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 41,- geheven.

2.2. Bij op 5 januari 2011 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 2 februari 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/003
Rechter : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 21 februari 2011

Partijen	: Appellant tegen CBE EU Rotterdam
Trefwoorden	: Griffierecht, ontvankelijkheid, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en lid 3
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij op 5 januari 2011 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest. 2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 2 februari 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd. 2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

En

het college van beroep voor de Examens EU Rotterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 5 januari 2011, heeft appellant beroep ingesteld tegen een besluit, waarbij verweerder appellant een bindend negatief studieadvies heeft gegeven.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 41,- geheven.

2.2. Bij op 5 januari 2011 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 2 februari 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/003.1
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 18 april 2011
Partijen : Verzoeker tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden : Studievoortgang, spoedeisend belang, uitspraak verzetprocedure
Artikelen : Awb artikel 8:81
Uitspraak : Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.3.2. Het CBE heeft het standpunt ingenomen dat er geen sprake is van een spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening. Een spoedeisend belang zou volgens het CBE daarin gelegen kunnen zijn dat verzoeker dit studiejaar nog eerstejaars tentamens zou moeten afleggen, zodat hij in september 2011, afhankelijk van de uitspraak op het verzet en eventueel in de bodemzaak, zou kunnen doorstromen naar het tweede studiejaar. Het kunnen afleggen van eerste jaars tentamens is evenwel onderwerp van het lopende geding bij het College dat mogelijk voortgezet wordt nadat op het verzet is beslist.
2.4. De Voorzitter is van oordeel dat verzoeker gelet op het geen hiervoor is overwogen thans geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van een voorziening nu een uitspraak op het verzet begin juni 2010 te verwachten is en verzoeker, wat er ook zij van zijn wens zo spoedig mogelijk weer aan het onderwijs deel te nemen en tentamens af te leggen, gelet op de stand van zijn studievoortgang tot dat tijdstip geen tentamens behoeft af te leggen die deze voortgang fataal zouden beïnvloeden, zodat het verzoek moet worden afgewezen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 november 2010 heeft het CBE het beroep tegen het besluit van de decaan van de opleiding Economie en Bedrijfseconomie van de Erasmus Universiteit Rotterdam verzoeker een bindend negatief studieadvies gegeven, ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 21 februari 2011, CBHO 2011/003, heeft het College het beroep van verzoeker daartegen niet-ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig voldoen van het griffierecht.

Op 13 maart 2011 heeft verzoeker daartegen verzet gedaan.

Verzoeker heeft bij brief, bij het College ingekomen op 24 maart 2011, de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 april 2011, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door zijn vader [naam vader] en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W. Kleinjan, secretaris van het CBE, en drs. V.H.M. Beerkens, lid van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Het verzoek is er op gericht het besluit van 18 augustus 2010 en dat van 19 november 2010, te schorsen opdat verzoeker lopende de verzetsprocedure bij het College, onderwijs kan blijven volgen.

2.3. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.3.1. De secretaris van het College deelt mee dat verzoeker tijdens de zitting van het College op 12 mei 2011 op zijn verzet zal worden gehoord.

2.3.2. Het CBE heeft het standpunt ingenomen dat er geen sprake is van een spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening. Een spoedeisend belang zou volgens het CBE daarin gelegen kunnen zijn dat verzoeker dit studiejaar nog eerstejaars tentamens zou moeten afleggen, zodat hij in september 2011, afhankelijk van de uitspraak op het verzet en eventueel in de bodemzaak, zou kunnen doorstromen naar het tweede studiejaar. Het kunnen afleggen van eerste jaars tentamens is evenwel onderwerp van het lopende geding bij het College dat mogelijk voortgezet wordt nadat op het verzet is beslist.

2.4. De Voorzitter is van oordeel dat verzoeker gelet op het geen hiervoor is overwogen thans geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van een voorziening nu een uitspraak op het verzet begin juni 2010 te verwachten is en verzoeker, wat er ook zij van zijn wens zo spoedig mogelijk weer aan het onderwijs deel te nemen en tentamens af te leggen, gelet op de stand van zijn studievoortgang tot dat tijdstip geen tentamens behoeft af te leggen die deze voortgang fataal zouden beïnvloeden, zodat het verzoek moet worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer	: 2011/003.2
Rechter(s)	: mr. Troostwijk, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak	: 27 juni 2011
Partijen	: Opposant
Trefwoorden	: Griffierecht [tijdige voldoening], verzet
Artikelen	: Awb art. 8:55
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. In verzet als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht staat uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot kennelijke niet-ontvankelijkverklaring van het door opposant ingestelde beroep is overgegaan. Het College is van oordeel dat het nagenoeg gelijktijdig verzenden van meerdere aangetekende maningsbrieven voor afzonderlijke formele gebreken in het onderhavige geval tot de door opposant gestelde verwarring heeft kunnen leiden. Verder is op de op 31 januari 2011 door het secretariaat nogmaals verstuurd stukken onder meer aangetekend dat opposant tot 2 februari 2011 de tijd had om het griffierecht te betalen, het geen niet geheel correct is nu het griffierecht op laatstgenoemde datum op de rekening van het College diende te zijn bijgeschreven. Voorts is van het telefonische onderhoud tussen opposant en het secretariaat op 1 februari 2011 geen telefoonnotitie beschikbaar. Onder deze omstandigheden kon redelijkerwijs niet worden geoordeeld dat opposant in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak van:

[naam], wonend te [woonplaats], opposant,

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 21 februari 2011, in zaak nr. CBHO 2011/003, heeft het College na vereenvoudigde behandeling het beroep van opposant niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft opposant bij brief, bij het College ingekomen op 13 maart 2011, verzet gedaan.

Het College heeft het verzet ter zitting behandeld op 12 mei 2011, waar opposant in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. W.M. Herben, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de uitspraak, waarvan verzet, is het beroep van opposant kennelijk niet-ontvankelijk verklaard vanwege het niet tijdig voldoen van het door hem verschuldigde griffierecht.

2.2. Opposant betoogt, samengevat weergegeven, het volgende. Op 5 januari 2011 heeft hij een afhaalbericht ontvangen van, naar hem later bleek, de door het College aangetekend verstuurd maningsbrief met betrekking tot het verschuldigde griffierecht. Op 6 januari 2011 heeft hij een andere maningsbrief van het College ontvangen, waarin hem een termijn werd gesteld voor het aanleveren van de gronden waarop zijn beroep berustte. Aangezien boven laatstgenoemde brief uitdrukkelijk het woord 'AANTEKENEN' is vermeld, was hij destijds in de veronderstelling dat het dezelfde brief betrof als die waarop voormeld afhaalbericht betrekking had. Eerst op 31 januari 2011 heeft opposant de maningsbrief met betrekking tot het griffierecht ontvangen via het secretariaat van het College. Hierop heeft hij op 1 februari 2011 telefonisch contact gehad met het secretariaat over het storten van het griffierecht. Uit dit onderhoud is hem niet duidelijk geworden dat hierbij extreme haast was geboden. Het bedrag is op 3 februari 2011 van zijn bankrekening afgeschreven.

2.3. In verzet als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht staat uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot kennelijke niet-ontvankelijkverklaring van het door opposant ingestelde beroep is overgegaan.

Het College is van oordeel dat het nagenoeg gelijktijdig verzenden van meerdere aangetekende maningsbrieven voor afzonderlijke formele gebreken in het onderhavige geval tot de door opposant gestelde verwarring heeft kunnen leiden. Verder is op de op 31 januari 2011 door het secretariaat nogmaals verstuurd stukken onder meer aangetekend dat opposant tot 2 februari 2011 de tijd had om het griffierecht te betalen, het geen niet geheel correct is nu het griffierecht op laatstgenoemde datum op de rekening van het College diende te zijn bijgeschreven. Voorts is van het telefonische onderhoud tussen opposant en het secretariaat op 1 februari 2011 geen telefoonnotitie beschikbaar. Onder deze omstandigheden kon redelijkerwijs niet worden geoordeeld dat opposant in verzuim is geweest.

2.4. Het verzet is gegrond, waaruit volgt dat de uitspraak van 21 februari 2011 komt te vervallen en dat de behandeling van het beroep zal worden voortgezet in de stand waarin het zich bevond.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet gegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/004
Rechter	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 14 februari 2011
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Arnhem Nijmegen
Trefwoorden	: Doorzending, klacht
Artikelen	: WHW 7.66 lid 1; Awb artikel 6:15 en 8:54 lid 1
Uitspraak	: Onbevoegd

Hoofdoverwegingen : 2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.
Appellante heeft op een telefonisch en daarna bij mailbericht gevraagd verzoek niet aangegeven of haar brief als klacht dan wel beroepschrift dient te worden aangemerkt. Het College houdt het er voor dat de brief een klacht inhoudt met de vraag haar over de inhoud daarvan te adviseren. Een klacht is geen besluit in de zin van artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en het College is dan ook niet bevoegd daarvan kennis te nemen. Op grond van artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht zal de brief worden doorgezonden aan het college van bestuur van de Hogeschool Arnhem Nijmegen als meest gereede bestuursorgaan om de behandeling over te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool Arnhem Nijmegen, gevestigd te Arnhem, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnen gekomen bij het College op 5 januari 2011, heeft appellante het College verzocht daarvan kennis te nemen.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.
Appellante heeft op een telefonisch en daarna bij mailbericht gevraagd verzoek niet aangegeven of haar brief als klacht dan wel beroepschrift dient te worden aangemerkt. Het College houdt het er voor dat de brief een klacht inhoudt met de vraag haar over de inhoud daarvan te adviseren. Een klacht is geen besluit in de zin van artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en het College is dan ook niet bevoegd daarvan kennis te nemen. Op grond van artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht zal de brief worden doorgezonden aan het college van bestuur van de Hogeschool Arnhem Nijmegen als meest gereede bestuursorgaan om de behandeling over te nemen.

2.2. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het College kennelijk niet bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

2.3. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College

1. verklaart zich onbevoegd;
2. draagt de secretaris van het College op de klacht door te sturen aan het college van bestuur van de Hogeschool Arnhem Nijmegen.

□

Zaaknummer : 2011/005 en 005.1
Rechter : mr. Olivier
Datum uitspraak : 19 januari 2011
Partijen : Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Inschrijving, inschrijvingsbeleid voor 1 oktober, voldoening collegegeld, voorlopige voorziening
Artikelen : WHW, 7.37 lid 2, 7.66 lid 2
Uitspraak : Ongegrond, verzoek afgewezen

Hoofdoverwegingen : 2.3. De Voorzitter volgt appellante niet in haar betoog, dat zij het machtigingsformulier ter voldoening van het collegegeld aan verweerder heeft toe gezonden en dat de niet verwerking daarvan niet voor haar rekening en risico dient te komen. De Voorzitter overweegt daartoe dat niet gebleken is dat appellante maatregelen heeft genomen ter verzekering dat verweerder genoemde machtiging heeft ontvangen. Evenmin volgt de Voorzitter appellante in het betoog dat verweerder niet tijdig dan wel op onjuiste wijze haar het herinschrijvingspakket en herinneringsbrieven en -mailberichten heeft toegezonden, nu uit de door verweerder overgelegde brieven en mailberichten het tegendeel blijkt en de adressering daarvan door appellante niet wordt weersproken. Dat appellante elders met een onderwijsprogramma bezig was doet daar niet aan af.

Het betoog dat appellante bij aanvang van het studiejaar 2010-2011 ingeschreven zou staan nu zij reeds op klassenlijsten c.q. presentielijsten stond, faalt eveneens. Verweerder voert als beleid dat studenten die reeds eerder ingeschreven stonden, gedurende de maand september in afwachting van hun definitieve inschrijving, voor de fatale datum van 1 oktober, opgenomen worden in de administratieve systemen. Indien de inschrijving voor 1 oktober van het desbetreffende studiejaar niet definitief wordt, worden deze uit de administratie verwijderd. Dat beleid komt de Voorzitter niet onredelijk voor.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 oktober 2010 heeft verweerder appellante meegedeeld dat zij niet wordt ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011 nu zij haar collegegeldverplichting niet tijdig voor 1 Oktober 2010 heeft voldaan.

Bij mailbericht van 18 oktober 2010 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 25 november 2010 heeft verweerder dat bezwaar afgewezen.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 januari 2011, beroep ingesteld en op 6 januari 2011 de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft op 10 januari 2011 een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 januari 2011, waar appellante in persoon en bijgestaan door mr. H.I.J. Hendrikse, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, wordt niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

2.2. Het beroep is gericht tegen besluit van verweerder appellante niet in te schrijven nu zij haar collegegeld niet tijdig heeft voldaan.

2.3. De Voorzitter volgt appellante niet in haar betoog, dat zij het machtigingsformulier ter voldoening van het collegegeld aan verweerder heeft toegezonden en dat de niet verwerking daarvan niet voor haar rekening en risico dient te komen. De Voorzitter overweegt daartoe dat niet gebleken is dat appellante maatregelen heeft genomen ter verzekering dat verweerder genoemde machtiging heeft ontvangen. Evenmin volgt de Voorzitter appellante in het betoog dat verweerder niet tijdig dan wel op onjuiste wijze haar het herinschrijvingspakket en herinneringsbrieven en - mailberichten heeft toegezonden, nu uit de door verweerder overgelegde brieven en mailberichten het tegendeel blijkt en de adressering daarvan door appellante niet wordt weersproken. Dat appellante elders met een onderwijsprogramma bezig was doet daar niet aan af.

Het betoog dat appellante bij aanvang van het studiejaar 2010-2011 ingeschreven zou staan nu zij reeds op klassenlijsten c.q. presentielijsten stond, faalt eveneens. Verweerder voert als beleid dat studenten die reeds eerder ingeschreven stonden, gedurende de maand september in afwachting van hun definitieve inschrijving, voor de fatale datum van 1 oktober, opgenomen worden in de administratieve systemen. Indien de inschrijving voor 1 oktober van het desbetreffende studiejaar niet definitief wordt, worden deze uit de administratie verwijderd. Dat beleid komt de Voorzitter niet onredelijk voor.

Verweerder heeft appellante reeds op de grond dat zij voor 1 oktober 2010 niet aan haar collegegeldverplichting heeft voldaan niet hoeven in te schrijven.

2.4. Gelet op het vorenoverwogene komt de Voorzitter tot het oordeel dat het beroep ongegrond is.

2.5. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, omdat het beroep ongegrond is. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart beroep ongegrond;
2. wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer	: 2011/006
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 7 april 2011
Partijen	: Appellant tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Inschrijving, co-schappen, onprofessioneel bedrag, ontbreken belang, schade
Artikelen	: Awb artikel 1:2
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2 Het College stelt vast dat appellant alsnog is ingedeeld voor een co-assistentschap. Voorts stelt het College vast dat appellant als gevolg van deze indeling geen schade heeft geleden. Appellant heeft in zijn beroepsschrift noch ter zitting een eventuele schade aannemelijk kunnen maken. 2.3 Geconcludeerd moet dan ook worden dat appellant bij het ingestelde beroep geen belang heeft. Een eventuele niet schriftelijk meegedeelde motivering kan niet worden aangemerkt als een belang als bedoeld in artikel 1:2 van de Awb.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Leiden, gevestigd te Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 13 oktober 2010 heeft appellant, na telefonische mededeling dat hij niet ingeschreven wordt voor de co-schappen, verzocht om een schriftelijke bevestiging van het besluit en daartegen op voorhand bezwaar gemaakt.

Bij mailbericht van 14 oktober 2010 is appellant namens verweerder meegedeeld dat hij niet kan worden ingeschreven voor zijn co-schappen daar hij niet ingeschreven staat als student.

Appellant is vervolgens ingedeeld voor het coassistentenschap dermatologie.

Bij besluit van 19 november 2010, heeft verweerder het administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 28 december 2010 beroep ingesteld bij de rechtbank Breda. De rechtbank heeft het beroep doorgestuurd aan het College. De gronden zijn aangevuld bij brieven van 23 en 28 februari en 4 maart 2011.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 maart 2011, waar appellant vertegenwoordigd door zijn gemachtigde mr. P.F.M. Gulickx, advocaat te Breda en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W. de Wit en mr. P.L. de Vos, beiden in dienst bij verweerders universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte de werkelijke reden voor het niet indelen voor de co-schappen geneeskunde in zijn overwegingen buiten beschouwing heeft gelaten. Hem was mondeling meegedeeld dat hij wegens zijn onprofessioneel bedrag niet zou worden ingedeeld.

2.2 Het College stelt vast dat appellant alsnog is ingedeeld voor een co-assistentenschap. Voorts stelt het College vast dat appellant als gevolg van deze indeling geen schade heeft geleden. Appellant heeft in zijn beroepschrift noch ter zitting een eventuele schade aannemelijk kunnen maken.

2.3 Geconcludeerd moet dan ook worden dat appellant bij het ingestelde beroep geen belang heeft. Een eventuele niet schriftelijk meegedeelde motivering kan niet worden aangemerkt als een belang als bedoeld in artikel 1:2 van de Awb.

2.4. Het beroep zal niet-ontvankelijk worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/008
Rechter(s) : mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak : 9 juni 2011
Partijen : Appellante tegen Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Trefwoorden	: Advies studentendecaan, belang, bewijs van toelating, instellingscollegegeld, motiveringsgebrek, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.45; Awb artikel 7:12
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het standpunt ingenomen dat nu gebleken is dat appellante geen bewijs van toelating heeft voor de docentenopleiding en daarmee niet tot die opleiding toegelaten kan worden, het beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, wegens gebrek aan belang. Het College volgt verweerder hierin niet nu appellante onweersproken heeft verklaard dat zij thans de opleiding volgt en daarin tentamens aflegt. 2.4. Het College volgt verweerder evenmin in het betoog dat appellante niet heeft mogen afgaan op de mededelingen die de studentendecaan aan haar heeft gedaan onder meer over het tarief van het collegegeld. Verweerder heeft ter zitting niet weersproken dat het binnen de instelling usance is dat decanen in hun voorlichting aan studenten mededelingen doen over de hoogte van het verschuldigde collegegeld. In het overleg met appellante heeft de studentendecaan haar, naar onweersproken is gebleven, uitdrukkelijk gemeld dat zij het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Onder die omstandigheden heeft verweerder niet zonder nadere motivering kunnen besluiten dat appellante het instellingscollegegeld I is verschuldigd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 9 september 2010 heeft verweerder besloten dat appellante het instellingscollegegeld I is verschuldigd.

Bij brief van 4 oktober 2010 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 2 december 2010 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 10 januari 2011, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 31 januari 2011.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 april 2011, waar appellante in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. R.P. Eefting, advocaat Drachten en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. de Vos en S.H.E. Barsukoff Poniatowsky, werkzaam bij verweerdere hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante betoogt dat zij thans de docentenopleiding volgt, nadat zij in het studiejaar 2009-2010 een negatief bindend studieadvies voor de Bacheloropleiding Graphic Design heeft gekregen. De studentendecaan heeft haar geadviseerd de docentenopleiding te gaan volgen en heeft haar desgevraagd tevens laten weten dat zij daarvoor het wettelijk collegegeld verschuldigd is.

2.2. Verweerder heeft ter zitting uiteengezet dat het Studenten Service Centrum als enige bevoegd is informatie te verstrekken over inschrijvingen en het daaraan verbonden collegegeldtarief. Het heeft desgevraagd niet weersproken dat de studentendecaan appellante kan hebben medegedeeld dat zij het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Verweerder blijft, wat er ook zij van het geen door een studentendecaan daarover is gezegd, bij zijn standpunt dat deze niet bevoegd is uitspraken te doen over de tarieven van het collegegeld.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het standpunt ingenomen dat nu gebleken is dat appellante geen bewijs van toelating heeft voor de docentenopleiding en daarmee niet tot die opleiding toegelaten kan worden, het beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, wegens gebrek aan belang. Het College volgt verweerder hierin niet nu appellante onweersproken heeft verklaard dat zij thans de opleiding volgt en daarin tentamens aflegt.

2.4. Het College volgt verweerder evenmin in het betoog dat appellante niet heeft mogen afgaan op de mededelingen die de studentendecaan aan haar heeft gedaan onder meer over het tarief van het collegegeld. Verweerder heeft ter zitting niet weersproken dat het binnen de instelling usance is dat decanen in hun voorlichting aan studenten mededelingen doen over de hoogte van het verschuldigde collegegeld. In het overleg met appellante heeft de studentendecaan haar, naar onweersproken is gebleven, uitdrukkelijk gemeld dat zij het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Onder die omstandigheden heeft verweerder niet zonder nadere motivering kunnen besluiten dat appellante het instellingscollegegeld I is verschuldigd.

2.5. Het bestreden besluit ontbeert om vorengenoemde overwegingen een deugdelijk onderbouwde motivering. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met in acht neming van deze uitspraak.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 2 december 2010;
3. gelast dat de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,-- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
4. veroordeelt de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,- en in de reiskosten ten bedrage van € 55,16 (zegge: negenhonderd en zevenentwintig euro en zestien cent); het dient door de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht aan appellante te worden betaald.

□

Zaaknummer	: 2011/009
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 7 april 2011
Partijen	: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, instellingscollegegeld, overgangsregeling, tweede graad
Artikelen	: WHW artikel; 7.45 en 7.46; Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2010-2011 artikel 7 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.2.2. Verweerder heeft ter verdere uitvoering van de wettelijke bepalingen ter zake van de inschrijving van studenten de Uitvoeringsregeling vastgesteld. Dit algemeen verbindend voorschrift kan het College niet als zodanig toetsen. Niettemin kan het College tot het oordeel komen dat verweerder gehouden was in de Uitvoeringsregeling opgenomen voorschriften buiten toepassing te laten, indien toepassing vanwege bijzondere omstandigheden kennelijk onredelijk is, waarbij het College terughoudendheid dient te betrachten.

In de Uitvoeringsregeling heeft verweerder bepaald dat de hoogte van het instellingscollegegeld alleen voor studenten die reeds stonden ingeschreven voor een opleiding aan de Rijksuniversiteit Groningen wordt vastgesteld op dat van het wettelijk collegegeld. Zoals ter zitting namens verweerder is toegelicht, ontvangt de Rijksuniversiteit Groningen voor studenten die ingevolge de artikelen 7.45 en 7.46 van de WHW het instellingscollegegeld moeten betalen geen bekostiging. Desgevraagd heeft verweerder ter zitting toegelicht dat het wat de opleiding psychologie op zich betreft om enkele tientallen gevallen gaat die vanwege een reeds behaalde bachelorgraad het instellingscollegegeld moeten betalen. Het is daarom voor de Rijksuniversiteit financieel niet mogelijk om voor alle studenten het instellingscollegegeld vast te stellen op het wettelijk collegegeld. Om die reden heeft verweerder slechts in een beperkt aantal gevallen het instellingscollegegeld op het niveau van het wettelijk collegegeld vastgesteld, aldus verweerder.

In het geen appellante heeft aangevoerd, is geen grond gelegen voor het oordeel dat verweerder met de Uitvoeringsregeling in haar geval buiten toepassing had moeten laten. De door appellante aangevoerde omstandigheden wijken niet zodanig af van die van andere studenten die een bachelorgraad aan een instelling voor hoger beroepsonderwijs hebben behaald en een bacheloropleiding aan een universiteit willen volgen, dat toepassing van de Uitvoeringsregeling leidt tot een uitkomst die kennelijk onredelijk is. Dat de door haar behaalde bachelorgraad geen toegang geeft tot een schakeljaar en aansluitende masteropleiding psychologie is daartoe niet voldoende. Dat andere universiteiten wel een overgangsregeling bieden, maakt ook niet dat de Uitvoeringsregeling in het onderhavige geval leidt tot een kennelijk onredelijke uitkomst.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2010, heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar tegen de verplichting tot het betalen van het instellingscollegegeld ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 14 januari 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 maart 2011, waar appellante, in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Artikel 7.45, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), luidt met ingang van 1 september 2010: "Het wettelijk collegegeld is verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs [...] voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald [...]."

Het derde lid luidt:

"Een student als bedoeld in het eerste lid, die is ingeschreven voor een voltijdse opleiding is het volledige wettelijk collegegeld verschuldigd."

Artikel 7.46, voor zover thans van belang, luidt met ingang van 1 september 2010:

"1. Een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, eerste, tweede of zesde lid, is het instellingscollegegeld [...] verschuldigd.

2. Het instellingsbestuur stelt de hoogte van het instellingscollegegeld vast. Onverminderd artikel 7.3c, vierde lid, bedraagt het instellingscollegegeld ten minste het bedrag, bedoeld in artikel 7.45, derde lid.

3. Het instellingsbestuur kan per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen."

[...]

5. Het instellingsbestuur stelt regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel. [...].

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, heeft verweerder de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2010-2011 (hierna: de Uitvoeringsregeling) vastgesteld.

Artikel 7, eerste lid, voor zover hier van belang, luidt:

"Het instellingscollegegeld II bij inschrijving als student voor een voltijdse bacheloropleiding bedraagt € 6.800.

Het zevende lid luidt:

"Het instellingscollegegeld II is verschuldigd door de student die niet voldoet aan de voorwaarden voor het wettelijk collegegeld.

2.2 Appellante betoogt dat, samengevat weergegeven, verweerder ten onrechte het belang van de instelling bij het heffen van het instellingscollegegeld zwaarder weegt dan haar belang. Verweerder heeft niet gemotiveerd waarom voor haar geen overgangsregeling kon worden getroffen vanwege haar bijzondere omstandigheden en heeft onvoldoende rekening gehouden met haar persoonlijke financiële belangen.

2.2.1 Indien studenten niet voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, eerste, tweede of zesde lid, van de WHW, zijn zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd. Vaststaat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, eerste, tweede of zesde lid, van de WHW, zodat zij het instellingscollegegeld verschuldigd is. De vraag die in dit geschil voorligt, is of verweerder het door appellante te betalen instellingscollegegeld had moeten vaststellen op hoogte van het wettelijk collegegeld, of mocht vaststellen op € 6.800, zoals hij heeft gedaan.

2.2.2 Verweerder heeft ter verdere uitvoering van de wettelijke bepalingen ter zake van de inschrijving van studenten de Uitvoeringsregeling vastgesteld. Dit algemeen verbindend voorschrift kan het College niet als zodanig toetsen. Niettemin kan het College tot het oordeel komen dat verweerder gehouden was in de Uitvoeringsregeling opgenomen voorschriften buiten toepassing te laten, indien toepassing vanwege bijzondere omstandigheden kennelijk onredelijk is, waarbij het College terughoudendheid dient te betrachten.

In de Uitvoeringsregeling heeft verweerder bepaald dat de hoogte van het instellingscollegegeld alleen voor studenten die reeds stonden ingeschreven voor een opleiding aan de Rijksuniversiteit Groningen wordt vastgesteld op dat van het wettelijk collegegeld. Zoals ter zitting namens verweerder is toegelicht, ontvangt de Rijksuniversiteit Groningen voor studenten die ingevolge de artikelen 7.45 en 7.46 van de WHW het instellingscollegegeld moeten betalen geen bekostiging. Desgevraagd heeft verweerder ter zitting toegelicht dat het wat de opleiding psychologie op zich betreft om enkele tientallen gevallen gaat die vanwege een reeds behaalde bachelorgraad het instellingscollegegeld moeten betalen. Het is daarom voor de Rijksuniversiteit financieel niet mogelijk om voor alle studenten het instellingscollegegeld vast te stellen op het wettelijk collegegeld. Om die reden heeft verweerder slechts in een beperkt aantal gevallen het instellingscollegegeld op het niveau van het wettelijk collegegeld vastgesteld, aldus verweerder. In het geen appellante heeft aangevoerd, is geen grond gelegen voor het oordeel dat verweerder met de Uitvoeringsregeling in haar geval buiten toepassing had moeten laten. De door appellante aangevoerde omstandigheden wijken niet zodanig af van die van andere studenten die een bachelorgraad aan een instelling voor hoger beroepsonderwijs hebben behaald en een bacheloropleiding aan een universiteit willen volgen, dat toepassing van de Uitvoeringsregeling leidt tot een uitkomst die kennelijk onredelijk is. Dat de door haar behaalde bachelorgraad geen toegang geeft tot een schakeljaar en aansluitende masteropleiding psychologie is daartoe niet voldoende. Dat andere universiteiten wel een overgangsregeling bieden, maakt ook niet dat de Uitvoeringsregeling in het onderhavige geval leidt tot een kennelijk onredelijke uitkomst.

2.2.3 Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

Verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/010
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak : 13 september 2011
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Zuyd
Trefwoorden : Beëindiging stage, functioneren student tijdens stage, gelijkheidsbeginsel, goede procesorde, inbreng argumenten
Artikelen :
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.2. Niet in geschil is dat de stage is beëindigd op initiatief van het Hotel Westin. Zowel in de e-mail van 23 september 2010, als in de hiervoor onder 2.3.1 weergegeven e-mail van 4 oktober 2010, is vermeld dat het hotel heeft laten weten dat de prestaties en attitude van appellante tot dit ontslag hebben geleid. Het geen appellante heeft aangevoerd, vormt geen reden voor het oordeel dat de examencommissie daar niet van heeft mogen uitgaan. Onweersproken door appellante is dat er zowel tijdens de stage als rond de dreigende beëindiging daarvan door de HHM contact is gezocht met zowel het hotel als met appellante. Aannemelijk is dat op grond van die contacten aan de HHM is gebleken dat de problemen met name zijn ontstaan vanwege een te wensen overlatende attitude van appellante. Uit het proces-verbaal van de zitting bij het CBE blijkt voorts niet dat, zoals door appellante is gesteld, de examencommissie vermeend drugsgebruik van appellante als de werkelijke reden voor de beëindiging van de stage heeft beschouwd. Nu ook de overige gedingstukken hiertoe geen aanleiding geven en de vertegenwoordiger van het CBE ter zitting bij het College ook uitdrukkelijk heeft ontkend dat dit enige rol heeft gespeeld, zal aan deze stelling van appellante worden voorbijgegaan.
Nu uit het voorgaande volgt dat de examencommissie ervan heeft mogen uitgaan dat volgens het hotel het ontslag van appellante het gevolg is van haar functioneren tijdens de stage, heeft zij zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen zoals vervat in de e-mail van 23 september 2010, gelezen in samenhang met de e-mail van 4 oktober 2010. Dat appellante hierdoor studievertraging oploopt en dat dit voor haar negatieve financiële consequenties heeft, zijn niet dermate zwaarwegende belangen dat de examencommissie gehouden was om te voldoen aan het verzoek van appellante om voor de resterende duur van haar stage aansluitend een plaats bij een ander hotel op Aruba te zoeken.
2.3. Door appellante is verder nog een beroep op het gelijkheidsbeginsel gedaan door verwijzing naar een andere student, die volgens appellante in dezelfde situatie wel een direct aansluitende stage mocht doen. Nu appellante dit geval pas concreet heeft aangeduid ter zitting van het College, hoewel zij reeds vanaf februari 2011 over de desbetreffende gegevens beschikte, is het beroep hierop, in strijd met een goede procesorde, te laat gedaan. Bovendien heeft appellante met de door haar overgelegde gegevens niet aangetoond dat hierbij daadwerkelijk sprake is geweest van een geval, gelijk aan het hare. De desbetreffende student heeft immers aan haar verklaard dat de HHM hem van zijn stageplaats had weggehaald, omdat het hotel niet aan de eisen van de school voldeed.

Op grond van het, ter zitting nog overgelegde, latere e-mail bericht van de resident manager van dit hotel aan de vader van appellante kan niet worden geconcludeerd dat sprake was van een geval, dat met betrekking tot alle omstandigheden, die bij een beslissing over de voortzetting van de studie door de HHM een rol kunnen en mogen spelen, gelijk was aan dat van appellante.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Zuyd (hierna: het CBE), gevestigd te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij e-mail van 23 september 2010 heeft de examencommissie van de Hoge Hotelschool Maastricht (hierna: HHM), onderdeel van de Hogeschool Zuyd, (hierna: de examencommissie) appellante het volgende medegedeeld:

"Hotel Westin op Aruba heeft ons op de hoogte gesteld van het feit dat jouw prestaties en attitude als stagiaire tot jouw ontslag hebben geleid op 22 september 2010. Deze formele ontbinding door het hotel van je stageovereenkomst betekent voor jou dat je in ieder geval studievertraging hebt tot februari 2011 en je opnieuw op praktijkstage zult moeten gaan. Tevens vindt er overleg plaats met onze directeur over de consequenties van je attitude en gedrag die tot jouw ontslag hebben geleid en daarmee tot deze situatie. Het ligt in de lijn der verwachtingen dat er restricties zullen worden gesteld aan een nieuwe stagebestemming."

Bij besluit van 8 december 2010 heeft het CBE, voor zover thans van belang, het door appellante daartegen ingestelde beroep voor zover gericht tegen het onderdeel *"Het ligt in de lijn der verwachtingen dat er restricties zullen worden gesteld aan een nieuwe stagebestemming"* niet-ontvankelijk verklaard en het beroep voor het overige ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 14 januari 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 mei 2011, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. J.A. Koster, en verweerder, vertegenwoordigd door T.G.P. Dohmen, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante betoogt tevergeefs dat het CBE ten onrechte heeft geoordeeld dat haar beroep tegen het onderdeel van de e-mail van 23 september 2010 *"Het ligt in de lijn der verwachtingen dat er restricties zullen worden gesteld aan een nieuwe stagebestemming"* niet-ontvankelijk is. Deze passage strekt niet tot het daadwerkelijk opleggen van restricties aan een nieuwe stagebestemming van appellante en heeft als zodanig geen rechtsgevolg. Dat, naar gesteld, inmiddels alsnog dergelijke restricties zijn opgelegd, doet daaraan niet af. Het CBE heeft terecht de e-mail van 23 september 2010 slechts appellabel geacht voor wat betreft de daarin vervatte beslissing van de examencommissie dat appellante niet eerder dan 1 februari 2011 aan een nieuwe stage mag beginnen.

2.2. Appellante heeft verder betoogd dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de beslissing van de examencommissie om geen direct aansluitende stage toe te staan, in overeenstemming is met haar verplichting om voor een studeerbaar programma zorg te dragen. Het CBE is volgens appellante bij haar oordeel hierover ten onrechte ervan uitgegaan dat niet bestreden is en daarmee vaststaat dat haar stage bij het Westin Hotel is beëindigd als gevolg van haar prestaties en attitude. Appellante voert aan dat uit de opmerking van de vertegenwoordiger van de examencommissie ter zitting bij het CBE blijkt dat de examencommissie ervan is uitgegaan dat, volledig ten onrechte, drugsgebruik de werkelijke reden voor beëindiging van de stage is geweest. Verder voert zij aan dat zij slechts niet heeft bestreden dat de stagewensen van beide partijen niet overeen bleken te komen. Dat haar prestaties en attitude onder de maat waren is nergens op gebaseerd en hiervan kan niet worden uitgegaan.

Voorts heeft het CBE volgens appellante niet onderkend dat de examencommissie onvoldoende waarde heeft toegekend aan de persoonlijke belangen van appellante. Zij wijst daarbij op de door haar opgelopen studievertraging en de financiële gevolgen van de beslissing. Van de stelling van de examencommissie dat in alle gevallen op een dergelijke wijze wordt gehandeld, kan niet worden uitgegaan, nu een andere student een beëindigde studentenstage in het buitenland wel elders mocht vervolgen, aldus appellante.

2.3.1. In een e-mail van de directeur van de HHM van 4 oktober 2010 is de beslissing van de examencommissie nader toegelicht. Hierin is vermeld dat, samengevat weergegeven, de beslissing om geen direct aansluitende stage toe te staan, bedoeld is om een periode van reflectie mogelijk te maken. Hierbij is tot uitgangspunt genomen dat appellante is ontslagen bij een zogenaamd partnerhotel, het geen zelden voorkomt, en dat bemiddeling niet heeft mogen baten. Van een sanctie is geen sprake. Met reflectie, rust en het wegwerken van de bestaande studieachterstand is de studie en de persoonlijke ontwikkeling van appellante het meest gediend.

2.3.2. Niet in geschil is dat de stage is beëindigd op initiatief van het Hotel Westin. Zowel in de e-mail van 23 september 2010, als in de hiervoor onder 2.2.1 weergegeven e-mail van 4 oktober 2010, is vermeld dat het hotel heeft laten weten dat de prestaties en attitude van appellante tot dit ontslag hebben geleid. Het geen appellante heeft aangevoerd, vormt geen reden voor het oordeel dat de examencommissie daar niet van heeft mogen uitgaan. Onweersproken door appellante is dat er zowel tijdens de stage als rond de dreigende beëindiging daarvan door de HHM contact is gezocht met zowel het hotel als met appellante. Aannemelijk is dat op grond van die contacten aan de HHM is gebleken dat de problemen met name zijn ontstaan vanwege een te wensen overlatende attitude van appellante. Uit het proces-verbaal van de zitting bij het CBE blijkt voorts niet dat, zoals door appellante is gesteld, de examencommissie vermeend drugsgebruik van appellante als de werkelijke reden voor de beëindiging van de stage heeft beschouwd. Nu ook de overige gedingstukken hiertoe geen aanleiding geven en de vertegenwoordiger van het CBE ter zitting bij het College ook uitdrukkelijk heeft ontkend dat dit enige rol heeft gespeeld, zal aan deze stelling van appellante worden voorbijgegaan.

Nu uit het voorgaande volgt dat de examencommissie ervan heeft mogen uitgaan dat volgens het hotel het ontslag van appellante het gevolg is van haar functioneren tijdens de stage, heeft zij zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen zoals vervat in de e-mail van 23 september 2010, gelezen in samenhang met de e-mail van 4 oktober 2010. Dat appellante hierdoor studievertraging oploopt en dat dit voor haar negatieve financiële consequenties heeft, zijn niet dermate zwaarwegende belangen dat de examencommissie gehouden was om te voldoen aan het verzoek van appellante om voor de resterende duur van haar stage aansluitend een plaats bij een ander hotel op Aruba te zoeken.

2.4. Door appellante is verder nog een beroep op het gelijkheidsbeginsel gedaan door verwijzing naar een andere student, die volgens appellante in dezelfde situatie wel een direct aansluitende stage mocht doen. Nu appellante dit geval pas concreet heeft aangeduid ter zitting van het college, hoewel zij reeds vanaf februari 2011 over de desbetreffende gegevens beschikte, is het beroep hierop, in strijd met een goede procesorde, te laat gedaan. Bovendien heeft appellante met de door haar overgelegde gegevens niet aangetoond dat hierbij daadwerkelijk sprake is geweest van een geval, gelijk aan het hare. De desbetreffende student heeft immers aan haar verklaard dat de HHM hem van zijn stageplaats had weggehaald, omdat het hotel niet aan de eisen van de school voldeed.

Op grond van het, ter zitting nog overgelegde, latere e-mail bericht van de resident manager van dit hotel aan de vader van appellante kan niet worden geconcludeerd dat sprake was van een geval, dat met betrekking tot alle omstandigheden, die bij een beslissing over de voortzetting van de studie door de HHM een rol kunnen en mogen spelen, gelijk was aan dat van appellante.

2.5. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskosten veroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/080 en 2011/012.1
Rechter[s] : mr. Olivier

Datum uitspraak : 2 februari 2011
 Partijen : Appellante tegen Hogeschool Rotterdam
 Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden, CBE geen administratieve rechter, examencommissie, nadere regelgeving instelling, negatief bindend studieadvies, orgaan instelling hoger onderwijs, procespartij, tijdstip beoordeling bijzondere omstandigheden, wetsinterpretatie

Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3 en 6, 7.61 lid 2 en 3, 7.66; Awb artikel 1:4, 8: 86 lid 1; Reglement Instituutsdirecties HRO artikel 1.4.3.2., 2.4.1, 2.4.2

Uitspraak : Gegrond; verzoek afgewezen

Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Zoals in de eerdere uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072.1, is overwogen, volgt de Voorzitter het CBE niet in zijn standpunt dat de Voorzitter van de directie van het instituut voor lerarenopleidingen in de onderhavige procedure als verwerende procespartij had moeten worden aangemerkt. Op grond van artikel 7.66, eerste lid van de WHW, zoals dat artikel luidt met ingang van 1 september 2010, oordeelt het College over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het beroep dat door appellante is ingesteld is gericht tegen de uitspraak van het CBE op het door appellante ingestelde beroep tegen het door de Voorzitter van de directie van het instituut van lerarenopleidingen gegeven bindend negatief studievoortgangadvies. De bestreden beslissing is als een beslissing van het orgaan van een instelling aan te merken en het CBE moet dan ook als verweerder worden aangemerkt. Daaraan doet niet af dat de primaire beslissing die door het CBE in stand is gelaten, is genomen door een ander orgaan van de Hogeschool. De Voorzitter merkt nog op, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 december 1997, JB 1998/31, dat het CBE niet kan worden aangemerkt als een onafhankelijke administratieve rechter als bedoeld in artikel 1:4 van de Awb.
 (...)
 2.6. Naar het oordeel van de Voorzitter had het CBE in dit geval gelet op het voorgaande moeten ingaan op het beroep dat appellante in haar beroep bij het CBE heeft gedaan op bijzondere omstandigheden. Uit de bewoordingen van artikel 7.8b, derde lid, van de WHW, vloeit voort dat aan het einde van het eerste inschrijvingsjaar de beoordeling dient plaats te vinden van de geschiktheid van betrokkene aan de hand van de gestelde voortgangsnorm en de bijzondere omstandigheid die daar invloed op zou kunnen hebben. De in artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW aan het instellingsbestuur gegeven bevoegdheid ter uitvoering van artikel 7.8b nadere regels vast te stellen, strekt niet zover dat aan bekende bijzondere omstandigheden voorbij mag worden gegaan omdat zij niet dan wel niet tijdig zijn gemeld. Het CBE is dan ook gehouden het besluit van de Voorzitter te toetsen met in achtneming van feiten en omstandigheden die tijdens de beroepschriftprocedure naar voren zijn gekomen en die een ander licht werpen op de toestand zoals die was op het tijdstip van het besluit van de Voorzitter van de directie van het instituut voor lerarenopleidingen. De aan het CBE toegekomen toetsmaatstaf van artikel 7.61, tweede lid, van de WHW staat daaraan niet in de weg. Daarbij is nog van belang de in artikel 7.61, derde lid, van de WHW gegeven opdracht minnelijke schikking te onderzoeken. Het besluit van verweerder is dan ook niet deugdelijk gemotiveerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2010, heeft de Voorzitter van de directie van het instituut voor lerarenopleidingen appellante een bindend negatief studievoortgangsadvies gegeven.

Bij besluit van 3 september 2010 heeft de examencommissie het verzoek van appellante om een extra herkansing afgewezen.

Bij brief van 24 september 2010 heeft appellante bij het CBE beroep ingesteld tegen het besluit van 31 augustus 2010.

Bij besluit van 23 november 2010, toegezonden aan appellante op 30 november 2010, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij mailbericht van 13 december 2010, bij brief bij het College ingekomen op 16 december, beroep ingesteld. Op 6 januari 2011 heeft appellante de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het CBE heeft op 15 december 2010 en aangevuld bij brief van 6 januari 2011 een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 31 januari 2011, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. M. Nentjes, advocaat, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. A.R.M. Smits en mr. J.H. Trimpe, beiden secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

“Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.”

Artikel 1.4.3.2 van het Reglement Instituu tsdirecties (hierna: reglement) luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

“Van de in artikel 1.4.1 en 1.4.2 genoemde criteria kan worden afgeweken indien persoonlijke omstandigheden van de student zoals bedoeld in de Hogeschoolgids, artikel 3.2 lid 2, hiertoe aanleiding geven. Hiervoor gelden de volgende richtlijnen:
. de persoonlijke omstandigheden van de student worden alleen meegenomen als de student deze tijdig heeft gemeld; hierbij adviseert de studentendecaan;”

Artikel 2.4.1 van het reglement luidt:

“Studenten die aan het einde van het tweede jaar van inschrijving in de propedeuse van een bacheloropleiding het propedeutisch getuigschrift nog niet hebben behaald, krijgen een afwijzing, tenzij zij door bijzondere omstandigheden zoals bedoeld in de Hogeschoolgids in het eerste jaar van inschrijving minder dan 23 studiepunten(vrijstellingen inbegrepen) van het propedeuseprogramma hebben gehaald maar geen afwijzing hebben gekregen.”

Artikel 2.4.2 van het reglement luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:
“Met studenten die, door welke oorzaak dan ook, bij het begin van het tweede jaar van inschrijving een studieachterstand hebben van meer dan 37 studiepunten,(...), worden aparte afspraken gemaakt (...) over de eisen aan welke moet worden voldaan, wil de student aan het einde van het tweede jaar van inschrijving geen afwijzing krijgen.”

2.2. Het CBE heeft in zijn besluit van 23 november 2010 overwogen dat de appellante twee punten mist en de propedeutische fase na twee jaar niet heeft afgerond. Voorts dat appellante bij de decaan noch de opleiding noch de examencommissie melding heeft gedaan van bijzondere omstandigheden en nu deze niet direct gemeld zijn daarmee geen rekening behoefde te worden gehouden.

2.3 Appellante betoogt dat zij onder voorbehoud van goedkeuring door de examencommissie in augustus 2010 de ontbrekende twee studiepunten heeft behaald en dat de bijzondere omstandigheden tijdens de hoorzitting van het CBE zijn gemeld maar dat daar geen verdere toelichting behoefde te worden gegeven.

2.4. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.4.1. Zoals in de eerdere uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072.1, is overwogen, volgt de Voorzitter het CBE niet in zijn standpunt dat in de onderhavige procedure de Voorzitter van de directie van het instituut voor lerarenopleidingen als verwerende procespartij had moeten worden aangemerkt. Op grond van artikel 7.66, eerste lid van de WHW, zoals dat artikel luidt met ingang van 1 september 2010, oordeelt het College over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het beroep dat door appellante is ingesteld is gericht tegen de uitspraak van het CBE op het door appellante ingestelde beroep tegen het door de Voorzitter van de directie van het instituut van lerarenopleidingen gegeven bindend negatief studievoortgangadvies. De bestreden beslissing is als een beslissing van een orgaan van een instelling aan te merken en het CBE moet dan ook als verweerder worden aangemerkt. Daaraan doet niet af dat de primaire beslissing die door het CBE in stand is gelaten, is genomen door een ander orgaan van de Hogeschool.

De Voorzitter merkt nog op, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 december 1997, JB 1998/31, dat het CBE niet kan worden aangemerkt als een onafhankelijke administratieve rechter als bedoeld in artikel 1:4 van de Awb.

2.4.2. Voor het geven van een negatief bindend studieadvies komen gelet op artikel 7.8b van de WHW uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

2.5. Vast staat dat appellante in augustus 2010 nog onder voorbehoud van de toestemming van de examencommissie een tentamen heeft afgelegd, derhalve voor het einde van de propedeutische fase die op 31 augustus 2010 afliep, en dat de Voorzitter van de directie van het instituut van de lerarenopleidingen daarmee bekend was. Op het moment dat het aangevochten negatief bindend studieadvies werd gegeven. Tevens was toen nog niet door de examencommissie op het verzoek van appellante beslist.

Voorts is van belang dat blijkt het verweerschrift van 6 januari 2011 de Voorzitter van de directie van het instituut van lerarenopleidingen niet ontkent heeft dat sprake was van bijzondere omstandigheden.

De Voorzitter stelt voorts vast dat voor het CBE doorslaggevend is geweest dat die bijzondere omstandigheden als zodanig nimmer door appellante waren gemeld zoals het reglement voorschrijft.

Voorts dat de directie van het Instituut voor Lerarenopleidingen van de Hogeschool Rotterdam volgens de brief van 20 januari 2011 appellante toestemming geeft gedurende de periode dat nog niet op het beroep is beslist deel te nemen aan het onderwijs en in de gelegenheid wordt gesteld tentamens af te leggen.

2.6. Naar het oordeel van de Voorzitter had het CBE in dit geval gelet op het voorgaande moeten ingaan op het beroep dat appellante in haar beroep bij het CBE heeft gedaan op bijzondere omstandigheden. Uit de bewoordingen van artikel 7.8b, derde lid, van de WHW, vloeit voort dat aan het einde van het eerste inschrijvingsjaar de beoordeling dient plaats te vinden van de geschiktheid van betrokkene aan de hand van de gestelde voortgangsnorm en de bijzondere omstandigheid die daar invloed op zou kunnen hebben. De in artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW aan het instellingsbestuur gegeven bevoegdheid ter uitvoering van artikel 7.8b nadere regels vast

te stellen, strekt niet zover dat aan bekende bijzondere omstandigheden voorbij mag worden gegaan omdat zij niet dan wel niet tijdig zijn gemeld.

Het CBE is dan ook gehouden het besluit van de Voorzitter te toetsen met in achtneming van feiten en omstandigheden die tijdens de beroepschriftprocedure naar voren zijn gekomen en die een ander licht werpen op de toestand zoals die was op het tijdstip van het besluit van de Voorzitter van de directie van het instituut voor lerarenopleidingen. De aan het CBE toegekomen toetsmaatstaf van artikel 7.61, tweede lid, van de WHW staat daaraan niet in de weg. Daarbij is nog van belang de in artikel 7.61, derde lid, van de WHW gegeven opdracht minnelijke schikking te onderzoeken.

Het besluit van verweerder is dan ook niet deugdelijk gemotiveerd.

2.7. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is gegrond. Het besluit komt voor vernietiging in aanmerking.

Gelet op de beslissing in de hoofdzaak en in aanmerking genomen dat appellante hangende het beroep bij het CBE aan het onderwijs mag deelnemen is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.8. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van het CBE van 23 november 2010;
3. wijst het verzoek voor een voorlopige voorziening af;
4. draagt het CBE op opnieuw te beslissen;
5. gelast dat het CBE aan appellante de door haar betaalde griffierechten ten bedrage van € 82,-- (zegge: tweeëntachtig euro) vergoedt;
6. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,- en in de reiskosten ten bedrage van € 14,60 (zegge: achthonderdachtentachtig euro en zestig cent); het dient door het CBE aan appellante te worden betaald.

□

Zaaknummer	: 2011/013
Rechter(s)	: mrs. Borman, Mollee, De Rijke-Maas
Datum uitspraak	: 18 april 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: BaMa-structuur, beperking tentamenmogelijkheden, bijzondere omstandigheden, doctoraal-curriculum, gelijkheidsbeginsel, herkansingen, overstap naar bama-curriculum, redelijkheid, strijd met wet
Artikelen	: OER 2009-2010 Diergeneeskunde UU artikel 12.1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Appellante heeft inmiddels de vakken Ziekteleer 2 en 3 behaald, zodat het geschil thans is beperkt tot het vak Klinische Diagnostiek.

Uit de OER 2006-2007, alsook uit nadien volgende regelingen, blijkt dat met ingang van het studiejaar 2006-2007 per vak een beperkt aantal mogelijkheden wordt gegeven voor het afleggen van tentamens. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat per vak in het jaar waarin het onderwijs wordt genoten en het daaropvolgende jaar in totaal vier mogelijkheden voor het afleggen van een tentamen worden gegeven en dat vanwege zwaarwegende persoonlijke omstandigheden nog één extra mogelijkheid kan worden geboden. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat deze in de OER 2006 en nadien volgende regelingen neergelegde beperking van tentamenmogelijkheden, gelet op het belang van de opleiding bij het beëindigen van het doctoraal-curriculum, in strijd is met de WHW of onredelijk moet worden geacht.

Desgevraagd heeft appellante verklaard dat zij wegens ziekte voor de desbetreffende vakken één tentamenkans heeft gemist. De examencommissie heeft bij het bij het CBE bestreden besluit haar voor die vakken één extra mogelijkheid voor het afleggen van het tentamen geboden. Voorts heeft de examencommissie ter zitting toegelicht, dat de in het besluit van het CBE opgenomen passage dat appellante op grond van artikel 12.1 van de OER 2009-2010 alsnog kan verzoeken een uitzondering op de regels toe te staan zo moet worden begrepen dat, indien appellante haar doctoraalvakken op één na heeft gehaald, zij voor dat laatste vak alsnog de mogelijkheid krijgt het tentamen nog éénmaal af te leggen.

Dat de consequenties van een gedwongen overstap naar het bama-curriculum voor appellante groot zijn, maakt niet dat de examencommissie appellante nog meer mogelijkheden had moeten bieden om het tentamen te kunnen afleggen dan zij heeft gedaan. Daarbij is van belang dat appellante bij aanvang van de studie ermee bekend was, of in ieder geval had moeten zijn, dat het aantal mogelijkheden voor het afleggen van tentamens beperkt zou zijn en zij er voorts niet voor heeft gekozen eerder een overstap naar het bama-curriculum te maken. Het betoog van appellante dat het besluit tot het geven van een extra herkansingsmogelijkheid in strijd is met het gelijkheidsbeginsel, nu studenten die vóór het jaar 2006 zijn begonnen met het doctoraal-curriculum meer herkansingsmogelijkheden hebben gehad dan appellante, slaagt niet. Bij aanvang van de studie in 2006 is aan de studenten bekend gemaakt dat per vak een beperkt aantal mogelijkheden zou worden geboden voor het afleggen van het tentamen. Reeds daarom kunnen studenten die in eerdere jaren hun studie zijn begonnen en bij aanvang van de studie niet zijn geconfronteerd met een beperking van het aantal mogelijkheden voor het afleggen van tentamens, niet worden aangemerkt als gelijke gevallen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam] wonende te [woonplaats], appellante,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Utrecht (hierna: het CBE) verweerder.

1. Procesverloop

De examencommissie diergeneeskunde heeft bij besluit van 7 juli 2010, gewijzigd bij besluit van 3 september 2010 appellante wegens persoonlijke omstandigheden voor de nog niet behaalde tentamens Ziekteleer 2,3 en Klinische Diagnostiek van curriculum 2001 nog één extra herkansingsmogelijkheid gegeven. Het door appellante tegen dit besluit ingestelde beroep is door het CBE bij besluit van 9 december 2010 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 18 januari 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 april 2011, waar appellante, bijgestaan door mr. drs. M.C. van Meppelen Scheppink, advocaat te Rotterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door M.W. Batteljee LLB, secretaris van het CBE, prof. dr. V.P.M.G. Rutten, Voorzitter van de examencommissie, en J.M. Bakker, secretaris van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek luidt:

"Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast."

Het tweede lid luidt:

"In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet ter zake bepaalde, ten minste geregeld:

h. het aantal en de volgtijdelijkheid van de tentamens alsmede de momenten waarop deze afgelegd kunnen worden,

[...]

j. waar nodig, de volgorde waarin, de tijdvakken waarbinnen en het aantal malen per studiejaar dat de gelegenheid wordt geboden tot het afleggen van de tentamens en examens, [...]."

Artikel 7.15 luidt:

"Het instellingsbestuur draagt er zorg voor dat het onderwijsaanbod en andere relevante informatie tijdig openbaar worden gemaakt, zodanig dat de aanstaande student zich een goed oordeel kan vormen over de inhoud en de inrichting van het onderwijs en de examens."

Artikel 7.61, eerste lid, luidt:

"Het college van beroep voor de examens is bevoegd ten aanzien van de volgende beslissingen: [...]

Het tweede lid luidt:

"Het beroep kan [...] worden ingesteld ter dat een beslissing in strijd is met het recht."

Artikel 6.1, tweede lid, aanhef en onder b, van de Onderwijs en Examenregeling (hierna: de OER) 2006-2007 luidt:

"In de propedeuse en in het doctoraal worden in de tentamenperiode per trimester tentamens afgenomen van de in dat trimester gegeven reguliere vakken. Alle tentamens kunnen herkanst worden in augustus.

Na bekendmaking van de uitslagen van de augustus-, c.q. december-tentamens wordt vastgesteld welke studenten van het doctoraalexamen nog 1 of 2 vakken niet hebben gehaald die niet in de eerstvolgende tentamenperiode zijn af te leggen. Over deze vakken moet in augustus of december tentamen zijn afgelegd. [...] Betreffende studenten komen eenmalig in aanmerking voor een extra tentamenkans, in principe voor december c.q. voor maart [...]."

Artikel 12.1, eerste lid, van de OER 2009-2010 luidt:

"Op verzoek van een belanghebbende kan de examencommissie besluiten voor tentamens en examens afwijkingen van dit reglement toe te staan."

2.2 De opleiding diergeneeskunde heeft met ingang van het jaar 2007 een bachelor-mastercurriculum (hierna: bama-curriculum) ingevoerd. Ten gevolge daarvan is de mogelijkheid tot het afleggen van tentamens van de doctoraalopleiding beperkt. Bij brieven van 7 juli 2010 en 3 september 2010 heeft de examencommissie aan appellante medegedeeld dat zij op grond van persoonlijke omstandigheden voor de vakken Ziekteleer 2 en 3 en Klinische Diagnostiek nog één maal tentamen mag afleggen.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie niet in redelijkheid heeft kunnen komen tot het besluit haar nog één verdere herkansingsmogelijkheid te geven voor de vakken Ziekteleer 2 en 3 en Klinische Diagnostiek, omdat geen zorgvuldige afweging van belangen heeft plaatsgevonden. In de specifieke situatie van appellante kon de examencommissie, gelet op zwaarwegende medische redenen en de consequenties die een gedwongen overstap naar het bama-curriculum voor haar zou betekenen, het belang van de opleiding bij het uitfasen van het doctoraal-curriculum niet zwaarder laten wegen.

2.3.1 Appellante heeft inmiddels de vakken Ziekteleer 2 en 3 behaald, zodat het geschil thans is beperkt tot het vak Klinische Diagnostiek.

Uit de OER 2006-2007, alsook uit nadien volgende regelingen, blijkt dat met ingang van het studiejaar 2006-2007 per vak een beperkt aantal mogelijkheden wordt gegeven voor het afleggen van tentamens. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat per vak in het jaar waarin het onderwijs wordt genoten en het daaropvolgende jaar in totaal vier mogelijkheden voor het afleggen van een tentamen worden gegeven en dat vanwege zwaarwegende persoonlijke omstandigheden nog één extra mogelijkheid kan worden geboden. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat deze in de OER 2006 en nadien volgende regelingen neergelegde beperking van tentamenmogelijkheden, gelet op het belang van de opleiding bij het beëindigen van het doctoraal-curriculum, in strijd is met de WHW of onredelijk moet worden geacht.

Desgevraagd heeft appellante verklaard dat zij wegens ziekte voor de desbetreffende vakken één tentamenkans heeft gemist. De examencommissie heeft bij het bij het CBE bestreden besluit haar voor die vakken één extra mogelijkheid voor het afleggen van het tentamen geboden. Voorts heeft de examencommissie ter zitting toegelicht, dat de in het besluit van het CBE opgenomen passage dat appellante op grond van artikel 12.1 van de OER 2009-2010 alsnog kan verzoeken een uitzondering op de regels toe te staan zo moet worden begrepen dat, indien appellante haar doctoraalvakken op één na heeft gehaald, zij voor dat laatste vak alsnog de mogelijkheid krijgt het tentamen nog éénmaal af te leggen.

Dat de consequenties van een gedwongen overstap naar het bama-curriculum voor appellante groot zijn, maakt niet dat de examencommissie appellante nog meer mogelijkheden had moeten bieden om het tentamen te kunnen afleggen dan zij heeft gedaan. Daarbij is van belang dat appellante bij aanvang van de studie ermee bekend was, of in ieder geval had moeten zijn, dat het aantal mogelijkheden voor het afleggen van tentamens beperkt zou zijn en zij er voorts niet voor heeft gekozen eerder een overstap naar het bama-curriculum te maken.

2.4 Het betoog van appellante dat het besluit tot het geven van een extra herkansingsmogelijkheid in strijd is met het gelijkheidsbeginsel, nu studenten die vóór het jaar 2006 zijn begonnen met het doctoraal-curriculum meer herkansingsmogelijkheden hebben gehad dan appellante, slaagt niet. Bij aanvang van de studie in 2006 is aan de studenten bekend gemaakt dat per vak een beperkt aantal mogelijkheden zou worden geboden voor het afleggen van het tentamen. Reeds daarom kunnen studenten die in eerdere jaren hun studie zijn begonnen en bij aanvang van de studie niet zijn geconfronteerd met een beperking van het aantal mogelijkheden voor het afleggen van tentamens, niet worden aangemerkt als gelijke gevallen.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/014
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 7 april 2011
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Hardheidsclausule, ov-kaart, schadevergoeding, ter post bezorgen
Artikelen	: WHW artikel 7.37 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Zoals het College in eerdere uitspraken (CBHO 2000/002 en CBHO 2004/035) heeft geoordeeld, kan niet tot inschrijving worden overgegaan dan nadat het verschuldigde collegegeld is voldaan. Op het machtigingsformulier is door verweerder een stempel aangebracht "ontvangen 5 okt. 2010". In het licht daarvan en de door verweerder toegelichte werkwijze, waarbij alle op het antwoordnummer ontvangen post dezelfde dag wordt doorgezonden aan de desbetreffende afdeling binnen de Universiteit van Amsterdam en ontvangen post op de dag van binnenkomst wordt gestempeld, kan in beginsel van de datum van ontvangst op 5 oktober 2010 worden uitgegaan. Gelet hierop is het aan appellant om aannemelijk te maken dat het machtigingsformulier tijdig is verzonden.

Appellant heeft zijn stelling dat hij het machtigingsformulier tijdig, voor 30 september 2010, ter bezorging aan TNT-post heeft aangeboden, niet aannemelijk gemaakt. [naam appellant] heeft het machtigingsformulier om het verschuldigde collegegeld van zijn rekening af te schrijven niet aangetekend verzonden. Zoals het College eerder heeft geoordeeld (CBHO 1997/240), komt dit voor risico van appellant. Dat hij door verweerder niet is gewezen op de mogelijkheid de stukken aangetekend te verzenden, maakt dat niet anders.

Appellant heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat hij tijdig aan de inschrijvingsverplichtingen heeft voldaan.

2.3.2. Voor zover appellant beoogt te betogen dat de financiële gevolgen van de weigering hem met ingang van 1 september 2010 in te schrijven zodanig onevenredig zijn in verhouding tot het daarmee te dienen doel dat verweerder toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule, slaagt het betoog evenmin. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat appellant over de maand waarin hij niet ingeschreven stond geen collegegeld betaalt en dat appellant weliswaar in de maand september 2010 geen recht heeft op studiefinanciering, maar dat het totale aantal maanden dat appellant recht heeft op studiefinanciering gelijk blijft. De financiële schade die appellant lijdt ten gevolge van het vervallen van het recht op een ov-studentenkaart in de maand september 2010, heeft verweerder niet zodanig bijzonder hoeven achten dat het verweerder noopte met toepassing van de hardheidsclausule appellant alsnog met terugwerkende kracht met ingang van 1 september 2010 in te schrijven. Daarbij heeft verweerder mogen betrekken dat appellant er vanaf 28 augustus 2010 bij herhaling op is gewezen dat nog niet aan alle inschrijvingsverplichtingen was voldaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 december 2010, heeft verweerder het door appellant tegen de weigering hem met ingang van 1 september 2010 in te schrijven voor de masteropleiding Europese Studies voltijd voor het studiejaar 2010-2011 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 19 januari 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 maart 2011, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. drs. F. Boekhorst, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek voor zover hier van belang, luidt:

“Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan, het verschuldigde examengeld is voldaan.”

2.2. Verweerder heeft geweigerd appellant met ingang van 1 september 2010 in te schrijven voor de masteropleiding Europese Studies voltijd en hem ingeschreven met ingang van 1 oktober 2010, omdat hij niet voor 1 oktober 2010 het verschuldigde collegegeld heeft betaald. Het machtigingsformulier om het verschuldigde collegegeld af te schrijven is op 5 oktober 2010 ontvangen.

2.3 Appellant betoogt dat hij het verschuldigde collegegeld tijdig heeft betaald. Het machtigingsformulier voor het afschrijven van het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 is op 27 september 2010 ter bezorging aan TNT-post aangeboden, waarbij het door verweerder aangegeven antwoordnummer is gebruikt. Dat het machtigingsformulier desondanks eerst na 1 oktober 2010 zou zijn ontvangen, kan niet voor zijn rekening komen. Verweerder heeft nimmer gewezen op de noodzaak de benodigdheden voor inschrijving aangetekend te verzenden, aldus appellant.

2.3.1 Zoals het College in eerdere uitspraken (CBHO 2000/002 en CBHO 2004/035) heeft geoordeeld, kan niet tot inschrijving worden overgegaan dan nadat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Op het machtigingsformulier is door verweerder een stempel aangebracht "ontvangen 5 okt. 2010". In het licht daarvan en de door verweerder toegelichte werkwijze, waarbij alle op het antwoordnummer ontvangen post dezelfde dag wordt doorgezonden aan de desbetreffende afdeling binnen de Universiteit van Amsterdam en ontvangen post op de dag van binnenkomst wordt gestempeld, kan in beginsel van de datum van ontvangst op 5 oktober 2010 worden uitgegaan. Gelet hierop is het aan appellant om aannemelijk te maken dat het machtigingsformulier tijdig is verzonden. Appellant heeft zijn stelling dat hij het machtigingsformulier tijdig, voor 30 september 2010, ter bezorging aan TNT-post heeft aangeboden, niet aannemelijk gemaakt. [naam appellant] heeft het machtigingsformulier om het verschuldigde collegegeld van zijn rekening af te schrijven niet aangetekend verzonden. Zoals het College eerder heeft geoordeeld (CBHO 1997/240), komt dit voor risico van appellant. Dat hij door verweerder niet is gewezen op de mogelijkheid de stukken aangetekend te verzenden, maakt dat niet anders. Appellant heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat hij tijdig aan de inschrijvingsverplichtingen heeft voldaan.

2.3.2 Voor zover appellant beoogt te betogen dat de financiële gevolgen van de weigering hem met ingang van 1 september 2010 in te schrijven zodanig onevenredig zijn in verhouding tot het daarmee te dienen doel dat verweerder toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule, slaagt het betoog evenmin. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat appellant over de maand waarin hij niet ingeschreven stond geen collegegeld betaalt en dat appellant weliswaar in de maand september 2010 geen recht heeft op studiefinanciering, maar dat het totale aantal maanden dat appellant recht heeft op studiefinanciering gelijk blijft. De financiële schade die appellant lijdt ten gevolge van het vervallen van het recht op een ov-studentenkaart in de maand september 2010, heeft verweerder niet zodanig bijzonder hoeven achten dat het verweerder noopte met toepassing van de hardheidsclausule appellant alsnog met terugwerkende kracht met ingang van 1 september 2010 in te schrijven. Daarbij heeft verweerder mogen betrekken dat appellant er vanaf 28 augustus 2010 bij herhaling op is gewezen dat nog niet aan alle inschrijvingsverplichtingen was voldaan.

2.3.3 De conclusie is dat verweerder appellant terecht eerst met ingang van 1 oktober 2010 heeft ingeschreven. Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/016
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak	: 7 september 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, miscommunicatie, motiveringsgebrek
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 3, 7.61 lid 5; Awb artikel 7:12; Onderwijs- en examenregeling Hogeschool Inholland artikel 13, 15 en 17
Uitspraak	: Gegrond

Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Appellante heeft gesteld dat zij, om alsnog te kunnen voldoen aan de groepsopdracht tijdens het studiejaar 2009/2010, op voorstel van een docent, deze individueel wilde maken. Hiertoe heeft zij een andere docent, die verantwoordelijk is voor het begeleiden van de groepen die een ondernemingsplan maken, gevraagd of hij haar individueel gemaakte ondernemingsplan zou willen nakijken. Na een kort overleg tussen deze en de eerstejaarscoördinator, zou hij hebben toegezegd dit te doen. Op het moment dat appellante het ondernemingsplan wilde inleveren, gaf de docent te kennen dat hij dit niet zou kunnen nakijken, omdat zij van de examencommissie geen toestemming had om het plan individueel te maken. Op dat moment kon het ondernemingsplan in het studiejaar 2009/2010 niet meer samen met een groep worden gemaakt. Dit alles leidt het College tot het oordeel dat de directeur, gelet op het feit dat zich een misverstand heeft voorgedaan, dan wel onduidelijkheid in de communicatie heeft bestaan en gelet op de door appellante naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden, het niet behalen van de groepsopdracht niet aan het negatief bindend studieadvies ten grondslag heeft mogen leggen. Het CBE had het administratief beroep daarom gegrond moeten verklaren wegens een gebrek in de motivering van het besluit van 26 juli 2010 en niet mogen volstaan met de overweging dat appellante niet aan de norm voor het voorkomen van een negatief bindend studieadvies voldoet. Het bestreden besluit ontbeert aldus een toereikende motivering en komt deswege voor vernietiging in aanmerking. Het betoog slaagt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland (hierna: het CBE), gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juli 2010 heeft de directeur van de School of Economics (hierna: de directeur) appellante het bindend studieadvies gegeven dat zij de opleiding niet vervolgt.

Bij besluit van 12 oktober 2010 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 20 januari 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 mei 2011, waar appellante, in persoon, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 15, gelezen in verbinding met artikel 13 van de Onderwijs- en examenregeling (hierna: de OER), voor zover thans van belang, wordt aan een student een bindend studieadvies verstrekt, indien de student niet heeft voldaan aan de voor hem geldende norm. Voordat een bindend studieadvies aan een student wordt gegeven, dient deze te worden gehoord. Indien sprake is van persoonlijke omstandigheden, als bedoeld in artikel 17 van de OER, dienen deze omstandigheden meegewogen te worden in de beslissing wel of geen bindend studieadvies te geven.

2.2. Aan het besluit van 26 juli 2010 heeft de directeur ten grondslag gelegd dat appellante de propedeuse niet heeft behaald binnen de gestelde termijn na vier jaren te zijn ingeschreven voor de studie. Ten tijde van het besluit van 26 juli 2010 diende appellante nog één groepsopdracht te voldoen, bestaande in het maken van een ondernemingsplan.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat het besluit van 26 juli 2010 in strijd met het vertrouwensbeginsel is genomen. Hiertoe voert zij aan dat het CBE ten onrechte door haar niet aannemelijk gemaakt heeft geacht dat door of namens de Hogeschool is toegezegd dat zij de openstaande groepsopdracht individueel zou mogen afronden. Zodoende zou het afgeven van een bindend studieadvies kunnen worden voorkomen, aldus appellante.

2.3.1. Appellante heeft gesteld dat zij, om alsnog te kunnen voldoen aan de groepsopdracht tijdens het studiejaar 2009/2010, op voorstel van een docent, deze individueel wilde maken. Hiertoe heeft zij een andere docent, die verantwoordelijk is voor het begeleiden van de groepen die een ondernemingsplan maken, gevraagd of hij haar individueel gemaakte ondernemingsplan zou willen nakijken. Na een kort overleg tussen deze en de eerstejaarscoördinator, zou hij hebben toegezegd dit te doen. Op het moment dat appellante het ondernemingsplan wilde inleveren, gaf de docent te kennen dat hij dit niet zou kunnen nakijken, omdat zij van de examencommissie geen toestemming had om het plan individueel te maken. Op dat moment kon het ondernemingsplan in het studiejaar 2009/2010 niet meer samen met een groep worden gemaakt.

Dit alles leidt het College tot het oordeel dat de directeur, gelet op het feit dat zich een misverstand heeft voorgedaan, dan wel onduidelijkheid in de communicatie heeft bestaan en gelet op de door appellante naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden, het niet behalen van de groepsopdracht niet aan het negatief bindend studieadvies ten grondslag heeft mogen leggen. Het CBE had het administratief beroep daarom gegrond moeten verklaren wegens een gebrek in de motivering van het besluit van 26 juli 2010 en niet mogen volstaan met de overweging dat appellante niet aan de norm voor het voorkomen van een negatief bindend studieadvies voldoet. Het bestreden besluit ontbeert aldus een toereikende motivering en komt deswege voor vernietiging in aanmerking.

Het betoog slaagt.

2.4. Het beroep is gegrond. Het besluit van 12 oktober 2010 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 7.61, vijfde lid, van de WHW. Het CBE dient een nieuw besluit op het bij hem ingestelde beroep te nemen met inachtneming van het geen in deze uitspraak is overwogen.

2.5. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 12 oktober 2010 met registratienummer 10/302;
- III. bepaalt dat het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland het door [naam] betaalde griffierecht van € 41,00 aan haar vergoedt;
- IV. veroordeelt het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 8,60 (zegge: acht euro en zestig cent); het dient door het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland aan [naam] te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2011/018
 Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
 Datum uitspraak : 15 september 2011
 Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
 Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, horen, motivering, studievoortgang
 Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3; Awb artikel 7:26; Onderwijs- en Examenregeling HvA artikel 6.2 lid 2 en 3, 6.4 lid 2 en 6
 Uitspraak : Gegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.3.3. Naar het oordeel van het College had het CBE in dit geval moeten ingaan op het beroep dat appellant bij het CBE heeft gedaan op bijzondere omstandigheden. Uit de bewoordingen van artikel 7.8b, derde lid, van de WHW, vloeit voort dat de beoordeling van de geschiktheid van betrokkene dient plaats te vinden aan de hand van de gestelde voortgangsnorm en de bijzondere omstandigheden die daar invloed op zouden kunnen hebben. Zoals het College al eerder heeft overwogen strekt de in artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW aan het instellingsbestuur gegeven bevoegdheid om ter uitvoering van artikel 7.8b nadere regels vast te stellen, niet zover dat aan bekende bijzondere omstandigheden voorbij mag worden gegaan, omdat zij niet tijdig zijn gemeld.
 2.3.4. Het College stelt vast dat appellant wel aan de algemene norm heeft voldaan maar niet aan de aanvullende eis dat alle in de bijlage met name genoemde onderwijseenheden van het propedeutisch examen moeten zijn behaald. Daarbij is van belang dat met betrekking tot de aanvullende eis de onderwijseenheden zijn geclusterd en dat in elk cluster een nader aangegeven aantal studiepunten moet zijn behaald. Derhalve sluit het niet behalen van zo'n in de bijlage genoemde onderwijseenheid niet uit dat toch geen bindend negatief studieadvies mag worden gegeven, terwijl anderzijds ondanks het behalen van zo'n onderwijseenheid toch een bindend negatief kan worden gegeven omdat in die cluster andere onderwijseenheden niet zijn behaald. In aanmerking genomen dit systeem, de formulering artikel 6.2, derde lid, van de OER en het gegeven dat appellant wel Marketing II heeft behaald, had verweerder niet kunnen volstaan met de enkele motivering dat appellant niet had voldaan aan de BAS-norm omdat hij de studieonderdelen "Marketing I" en "Financieel Management" niet had behaald. Het bestreden besluit is derhalve in strijd met artikel 7:26 van de Awb niet voorzien van een deugdelijke motivering.

2.3.5. Tenslotte stelt het College vast dat de examencommissie in strijd met artikel 6.4. zesde lid van de OER appellant niet in de gelegenheid heeft gesteld om te worden gehoord. Tegen de achtergrond van het geen onder 2.3.3. hiervoor is overwogen is het horen van de betrokkene van betekenis, omdat daarbij ook bijzondere persoonlijke omstandigheden naar voren kunnen komen, waarmee de examencommissie rekening zou moeten houden. Weliswaar is appellant ter zitting van het CBE gehoord, maar blijkens het verslag daarvan is slechts aan de orde geweest dat appellant geen melding van zijn persoonlijke omstandigheden had gedaan bij de decaan en is niet ingegaan op die bijzondere omstandigheden zelf. Het gebrek van het niet vooraf horen dat kleefte aan het primaire besluit van de examencommissie is daarom bij de behandeling van het beroep bij het CBE niet geheeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juli 2010 heeft de examencommissie van de opleiding Sport, Management en Ondernemen van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: de examencommissie) appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 15 november 2010 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 januari 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 mei 2011, waar appellant, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. A.A. Bouman en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

"Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

Ingevolge artikel 6.2, tweede lid, van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) heeft het studieadvies aan het einde van het eerste jaar van inschrijving een bindend karakter indien de student minder dan 40 studiepunten uit de propedeutische fase heeft behaald op het moment dat het advies wordt uitgebracht.

Ingevolge artikel 6.2, derde lid, van de OER, voor zover van belang, kan het advies ook een bindend afwijzend karakter hebben indien de student wel ten minste 40 studiepunten heeft behaald, maar niet alle hierna genoemde onderwijseenheden van het propedeutisch examen heeft behaald. De examencommissie motiveert het besluit als op deze grond een bindend afwijzend studieadvies wordt gegeven. Dit betreft de volgende onderwijseenheden van het propedeutisch examen: [...].

Ingevolge artikel 6.4, tweede lid, van de OER besluit de examencommissie pas over het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies nadat de betrokken studentendecaan om advies is gevraagd ten aanzien van mogelijke persoonlijke omstandigheden die kunnen rechtvaardigen dat wordt afgezien van het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies aan de betrokken student. Ingevolge het vierde lid brengt de studentendecaan een advies als bedoeld in het tweede lid alleen uit indien de student de persoonlijke omstandigheden tijdig heeft gemeld bij de studentendecaan. Een melding wordt in dit verband aangemerkt als tijdig wanneer de student de omstandigheden meldt zodra deze zich voordoen dan wel zeer spoedig daarna. Een student die verzuimt de persoonlijke omstandigheden te melden bij de studentendecaan, kan zich later bij het ontvangen van een bindend afwijzend studieadvies niet meer beroepen op die omstandigheden, tenzij er sprake is van bijzondere omstandigheden die de melding hebben belet.

Ingevolge artikel 6.4, zesde lid, van de OER stelt de examencommissie alvorens tot een bindend afwijzend studieadvies over te gaan de student in de gelegenheid om door of namens de examencommissie te worden gehoord.

2.2. Het CBE heeft in het besluit van 15 november 2010 overwogen dat appellant niet heeft voldaan aan de aanvullende norm van geormeerkte studieonderdelen, zoals is vastgelegd in artikel 6.2, derde lid, van de OER. De examencommissie heeft in dit verband overwogen dat appellant de studieonderdelen Marketing I en Financieel Management niet heeft behaald. Volgens de examencommissie zijn deze studieonderdelen van essentieel belang, omdat op deze onderwijsenheden dieper wordt ingegaan in de hoofdfase. Volgens het CBE heeft de examencommissie zich op dit standpunt kunnen stellen. Voorts heeft het CBE overwogen dat appellant geen melding heeft gedaan van bijzondere omstandigheden bij de decaan en nu deze niet direct gemeld zijn daarmee geen rekening behoefde te worden gehouden.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie de voor hem geldende bijzondere omstandigheden niet in de besluitvorming hoefde mee te nemen, nu hij niet heeft aangetoond dat hij op redelijke wijze niet had kunnen weten dat hij zijn bijzondere omstandigheden bij de decaan moest melden. Hij voert in dit verband aan dat zijn coach op de hoogte was van zijn bijzondere omstandigheden en dat tussen de leden van de examencommissie en de coaches van studenten overleg plaatsvindt. Bovendien was zijn coach lid van de examencommissie. Voorts betoogt appellant dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie ingevolge artikel 6.2, derde lid, van de OER had moeten motiveren waarom het toch een negatief bindend studieadvies heeft gegeven, ondanks dat meer dan de vereiste 40 studiepunten zijn behaald en dat het heeft verzuimd dit te doen. In dit verband voert appellant aan dat van de tentamens Marketing & Organisatie tenminste 8 van de 10 studiepunten behaald dienen te worden, zodat hij slechts Marketing I of Financieel Management hoefde te behalen.

2.3.1. Voor het geven van een negatief bindend studieadvies komen, gelet op artikel 7.8b van de WHW, uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

2.3.2. Blijkens de stukken wordt door de examencommissie en het CBE niet ontkend dat sprake was van bijzondere omstandigheden. Het CBE heeft overwogen dat nu appellant melding van zijn bijzondere omstandigheden aan de decaan heeft nagelaten, de examencommissie die niet in haar besluitvorming kon meenemen. Derhalve is voor het CBE doorslaggevend geweest dat de bijzondere omstandigheden van appellant als zodanig nimmer door hem waren gemeld, zoals het OER voorschrijft.

2.3.3. Naar het oordeel van het College had het CBE in dit geval moeten ingaan op het beroep dat appellant bij het CBE heeft gedaan op bijzondere omstandigheden. Uit de bewoordingen van artikel 7.8b, derde lid, van de WHW, vloeit voort dat de beoordeling van de geschiktheid van betrokkene dient plaats te vinden aan de hand van de gestelde voortgangsnorm en de bijzondere omstandigheden die daar invloed op zouden kunnen hebben. Zoals het College al eerder heeft overwogen strekt de in artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW aan het instellingsbestuur gegeven bevoegdheid om ter uitvoering van artikel 7.8b nadere regels vast te stellen, niet zover dat aan bekende bijzondere omstandigheden voorbij mag worden gegaan, omdat zij niet tijdig zijn gemeld.

2.3.4. Het College stelt vast dat appellant wel aan de algemene norm heeft voldaan maar niet aan de aanvullende eis dat alle in de bijlage met name genoemde onderwijseenheden van het propedeutisch examen moeten zijn behaald. Daarbij is van belang dat met betrekking tot de aanvullende eis de onderwijseenheden zijn geclusterd en dat in elk cluster een nader aangegeven aantal studiepunten moet zijn behaald. Derhalve sluit het niet behalen van zo'n in de bijlage genoemde onderwijseenheid niet uit dat toch geen bindend negatief studieadvies mag worden gegeven, terwijl anderzijds ondanks het behalen van zo'n onderwijseenheid toch een bindend negatief kan worden gegeven omdat in die cluster andere onderwijseenheden niet zijn behaald. In aanmerking genomen dit systeem, de formulering artikel 6.2, derde lid, van de OER en het gegeven dat appellant wel Marketing II heeft behaald, had verweerder niet kunnen volstaan met de enkele motivering dat appellant niet had voldaan aan de BAS-norm omdat hij de studieonderdelen "Marketing I" en "Financieel Management" niet had behaald. Het bestreden besluit is derhalve in strijd met artikel 7:26 van de Awb niet voorzien van een deugdelijke motivering.

2.3.5. Tenslotte stelt het College vast dat de examencommissie in strijd met artikel 6.4. zesde lid van de OER appellant niet in de gelegenheid heeft gesteld om te worden gehoord. Tegen de achtergrond van het geen onder 2.3.3. hiervoor is overwogen is het horen van de betrokkene van betekenis, omdat daarbij ook bijzondere persoonlijke omstandigheden naar voren kunnen komen, waarmee de examencommissie rekening zou moeten houden. Weliswaar is appellant ter zitting van het CBE gehoord, maar blijkens het verslag daarvan is slechts aan de orde geweest dat appellant geen melding van zijn persoonlijke omstandigheden had gedaan bij de decaan en is niet ingegaan op die bijzondere omstandigheden zelf. Het gebrek van het niet vooraf horen dat kleeft aan het primaire besluit van de examencommissie is daarom bij de behandeling van het beroep bij het CBE niet geheeld.

2.4. Het beroep is gegrond. Het besluit van het CBE van 15 november 2010 komt voor vernietiging in aanmerking. Het CBE dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.5. Het CBE dient op navolgende wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van het college van beroep voor de examens van 15 november 2010;
- III. draagt het college van beroep voor de examens op opnieuw te beslissen;
- IV. bepaalt dat het college van beroep voor de examens het door [naam] betaalde griffierecht van € 41,00 aan hem vergoedt;
- V. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00; het dient door het CBE aan appellant te worden terugbetaald.

□

Zaaknummers	: 2011/019 en 019.1
Rechter	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 14 februari 2011
Partijen	: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: CRIHO, differentiatie instellingscollegegeld, gelijkheidsbeginsel, specialisten opleiding, taak rechter, taak wetgever, tweede bacheloropleiding, totstandkomingstermijn instellingsregeling, verificatie inschrijvingsgegevens, wetsinterpretatie
Artikelen	: WHW artikel 7.45 lid 1, 7.46 en 7.66; Awb artikel 8:81 en 8:86; Uitvoeringsbesluit RUG 2010-2011 artikel 6 lid 1 en lid 8, 7 lid 1 en 2, 8
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen

Hoofdoverwegingen : 2.3.2. De Voorzitter volgt partijen niet in hun betoog dat er sprake is van een omissie in de wetgeving in het geval dat voor een vervolgopleiding/specialistenopleiding het afronden van een tweede opleiding vereist wordt. De wetgever heeft daarin zoals overwogen in 2.3.1 expliciet niet voorzien. Het ligt in deze situatie niet op de weg van de rechter niet door de wetgever beoogde uitzonderingen op deze regel mogelijk te maken. Veeleer is het aan de wetgever - zo deze daarin aanleiding ziet - de wetgeving daartoe aan te passen.

2.3.3. Verweerder is dan ook op grond van de wettelijke bepalingen gehouden in dit geval een instellingscollegegeld II aan appellante in rekening te brengen.

2.3.4. Verweerder voert als beleid dat studenten die een opleidingsplaats tot kaakchirurgie toebedeeld hebben gekregen aan het UMC Groningen voor de nog te volgen opleiding tandheelkunde of geneeskunde, het instellingscollegegeld I verschuldigd zijn. Dat beleid is naar het oordeel van de Voorzitter niet onredelijk nu het verweerder op grond van het bepaalde in artikel 7.46 van de WHW vrijstaat een verschillend instellingscollegegeld per opleiding of groep van opleidingen of groepen van studenten vast te stellen.

2.3.5. Het betoog van appellante dat instellingscollegegeld I op haar van toepassing zou moeten zijn faalt daar zij een opleidingsplaats kaakchirurgie aan het UMC Utrecht heeft gekregen en mitsdien is de regeling niet op haar van toepassing en is er geen sprake van ongelijke behandeling.

2.3.6. Appellante heeft voorts betoogd dat sprake is van ongelijke behandeling ten opzichte van een studente met een hbo getuigschrift in de gezondheidszorg die is toegelaten tot de bacheloropleiding geneeskunde voor het studiejaar 2010-2011.

2.3.7. Het beleid van verweerder is gebaseerd op de redenering dat voor deze categorie studenten een uitzondering moet worden gemaakt omdat ze reeds ver voor deelname aan decentrale selectie of centrale loting aan moeten geven welke universiteit hun eerste voorkeur heeft. Dat beleid, vastgesteld in artikel 8 van de regeling, is naar het oordeel van de Voorzitter niet onredelijk. Nu de situatie van appellante niet is gelijk te stellen met die van genoemde studenten, faalt het betoog.

2.3.8. Appellante betoogt voorts dat nu haar na aanmelding in eerste instantie het wettelijk collegegeld, althans instellingscollegegeld I, in rekening is gebracht, verweerder daaraan gehouden was.

2.3.9. Uit het geen verweerder in zijn verweerschrift en bij de behandeling ter zitting naar voren heeft gebracht met name dat dit bij alle studenten wordt gedaan naar aanleiding van hun aanmelding en dat na de wettelijk verplichte verificatie van de gegevens in het Centraal Register Inschrijvingen Hoger Onderwijs (CRIHO), het hier een inschrijving voor een tweede opleiding betreft die valt onder het bepaalde van artikel 7.46 van de WHW, en valt onder het bepaalde van artikel 7, eerste en tweede, van de regeling, zodat alsnog aanvulling tot het instellingscollegegeld II ad € 32.000,- is verzocht, voordat tot de inschrijving kan worden overgegaan. Verweerder heeft appellante gelet op de beschreven procedure niet eerder kunnen informeren over de juiste hoogte van het instellingscollegegeld. De Voorzitter verwerpt dit argument.

2.3.10. Appellante betoogt ook dat zij er op had mogen vertrouwen dat de informatie over de mogelijkheid zich voor een tweede opleiding tegen het wettelijk collegegeld dan wel tegen instellingscollegegeld I in te schrijven, juist was, dan wel dat latere aanpassing daarvan haar niet kan worden tegen geworpen.

2.3.11. Uit de stukken en uit het geen ter zitting is verhandeld blijkt dat zo spoedig mogelijk na het bekend worden van de inwerkingtreding per 1 september 2010, van de Wet Versterking Besturing, besluit van 26 april 2010, Stb. 2010, 168, de regeling is aangepast en na het doorlopen van de daartoe vastgestelde procedure door het college van bestuur is vastgesteld en op de geëigende wijze is gepubliceerd. De Voorzitter is – hoezeer hij ook begrip heeft voor het probleem waarvoor appellante zich gesteld ziet – van oordeel dat appellante had kunnen en moeten weten dat wetgeving kan worden gewijzigd en dat verweerder gehouden is aan deze wettelijke verplichtingen gevolg te geven. Dat geldt eveneens voor wijzigingen in de regeling. Dat de planning van appellante voor de opbouw van haar opleidingen voorafgaand aan de specialistenopleiding kaakchirurgie daarmee wordt bemoeilijkt doet daaraan niet af.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 22 oktober 2011 heeft appellante bezwaar gemaakt tegen het haar opleggen van een instellingscollegegeld II ad € 32.000.

Bij brief van 21 januari 2011 heeft verweerder dat bezwaar afgewezen.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 27 januari 2011, beroep ingesteld. Gelijktijdig heeft zij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2011, waar appellante in persoon en bij gemachtigde mr. S.M.M. Teklenburg, advocaat te Eindhoven, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de Voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Het beroep is gericht tegen verweerders besluit van 27 januari 2011, waarin het bezwaar van appellante tegen het van haar heffen van een instellingscollegegeld voor de (tweede)opleiding tandheelkunde, ongegrond is verklaard.

2.3. Ingevolge artikel 7.45 is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij daarvoor niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 6, eerste en achtste lid, van het Uitvoeringsbesluit RUG (hierna: de regeling) bedraagt het instellingscollegegeld I € 1.672 voor de student aan wie een opleidingsplaats tot kaakchirurg is toebedeeld bij het UMCG.

Ingevolge artikel 7, eerste en tweede, van de regeling, is het instellingscollegegeld II vastgesteld op € 32.000.- voor de student die niet voldoet aan de voorwaarden voor het wettelijk collegegeld of instellingscollegegeld I.

Ingevolge artikel 8 van de regeling, voor zover thans van toepassing, is een student die in het studiejaar 2009-2010 aan de RUG is ingeschreven en met een plaatsingsbewijs van DUO voor de bachelor tandheelkunde of geneeskunde voor het studiejaar 2010-2011 wordt ingeschreven en reeds een bachelor graad heeft in de gezondheidszorg, een instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeld verschuldigd.

2.3. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.3.1. Uit de tekst van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in de wet op te nemen.

2.3.2. De Voorzitter volgt partijen niet in hun betoog dat er sprake is van een omissie in de wetgeving in het geval dat voor een vervolgopleiding/specialistenopleiding het afronden van een tweede opleiding vereist wordt. De wetgever heeft daarin zoals overwogen in 2.3.1 expliciet niet voorzien. Het ligt in deze situatie niet op de weg van de rechter niet door de wetgever beoogde uitzonderingen op deze regel mogelijk te maken. Veeleer is het aan de wetgever - zo deze daarin aanleiding ziet - de wetgeving daartoe aan te passen.

2.3.3. Verweerder is dan ook op grond van de wettelijke bepalingen gehouden in dit geval een instellingscollegegeld II aan appellante in rekening te brengen.

2.3.4. Verweerder voert als beleid dat studenten die een opleidingsplaats tot kaakchirurgie toebedeeld hebben gekregen aan het UMC Groningen voor de nog te volgen opleiding tandheelkunde of geneeskunde, het instellingscollegegeld I verschuldigd zijn. Dat beleid is naar het oordeel van de Voorzitter niet onredelijk nu het verweerder op grond van het bepaalde in artikel 7.46 van de WHW vrijstaat een verschillend instellingscollegegeld per opleiding of groep van opleidingen of groepen van studenten vast te stellen.

2.3.5. Het betoog van appellante dat instellingscollegegeld I op haar van toepassing zou moeten zijn faalt daar zij een opleidingsplaats kaakchirurgie aan het UMC Utrecht heeft gekregen en mitsdien is de regeling niet op haar van toepassing en is er geen sprake van ongelijke behandeling.

2.3.6. Appellante heeft voorts betoogd dat sprake is van ongelijke behandeling ten opzichte van een studente met een hbo getuigschrift in de gezondheidszorg die is toegelaten tot de bacheloropleiding geneeskunde voor het studiejaar 2010-2011.

2.3.7. Het beleid van verweerder is gebaseerd op de redenering dat voor deze categorie studenten een uitzondering moet worden gemaakt omdat ze reeds ver voor deelname aan decentrale selectie of centrale loting aan moeten geven welke universiteit hun eerste voorkeur heeft. Dat beleid, vastgesteld in artikel 8 van de regeling, is naar het oordeel van de Voorzitter niet onredelijk. Nu de situatie van appellante niet is gelijk te stellen met die van genoemde studenten, faalt het betoog.

2.3.8. Appellante betoogt voorts dat nu haar na aanmelding in eerste instantie het wettelijk collegegeld, althans instellingscollegegeld I, in rekening is gebracht, verweerder daaraan gehouden was.

2.3.9. Uit het geen verweerder in zijn verweerschrift en bij de behandeling ter zitting naar voren heeft gebracht met name dat dit bij alle studenten wordt gedaan naar aanleiding van hun aanmelding en dat na de wettelijk verplichte verificatie van de gegevens in het Centraal Register Inschrijvingen Hoger Onderwijs (CRIHO), het hier een inschrijving voor een tweede opleiding betreft die valt onder het bepaalde van artikel 7.46 van de WHW, en valt onder het bepaalde van artikel 7, eerste en tweede, van de regeling, zodat alsnog aanvulling tot het instellingscollegegeld II ad € 32.000,- is verzocht, voordat tot de inschrijving kan worden overgegaan. Verweerder heeft appellante gelet op de beschreven procedure niet eerder kunnen informeren over de juiste hoogte van het instellingscollegegeld. De Voorzitter verwerpt dit argument.

2.3.10. Appellante betoogt ook dat zij er op had mogen vertrouwen dat de informatie over de mogelijkheid zich voor een tweede opleiding tegen het wettelijk collegegeld dan wel tegen instellingscollegegeld I in te schrijven, juist was, dan wel dat latere aanpassing daarvan haar niet kan worden tegen geworpen.

2.3.11. Uit de stukken en uit het geen ter zitting is verhandeld blijkt dat zo spoedig mogelijk na het bekend worden van de inwerkingtreding per 1 september 2010, van de Wet Versterking Besturing, besluit van 26 april 2010, Stb. 2010, 168, de regeling is aangepast en na het doorlopen van de daartoe vastgestelde procedure door het college van bestuur is vastgesteld en op de geëigende wijze is gepubliceerd. De Voorzitter is – hoezeer hij ook begrip heeft voor het probleem waarvoor appellante zich gesteld ziet – van oordeel dat appellante had kunnen en moeten weten dat wetgeving kan worden gewijzigd en dat verweerder gehouden is aan deze wettelijke verplichtingen gevolg te geven. Dat geldt eveneens voor wijzigingen in de regeling. Dat de planning van appellante voor de opbouw van haar opleidingen voorafgaand aan de specialistenopleiding kaakchirurgie daarmee wordt bemoeilijkt doet daaraan niet af.

2.4. Gelet op het vorenoverwogene dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.5. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, bestaat aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Onder deze omstandigheden moet het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer : 2011/021
Rechter(s) : mrs. Loeb, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak : 18 augustus 2011
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, rechtsmiddelenclausule, termijnoverschrijding
Artikelen : WHW artikel 7.8b; Awb artikel 6:7
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Appellante heeft het beroep eerst ruim een jaar na het besluit van 1 oktober 2009 ingesteld. Dat in dat besluit geen rechtsmiddelenclausule is opgenomen, maakt deze termijnoverschrijding niet verschoonbaar. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellante tegen een gelijksoortig besluit omtrent een bindend studieadvies van 17 juni 2009 wel tijdig beroep heeft ingesteld. Het geen appellante verder heeft aangevoerd, maakt de overschrijding evenmin verschoonbaar. Het CBE heeft het door appellante ingestelde beroep terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE), gevestigd te Diemen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2009 heeft de directeur van de School of Health appellante een negatief bindend studieadvies voor de opleiding Mondzorgkunde gegeven.

Bij besluit van 10 december 2010, verzonden op 3 januari 2011, heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 10 februari 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 mei 2011, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. ing. J.A.M. van Oers, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij de Hogeschool Inholland, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij brief van 11 oktober 2010 heeft appellante beroep ingesteld tegen het besluit van 1 oktober 2009. Het CBE heeft aan het besluit van 10 december 2010 ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, het beroep buiten de daarvoor gestelde termijn is ingesteld en dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is.

2.2. Appellante betoogt dat het ten onrechte heeft overwogen dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is, nu in het besluit van 1 oktober 2009 geen rechtsmiddelenclausule is opgenomen en haar door betrokken medewerkers van de hogeschool te kennen is gegeven dat geen beroep open staat. Verder wijst zij op haar gebrek aan juridische kennis en haar jonge leeftijd.

2.2.1. Appellante heeft het beroep eerst ruim een jaar na het besluit van 1 oktober 2009 ingesteld. Dat in dat besluit geen rechtsmiddelenclausule is opgenomen, maakt deze termijnoverschrijding niet verschoonbaar. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellante tegen een gelijksoortig besluit omtrent een bindend studieadvies van 17 juni 2009 wel tijdig beroep heeft ingesteld. Het geen appellante verder heeft aangevoerd, maakt de overschrijding evenmin verschoonbaar. Het CBE heeft het door appellante ingestelde beroep terecht niet-ontvankelijk verklaard.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/022
Rechter	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 15 maart 2011
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en 3
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij op 10 februari 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest. 2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 10 maart 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 9 februari 2011, heeft appellante beroep ingesteld tegen een besluit van verweerder van 11 januari 2011, waarbij de weigering om haar als student voor het studiejaar 2010-2011 in te schrijven in bezwaar wordt gehandhaafd.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 41,- geheven.

2.2. Bij op 10 februari 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 10 maart 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer	: 2011/022.2
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak	: 9 juni 2011
Partijen	: Opposante
Trefwoorden	: Afhalen poststuk, aanbieden aangetekend poststuk, registratievolgsysteem TNT Post
Artikelen	: Awb artikel 8:55
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.5. Gelet op de vorenstaande gegevens moet het ervoor worden gehouden dat TNT Post, overeenkomstig de daarvoor geldende richtlijnen, op 14 februari 2011 een afhaalbericht in de brievenbus van opposante heeft gedeponneerd. Het stond opposante vrij aannemelijk te maken dat er een gerede kans bestond dat geen afhaalbericht is achtergelaten, maar daarin is zij niet geslaagd. Haar enkele stelling dat de brief van 10 februari 2011 mogelijk de adressaanduiding 2^e ontbeerde en daardoor elders is aangeboden, is daarvoor onvoldoende nu gebleken is dat volgens de geldende richtlijnen van TNT Post de vermelding van de postcode en het huisnummer, voldoende is voor de identificatie van het adres van aanbidding. Concrete bewijzen van problemen met de postbezorging zijn niet overgelegd. De omstandigheid dat opposante groot belang had bij het beroep, zodat voor haar grote alertheid en zorgvuldigheid geboden waren, kan evenmin als bewijs voor de juistheid van haar stellingen worden aanvaard.

Uitspraak in de zaak van

[naam], wonende te [woonplaats], opposante

1. Procesverloop

Opposante heeft bij brief, gedateerd op 22 maart 2011, verzet gedaan tegen de uitspraak van het College van 15 maart 2011, CBHO 2011/022, waarbij het door haar ingestelde beroep niet-ontvankelijk is verklaard wegens het niet binnen de wettelijke termijn voldoen van het griffierecht.

Het College heeft opposante in de gelegenheid gesteld over het verzet te worden gehoord op 12 mei 2011, waarvan zij bijgestaan door haar gemachtigde mr. B.A.S. van Leeuwen LL.M, advocaat te Amsterdam, gebruik heeft gemaakt

2. Overweging

2.1. Bij zijn uitspraak waartegen het verzet is gericht, heeft het College onder meer overwogen dat appellante bij aangetekende brief van 10 februari 2011 op de verschuldigdheid van griffierecht is gewezen. In die brief is een termijn van vier weken gesteld en is appellante erop gewezen dat overschrijding van die termijn kan leiden tot niet-ontvankelijkverklaring van het hoger beroep. Deze brief is door TNT Post op 9 maart 2011 bij het College terugbezorgd met de vermelding "Niet afgehaald".

2.2. In verzet heeft opposante aangevoerd dat zij de brief van 10 februari 2011 niet heeft ontvangen. Evenmin heeft zij een bericht van TNT Post aangetroffen dat de brief van 10 februari 2011 tevergeefs bij haar is aangeboden en kon worden afgehaald.

2.3. De brief van 10 februari 2010 was gericht aan het adres 2^e [straatnaam]. Op andere brieven in dezelfde enveloppe ontbrak de aanduiding 2^e. Niet is duidelijk welke brief voor het venster stak.

2.4. Blijkens de op de enveloppe aangebrachte sticker heeft TNT Post, na correctie van de postcode op die sticker van [postcode 1] in [postcode 2], op 14 februari 2011 getracht de aangetekende brief van 10 februari 2011 op het aangegeven adres aan te bieden, maar is daarbij "Geen gehoor" gekregen. Dit is in overeenstemming met de toen in het elektronisch volgsysteem van TNT Post aangebrachte vermelding "Geadresseerde niet aanwezig. Zending onderweg naar afhaalloc". Met afhaalloc(atie) wordt kennelijk bedoeld op de op de sticker vermelde vestiging [naam locatie] van TNT Post. Blijkens het volgsysteem was de brief daar van 15 februari 2011 tot 8 maart 2011 "beschikbaar" om te worden afgehaald. Vervolgens is de brief, voorzien van een tweede sticker met de aanduiding "Niet afgehaald", aan het College teruggezonden.

2.5. Gelet op de vorenstaande gegevens moet het ervoor worden gehouden dat TNT Post, overeenkomstig de daarvoor geldende richtlijnen, op 14 februari 2011 een afhaalbericht in de brievenbus van opposante heeft gedeponneerd. Het stond opposante vrij aannemelijk te maken dat er een gerede kans bestond dat geen afhaalbericht is achtergelaten, maar daarin is zij niet geslaagd. Haar enkele stelling dat de brief van 10 februari 2011 mogelijk de adressaanduiding 2^e ontbeerde en daardoor elders is aangeboden, is daarvoor onvoldoende nu gebleken is dat volgens de geldende richtlijnen van TNT Post de vermelding van de postcode en het huisnummer, voldoende is voor de identificatie van het adres van aanbieder. Concrete bewijzen van problemen met de postbezorging zijn niet overgelegd. De omstandigheid dat opposante groot belang had bij het beroep, zodat voor haar grote alertheid en zorgvuldigheid geboden waren, kan evenmin als bewijs voor de juistheid van haar stellingen worden aanvaard.

2.6. Het College concludeert dat het beroep terecht niet-ontvankelijk is verklaard. Het verzet is dus ongegrond.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/023
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak	: 9 juni 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Open Universiteit Nederland
Trefwoorden	: Hardheidsclausule, vrijstellingen
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 1 aanhef en onderdeel d, 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel r; Onderwijs- en Examenregeling OU artikel 21 lid 1, 32; Vrijstellings- en toelatingsregels OU paragraaf 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. In het besluit van 8 december 2010 is terecht overwogen dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor vrijstelling in de hiervoor weergegeven paragraaf 2 van de Vrijstellings- en toelatingsregels. Voor het oordeel dat verweerder niet heeft onderkend dat in het geval van appellante de hardheidsclausule had moeten worden toegepast, bestaat geen grond. Nu appellante geen voldoende heeft behaald en geen studiepunten heeft toegekend gekregen voor het door haar gevolgde mastervak Arbeidsrecht in zijn geheel, mocht worden voorbijgegaan aan door haar binnen dit vak uitgevoerde deelopdrachten en de resultaten daarvan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit Nederland (hierna: het CBE), gevestigd te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 september 2010 heeft de Commissie voor de examens (hierna: de examencommissie) een aanvraag van appellante om vrijstelling voor de cursus Arbeidsrecht van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid afgewezen.

Bij besluit van 8 december 2010, verzonden op 7 januari 2011, heeft verweerder het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 10 februari 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 april 2011, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, werkzaam bij de Open Universiteit Nederland, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, heeft een examencommissie de volgende taken en bevoegdheden:

- a. (..),
- b. (..).
- c. (..),
- d. het verlenen van vrijstelling voor het afleggen van één of meer tentamens.

Ingevolge het derde lid, voor zover thans van belang, stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d.

Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder r, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder wordt ten minste begrepen de gronden waarop de examencommissie voor eerder met goed gevolg afgelegde tentamens of examens in het hoger onderwijs, dan wel voor buiten het hoger onderwijs opgedane kennis en vaardigheden, vrijstelling kan verlenen voor het afleggen van een of meer tentamens.

Ingevolge artikel 21, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2010-2011 WO-masteropleidingen van de Open Universiteit Nederland (hierna: de OER) kan de examencommissie op verzoek van de student vrijstelling voor één of meer tentamens in het kader van een door de student aangegeven opleiding verlenen.

Ingevolge het tweede lid geldt voor het vorige lid als vrijstellingsgrond:

- a. elders gevolgd onderwijs van universitair niveau dat, naar het oordeel van de examencommissie, naar inhoud, omvang en niveau in voldoende mate overeenstemt met het vrij te stellen deel van de opleiding van de Open Universiteit en de student daardoor reeds in gelijke of hogere mate een bewijs van bekwaamheid heeft geleverd
- b. (..).

Ingevolge artikel 32 wordt in die gevallen waarin de OER niet, niet duidelijk of niet naar billijkheid voorziet, door of namens de raad van decanen beslist.

In paragraaf 2 van de Vrijstellings- en toelatingsregels Open Universiteit 2010-2011 (hierna: de Vrijstellings- en toelatingsregels) is, voor zover thans van belang, bepaald dat conform het bepaalde in artikel 21 van de OER vrijstelling in de master enkel mogelijk is voor elders gevolgd onderwijs van universitair niveau. Het betreft studiepunten, verkregen in een CROHO-opleiding op wo-niveau.

2.2. Aan haar aanvraag heeft appellante ten grondslag gelegd dat zij in het studiejaar 2008-2009 aan de Radboud Universiteit Nijmegen het mastervak Arbeidsrecht heeft gevolgd. Zij heeft voor dit vak het cijfer 5,5 behaald, het geen bij voormelde universiteit een onvoldoende is. Aan appellante zijn voor dit vak daarom door de examencommissie van de Open Universiteit op advies van de facultaire toetsingscommissie Rechtswetenschappen geen studiepunten toegekend.

2.3. Appellante betoogt dat de examencommissie haar aanvraag om vrijstelling ten onrechte heeft afgewezen. Hiertoe voert zij aan dat voor het mastervak Arbeidsrecht aan de Radboud Universiteit Nijmegen 14 ECTS studiepunten kunnen worden behaald, terwijl voor de cursus Arbeidsrecht, waarvoor zij vrijstelling heeft gevraagd, slechts 4,3 ECTS studiepunten staan. Verder wijst zij op door haar binnen het door haar gevolgde mastervak Arbeidsrecht uitgevoerde opdrachten, zoals een paper, waarvoor zij het cijfer 6,5 heeft behaald, een individuele casusbehandeling en een inhoudelijke vakomschrijving. Volgens appellante dient in haar geval met toepassing van de hardheidsclausule te worden afgeweken van de Vrijstellings- en toelatingsregels.

2.4. In het besluit van 8 december 2010 is terecht overwogen dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor vrijstelling in de hiervoor weergegeven paragraaf 2 van de Vrijstellings- en toelatingsregels. Voor het oordeel dat verweerder niet heeft onderkend dat in het geval van appellante de hardheidsclausule had moeten worden toegepast, bestaat geen grond. Nu appellante geen voldoende heeft behaald en geen studiepunten heeft toegekend gekregen voor het door haar gevolgde mastervak Arbeidsrecht in zijn geheel, mocht worden voorbijgegaan aan door haar binnen dit vak uitgevoerde deelopdrachten en de resultaten daarvan.

Het betoog faalt.

2.2. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/024
Rechter : mr. Loeb
Datum uitspraak : 22 februari 2011
Partijen : Appellant tegen
Trefwoorden : Beroepschrift, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 3:41, 6:7, 6:8, 6:11
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Nu de brief, waarbij het beroep is ingesteld, volgens het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, gestelde poststempel op 2 februari 2011 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 31 januari 2011.
2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij een op 20 december 2010 verzonden besluit heeft verweerder het door appellant tegen een door hem op 8 oktober 2010 genomen besluit gemaakt bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 februari 2011, beroep ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2. Nu de brief, waarbij het beroep is ingesteld, volgens het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, gestelde poststempel op 2 februari 2011 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 31 januari 2011.

2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.4. Nu geen omstandigheden zijn gesteld die tot dat oordeel kunnen leiden, komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer	: 2011/025
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak	: 9 juni 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Juridische Hogeschool Avans-Fontys
Trefwoorden	: Beoordeling, ontvankelijkheid, termijnoverschrijding
Artikelen	: WHW artikel 7.12 lid 1 aanhef en onderdeel b, 7.61 lid 1 aanhef en onder f; Awb artikel 8:72 lid 4; Onderwijs- en examenregeling Avans-Fontys artikel 32, 33, 34 lid 1
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Het door appellante ingestelde beroep bij het CBE is in wezen gericht tegen de beoordeling van de eerste versie van haar afstudeerscriptie door haar afstudeerbegeleider. Tegen dit besluit van 29 juni 2010 stond, volgens artikel 32 van de OER, bezwaar open bij de examencommissie en, ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW, was ook rechtstreeks beroep mogelijk bij het CBE. Appellante heeft de examencommissie echter eerst op 21 september 2010 verzocht om herbeoordeling van deze eerste versie en, na afwijzing van dit verzoek, zich op 21 oktober 2010 tot het CBE gewend. Onder deze omstandigheden dient te worden geoordeeld dat appellante niet tijdig is opgekomen tegen de beoordeling van de eerste versie van haar afstudeerscriptie. Dat appellante, naar zij stelt, ervan uit is gegaan dat eerst de beoordeling van een herkansing voor bezwaar of beroep vatbaar is, dient voor haar eigen rekening en risico te komen. Het CBE heeft het beroep van appellante derhalve ten onrechte ontvankelijk verklaard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Juridische Hogeschool Avans-Fontys (hierna: het CBE), gevestigd te Tilburg, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2010 heeft de examencommissie van verweerders hogeschool (hierna: de examencommissie) in het kader van de opleiding HBO-rechten de eerste versie van de afstudeerscriptie van appellante als onvoldoende beoordeeld.

Bij besluit van 26 augustus 2010 heeft de examencommissie de tweede versie van de afstudeerscriptie van appellante als voldoende beoordeeld en daaraan het cijfer 5,5 toegekend.

Bij brief van 21 september 2010 heeft appellante de examencommissie verzocht om herbeoordeling van de eerste versie van haar afstudeerscriptie.

Bij besluit van 29 september 2010 heeft de examencommissie dit verzoek afgewezen.

Bij besluit van 24 december 2010, verzonden op 14 januari 2011, heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 februari 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 april 2011, waar appellante, in persoon, bijgestaan door haar vader A.H.J.M. Kuipers, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. T. Wielders, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, heeft een examencommissie de volgende taken en bevoegdheden:

- a. (..),
- b. het vaststellen van richtlijnen en aanwijzingen binnen het kader van de onderwijs- en examenregeling, bedoeld in artikel 7.13, om de uitslag van tentamens en examens te beoordelen en vast te stellen,
- c. (..),
- d. (..).

Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van, onder meer, beslissingen van examencommissies en examinatoren.

In artikel 32 van de Onderwijs- en Examenregeling Voltijd van verweerders hogeschool (hierna: de OER), voor zover thans van belang, kan een student binnen vier werkweken nadat het besluit genomen is bezwaar maken tegen een besluit van een examiner.

In artikel 33 is bepaald dat de student die beroep heeft aangetekend tegen de uitslag van een toets en/of tentamen het recht behoudt om hangende het beroep een hertoets en/of hertentamen te doen.

In artikel 34, eerste lid, is bepaald dat iedereen die meent in zijn belangen te zijn geschaad als gevolg van een beslissing van de examencommissie, binnen vier weken na dagtekening van deze beslissing, schriftelijk en gemotiveerd beroep kan instellen bij het college van beroep voor de examens.

2.2. Het College heeft bij partijen aan de orde gesteld, dat zij zich ambtshalve gesteld ziet voor de vraag of tijdig is opgekomen tegen de beoordeling van de eerste versie van de afstudeerscriptie van appellante. Na kennisneming van de standpunten van partijen overweegt zij als volgt.

2.3. Het door appellante ingestelde beroep bij het CBE is in wezen gericht tegen de beoordeling van de eerste versie van haar afstudeerscriptie door haar afstudeerbegeleider. Tegen dit besluit van 29 juni 2010 stond, volgens artikel 32 van de OER, bezwaar open bij de examencommissie en, ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW, was ook rechtstreeks beroep mogelijk bij het CBE. Appellante heeft de examencommissie echter eerst op 21 september 2010 verzocht om herbeoordeling van deze eerste versie en, na afwijzing van dit verzoek, zich op 21 oktober 2010 tot het CBE gewend. Onder deze omstandigheden dient te worden geoordeeld dat appellante niet tijdig is opgekomen tegen de beoordeling van de eerste versie van haar afstudeerscriptie. Dat appellante, naar zij stelt, ervan uit is gegaan dat eerst de beoordeling van een herkansing voor bezwaar of beroep vatbaar is, dient voor haar eigen rekening en risico te komen. Het CBE heeft het beroep van appellante derhalve ten onrechte ontvankelijk verklaard.

2.4. Het beroep is gegrond. Het geen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Het besluit van 24 december 2010 dient te worden vernietigd. Het College zal op na te melden wijze zelf in de zaak voorzien en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

2.5. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient het CBE aan appellante het door haar betaalde griffierecht € 41,- te vergoeden.

2.6. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. BESLISSING

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van verweerder van 24 december 2010;
3. verklaart het door appellante ingestelde beroep niet-ontvankelijk;
4. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
5. gelast dat het CBE aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
6. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep in de reiskosten ten bedrage van € 28,80 (zegge: achtentwintig euro en tachtig cent); het dient door het CBE aan appellante te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2011/026 en 2011/047
Rechter(s) : mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak : 3 mei 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Autonomie instelling, beroepsmatige procesvertegenwoordiging, bevoegdheid, co-schappen, hardheidsclausule, inrichting onderwijs- en examen, motivering, patiëntenbelangen, termijnoverschrijding, toegangseis, toekenning studiepunten, Utrechtse voortgangstoets, zusterfaculteiten
Artikelen : WHW artikel 7.13 lid 1, lid 2 onderdeel s, 7.66; Awb artikel 6:6; Onderwijs- en Examenregeling Geneeskunde CRU'99 UU artikel 2.6.10 en 3.1.2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.2. Het College acht de aldus nader toegelichte toegangseis niet in strijd met de WHW. Artikel 7.13, tweede lid, onder s, van de WHW biedt zoals het CBE terecht aanvoert uitdrukkelijk de mogelijkheid tot het stellen van een dergelijke eis. De omstandigheid dat daarmee geen studiepunten worden verkregen maakt dat in dit geval niet anders.
Ook is deze toegangseis niet anderszins in strijd met het recht, met name kan niet met vrucht worden staande gehouden dat het stellen van die eis kennelijk onredelijk is.
Dat naar ter zitting is gesteld deze toegangseis onverkort wordt gehandhaafd en dat derhalve ter zake nimmer van de bevoegdheid vervat in artikel 3.1.2. van de regeling wordt gebruik gemaakt, is gelet op de daarbij betrokken patiëntenbelangen evenmin kennelijk onredelijk.
Dat andere instellingen in den lande hun onderwijs- en examenregeling anders hebben ingericht, biedt, in aanmerking genomen de door artikel 7.13 WHW aan de instellingen toegekende autonomie, evenmin grond voor het oordeel dat de regeling de toetsing in rechte niet kan doorstaan. Al het geen door appellant verder is aangevoerd kan daaraan niet afdoen.
(...)

2.3.5. Het College is van oordeel dat in een beroepschrift verwijzen naar artikelen in de Awb, door gemachtigde in de beroepsmatige uitoefening als procesvertegenwoordiger, niet als een begin van motivering van het beroep kan worden gezien nu deze gelijktijdig verzoekt om een nadere termijn voor het indienen van nadere gronden. Nu appelllant zelf om een termijn heeft verzocht is het niet meer aan hem te bepalen of hij zich daaraan dient te houden. De nadere gronden zijn op 28 januari 2011 door het CBE ontvangen waarmee de gestelde termijn is overschreden. Het CBE heeft het beroep dan ook niet-ontvankelijk mogen verklaren. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appelllant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht (hierna: CBE), gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 oktober 2010 heeft de examencommissie geneeskunde van de Universiteit Utrecht het verzoek van appelllant om toelating tot het zesde jaar van de geneeskunde opleiding afgewezen.

Bij brief van 31 oktober 2010 heeft appelllant daartegen administratief beroep bij het CBE ingesteld.

Bij besluit van 10 januari 2011, heeft het CBE het beroep ongegrond verklaard (hierna: besluit I).

Tegen dit besluit heeft appelllant bij brief, bij het College ingekomen op 16 februari 2011 beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 7 april 2011.

Bij besluit van 26 november 2010 heeft de examencommissie geneeskunde van de Universiteit Utrecht appelllant onder voorwaarden een tussentijds doctoraal toegekend en de datum van het doctoraalexamen vastgesteld op 26 november 2010.

Tegen dit besluit heeft appelllant, binnengekomen bij het CBE op 4 januari 2011, beroep ingesteld.

Bij besluit van 16 februari 2011, heeft het CBE het beroep niet-ontvankelijk verklaard (hierna: besluit II), wegens overschrijding van de termijn voor het indienen van gronden waarop het beroep is gebaseerd.

Tegen dit besluit heeft appelllant bij brief bij de Rechtbank Utrecht ingekomen op 22 februari 2011 en bij het College ingekomen op 7 maart 2011, en bij brief van 30 maart 2011, ingekomen op dezelfde dag bij het College, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 7 april 2011.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 april 2011, waar appelllant in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. F.H. Barwegen en het CBE vertegenwoordigd door M. Batteljee LL.B, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Daar is ook prof. dr. J.G. van den Tweel, Voorzitter van de examencommissie geneeskunde verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ten aanzien van besluit I

2.1.1. Artikel 7.13 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs, (hierna: WHW) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"1. Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

2. In de onderwijs- en examenregeling worden (...) tenminste geregeld:
(...)

s. waar nodig, dat het met goed gevolg afgelegd hebben van tentamens voorwaarde is voor de toelating tot het afleggen van andere tentamens,"

Artikel 2.6.10 van de Onderwijs- en Examenregeling Geneeskunde CRU '99 UU (hierna: de regeling) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"De onderwijseenheden 6.1. t/m 6.5 en de bijbehorende tentamens worden gevolgd resp. afgelegd indien alle tentamens van de onderwijseenheden 4.1 t/m 5.12 en de Utrechtse voortgangstoets zijn behaald."

Artikel 3.1.2 van de regeling luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"Op verzoek van een belanghebbende kan de examencommissie besluiten afwijkingen van dit reglement toe te staan."

2.1.2. Vast staat dat appellant niet voldoet aan het bepaalde in artikel 2.6.10 van de regeling.

2.1.3. Appellant betoogt, zakelijk samengevat, dat de voorwaarde gesteld in artikel 2.6.10 van de regeling in strijd is met de WHW en dat onder omstandigheden gebruik dient te worden gemaakt van de bevoegdheid vervat in artikel 3.1.2 van de regeling en voert daartoe onder meer aan dat andere faculteiten geneeskunde in den lande een dergelijke regeling niet kennen.

2.2. Het College overweegt als volgt.

2.2.1. In het verweerschrift heeft het CBE nader uiteengezet wat de achtergrond voor de gestelde toegangsvoorwaarde is.

"Voor 1999 moest een student het doctoraaldiploma hebben behaald voordat hij de coschappen van jaar 5 en 6 kon lopen. Dit hield in dat alle medische theorievakken met goed gevolg moesten zijn afgelegd. In het CRU'99 curriculum (vanaf 1999) gingen studenten coschappen lopen vanaf jaar 3 en sindsdien wordt de bijbehorende theorie gegeven rond ieder coschap. Was deze kennis vroeger al getest in de doctoraalfase, nu zou dat moeten geschieden aan het eind van ieder van de 11 coschappen en dat ongeveer 8-9 keer per jaar vanwege de groepsindelingen. Dat bleek fysiek onmogelijk. Besloten is toen om (net als bij de andere medische faculteiten) in plaats van 94 toetsen per jaar, jaarlijks 3 voortgangstoetsen te houden waarin alle theoretische kennis van de coschappen van jaar 3, 4 en 5 wordt getest: de Utrechtse Voortgangstoets (UVT). Na de splitsing van het ongedeelde CRU'99 curriculum in 2006 in de Bachelor- en Masterfase is deze manier van toetsen gehandhaafd. Aan het begin van ieder studiejaar krijgen alle studenten die het betreft een brief over de toets en is er een mondelinge voorlichting over de toets door de examinerator in een collegezaal. Daarnaast staat alle relevante informatie op de website van de faculteit: (...). Een print-out is toegevoegd.

Er worden geen studiepunten aan de UVT toegekend. Daar is bewust voor gekozen en het is ook niet relevant. Het is de ultieme proeve waarin de student bewijst dat hij over voldoende theoretische kennis beschikt om door te kunnen naar jaar 6 (c.q. masterjaar 3 = laatste jaar). Wat maakt dat jaar zo anders dan de jaren 4 en 5? De filosofie van jaar 6 in de Utrechtse opleiding is dat dit een schakeljaar is geworden naar de medische vervolgopleidingen; het is een verdiepingsjaar en niet bedoeld om achterstallige kennis op te halen want dat zou gaan ten koste van de verdieping. De coassistent moet nu in principe zelfstandig kunnen werken en zijn kennis kunnen toepassen. De opleiding legt daarom bij de ingang van jaar 6 (c.q. jaar 3 masterfase) een harde knip, als volgt geformuleerd in het OER:

De onderwijseenheden 6.1 t/m 6.5 en de bijbehorende tentamens kunnen worden gevolgd resp. afgelegd indien alle tentamens van de onderwijseenheden 4.1 t/m 5.12 en de Utrechtse voortgangstoets zijn behaald.

De bevoegdheid om in de OER deze toegangseis op te nemen is vervat in artikel 7.13 tweede lid onder s van de WHW."

2.2.2. Het College acht de aldus nader toegelichte toegangseis niet in strijd met de WHW. Artikel 7.13, tweede lid, onder s, van de WHW biedt zoals het CBE terecht aanvoert uitdrukkelijk de mogelijkheid tot het stellen van een dergelijke eis. De omstandigheid dat daarmee geen studiepunten worden verkregen maakt dat in dit geval niet anders.

Ook is deze toegangseis niet anderszins in strijd met het recht, met name kan niet met vrucht worden staande gehouden dat het stellen van die eis kennelijk onredelijk is.

Dat naar ter zitting is gesteld deze toegangseis onverkort wordt gehandhaafd en dat derhalve ter zake nimmer van de bevoegdheid vervat in artikel 3.1.2. van de regeling wordt gebruik gemaakt, is gelet op de daarbij betrokken patiëntenbelangen evenmin kennelijk onredelijk.

Dat andere instellingen in den lande hun onderwijs- en examenregeling anders hebben ingericht, biedt, in aanmerking genomen de door artikel 7.13 WHW aan de instellingen toegekende autonomie, evenmin grond voor het oordeel dat de regeling de toetsing in rechte niet kan doorstaan. Al het geen door appellant verder is aangevoerd kan daaraan niet afdoen.

2.2.3. Het beroep tegen besluit I zal dan ook ongegrond worden verklaard.

2.3. Ten aanzien van besluit II

2.3.0. Ingevolge artikel 7.66 van de WHW oordeelt het College op het beroep dat betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van deze wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

Het CBE is een orgaan van de Universiteit Utrecht. Het College is dan ook bevoegd met uitsluiting van andere over de namens appellant ingestelde beroepen te oordelen. De rechtbank heeft het bij de rechtbank ingestelde beroep dan ook terecht naar het College doorgezonden.

2.3.1. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) luidt:

“Indien niet is voldaan aan artikel 6:5 of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het bezwaar of beroep, kan dit niet-ontvankelijk worden verklaard, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.”

2.3.2. Bij brief, door het CBE ontvangen op 3 januari 2011, heeft appellant bij het CBE beroep ingesteld tegen een besluit van de examencommissie geneeskunde van 26 november 2010, wegens strijd met artikel 3:46 jo 3:47 lid 2 Awb, en verzoekt tevens om een termijn voor het indienen van nadere gronden.

2.3.3. Bij brief van 4 januari 2011 heeft het CBE appellant op verzoek uitstel verleend voor het indienen van nadere gronden tot 18 januari 2011.

2.3.4. Appellant betoogt dat hij door in zijn beroepschrift aan het CBE het besluit van de examencommissie in strijd te achten met de Awb, voorzien heeft in een basismotivering en niet gehouden is aan de door hemzelf verzochte termijn zoals door het CBE gesteld voor het indienen van nadere gronden.

2.3.5. Het College is van oordeel dat in een beroepschrift verwijzen naar artikelen in de Awb, door gemachtigde in de beroepsmatige uitoefening als procesvertegenwoordiger, niet als een begin van motivering van het beroep kan worden gezien nu deze gelijktijdig verzoekt om een nadere termijn voor het indienen van nadere gronden. Nu appellant zelf om een termijn heeft verzocht is het niet meer aan hem te bepalen of hij zich daaraan dient te houden. De nadere gronden zijn op 28 januari 2011 door het CBE ontvangen waarmee de gestelde termijn is overschreden. Het CBE heeft het beroep dan ook niet-ontvankelijk mogen verklaren.

Het betoog faalt.

2.3.6. Het beroep tegen besluit II zal dan ook ongegrond worden verklaard.

2.4. Het beroep dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep tegen de besluiten I en II ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/027
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak : 19 oktober 2011
Partijen : Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Afronding opleiding, bijzondere omstandigheden, doctoraal opleiding, [ononderbroken]inschrijving, gelijkheidsbeginsel
Artikelen : WHW artikel 18.14 lid 1; Bestuurs- en beheersreglement RuG artikel 2.3.2.B lid 1 aanhef en onder c sub 1 en lid 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Appellante heeft tussen 1998 en 2010 niet ingeschreven gestaan voor de opleiding Geneeskunde. Gelet op het bepaalde in het Bestuurs- en beheersreglement geldt slechts voor studenten die reeds staan ingeschreven dat zij de opleiding kunnen afronden. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat daaruit moet worden afgeleid dat sprake moet zijn van een ononderbroken inschrijving. Nu daarvan geen sprake is geweest heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante niet meer kon worden ingeschreven voor die opleiding. Het betoog van appellante dat zij reeds eerder ingeschreven heeft gestaan en daarom herinschrijver is, doet hieraan niet af. Appellante heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat andere studenten die geruime tijd na het beëindigen van de doctoraalopleiding niet voor die opleiding stonden ingeschreven zich alsnog daarvoor hebben kunnen inschrijven. Evenmin heeft appellante bijzondere omstandigheden gesteld die verweerder noopten alsnog in weerwil van het Bestuurs- en beheersreglement appellante in te schrijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 augustus 2010 heeft verweerder een verzoek van appellante tot inschrijving voor de doctoraalopleiding Geneeskunde afgewezen.

Bij besluit van 12 januari 2011 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 22 februari 2011, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 17 april 2011.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 19 september 2011, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends en drs. G.A.H. Buist, werkzaam in dienst van de Rijksuniversiteit Groningen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 18.14, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek houdt het instellingsbestuur na instelling van bachelor- en masteropleidingen het wetenschappelijk onderwijs in stand tot een zodanig tijdstip dat de voor de opleiding ingeschreven studenten en extraneï de opleiding aan dezelfde instelling of aan een andere instelling binnen een redelijke tijd kunnen voltooien.

Ingevolge artikel 2.3.2.B, eerste lid, aanhef en onder c, sub 1, van het Bestuurs- en beheersreglement van de Rijksuniversiteit Groningen zijn aan de universiteit de volgende – in afbouw zijnde – doctoraalopleidingen ingesteld: Geneeskunde tot en met 31 augustus 2010.

Ingevolge het tweede lid vinden ten aanzien van de in dit artikel bedoelde doctoraalopleidingen geen nieuwe inschrijvingen plaats. Voor studenten die reeds staan ingeschreven voor een in dit artikel genoemde doctoraalopleiding geldt dat zij tot uiterlijk de achter de opleiding genoemde einddatum de opleiding kunnen afronden.

2.2. Verweerder heeft het verzoek van appellante afgewezen. Aan dat besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat met de invoering van de bachelor-masterstructuur in 2003 de doctoraalopleiding waarvoor appellante zich wenst in te schrijven is beëindigd. Alleen studenten die ononderbroken ingeschreven staan bij de universiteit wordt de gelegenheid geboden de doctoraalopleiding af te ronden. Nu appellante niet ononderbroken ingeschreven heeft gestaan, is deze overgangsregeling niet op haar van toepassing.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder onvoldoende is ingegaan op de door haar naar voren gebrachte gronden. Ten onrechte wordt haar tegengeworpen dat geen nieuwe inschrijvingen meer kunnen plaatsvinden voor de doctoraalopleiding Geneeskunde, nu zij zich wil herinschrijven. De herinschrijving is gevraagd voor de periode waarin de opleiding nog bestond. Voorts is verweerder niet ingegaan op haar betoog dat aan anderen de gelegenheid is geboden om een doctoraalbul te behalen in de periode 2003 tot 2010. Ten slotte heeft verweerder niet gemotiveerd waarom hij geen gebruik maakt van de hardheidsclausule.

2.3..1. Appellante heeft tussen 1998 en 2010 niet ingeschreven gestaan voor de opleiding Geneeskunde. Gelet op het bepaalde in het Bestuurs- en beheersreglement geldt slechts voor studenten die reeds staan ingeschreven dat zij de opleiding kunnen afronden. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat daaruit moet worden afgeleid dat sprake moet zijn van een ononderbroken inschrijving. Nu daarvan geen sprake is geweest heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante niet meer kon worden ingeschreven voor die opleiding. Het betoog van appellante dat zij reeds eerder ingeschreven heeft gestaan en daarom herinschrijver is, doet hieraan niet af.

Appellante heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat andere studenten die geruime tijd na het beëindigen van de doctoraalopleiding niet voor die opleiding stonden ingeschreven zich alsnog daarvoor hebben kunnen inschrijven.

Evenmin heeft appellante bijzondere omstandigheden gesteld die verweerder noopten alsnog in weerwil van het Bestuurs- en beheersreglement appellante in te schrijven.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/028
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 27 juli 2011
Partijen	: Appellant en CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 2; Onderwijs- en examenregeling UvA artikel 36
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Verweerder heeft het negatief bindend studieadvies in stand mogen laten. Daarbij kan in het midden blijven of appellant tegengeworpen kan worden dat hij de persoonlijke omstandigheden niet tijdig heeft gemeld. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat de omstandigheden die appellant heeft gesteld de in die twee jaar niet behaalde studieresultaten van appellant niet verklaren, omdat appellant gedurende de periode van inschrijving van twee jaren, afgezien van hem verleende vrijstellingen, geen studiepunten heeft behaald.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2010, aangevuld bij besluit van 17 augustus 2010, heeft de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit van Amsterdam aan appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 5 januari 2010 (lees: 2011) heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 23 februari 2011 beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 5 april 2011.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 juni 2011, waar appellant, vertegenwoordigd door [naam vader], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.M.C. Krol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek luidt:

"Het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool brengt iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip waarop dat advies wordt uitgebracht."

Het tweede lid luidt:

"Onverminderd het eerste lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd."

Artikel 36, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling luidt:

"De decaan verleent geen negatief bindend studieadvies wanneer er sprake is van persoonlijke omstandigheden en de betrokken student op grond hiervan in redelijkheid niet geacht kan worden te hebben kunnen voldoen aan het vereiste in artikel 34, eerste t/m derde lid."

2.2. Verweerder heeft zich met juistheid op het standpunt gesteld dat het besluit tot het geven van een negatief bindend studieadvies onlosmakelijk samenhangt met de weigering dispensatie daarvan te verlenen. De brief van 16 augustus 2010 betreft een standaardbrief aan studenten die een negatief bindend studieadvies hebben gekregen. De brief van 17 augustus 2010 behelst de motivering, waarom geen bijzondere omstandigheden tot het afzien van een negatief bindend studieadvies noopten.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder het negatief bindend studieadvies ten onrechte in stand heeft gelaten, nu persoonlijke omstandigheden de studievoortgang belemmerden. Dat hij de persoonlijke omstandigheden niet heeft gemeld mag hem niet tegengeworpen worden, nu de aard van de klachten met zich brengt dat hij niet heeft onderkend dat hij daardoor studievertraging zou oplopen.

2.4. Verweerder heeft het negatief bindend studieadvies in stand mogen laten. Daarbij kan in het midden blijven of appellant tegengeworpen kan worden dat hij de persoonlijke omstandigheden niet tijdig heeft gemeld. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat de omstandigheden die appellant heeft gesteld de in die twee jaar niet behaalde studieresultaten van appellant niet verklaren, omdat appellant gedurende de periode van inschrijving van twee jaren, afgezien van hem verleende vrijstellingen, geen studiepunten heeft behaald.

2.5. Het beroep is ongegrond.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/030.1
Rechter(s) : mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 25 maart 2011
Partijen : Verzoeker en Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Ius abeundi, spoedeisend belang, studievoortgang, voorlopige voorziening
Artikelen : WHW artikel 7.42a en 7.66 lid 2; Awb artikel 8:81
Uitspraak : Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.4. Verweerder heeft het standpunt ingenomen dat er geen sprake is van een spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening. Medio mei 2010 zal een beslissing op bezwaar worden genomen. Een spoedeisend belang zou volgens verweerder daarin gelegen kunnen zijn dat verzoeker dit jaar nog zijn bachelor zou kunnen afsluiten, zodat hij in september 2011 zou kunnen doorstromen naar de masteropleiding. Gelet op verzoekers studievoortgang zal hij zijn bacheloropleiding niet binnen afzienbare tijd kunnen afronden. Hij dient immers nog een aantal tentamens opnieuw af te leggen, omdat de resultaten van de tot en met 2006 behaalde tentamens zijn vervallen en de april tentamens kunnen herkanst worden aan het einde van het huidige of in het nieuwe studiejaar. Verzoeker heeft dit niet weersproken.
2.5. De Voorzitter is van oordeel dat verzoeker gelet op het voren overwogene thans geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van een voorziening nu een beslissing op bezwaar medio mei 2010 te verwachten is en dat verzoeker, wat er ook zij van zijn wens zo snel mogelijk weer tentamens te doen, gelet op de stand van zijn studievoortgang tot dat tijdstip geen tentamens behoeft af te leggen die deze voortgang fataal zouden beïnvloeden, zodat het verzoek moet worden afgewezen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 februari 2011 heeft verweerder de inschrijving van verzoeker aan de bacheloropleiding Tandheelkunde met ingang van 1 maart 2011 beëindigd wegens ongeschiktheid voor de uitoefening van het beroep van tandarts.

Bij brief van 25 februari 2011 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief, bij het College ingekomen op 3 maart 2011, heeft verzoeker de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 16 maart 2011, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. S.M.M. Teklenburg, advocaat te Eindhoven en verweerder, vertegenwoordigd door mr. drs. J.M.C. Krol, mr. A. Pol, beiden in dienst van verweerder en prof. dr. A.J. Feilzer, decaan van de faculteit Tandheelkunde, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Artikel 7.42a, eerste lid, van de WHW, luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan in bijzondere gevallen na advies van de examencommissie, de decaan of een met de decaan vergelijkbaar orgaan binnen de instelling en na zorgvuldige afweging van de betrokken belangen de inschrijving van een student voor een opleiding beëindigen dan wel weigeren, als die student door zijn gedragingen of uitlatingen blijkt heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van een of meer beroepen waartoe de door hem gevolgde opleiding hem opleidt, dan wel voor de praktische voorbereiding op de beroepsuitoefening.”

2.2. Het verzoek is gericht tegen verweerders besluit van 10 februari 2011, waarin verweerder heeft besloten op grond van artikel 7.42a van de WHW de inschrijving van verzoeker aan de opleiding Tandheelkunde per 1 maart 2010 te beëindigen.

2.3. Verzoeker verzoekt het besluit van 10 februari 2010 te schorsen hangende de bezwaarprocedure en tot ten minste 6 weken na bekendmaking van de beslissing op bezwaar, zodat hij toegang heeft tot door hem af te leggen tentamens.

2.4. Verweerder heeft het standpunt ingenomen dat er geen sprake is van een spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening. Medio mei 2010 zal een beslissing op bezwaar worden genomen. Een spoedeisend belang zou volgens verweerder daarin gelegen kunnen zijn dat verzoeker dit jaar nog zijn bachelor zou kunnen afsluiten, zodat hij in september 2011 zou kunnen doorstromen naar de masteropleiding. Gelet op verzoekers studievoortgang zal hij zijn bacheloropleiding niet binnen afzienbare tijd kunnen afronden. Hij dient immers nog een aantal tentamens opnieuw af te leggen, omdat de resultaten van de tot en met 2006 behaalde tentamens zijn vervallen en de april tentamens kunnen herkanst worden aan het einde van het huidige of in het nieuwe studiejaar. Verzoeker heeft dit niet weersproken.

2.5. De Voorzitter is van oordeel dat verzoeker gelet op het voren overwogene thans geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van een voorziening nu een beslissing op bezwaar medio mei 2010 te verwachten is en dat verzoeker, wat er ook zij van zijn wens zo snel mogelijk weer tentamens te doen, gelet op de stand van zijn studievoortgang tot dat tijdstip geen tentamens behoeft af te leggen die deze voortgang fataal zouden beïnvloeden, zodat het verzoek moet worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer	: 2011/031
Rechter(s)	: mrs. Mollee, Borman, Kleijn
Datum uitspraak	: 4 oktober 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Technische Universiteit Delft
Trefwoorden	: Deficiënties, nadere vooropleidingseisen, vertrouwensbeginsel, VWO-profielen
Artikelen	: WHW artikel 7.24, 7.25, 7.28 lid 1; OER- Opleiding bouwkunde TUD artikel 5; Studentenstatuut TUD 2008-2009/2009-2010, Regeling nadere vooropleidingseisen
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.7. Gelet op de in 2.1 weergegeven bepalingen van de WHW en de Regeling nadere vooropleidingseisen hoger onderwijs kan de universiteit van studenten met een HBO-p diploma zonder een VWO-diploma met het profiel Natuur en Techniek, eisen dat zij voor inschrijving voor de bacheloropleiding Bouwkunde aantonen dat zij kennis van natuurkunde op VWO-niveau hebben. In de Studentenstatuten van de universiteit van de studiejaar 2008-2009 en 2009-2010 is ook vermeld dat voormelde studenten een dergelijke deficiëntie hebben. Dat daarbij niet was bepaald dat deze deficiëntie ook voor inschrijving diende te zijn opgeheven, laat onverlet dat het de universiteit vrij staat om met ingang van het studiejaar 2010-2011 deze eis wel te stellen. De omstandigheid dat de bekendmaking hiervan kort voor het begin van voormeld studiejaar heeft plaatsgevonden en de communicatie hierover niet vlekkeloos is verlopen, zoals appellante heeft gesteld en de universiteit heeft erkend, maakt niet dat de universiteit studenten als appellante in het geheel geen deficiëntie voor natuurkunde mocht tegenwerpen. De universiteit heeft kunnen volstaan met een overgangsregeling die ertoe strekt dat voormelde studenten worden toegelaten en binnen een zekere termijn de gelegenheid krijgen hun deficiënties weg te werken. Voorts heeft appellante aan de bevestiging van haar inschrijving niet het gerechtvaardigd vertrouwen kunnen ontleen dat geen vooropleidingseisen zouden worden gesteld. Op deze bevestiging is immers slechts vermeld dat zij 'in principe' voldeed aan de eisen. Dat appellante zich, gezien haar in 2009 behaalde HBO-p diploma, reeds eerder had kunnen inschrijven voor de bacheloropleiding Bouwkunde, doet er niet aan af dat zij voor het studiejaar 2010-2011 niet voldeed aan de vooropleidingseisen. De toelatingseisen van de TU Eindhoven, waarnaar appellante heeft verwezen, zijn ten slotte voor de onderhavige procedure niet van belang.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Technische Universiteit Delft (hierna: het CBE), gevestigd te Delft, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2010, voor zover thans van belang, heeft de decaan van de Faculteit Bouwkunde het verzoek van appellante om te worden vrijgesteld van de vooropleidingseisen voor de bacheloropleiding Bouwkunde afgewezen, waardoor appellante deficiënt is voor natuurkunde.

Bij besluit van 24 januari 2011 heeft het CBE, voor zover thans van belang, het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard voor zover gericht tegen de vaststelling dat sprake is van een deficiëntie van natuurkunde.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 4 maart 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 juni 2011, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. A. Bouman, gemachtigde, en haar vader [naam], en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.H. Koopman, werkzaam bij de Technische Universiteit Delft (hierna: de universiteit), zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.24, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, geldt voor de inschrijving voor een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs als vooropleidingseis het bezit van het diploma voorbereidend wetenschappelijk onderwijs.

Ingevolge artikel 7.25, eerste lid, voor zover thans van belang, wordt bij ministeriële regeling het profiel, bedoeld in artikel 12 van de Wet op het voortgezet onderwijs, aangewezen waarop het diploma voorbereidend wetenschappelijk onderwijs betrekking moet hebben om te kunnen worden ingeschreven voor een bepaalde opleiding of groep van opleidingen.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, kan het instellingsbestuur bepalen dat de bezitter van een diploma genoemd in het eerste lid, die niet voldoet aan de in het eerste, tweede of derde lid bedoelde voorwaarden, toch wordt ingeschreven onder de voorwaarde dat blijkens een onderzoek wordt voldaan aan inhoudelijk daarmee vergelijkbare eisen. Aan deze eisen moet zijn voldaan voor de aanvang van de opleiding, met dien verstande dat bij ministeriële regeling opleidingen kunnen worden aangewezen voor welke, in door het instellingsbestuur vast te stellen voorwaarden, aan de eisen kan worden voldaan uiterlijk bij afronding van de propedeutische fase.

Ingevolge artikel 7.28, eerste lid, voor zover thans van belang, is de bezitter van een met goed gevolg afgelegd propedeutisch examen van een instelling voor hoger onderwijs vrijgesteld van de in artikel 7.24, eerste lid, bedoelde vooropleidingseis, onverminderd het derde en het vierde lid.

Ingevolge het derde lid, voor zover thans van belang, kan, indien bij ministeriële regeling eisen als bedoeld in artikel 7.25, eerste lid, zijn vastgesteld, de bezitter van een diploma als bedoeld in het eerste lid geen examens afleggen voordat hij op een door het instellingsbestuur te bepalen wijze op grond van een aanvullend onderzoek heeft aangetoond te beschikken over de kennis en de vaardigheden waarop de eisen, bedoeld in artikel 7.25, betrekking hebben.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, kan het instellingsbestuur bepalen dat de bezitter van het diploma als bedoeld in het eerste lid niet kan worden ingeschreven, indien dat bestuur van oordeel is dat de eisen, bedoeld in artikel 7.25, van dien aard zijn dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat niet tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de opleiding op grond een aanvullend onderzoek als bedoeld in het derde lid aangetoond kan worden dat betrokkene beschikt over de kennis en vaardigheden waarop die eisen betrekking hebben. Het instellingsbestuur bepaalt op welke wijze betrokkene op grond van een aanvullend onderzoek met het oog op de inschrijving vrijgesteld kan worden van die eisen.

In de Regeling nadere vooropleidingseisen hoger onderwijs (Stcrt. 2007, 109) is bepaald dat het VWO-profiel Natuur en Techniek rechtstreekse toelating geeft tot de bacheloropleiding Bouwkunde en voor de overige VWO-diploma's wiskunde B en natuurkunde als aanvullende eisen kunnen worden gesteld.

In artikel 5 van de Onderwijs- en Examenregeling van de opleiding Bouwkunde 2010-2011 (hierna: OER) is bepaald dat de student dient te voldoen aan de in hoofdstuk 2 van het instellingsspecifiek deel van het Studentenstatuut 2010-2011 beschreven voorwaarden.

In het Retributie- en inschrijvingsbeleid 2010-2011, bijlage van het instellingsspecifieke deel van het Studentenstatuut 2010-2011, vastgesteld in april 2010, is bepaald dat voor toelating tot de bacheloropleiding Bouwkunde op basis van een HBO-p diploma is vereist dat een student aantoonbaar kennis heeft van onder meer natuurkunde. Verder is bepaald dat deficiënties voorafgaand aan de inschrijving dienen te zijn opgeheven.

2.2. Appellante heeft in juni 2009 met goed gevolg een propedeutisch examen van een instelling voor hoger onderwijs afgelegd (hierna: haar HBO-p diploma). Zij heeft zich op 28 maart 2010 ingeschreven voor de bacheloropleiding Bouwkunde aan de universiteit voor het studiejaar 2010-2011.

2.3. Aan het in het besluit van 12 oktober 2010 ingenomen standpunt dat appellante deficiënt is voor natuurkunde heeft de decaan ten grondslag gelegd dat appellante niet beschikt over een VWO-diploma met het profiel Natuur en Techniek en zij niet heeft aangetoond dat zij kennis van natuurkunde op VWO-niveau bezit. Voor studenten die in juni 2010 hun HBO-p diploma hebben gehaald en in augustus 2009 zijn begonnen met hun opleiding, geldt een overgangsregeling die ertoe strekt dat deze studenten hun deficiënties voor onder meer natuurkunde dienen op te heffen. Appellante valt onder voormelde overgangsregeling en dient daarom voor de gestelde termijn haar deficiëntie voor voormelde vakken weg te werken, aldus de decaan.

2.4. Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte het standpunt van de decaan dat zij deficiënt is voor natuurkunde in stand heeft gelaten. Hiertoe voert zij aan dat, samengevat weergegeven, de universiteit deze vooropleidingseis reeds bij haar inschrijving kenbaar had dienen te maken. Appellante wijst erop dat zij een bevestiging van haar inschrijving heeft ontvangen, waarin is vermeld dat zij in principe voldoet aan de vooropleidingseisen. Verder voert zij aan dat zij voormelde deficiëntie niet had gehad indien zij zich direct na het behalen van HBO-p diploma in juni 2009 had ingeschreven voor de bacheloropleiding Bouwkunde. Voorts wijst zij erop dat de Technische Universiteit Eindhoven de hierbedoelde vooropleidingseis niet stelt voor dezelfde opleiding.

2.5. In het verweerschrift en ter zitting is namens de universiteit toegelicht dat, hoewel dit reeds eerder mogelijk was, eerst voor het studiejaar 2010-2011 is besloten de eis dat deficiënties vóór inschrijving moeten zijn opgeheven, daadwerkelijk te handhaven en dit ook uitdrukkelijk in het Retributie- en inschrijvingsbeleid op te nemen. Nu de communicatie hierover niet vlekkeloos is verlopen, is besloten tot de in het besluit van 12 oktober 2010 vermelde overgangsregeling, aldus de universiteit.

2.6. Het College overweegt als volgt.

2.7. Gelet op de in 2.1 weergegeven bepalingen van de WHW en de Regeling nadere vooropleidingseisen hoger onderwijs kan de universiteit van studenten met een HBO-p diploma zonder een VWO-diploma met het profiel Natuur en Techniek, eisen dat zij voor inschrijving voor de bacheloropleiding Bouwkunde aantonen dat zij kennis van natuurkunde op VWO-niveau hebben. In de Studentenstatuten van de universiteit van de studie jaren 2008-2009 en 2009-2010 is ook vermeld dat voormelde studenten een dergelijke deficiëntie hebben. Dat daarbij niet was bepaald dat deze deficiëntie ook voor inschrijving diende te zijn opgeheven, laat onverlet dat het de universiteit vrij staat om met ingang van het studiejaar 2010-2011 deze eis wel te stellen.

De omstandigheid dat de bekendmaking hiervan kort voor het begin van voormeld studiejaar heeft plaatsgevonden en de communicatie hierover niet vlekkeloos is verlopen, zoals appellante heeft gesteld en de universiteit heeft erkend, maakt niet dat de universiteit studenten als appellante in het geheel geen deficiëntie voor natuurkunde mocht tegenwerpen. De universiteit heeft kunnen volstaan met een overgangsregeling die ertoe strekt dat voormelde studenten worden toegelaten en binnen een zekere termijn de gelegenheid krijgen hun deficiënties weg te werken. Voorts heeft appellante aan de bevestiging van haar inschrijving niet het gerechtvaardigd vertrouwen kunnen ontleenen dat geen vooropleidingseisen zouden worden gesteld. Op deze bevestiging is immers slechts vermeld dat zij 'in principe' voldeed aan de eisen. Dat appellante zich, gezien haar in 2009 behaalde HBO-p diploma, reeds eerder had kunnen inschrijven voor de bacheloropleiding Bouwkunde, doet er niet aan af dat zij voor het studiejaar 2010-2011 niet voldeed aan de vooropleidingseisen. De toelatingseisen van de TU Eindhoven, waarnaar appellante heeft verwezen, zijn ten slotte voor de onderhavige procedure niet van belang.

Het betoog faalt.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/032
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak	: 9 juni 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, rechtsgevolgen, schadevergoeding, termijn van orde, termijnoverschrijding
Artikelen	: WHW 7.61 lid 4
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Het College overweegt dat de termijn, opgenomen in

artikel 7.61, vierde lid, van de WHW geen fatale termijn, maar een termijn van orde is en dat aan het overschrijden van die termijn dan ook geen rechtsgevolgen zijn verbonden in die zin dat het besluit daardoor onrechtmatig of niet rechtsgeldig zou zijn. Daarom is er geen grond voor de opvatting van appellante dat als gevolg van het niet naleven van deze termijn het besluit zou moeten worden vernietigd en dat verweerder de door appellante gestelde schade zou dienen te vergoeden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), gevestigd te Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2010 heeft de examencommissie Bachelor of Arts in Archeologie appellante een negatief bindend studieadvies gegeven voor de bacheloropleiding Archeologie, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) een afwijzing is verbonden.

Bij brief van 27 september 2010 heeft appellante daartegen beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 10 januari 2011, verzonden op 25 januari 2011, heeft het CBE het beroep gegrond verklaard, het besluit van 31 augustus 2010 vernietigd en de rechtsgevolgen van dat besluit in stand gelaten.

Bij brief, bij het College ingekomen op 7 maart 2011, heeft appellante tegen het besluit van 10 januari 2011 beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 12 mei 2011, waar appellante in persoon en het CBE vertegenwoordigd door drs. W.A.A.C. van Ingen Scholten, secretaris van het CBE en dr. H. Kamermans, Voorzitter van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, vierde lid, van de WHW beslist het CBE binnen 10 weken gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn van indiening van het beroepschrift is verstreken

2.2. Het CBE heeft aan het besluit van 10 januari 2011 ten grondslag gelegd dat appellante aan het einde van het tweede jaar, inclusief de periode waarin zij wegens de aangevoerde en erkende persoonlijke en bijzondere omstandigheden studievertraging heeft opgelopen, ondanks facilitering door de faculteit Archeologie met een extra tentamenmogelijkheid, slechts 55 studiepunten van de bachelorfase heeft behaald en daarmee niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies.

2.3. Appellante heeft in beroep aangevoerd dat - samengevat - het besluit van het CBE vernietigd dient te worden daar het niet binnen de wettelijke termijn van 10 weken is genomen en tevens dat haar de schade wordt vergoed die zij daardoor heeft opgelopen.

2.4. Het College overweegt dat de termijn, opgenomen in artikel 7.61, vierde lid, van de WHW geen fatale termijn, maar een termijn van orde is en dat aan het overschrijden van die termijn dan ook geen rechtsgevolgen zijn verbonden in die zin dat het besluit daardoor onrechtmatig of niet rechtsgeldig zou zijn. Daarom is er geen grond voor de opvatting van appellante dat als gevolg van het niet naleven van deze termijn het besluit zou moeten worden vernietigd en dat verweerder de door appellante gestelde schade zou dienen te vergoeden.

2.5. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/033
Rechter(s) : mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 28 juli 2011
Partijen : Appellant en Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : [instellings]collegegeld, herstel gemaakte fout, pre-masterprogramma, rechtszekerheidsbeginsel, schakelprogramma, vertrouwensbeginsel, [wijziging]wetgeving
Artikelen : WHW artikel 7.37 lid 2
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Onder verwijzing naar zijn uitspraak van 15 februari 2010 in zaak nr. 2009/041 overweegt het College dat verweerder weliswaar in beginsel een gemaakte fout mag herstellen, doch slechts indien en voor zover dat, gelet op de omstandigheden van het geval, niet in strijd komt met algemene rechtsbeginselen of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het College neemt bij de beoordeling hiervan het volgende in aanmerking.
Uit de WHW, zoals gewijzigd bij Wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en enige andere wetten onder meer in verband met de verbetering van het bestuur bij de instellingen voor hoger onderwijs, de collegegeldsystematiek en de rechtspositie van studenten (Stb. 2010/119), volgt voor een instelling niet de plicht om het instellingscollegegeld hoger vast te stellen dan het niveau van het wettelijk collegegeld. Verweerder heeft het instellingscollegegeld voor studenten die een bachelorgraad hebben behaald vastgesteld op hetzelfde bedrag als dat van het wettelijk collegegeld voor zogeheten hbo/wo-schakelprogramma's en op een hoger bedrag van € 6800 voor bacheloropleidingen. Hij heeft in de voorlichting over de instroom van studenten met een hbo-bachelor in de opleiding Technology Management vermeld dat een schakelprogramma moet worden gevolgd dat tot een certificaat dat toelating geeft tot de masteropleiding leidt. Op 1 april 2010 is aan appellant een verklaring toelating schakelprogramma bachelor-master afgegeven. Gelet op de voorlichting van de zijde van verweerder over het programma en het ontbreken van voorlichting over het verschuldigde instellingscollegegeld, behoefde appellant er onder die omstandigheden niet op bedacht te zijn dat de inschrijving niet op juiste gronden had plaatsgevonden. Gevolgen van de omstandigheid dat verweerder eerst na het afgeven van een verklaring van inschrijving tot de conclusie is gekomen dat het instellingscollegegeld II was vereist, omdat het pre-masterprogramma Technology Management vanwege de duur niet kon worden aangemerkt als een schakelprogramma, moeten voor zijn rekening blijven.
Nu appellant er, mede gelet op het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, na de ontvangst van de verklaring van inschrijving op mocht vertrouwen dat het bedrag van het betaalde collegegeld juist was en hij reeds met zijn studie was begonnen, is het besluit van 31 januari 2011 in strijd met het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel genomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 januari 2011 heeft verweerder het door appellant tegen de verplichting het instellingscollegegeld voor de opleiding Technologie Management te voldoen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 4 maart 2011 beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 4 april 2011.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 juni 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. A.A. Alciyan, werkzaam bij SRM rechtsbijstand, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt:

"Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan, het verschuldigde examengeld is voldaan dan wel, in geval van inschrijving aan de Open Universiteit, het verschuldigde collegegeld OU is of wordt voldaan."

2.2. Appellant heeft in augustus 2010 een verklaring van inschrijving voor het studiejaar 2010 - 2011 ontvangen. Bij besluit van 5 oktober 2010 is verweerder op de inschrijving teruggekomen. Volgens hem is het hogere instellingscollegegeld II verschuldigd, omdat appellant een bacheloropleiding wenst te volgen, nadat hij een bachelorgraad heeft behaald. Dit is bekend geworden, doordat deze informatie van de Dienst Uitvoering Onderwijs is ontvangen.

2.3. Onder verwijzing naar zijn uitspraak van 15 februari 2010 in zaak nr. 2009/041 overweegt het College dat verweerder weliswaar in beginsel een gemaakte fout mag herstellen, doch slechts indien en voor zover dat, gelet op de omstandigheden van het geval, niet in strijd komt met algemene rechtsbeginselen of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het College neemt bij de beoordeling hiervan het volgende in aanmerking.

Uit de WHW, zoals gewijzigd bij Wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en enige andere wetten onder meer in verband met de verbetering van het bestuur bij de instellingen voor hoger onderwijs, de collegegeldsystematiek en de rechtspositie van studenten (Stb. 2010/119), volgt voor een instelling niet de plicht om het instellingscollegegeld hoger vast te stellen dan het niveau van het wettelijk collegegeld. Verweerder heeft het instellingscollegegeld voor studenten die een bachelorgraad hebben behaald vastgesteld op hetzelfde bedrag als dat van het wettelijk collegegeld voor zogeheten hbo/wo-schakelprogramma's en op een hoger bedrag van € 6800 voor bacheloropleidingen. Hij heeft in de voorlichting over de instroom van studenten met een hbo-bachelor in de opleiding Technologie Management vermeld dat een schakelprogramma moet worden gevolgd dat tot een certificaat dat toelating geeft tot de masteropleiding leidt. Op 1 april 2010 is aan appellant een verklaring toelating schakelprogramma bachelor-master afgegeven. Gelet op de voorlichting van de zijde van verweerder over het programma en het ontbreken van voorlichting over het verschuldigde instellingscollegegeld, behoefde appellant er onder die omstandigheden niet op bedacht te zijn dat de inschrijving niet op juiste gronden had plaatsgevonden. Gevolgen van de omstandigheid dat verweerder eerst na het afgeven van een verklaring van inschrijving tot de conclusie is gekomen dat het instellingscollegegeld II was vereist, omdat het pre-masterprogramma Technologie Management vanwege de duur niet kon worden aangemerkt als een schakelprogramma, moeten voor zijn rekening blijven.

Nu appellant er, mede gelet op het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, na de ontvangst van de verklaring van inschrijving op mocht vertrouwen dat het bedrag van het betaalde collegegeld juist was en hij reeds met zijn studie was begonnen, is het besluit van 31 januari 2011 in strijd met het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel genomen.

2.4. Het beroep is gegrond. Dit besluit dient te worden vernietigd. Voorts ziet het College aanleiding om het primaire besluit met toepassing van artikel 8:72, vierde lid van de Awb te herroepen.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 31 januari 2011 met kenmerk ABJZ/AWB 11/01567;
3. herroept het besluit tot vaststelling van het verschuldigde collegegeld op € 6800;
4. veroordeelt het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen tot vergoeding van de bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 921 (zegge: negenhonderdeenentwintig euro);
5. gelast dat het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen aan [naam] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt.

□

Zaaknummer : 2011/034
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak : 9 juni 2011
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Redelijke termijn, veranderingen onderwijsprogramma, vertrouwensbeginself
Artikelen :
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Het College is evenwel van oordeel dat de beslissing van de examencommissie dat de afspraken met appellante vanwege veranderingen in het onderwijsprogramma zonder voorafgaande aankondiging na 14 maanden niet meer van kracht zijn, in strijd is met de bij appellante opgewekte vertrouwen. Het is aan de examencommissie om vooraf met in achtneming van een redelijke termijn, gemotiveerd een eindtijdstip voor dergelijke afspraken vast te stellen. Dat heeft de examencommissie niet gedaan. Appellante had er dan ook op mogen vertrouwen dat de afstudeerafspraken op het tijdstip van de beslissing van de examencommissie nog steeds van toepassing waren. De examencommissie kan appellante dan ook niet tegenwerpen dat zij had moeten begrijpen dat, nu zij haar afstudeeropdracht na 14 maanden nog niet had afgerond, de afspraken waren komen te vervallen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij mailbericht van 29 juni 2009 zijn de afspraken vastgelegd over het afstuderen en de afstudeeropdracht van appellante.

In het verslag van een gesprek op 4 oktober 2010 tussen appellante en de opleidingsmanager Voltijd MER is het besluit van de examencommissie opgenomen op welke wijze appellante haar opleiding dient af te ronden.

Bij brief van 10 november 2010 heeft appellante tegen het besluit van de examencommissie, waarin wordt teruggekomen op eerdere afspraken over haar afstudeeropdracht wegens veranderingen in het onderwijsprogramma en waarin haar geen vrijstelling(en) worden verleend, administratief beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 19 januari 2011, verzonden 3 februari 2011, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Bij brief, bij het College ingekomen op 8 maart 2011, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 12 mei 2011, waar appellante in persoon en bijgestaan door [naam] en het CBE vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het CBE heeft aan het besluit van 19 januari 2011 ten grondslag gelegd dat appellante heeft mogen vertrouwen op de afspraken van 29 juni 2009 met haar studiebegeleider, maar dat de examencommissie in redelijkheid tot de slotsom heeft kunnen komen dat deze afspraken wegens veranderingen in het onderwijsprogramma niet oneindig hun gelding kunnen behouden. Het CBE heeft besloten dat appellante inmiddels voldoende tijd heeft gehad om het afgesproken traject af te ronden. Nu zij daarin niet is geslaagd acht het CBE het besluit dat appellante onder een nieuw examenprogramma dient af te studeren, niet onredelijk.

2.2. Het College volgt het CBE in diens betoog dat de examencommissie tot de beslissing kan komen dat veranderingen in het onderwijsprogramma met zich mee kunnen brengen dat eerdere afspraken daarover na verloop van tijd hun gelding kunnen verliezen.

2.3. Het College is evenwel van oordeel dat de beslissing van de examencommissie dat de afspraken met appellante vanwege veranderingen in het onderwijsprogramma zonder voorafgaande aankondiging na 14 maanden niet meer van kracht zijn, in strijd is met de bij appellante opgewekte vertrouwen. Het is aan de examencommissie om vooraf met in achtneming van een redelijke termijn, gemotiveerd een eindtijdstip voor dergelijke afspraken vast te stellen. Dat heeft de examencommissie niet gedaan. Appellante had er dan ook op mogen vertrouwen dat de afstudeerafspraken op het tijdstip van de beslissing van de examencommissie nog steeds van toepassing waren. De examencommissie kan appellante dan ook niet tegenwerpen dat zij had moeten begrijpen dat, nu zij haar afstudeeropdracht na 14 maanden nog niet had afgerond, de afspraken waren komen te vervallen.

2.4. Het bestreden besluit is in strijd met het vertrouwensbeginsel genomen en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

2.5. Gelet op het vorenstaande moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.6. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 19 januari 2011;
3. gelast dat het CBE Hogeschool van Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
4. veroordeelt het CBE Hogeschool van Amsterdam Utrecht in de reiskosten ten bedrage van € 35,16 (zegge: vijfendertig euro en zestien cent); het dient door het CBE Hogeschool van Amsterdam aan appellante te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2011/035
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 29 september 2011

Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Bevoegdheid examencommissie, examenbevoegdheid, examinator, procesbelang
Artikelen : WHW 7.11 lid 1, 7.12b, 7.12c; Awb artikel 6:18, 6:19
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. Het College verstaat deze beslissing van verweerder aldus dat hiermee geen opdracht aan de examencommissie wordt gegeven om een nieuwe beslissing omtrent de beoordeling te nemen. De examencommissie is immers niet bevoegd met betrekking tot de uitslag van een tentamen of, zoals in het onderhavige geval, met betrekking tot de beoordeling van een stageproject een beslissing te nemen. Die bevoegdheid komt ingevolge de WHW uitsluitend toe aan de door de examencommissie aangewezen examinator. Het College verwijst naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State van 26 mei 2000, LJN AA6836. Geheel in lijn hiermee bevat het besluit van de examencommissie van 1 oktober 2010 dan ook geen beslissing omtrent de beoordeling van het researchproject, maar slechts, uitgaande van de onvoldoende beoordeling door de examinator, een beslissing omtrent een vervolgtraject, waarmee appellante haar masterstudie zou kunnen afronden.
Het College gaat er daarom van uit dat verweerder met de bestreden beslissing heeft willen aangeven dat de examencommissie met het besluit dat appellante een nieuw, aangepast researchproject zou moeten gaan doen, een te verstrekkend, onredelijk besluit heeft genomen en dat verweerder om die reden aan de examencommissie de opdracht heeft gegeven een nieuwe, andere beslissing te nemen omtrent de afronding van de opleiding van appellante na de onvoldoende beoordeling van het door haar verrichte researchproject. Blijkens een door de examencommissie op 11 mei 2011 genomen nieuw besluit heeft deze dit ook zo begrepen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens aan de Universiteit Utrecht (hierna: het CBE), gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2010 heeft de master-examencommissie GS-LS (hierna: de examencommissie) aan appellante meegedeeld dat haar stage/researchproject door de examinator met een onvoldoende is beoordeeld en een vervolgtraject vastgesteld waarmee appellante haar masteropleiding Epidemiology kan afronden.

Bij beroepschrift van 21 oktober 2010, aangevuld bij schrijven van 27 november 2010, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 1 februari 2011, bekend gemaakt op 17 februari 2010, heeft het CBE het door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 1 oktober 2010 vernietigd en de examencommissie opgedragen een nieuwe beslissing te nemen.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 10 maart 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 mei 2011, waar appellante, bijgestaan door mr. S.M.M. Teklenburg, en het CBE, vertegenwoordigd door X.L. Westenburg en dr. M.L. Zonderland, werkzaam bij de Universiteit Utrecht, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante volgt in het kader van haar promotieproject het post-graduate master-programma Epidemiology. Onderdeel daarvan is het verrichten van een epidemiologisch onderzoek als researchproject. Appellante staat op het standpunt dat het door haar verrichte researchproject reeds in maart 2009 door de examiner, prof. dr. Y. van der Graaf, met een voldoende is beoordeeld, het geen zou blijken uit het door haar in maart 2009 ingeleverde beoordelingsformulier. Volgens appellante kan aan haar op grond van die beoordeling het masterdiploma worden uitgereikt. De door prof. Van der Graaf op 30 september 2010 opgemaakte onvoldoende beoordeling acht zij om die reden ongeldig. Om dezelfde reden acht zij het door de examencommissie genomen besluit van 1 oktober 2010, dat zij in plaats van het als onvoldoende beoordeelde project een nieuw researchproject zal moeten doen onder leiding van een andere tutor/begeleider onnodig en onjuist.

Bij het thans bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat het beroep weliswaar formeel gericht was tegen het besluit van 1 oktober 2010 van de examencommissie inhoudende een reparatieopdracht van het op 30 september 2010 met een onvoldoende beoordeelde researchproject, doch dat het geschil feitelijk gaat over de vraag of door de examiner prof. Van der Graaf gegeven beoordeling van 30 september 2010 in stand kan blijven.

2.2. Het College oordeelt vooreerst dat reeds geruime tijd voor 1 oktober 2010 aan appellante het besluit bekend was dat aan haar geen masterdiploma zou worden uitgereikt, omdat op grond van het door haar ingeleverde beoordelingsformulier van maart 2009 niet kon worden aangenomen dat zij voor het praktische gedeelte van de opleiding een voldoende had behaald. De reden voor dit besluit was dat op dat formulier de handtekening van de examiner, prof. Van der Graaf, ontbrak en dat deze stellig beweerde dat de op het formulier ingevulde beoordeling niet van haar afkomstig was en dat haar daarop voorkomende initialen niet door haar daarop waren geplaatst. De examencommissie heeft dit in november 2009 reeds aan haar duidelijk gemaakt en dat bij brief van 18 juni 2010 nog weer bevestigd. Nu appellante daartegen geen rechtsmiddel heeft aangewend, kan thans ook niet meer aan de orde komen of dit besluit om dat beoordelingsformulier niet als rechtsgeldig bewijs voor het behaald hebben van een voldoende resultaat voor het praktisch gedeelte van de masteropleiding (het researchproject) aan te merken en haar daarom het masterdiploma niet uit te reiken, terecht is geweest. In de onderhavige procedure moet derhalve als een gegeven worden beschouwd dat er voorafgaand aan 30 september 2010 geen - voldoende - beoordeling van het door appellante uitgevoerde researchproject door de daartoe aangewezen examiner heeft plaatsgevonden en dat aan haar derhalve op goede gronden geen masterdiploma was uitgereikt.

2.3. Appellante heeft aangevoerd dat, omdat zij voor het praktisch gedeelte van de opleiding reeds in 2009 een voldoende had behaald, verweerder reeds om die reden had moeten beslissen dat het besluit van de examencommissie van 1 oktober 2010 dat zij een nieuw, zij het enigszins aangepast, researchproject zal moeten doen onjuist was en dat zij reeds had voldaan aan alle eisen om het masterdiploma te kunnen ontvangen. Nu, zoals uit het hiervoor overwogene volgt, van een met een voldoende beoordeeld project geen sprake is geweest, slaagt deze beroepsgrond niet.

2.4. In haar administratief beroepschrift had appellante subsidiair aangevoerd dat het besluit van de examencommissie dat het hele researchproject opnieuw gedaan moest worden onredelijk was. Verweerder heeft aan de vernietiging van dit besluit een aantal overwegingen ten grondslag gelegd met betrekking tot de drie onderdelen van de door de examiner op 30 september 2010 gegeven beoordeling: practical work, presentation en written report. Met betrekking tot het laatste onderdeel heeft verweerder geoordeeld dat de door de examiner gegeven beoordeling op dit onderdeel onvoldoende is gerelateerd aan de daarvoor geldende beoordelingscriteria en onvoldoende deugdelijk is gemotiveerd. Op grond hiervan heeft verweerder in het bestreden besluit geoordeeld dat de beoordeling door de examiner niet in stand kan blijven, het besluit van de examencommissie van 1 oktober 2010 vernietigd en de examencommissie opgedragen een nieuwe beslissing te nemen.

2.5. Het College verstaat deze beslissing van verweerder aldus dat hiermee geen opdracht aan de examencommissie wordt gegeven om een nieuwe beslissing omtrent de beoordeling te nemen. De examencommissie is immers niet bevoegd met betrekking tot de uitslag van een tentamen of, zoals in het onderhavige geval, met betrekking tot de beoordeling van een stageproject een beslissing te nemen. Die bevoegdheid komt ingevolge de WHW uitsluitend toe aan de door de examencommissie aangewezen examinerator. Het College verwijst naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State van 26 mei 2000, LJN AA6836. Geheel in lijn hiermee bevat het besluit van de examencommissie van 1 oktober 2010 dan ook geen beslissing omtrent de beoordeling van het researchproject, maar slechts, uitgaande van de onvoldoende beoordeling door de examinerator, een beslissing omtrent een vervolgtraject, waarmee appellante haar masterstudie zou kunnen afronden.

Het College gaat er daarom van uit dat verweerder met de bestreden beslissing heeft willen aangeven dat de examencommissie met het besluit dat appellante een nieuw, aangepast researchproject zou moeten gaan doen, een te verstrekkend, onredelijk besluit heeft genomen en dat verweerder om die reden aan de examencommissie de opdracht heeft gegeven een nieuwe, andere beslissing te nemen omtrent de afronding van de opleiding van appellante na de onvoldoende beoordeling van het door haar verrichte researchproject. Blijkens een door de examencommissie op 11 mei 2011 genomen nieuw besluit heeft deze dit ook zo begrepen.

2.6. In beroep bij het College heeft appellante zich niet gekeerd tegen de door verweerder gegeven beslissing tot vernietiging van het besluit van de examencommissie, maar tegen de inhoud van een aantal overwegingen met betrekking tot de beoordeling door de examinerator Van der Graaf, die mede aan de beslissing van verweerder ten grondslag lagen.

Het College is van oordeel dat, nu de examencommissie inmiddels een nieuw besluit heeft genomen dat het door appellante uitgevoerde researchproject opnieuw zal worden beoordeeld en daartoe een andere examinerator heeft aangewezen, appellante geen belang meer heeft bij een beoordeling van deze beroepsgronden.

2.7. Op grond van de voorgaande overwegingen moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. De examencommissie heeft op 11 mei 2011 een nieuw besluit genomen. Bij brief van 18 mei 2011 heeft de gemachtigde van appellante dat besluit aan het College toegezonden, daarbij er kennelijk van uitgaande dat het bij het College aanhangige beroep mede geacht moet worden te zijn gericht tegen dat besluit van 11 mei 2011. De artikelen 6:18 en 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn op dat besluit echter niet van toepassing, nu dat nieuwe besluit niet afkomstig is van verweerder. Het College zal daarom de brief van 18 mei 2011 alsnog ter behandeling als administratief beroepschrift aan verweerder doorzenden.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/036
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak	: 18 augustus 2011
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 3:41, 6:7 en 6:8,
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Het besluit van 15 december 2010 is verzonden naar het juiste adres van appellante en voorzien van een verzendstempel met voormelde datum. Ter zitting heeft de vertegenwoordiger van het CBE verklaard dat stukken niet op een latere dag worden verzonden, dan in de verzendstempel is vermeld. Nu dat niet is weersproken, is aannemelijk dat het besluit appellante op 15 december 2010 is toegezonden. De termijn voor het indienen van een beroepschrift daartegen eindigde op 26 januari 2011. Het beroepschrift is derhalve niet binnen de daarvoor gestelde termijn ingediend. Feiten of omstandigheden, op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante in verzuim zijn geweest, heeft appellante niet aannemelijk gemaakt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 oktober 2010 heeft verweerder geweigerd appellante voor het studiejaar 2010-2011 in te schrijven.

Bij besluit van 15 december 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 maart 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 mei 2011, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij de hogeschool, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, dient een beroepschrift te worden ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2. Het besluit van 15 december 2010 is verzonden naar het juiste adres van appellante en voorzien van een verzendstempel met voormelde datum. Ter zitting heeft de vertegenwoordiger van het CBE verklaard dat stukken niet op een latere dag worden verzonden, dan in de verzendstempel is vermeld. Nu dat niet is weersproken, is aannemelijk dat het besluit appellante op 15 december 2010 is toegezonden. De termijn voor het indienen van een beroepschrift daartegen eindigde op 26 januari 2011. Het beroepschrift is derhalve niet binnen de daarvoor gestelde termijn ingediend. Feiten of omstandigheden, op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante in verzuim zijn geweest, heeft appellante niet aannemelijk gemaakt.

2.3. Het beroep is niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer	: 2011/037
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 30 juni 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Gelijkheidsbeginsel, onderwijs (veranderingen programma), onderwijseenheid (geldigheidstermijn)
Artikelen	: WHW artikel 7.10 lid 2, 7.13 lid 2; OER Inholland 2010-2011 artikel 32
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.2.1. (...) Ingevolge artikel 32 van de OER zijn de vakken waartoe deze deeltolsten behoren in beginsel tot en met 1 februari 2008 geldig. Dat betekent dat de examencommissie met toepassing van artikel 32 van de OER de geldigheidsduur van de voor 1 februari 2003 behaalde onderwijseenheden vanwege persoonlijke omstandigheden ten hoogste kan verlengen tot 1 februari 2009. Appellante heeft haar verzoek tot verlenging gedaan op 1 juli 2010. Nu de geldigheidsduur van de voor 1 februari 2003 behaalde onderwijseenheden ten hoogste kon worden verlengd tot 1 februari 2009, was, ook al zou de in artikel 32 van de OER opgenomen overgangsvoorziening van toepassing zijn, op de datum van het verzoek verlenging niet meer mogelijk, omdat de desbetreffende vakken reeds waren vervallen. Daaraan kan niet afdoen dat de zogeheten 5+commissie een positief advies over de verlenging heeft gegeven. Dat appellante geen negatief bindend studieadvies heeft gekregen, kan daaraan evenmin afdoen, reeds omdat een dergelijk advies slechts betrekking heeft op de propedeutische fase. Het betoog kan in zoverre niet slagen.

2.2.2. Voor zover appellante betoogt dat artikel 32 van de OER zodanig onredelijk uitwerkt dat verweerder deze bepaling buiten toepassing had moeten laten, slaagt het betoog evenmin. Verweerder heeft toegelicht dat aan de beperking van de geldigheidsduur van vakken in de OER ten grondslag ligt, dat deze beperking noodzakelijk is teneinde te waarborgen dat de opgedane kennis voldoende actueel is bij het afronden van de opleiding. Deze bepaling dient derhalve een redelijk doel. Dat het gevolg van die bepaling is dat appellante een deel van haar opleiding zal moeten overdoen, maakt niet dat de uitwerking daarvan onredelijk moet worden geacht. Het betoog slaagt in zoverre evenmin.

(...)

2.3. Anders dan appellante ter zitting heeft betoogd, is verweerder niet gehouden om haar, zonder dat daarvoor een grondslag in de OER is te vinden, vervangende opdrachten te geven om zo nodig te waarborgen dat haar kennis voldoende actueel is. Daarbij is van belang dat ingevolge artikel 7.10, tweede lid, van de WHW het examen is afgelegd wanneer alle tentamens met goed gevolg zijn afgelegd, het geen tevens betekent dat deze nog geldig zijn op het moment dat het examen wordt afgelegd. Deze tentamens kunnen niet worden vervangen door opdrachten die geen onderdeel uitmaken van de opleiding.

2.4. Appellante voert aan dat een andere student uit haar jaar wel heeft kunnen afstuderen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat wordt gekeken naar de specifieke omstandigheden van het geval. Nu appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar omstandigheden identiek zijn, leidt het aldus door appellante aangevoerde niet tot het oordeel dat verweerder heeft gehandeld met het gelijkheidsbeginsel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2010 heeft de examencommissie Domein MFR het verzoek van appellante om de geldigheidsduur van door haar behaalde tentamens en onderwijsselementen te verlengen, afgewezen.

Bij besluit van 18 januari 2011 heeft verweerder het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 14 maart 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 mei 2011, waar appellante, in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S.M. van Weezel en S. Loiazizi, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.10, tweede lid, van de wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek luidt:

"Indien de tentamens van de tot een opleiding of propedeutische fase van een bacheloropleiding behorende onderwijseenheden met goed gevolg zijn afgelegd, is het examen afgelegd, voor zover de examencommissie niet heeft bepaald dat het examen tevens omvat een door haar zelf te verrichten onderzoek als bedoeld in het eerste lid."

Artikel 7.13, tweede lid, luidt:

"In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet ter bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:

[...]

k. waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen;

[...]"

Artikel 32 van de onderwijs- en examenregeling 2010-2011 (hierna: de OER) luidt:

"[...] Voor de postpropedeutische fase [...] is de geldigheidsduur:

- van behaalde deeltolsten drie jaren,

- van behaalde tolsten voor de gehele onderwijseenheid vijf jaren, uitgaande van de eerst behaalde deeltolst van die onderwijseenheid en

- voor verleende vrijstellingen vijf jaren, gerekend vanaf de eerstkomende datum 1 februari of 1 september na het behalen of verlenen.

De examencommissie kan beslissen:

- op verzoek van de student de geldigheidsduur met maximaal een jaar te verlengen als dat verantwoord is, gezien de ontwikkelingen binnen het onderwijsprogramma en het afnemende beroepenveld. Het verzoek moet zijn gebaseerd op redelijke gronden, bijvoorbeeld studieovertraging als gevolg van persoonlijke omstandigheden een periode niet hebben kunnen studeren.

[...]

Overgangsvoorziening: voor studenten bij wie als gevolg van de bovenstaande verkorte termijnen ten opzichte van de regeling in 2008-2009 de geldigheidsduur verstrijkt per 1 september 2009 of 1 februari 2010, gaat voor de betreffende onderwijseenheid de kortere termijn een jaar later in. [...]"

2.2. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat de examencommissie haar verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van door haar behaalde onderwijseenheden heeft mogen afwijzen.

2.2.1. Niet in geschil is dat appellante een aantal deeltolsten uit de postpropedeutische fase heeft behaald voor 1 februari 2003, te weten: Recht 5: consumentenrecht, Recht 5: familie en jeugdrecht, Recht 6: huurrecht, Methodiek 5: schuldhelpverlening, Methodiek 5: oriënt. en intake, Methodiek 6: stagevoorbereiding, Communicatie 5: gesprekstechn. 2, Soc. wetenschap 5: politicologie, Soc. wetenschap 5: psychologie 2, Soc. wetenschap 6: verzorg. Staat, PGO 6: 3 casussen. Ingevolge artikel 32 van de OER zijn de vakken waartoe deze deeltolsten behoren in beginsel tot en met 1 februari 2008 geldig. Dat betekent dat de examencommissie met toepassing van artikel 32 van de OER de geldigheidsduur van de voor 1 februari 2003 behaalde onderwijseenheden vanwege persoonlijke omstandigheden ten hoogste kan verlengen tot 1 februari 2009.

Appellante heeft haar verzoek tot verlenging gedaan op 1 juli 2010. Nu de geldigheidsduur van de voor 1 februari 2003 behaalde onderwijseenheden ten hoogste kon worden verlengd tot 1 februari 2009, was, ook al zou de in artikel 32 van de OER opgenomen overgangsvoorziening van toepassing zijn, op de datum van het verzoek verlenging niet meer mogelijk, omdat de desbetreffende vakken reeds waren vervallen. Daaraan kan niet afdoen dat de zogeheten 5+commissie een positief advies over de verlenging heeft gegeven. Dat appellante geen negatief bindend studieadvies heeft gekregen, kan daaraan evenmin afdoen, reeds omdat een dergelijk advies slechts betrekking heeft op de propedeutische fase. Het betoog kan in zoverre niet slagen.

2.2.2. Voor zover appellante betoogt dat artikel 32 van de OER zodanig onredelijk uitwerkt dat verweerder deze bepaling buiten toepassing had moeten laten, slaagt het betoog evenmin. Verweerder heeft toegelicht dat aan de beperking van de geldigheidsduur van vakken in de OER ten grondslag ligt, dat deze beperking noodzakelijk is teneinde te waarborgen dat de opgedane kennis voldoende actueel is bij het afronden van de opleiding. Deze bepaling dient derhalve een redelijk doel. Dat het gevolg van die bepaling is dat appellante een deel van haar opleiding zal moeten overdoen, maakt niet dat de uitwerking daarvan onredelijk moet worden geacht. Het betoog slaagt in zoverre evenmin.

2.3. Anders dan appellante ter zitting heeft betoogd, is verweerder niet gehouden om haar, zonder dat daarvoor een grondslag in de OER is te vinden, vervangende opdrachten te geven om zo nodig te waarborgen dat haar kennis voldoende actueel is. Daarbij is van belang dat ingevolge artikel 7.10, tweede lid, van de WHW het examen is afgelegd wanneer alle tentamens met goed gevolg zijn afgelegd, het geen tevens betekent dat deze nog geldig zijn op het moment dat het examen wordt afgelegd. Deze tentamens kunnen niet worden vervangen door opdrachten die geen onderdeel uitmaken van de opleiding.

2.4. Appellante voert aan dat een andere student uit haar jaar wel heeft kunnen afstuderen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat wordt gekeken naar de specifieke omstandigheden van het geval. Nu appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar omstandigheden identiek zijn, leidt het aldus door appellante aangevoerde niet tot het oordeel dat verweerder heeft gehandeld met het gelijkheidsbeginsel.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/038
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 28 juli 2011
Partijen	: Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: [instellings]collegegeld, herstel gemaakte fout, pre-masterprogramma, rechtszekerheidsbeginsel, schakelprogramma, vertrouwensbeginsel, [wijziging]wetgeving
Artikelen	: WHW artikel 7.37 lid 2
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Onder verwijzing naar zijn uitspraak van 15 februari 2010 in zaak nr. 2009/041 overweegt het College dat verweerder weliswaar in beginsel een gemaakte fout mag herstellen, doch slechts indien en voor zover dat, gelet op de omstandigheden van het geval, niet in strijd komt met algemene rechtsbeginselen of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het College neemt bij de beoordeling hiervan het volgende in aanmerking.

Uit de WHW, zoals gewijzigd bij Wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en enige andere wetten onder meer in verband met de verbetering van het bestuur bij de instellingen voor hoger onderwijs, de collegegeldsystematiek en de rechtspositie van studenten (Stb. 2010/119), volgt voor een instelling niet de plicht om het instellingscollegegeld hoger vast te stellen dan het niveau van het wettelijk collegegeld. Verweerder heeft het instellingscollegegeld voor studenten die een bachelorgraad hebben behaald vastgesteld op hetzelfde bedrag als dat van het wettelijk collegegeld voor zogeheten hbo/wo-schakelprogramma's en op een hoger bedrag van € 6800 voor bacheloropleidingen. Hij heeft in de voorlichting over de instroom van studenten met een hbo-bachelor in de opleiding Technology Management vermeld dat een schakelprogramma moet worden gevolgd dat tot een certificaat dat toelating geeft tot de masteropleiding leidt. Op 1 april 2010 is aan appellant een verklaring toelating schakelprogramma bachelor-master afgegeven. Gelet op de voorlichting van de zijde van verweerder over het programma en het ontbreken van voorlichting over het verschuldigde instellingscollegegeld, behoefde appellant er onder die omstandigheden niet op bedacht te zijn dat de inschrijving niet op juiste gronden had plaatsgevonden. Gevolgen van de omstandigheid dat verweerder eerst na het afgeven van een verklaring van inschrijving tot de conclusie is gekomen dat het instellingscollegegeld II was vereist, omdat het pre-masterprogramma Technology Management vanwege de duur niet kon worden aangemerkt als een schakelprogramma, moeten voor zijn rekening blijven.

Nu appellant er, mede gelet op het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, na de ontvangst van de verklaring van inschrijving op mocht vertrouwen dat het bedrag van het betaalde collegegeld juist was en hij reeds met zijn studie was begonnen, is het besluit van 31 januari 2011 in strijd met het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel genomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 januari 2011 heeft verweerder het door appellant tegen de verplichting het instellingscollegegeld voor de opleiding Technology Management te voldoen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 14 maart 2011 beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 12 april 2011.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 juni 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. S. Pentinga, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt:

"Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan, het verschuldigde examengeld is voldaan dan wel, in geval van inschrijving aan de Open Universiteit, het verschuldigde collegegeld OU is of wordt voldaan."

2.2. Appellant heeft in augustus 2010 een verklaring van inschrijving voor het studiejaar 2010-2011 ontvangen. Bij besluit van 5 oktober 2010 is verweerder op de inschrijving teruggekomen. Volgens hem is het hogere instellingscollegegeld II verschuldigd, omdat appellant een bacheloropleiding wenst te volgen, nadat hij een bachelorgraad heeft behaald. Dit is eerst bekend geworden, doordat deze informatie van de Dienst Uitvoering Onderwijs is ontvangen.

2.3. Onder verwijzing naar zijn uitspraak van 15 februari 2010 in zaak nr. 2009/041 overweegt het College dat verweerder weliswaar in beginsel een gemaakte fout mag herstellen, doch slechts indien en voor zover dat, gelet op de omstandigheden van het geval, niet in strijd komt met algemene rechtsbeginselen of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het College neemt bij de beoordeling hiervan het volgende in aanmerking.

Uit de WHW, zoals gewijzigd bij Wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en enige andere wetten onder meer in verband met de verbetering van het bestuur bij de instellingen voor hoger onderwijs, de collegegeldsystematiek en de rechtspositie van studenten (Stb. 2010/119), volgt voor een instelling niet de plicht om het instellingscollegegeld hoger vast te stellen dan het niveau van het wettelijk collegegeld. Verweerder heeft het instellingscollegegeld voor studenten die een bachelorgraad hebben behaald vastgesteld op hetzelfde bedrag als dat van het wettelijk collegegeld voor zogeheten hbo/wo-schakelprogramma's en op een hoger bedrag van € 6800 voor bacheloropleidingen. Hij heeft in de voorlichting over de instroom van studenten met een hbo-bachelor in de opleiding Technology Management vermeld dat een schakelprogramma moet worden gevolgd dat tot een certificaat dat toelating geeft tot de masteropleiding leidt. Op 1 april 2010 is aan appellant een verklaring toelating schakelprogramma bachelor-master afgegeven. Gelet op de voorlichting van de zijde van verweerder over het programma en het ontbreken van voorlichting over het verschuldigde instellingscollegegeld, behoeft appellant er onder die omstandigheden niet op bedacht te zijn dat de inschrijving niet op juiste gronden had plaatsgevonden. Gevolgen van de omstandigheid dat verweerder eerst na het afgeven van een verklaring van inschrijving tot de conclusie is gekomen dat het instellingscollegegeld II was vereist, omdat het pre-masterprogramma Technology Management vanwege de duur niet kon worden aangemerkt als een schakelprogramma, moeten voor zijn rekening blijven.

Nu appellant er, mede gelet op het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, na de ontvangst van de verklaring van inschrijving op mocht vertrouwen dat het bedrag van het betaalde collegegeld juist was en hij reeds met zijn studie was begonnen, is het besluit van 31 januari 2011 in strijd met het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel genomen.

2.4. Het beroep is gegrond. Dit besluit dient te worden vernietigd. Voorts ziet het College aanleiding om het primaire besluit met toepassing van artikel 8:72, vierde lid van de Awb te herroepen.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 31 januari 2011 met kenmerk ABJZ/AWB 11/01568;
3. herroept het besluit van 5 oktober 2010 tot vaststelling van het verschuldigde collegegeld op € 6800;
4. veroordeelt het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen tot vergoeding van de bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 50 (zegge: vijftig euro);
5. gelast dat het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen aan [naam] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) voor de behandeling van het beroep vergoed.

□

Zaaknummer	: 2011/039
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak	: 30 juni 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere familie-omstandigheden
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 3
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4.2. In de blokperiodes 1, 2 en 3 heeft appellante naar haar zeggen als gevolg van tekortkomingen in de onderwijsvoorzieningen onvoldoende studiepunten behaald. In het verweerschrift is gemotiveerd uiteengezet dat het CBE de stelling van appellante dat zij in die periodes 16 ECTS punten zou hebben gemist door toedoen van de faculteit niet kan volgen. Met het CBE is het College van oordeel dat de gestelde tekortkomingen in de onderwijsvoorzieningen die appellante heeft ondervonden de onvoldoende studieresultaten niet kunnen verklaren. In de blokperiodes 4 en 5 is appellante geconfronteerd met familieproblemen. Dat heeft haar echter niet belet juist in die periode wel een aantal studiepunten te behalen. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is voorts komen vast te staan dat appellante in de periode daarna van mei tot en met juli 2010, waarin zich geen bijzondere familieomstandigheden hebben voorgedaan, geen studiepunten heeft behaald om alsnog aan de studievoortgangsnorm voor de propedeutische fase te voldoen. Het College ziet, mede in het licht van het geen door appellante is aangevoerd, geen grond voor het oordeel dat het CBE niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat de examencommissie niet ten onrechte heeft geoordeeld dat de bijzondere omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn om van het bindend studieadvies af te zien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht (hierna: CBE), gevestigd te Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2010 heeft het bestuur van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid appellante een negatief bindend studieadvies gegeven voor de bacheloropleiding European Law School English Language Track (ELS-ELT).

Bij brief van 3 september 2010 heeft appellante daartegen administratief beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 3 februari 2011 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Bij brief, bij het College ingekomen op 15 maart 2011, heeft appellante tegen het besluit van 3 februari 2011 beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 18 april 2011, waar appellante in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. C.M.J. Herings, advocaat te Maastricht en het CBE vertegenwoordigd door mr. V. Perey, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover hier van belang, als volgt: "Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

2.2. Het beroep is gericht tegen het besluit van het CBE van 10 februari 2011, waarbij is besloten het beroep tegen het negatief bindend studieadvies van 30 augustus 2010, ongegrond te verklaren, waarmee appellante is uitgesloten van inschrijving aan de bacheloropleiding ELS-ELT per 1 september 2010.

2.3. Het CBE baseert zijn besluit op de grond dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de bijzondere familieomstandigheden en het niet behalen van studiepunten en dat appellante tijdig een studieadviseur had dienen te raadplegen, wat zij niet heeft gedaan. In het verweerschrift heeft het CBE een en ander nader uiteengezet. Dit verweerschrift is aangehecht.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.4.1. Niet in geding is dat appellante niet het vereiste aantal studiepunten heeft behaald. De vraag die beantwoord moet worden is of het CBE in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen dat de door appellante aangevoerde en door de examencommissie erkende persoonlijke omstandigheden geen aanleiding zijn om af te zien van een negatief bindend studieadvies.

2.4.2. In de blokperiodes 1, 2 en 3 heeft appellante naar haar zeggen als gevolg van tekortkomingen in de onderwijsvoorzieningen onvoldoende studiepunten behaald. In het verweerschrift is gemotiveerd uiteengezet dat het CBE de stelling van appellante dat zij in die periodes 16 ECTS punten zou hebben gemist door toedoen van de faculteit niet kan volgen. Met het CBE is het College van oordeel dat de gestelde tekortkomingen in de onderwijsvoorzieningen die appellante heeft ondervonden de onvoldoende studieresultaten niet kunnen verklaren. In de blokperiodes 4 en 5 is appellante geconfronteerd met familieproblemen. Dat heeft haar echter niet belet juist in die periode wel een aantal studiepunten te behalen. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is voorts komen vast te staan dat appellante in de periode daarna van mei tot en met juli 2010, waarin zich geen bijzondere familieomstandigheden hebben voorgedaan, geen studiepunten heeft behaald om alsnog aan de studievoortgangsnorm voor de propedeutische fase te voldoen. Het College ziet, mede in het licht van het geen door appellante is aangevoerd, geen grond voor het oordeel dat het CBE niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat de examencommissie niet ten onrechte heeft geoordeeld dat de bijzondere omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn om van het bindend studieadvies af te zien.

2.5. Gelet op het vorenstaande, zal het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/039.1
Rechter(s)	: mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak	: 28 maart 2011
Partijen	: Verzoekster en CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden	: Bijzondere familieomstandigheden, negatief bindend studieadvies, spoedeisend belang, studievoortgangsnorm, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW 7.8b; Awb 8:81
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.6. In de blokperiodes 1, 2 en 3 heeft verzoekster naar haar zeggen als gevolg van tekortkomingen in de onderwijsvoorzieningen onvoldoende studiepunten behaald. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat de problemen die verzoekster heeft ondervonden de onvoldoende studieresultaten niet kunnen verklaren. In de blokperiodes 4 en 5 is verzoekster geconfronteerd met familieproblemen. Dat heeft haar echter niet belet een aantal studiepunten te behalen. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is voorts komen vast te staan dat verzoekster in de maanden mei tot en met juli 2010, waarin zich geen bijzondere familieomstandigheden hebben voorgedaan, geen studiepunten heeft behaald om alsnog aan de studievoortgangsnorm voor de propedeutische fase te voldoen.

2.8. Naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter is er gelet op het geen is overwogen in 2.7. geen aanleiding om te verwachten dat het bestreden besluit in beroep geen stand zal houden. Het verzoek dient te worden afgewezen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoekster

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht (hierna: CBE), gevestigd te Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2010 heeft het bestuur van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid verzoekster een negatief bindend studieadvies gegeven voor de bacheloropleiding European Law School English Language Track (ELS-ELT).

Bij brief van 3 september 2020 heeft verzoekster daartegen administratief beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 3 februari 2011 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Bij brief, bij het College ingekomen op 15 maart 2011, heeft verzoekster tegen het besluit van 3 februari 2011 beroep ingesteld en tevens de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 21 maart 2011, waar verzoekster in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde mr. C.M.J. Herings, advocaat te Maastricht en vergezeld van de heer [X]. De heer [X] is niet als getuige gehoord. Het CBE heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. V. Perey, secretaris van het CBE.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW, luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

“Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.”

2.2. Het verzoek is gericht tegen het besluit van het CBE van 10 februari 2011, waarin is besloten het beroep tegen het negatief bindend studieadvies van 30 augustus 2010, ongegrond te verklaren, waarmee verzoekster is uitgesloten van inschrijving aan de bacheloropleiding ELS-ELT per 1 september 2010.

2.3. Verzoekster verzoekt het besluit van 10 februari 2011 te schorsen hangende de beroepsprocedure bij het College tot ten minste 6 weken na bekendmaking van de uitspraak van het College, zodat zij toegang heeft tot door haar te volgen onderwijs en af te leggen tentamens.

2.4. Het CBE baseert zijn besluit op de grond dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de bijzondere familieomstandigheden en het niet behalen van studiepunten en dat verzoekster tijdig een studieadviseur had dienen te raadplegen, wat zij niet heeft gedaan.

2.5. Niet in geding is dat verzoekster niet het vereiste aantal studiepunten heeft behaald. De vraag die beantwoord moet worden is of naar voorlopig oordeel verweerder in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen dat de door verzoekster aangevoerde en door verweerder erkende persoonlijke omstandigheden geen aanleiding zijn om af te zien van een negatief bindend studieadvies.

2.6. In de blokperiodes 1, 2 en 3 heeft verzoekster naar haar zeggen als gevolg van tekortkomingen in de onderwijsvoorzieningen onvoldoende studiepunten behaald. Met verweerder is de Voorzitter van oordeel dat de problemen die verzoekster heeft ondervonden de onvoldoende studieresultaten niet kunnen verklaren. In de blokperiodes 4 en 5 is verzoekster geconfronteerd met familieproblemen. Dat heeft haar echter niet belet een aantal studiepunten te behalen. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is voorts komen vast te staan dat verzoekster in de maanden mei tot en met juli 2010, waarin zich geen bijzondere familieomstandigheden hebben voorgedaan, geen studiepunten heeft behaald om alsnog aan de studievoortgangsnorm voor de propedeutische fase te voldoen.

2.7. Naar voorlopig oordeel van de Voorzitter is er gelet op het geen is overwogen in 2.7 geen aanleiding om te verwachten dat het bestreden besluit in beroep geen stand zal houden. Het verzoek dient te worden afgewezen.

2.8. De Voorzitter merkt nog op dat het beroep op 18 april door het College zal worden behandeld.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer	: 2011/040
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak	: 18 augustus 2011
Partijen	: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: [instellings]collegegeld, overgangsbepaling
Artikelen	: WHW artikel 7.45 lid 1 en 7.46; Uitvoeringsbesluit RuG artikel 7 lid 1 en 8 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Het geen appellante heeft aangevoerd over de tijdigheid, waarmee verweerder heeft gecommuniceerd over de verhoging van de collegegelden, maakt niet dat de toepasselijke bepalingen in de Uitvoeringsregels in dit geval niet toegepast mochten worden. In aanmerking genomen de annulering met terugwerkende kracht van de inschrijving van appellante voor het studiejaar 2009-2010, voldoet appellante niet aan de in de in artikel 8, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling vervatte overgangsbepaling. Nu de regeling geen ruimte biedt voor afwijking in individuele gevallen, heeft verweerder appellante terecht het instellingstarief ten bedrage van € 6.800,- in rekening gebracht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 augustus 2010 heeft verweerder appellante wegens haar inschrijving als student voor de bacheloropleiding Archeologie voor het studiejaar 2010-2011 het instellingscollegegeld in rekening gebracht.

Bij besluit van 2 februari 2011 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 16 maart 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 mei 2011, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), voor zover thans van belang, is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd, indien hij:

- a. blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald (..),
- b. (..), en
- c. (..).

Ingevolge artikel 7.46 van de WHW, voor zover thans van belang, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid stelt het instellingsbestuur de hoogte van het instellingscollegegeld vast.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.

In artikel 7, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen (hierna: de Uitvoeringsregeling), voor zover thans van belang, is bepaald dat het instellingscollegegeld II bij inschrijving als student voor een voltijdse bacheloropleiding € 6.800,- bedraagt.

In artikel 8, eerste lid, is bepaald dat eenieder die in het studiejaar 2009-2010 als student aan de Rijksuniversiteit Groningen ingeschreven heeft gestaan tegen een betaling van € 1.620,- of € 2.122,- voor een voltijdse opleiding, of € 1.215,- voor een deeltijdse of duale opleiding en die zich in het studiejaar 2010-2011 wederom als student voor een bachelor- of masteropleiding aan de Rijksuniversiteit Groningen inschrijft, maar niet in aanmerking komt voor betaling van het wettelijk collegegeld of het instellingscollegegeld I conform het bepaalde in respectievelijk artikel 5 en 6, bij inschrijving in het studiejaar 2010-2011 een instellingscollegegeld verschuldigd is ter hoogte van het wettelijk collegegeld.

2.2. Appellante heeft op 10 juli 2009 de bachelorgraad Farmacie behaald. Vervolgens heeft zij zich voor het studiejaar 2009-2010 voor deze opleiding ingeschreven. Zij heeft op 8 oktober 2009 verzocht deze inschrijving te beëindigen. De inschrijving is daarop met terugwerkende kracht beëindigd per 1 september 2009.

2.3. Aan het besluit van 2 februari 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante niet voldoet aan de vereisten voor verschuldigdheid van het wettelijk collegegeld, nu zij reeds een bachelorgraad heeft. De overgangsregeling in artikel 8, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling is op haar niet van toepassing, omdat de inschrijving in het studiejaar 2009-2010 met terugwerkende kracht is geannuleerd.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder haar ten onrechte niet het wettelijke collegegeld in rekening heeft gebracht. Hiertoe voert zij aan dat verweerder haar niet tijdig heeft ingelicht over een mogelijke verhoging van de collegegelden. Zij stelt dat verweerder reeds in april 2010 op de hoogte was van de gewijzigde wetgeving, maar haar eerst in augustus 2010, zonder vooraankondiging of informatieverstrekking, het veel hogere instellingscollegegeld in rekening heeft gebracht. Aangezien zij in het studiejaar 2009-2010 nog heeft gestudeerd, dient zij onder de overgangsregeling, vervat in artikel 8, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling, te worden gebracht, aldus appellante.

2.5. Het geen appellante heeft aangevoerd over de tijdigheid, waarmee verweerder heeft gecommuniceerd over de verhoging van de collegegelden, maakt niet dat de toepasselijke bepalingen in de Uitvoeringsregels in dit geval niet toegepast mochten worden. In aanmerking genomen de annulering met terugwerkende kracht van de inschrijving van appellante voor het studiejaar 2009-2010, voldoet appellante niet aan de in de in artikel 8, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling vervatte overgangsbepaling. Nu de regeling geen ruimte biedt voor afwijking in individuele gevallen, heeft verweerder appellante terecht het instellingstarief ten bedrage van € 6.800,- in rekening gebracht.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/041 en 041.1
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 18 april 2011
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, niet horen, studentendecaan, vormvoorschrift
Artikelen	: WHW artikel 7.8b; Awb artikel 8:22, 8:81, 8:86; OER HvA artikel 6.3
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2.3. Appellant had aan het einde van het tweede studiejaar in totaal 52 van de 60 studiepunten behaald uit de propedeutische fase. In het tweede studiejaar heeft hij 7 punten behaald uit de propedeutische fase en 10 punten uit het eerste jaar van de hoofdfase, totaal 17 studiepunten. In redelijkheid moet worden geoordeeld dat een dergelijk gering studieresultaat niet uitsluitend kan worden verklaard door de door appellant beschreven persoonlijke omstandigheden

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2010 heeft de examencommissie van de opleiding HBO-rechten van de Hogeschool van Amsterdam appellant een bindend afwijzend studieadvies gegeven.

Bij brief van 18 augustus 2010 heeft appellant daartegen beroep ingesteld bij het CBE.

Bij uitspraak van 14 september 2010, verzonden 13 oktober 2010, heeft de Voorzitter van het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 november 2010, beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Bij uitspraak van het College van 22 december 2010, CBHO 2010/072 en 072.1, is het beroep gegrond verklaard.

Bij besluit van 19 januari 2011, verzonden op 3 februari 2011, heeft het CBE het beroep, ongegrond verklaard,

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 17 maart 2011, beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft op 24 maart 2011 een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 april 2011, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de Voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt: "Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

Ingevolge artikel 6.3 van de Onderwijs- en Examenregeling van de Hogeschool van Amsterdam, wordt een bindend afwijzend studieadvies gegeven, indien de student aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald.

2.2. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.2.1. Voor het vaststellen van een bindend studieadvies komen uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. Appellant heeft aan het einde van het tweede studiejaar zijn propedeuse niet behaald, maar beroept zich daarvoor op persoonlijke omstandigheden, die daaraan in de weg zouden hebben gestaan.

2.2.2. De examencommissie heeft bij haar besluit tot het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies mede in aanmerking genomen dat, ook al wordt aangenomen dat appellant, zoals hij zelf heeft gesteld, door persoonlijke omstandigheden ongeveer twee maanden niet in de gelegenheid is geweest om voldoende tijd aan zijn studie te besteden, de geringe resultaten die hij over het gehele studiejaar heeft behaald in redelijkheid tot het oordeel kunnen leiden dat appellant zodanig onder de norm heeft gepresteerd dat hij niet geschikt is voor de opleiding en niet verwacht mag worden dat hij binnen redelijke termijn de opleiding HBO-rechten met succes zal kunnen afronden.

2.2.3. Appellant had aan het einde van het tweede studiejaar in totaal 52 van de 60 studiepunten behaald uit de propedeutische fase. In het tweede studiejaar heeft hij 7 punten behaald uit de propedeutische fase en 10 punten uit het eerste jaar van de hoofdfase, totaal 17 studiepunten.

In redelijkheid moet worden geoordeeld dat een dergelijk gering studieresultaat niet uitsluitend kan worden verklaard door de door appellant beschreven persoonlijke omstandigheden.

2.2.4. Het geen door appellant is aangevoerd omtrent het in gebreke blijven van de studentendecaan om hem in verband met zijn persoonlijke omstandigheden ondersteuning te verlenen, kan aan de voorgaande conclusie niet afdoen.

2.2.5. Appellant heeft eerst ter zitting naar voren gebracht dat hij niet gehoord is door de examencommissie voordat het negatief bindend studieadvies is uitgebracht. De Voorzitter overweegt dat, gelet op artikel 8:22 van de Awb, ondanks deze schending van een vormvoorschrift, daaraan voorbij kan worden gegaan nu niet gebleken is dat appellant daardoor is benadeeld daar hij de bijzondere omstandigheden eerst in bezwaar heeft aangevoerd en het CBE daarop in zijn besluit is ingegaan.

2.3. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, omdat het beroep kennelijk ongegrond is. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer	: 2011/042
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 30 juni 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Zeeland
Trefwoorden	: Rechtmatig besluit, bindend negatief studieadvies (opschortende voorwaarde), bijzondere omstandigheden, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.8b; OER Hogeschool Zeeland artikel 8.1 lid 1, 2, 4 en 10
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. De examencommissie heeft bij besluit van 8 juli 2009 vastgesteld dat appellant niet binnen twee jaren zijn propedeuse heeft behaald, maar heeft hem vanwege door hem aangevoerde bijzondere omstandigheden nog een jaar uitstel verleend. De examencommissie heeft daarbij vermeld dat appellant uiterlijk op 31 augustus 2010, derhalve na drie jaren na aanvang van de studie de zestig punten behorend bij de propedeuse moet hebben behaald. Dit besluit moet worden aangemerkt als een als een bindend studieadvies onder opschortende voorwaarde, waaruit het besluit van 31 augustus 2010 voortvloeit. Nu bij het besluit van 8 juli 2009 ten gunste van appellant rekening is gehouden met de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden, valt niet in te zien dat de examencommissie het besluit van 31 augustus 2010 niet mocht nemen.

2.3.2. Dat in het besluit van 8 juli 2009 ten onrechte is vermeld dat appellant tevens twintig ECTS van de hoofdfase moet behalen, maakt evenmin dat het besluit van 31 augustus 2010 onrechtmatig is, nu vaststaat dat appellant niet de vereiste zestig punten van de propedeuse heeft behaald.

(...)

2.4.1. Appellant heeft gesteld dat hij vanwege een scheidingsprocedure en procedures omtrent bouwperikelen tentamenmogelijkheden heeft moeten missen vanwege zittingen bij de rechtbank. Verweerder heeft appellant verzocht aan te geven welke tentamens hij niet heeft kunnen afleggen vanwege die omstandigheden. Verweerder heeft vastgesteld dat uit de door appellant overgelegde gegevens slechts is gebleken van één tentamen dat samenviel met een zitting bij de rechtbank.

De door appellant ter zitting overgelegde gegevens wijken niet af van de door hem aan verweerder overgelegde gegevens. Met verweerder is het College van oordeel dat uit deze gegevens niet blijkt welke zittingen bij de rechtbank in de weg stonden aan het afleggen van tentamens. Gelet hierop heeft verweerder in de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden terecht geen aanleiding gezien het door de examencommissie gegeven bindend studieadvies te vernietigen.

2.5. Appellant stelt dat verweerder zijn beroep niet zorgvuldig heeft behandeld. Nu uit het geen appellant heeft aangevoerd niet blijkt dat appellant niet alle gronden, feiten en omstandigheden die hij naar voren wilde brengen, heeft kunnen aanvoeren en daaruit evenmin blijkt dat verweerder het door appellant aangevoerde niet bij zijn oordeel heeft betrokken, ziet het College hierin geen aanleiding het besluit van verweerder te vernietigen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats] (België), appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Zeeland (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2010 heeft de examencommissie Algemene Operationele Technologie appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 1 november 2010 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 21 maart 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 mei 2011, waar appellant, in persoon, bijgestaan door [naam], studentendecaan, en verweerder, vertegenwoordigd door B. Rombout en mr. N.A. Koole, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder stelt het besluit van 1 november 2010 te hebben verzonden op 9 december 2010. Appellant ontkent de ontvangst daarvan. Nu verweerder het besluit niet aangetekend heeft verzonden en ook geen registratie van postverzending bijhoudt waaruit blijkt dat het besluit is verzonden, moet worden aangenomen dat verzending eerst heeft plaatsgevonden op 8 februari 2010, zodat het eerst op die datum op de juiste wijze bekend is gemaakt. Gelet hierop is het beroep van appellant ontvankelijk.

2.2. Artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt:

"Het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool brengt iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip waarop dat advies wordt uitgebracht."

Het tweede lid luidt:

"Onverminderd het eerste lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd."

Artikel 8.1, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling van de Hogeschool Zeeland (hierna: de OER) luidt:

"De student ontvangt, uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving in de propedeutische fase, van of namens het College van Bestuur een schriftelijk advies over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de gekozen bacheloropleiding."

Het tweede lid luidt:

"Onverminderd het bepaalde in lid 1 kan aan de student een studieadvies uitgebracht worden zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd."

Het vierde lid luidt:

"Aan een negatief bindend studieadvies is een afwijzing verbonden. Het negatief bindend studieadvies is bindend en geldt voor onbepaalde tijd [...]"

Het tiende lid luidt:

"Tot het uitbrengen van een negatief bindend studieadvies wordt overgegaan indien de student aan het einde van diens tweede jaar van inschrijving in de propedeutische fase het propedeutisch examen niet heeft gehaald, tenzij de student, diens persoonlijke omstandigheden inachtnemend, niettemin geschikt moet worden geacht voor de bacheloropleiding."

2.3. Appellant betoogt dat de examencommissie hem ten onrechte een negatief bindend studieadvies heeft gegeven. In de eerste plaats voert hij daartoe aan dat hem in het derde jaar een negatief bindend studieadvies is gegeven en de WHW een bindend studieadvies voorschrijft in de eerste twee jaren, zodat het besluit in strijd is met het recht.

2.3.1. De examencommissie heeft bij besluit van 8 juli 2009 vastgesteld dat appellant niet binnen twee jaren zijn propedeuse heeft behaald, maar heeft hem vanwege door hem aangevoerde bijzondere omstandigheden nog een jaar uitstel verleend. De examencommissie heeft daarbij vermeld dat appellant uiterlijk op 31 augustus 2010, derhalve na drie jaren na aanvang van de studie de zestig punten behorend bij de propedeuse moet hebben behaald. Dit besluit moet worden aangemerkt als een als een bindend studieadvies onder opschortende voorwaarde, waaruit het besluit van 31 augustus 2010 voortvloeit. Nu bij het besluit van 8 juli 2009 ten gunste van appellant rekening is gehouden met de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden, valt niet in te zien dat de examencommissie het besluit van 31 augustus 2010 niet mocht nemen.

2.3.2. Dat in het besluit van 8 juli 2009 ten onrechte is vermeld dat appellant tevens twintig ECTS van de hoofdfase moet behalen, maakt evenmin dat het besluit van 31 augustus 2010 onrechtmatig is, nu vaststaat dat appellant niet de vereiste zestig punten van de propedeuse heeft behaald.

2.4. Appellant voert voorts aan dat de examencommissie ten onrechte voorbij is gegaan aan de door hem aangevoerde omstandigheden, waardoor hij niet in staat is geweest de tentamens af te leggen.

2.4.1. Appellant heeft gesteld dat hij vanwege een scheidingsprocedure en procedures omtrent bouwperikelen tentamenmogelijkheden heeft moeten missen vanwege zittingen bij de rechtbank. Verweerder heeft appellant verzocht aan te geven welke tentamens hij niet heeft kunnen afleggen vanwege die omstandigheden. Verweerder heeft vastgesteld dat uit de door appellant overgelegde gegevens slechts is gebleken van één tentamen dat samenviel met een zitting bij de rechtbank.

De door appellant ter zitting overgelegde gegevens wijken niet af van de door hem aan verweerder overgelegde gegevens. Met verweerder is het College van oordeel dat uit deze gegevens niet blijkt welke zittingen bij de rechtbank in de weg stonden aan het afleggen van tentamens. Gelet hierop heeft verweerder in de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden terecht geen aanleiding gezien het door de examencommissie gegeven bindend studieadvies te vernietigen.

2.5. Appellant stelt dat verweerder zijn beroep niet zorgvuldig heeft behandeld. Nu uit het geen appellant heeft aangevoerd niet blijkt dat appellant niet alle gronden, feiten en omstandigheden die hij naar voren wilde brengen, heeft kunnen aanvoeren en daaruit evenmin blijkt dat verweerder het door appellant aangevoerde niet bij zijn oordeel heeft betrokken, ziet het College hierin geen aanleiding het besluit van verweerder te vernietigen.

2.6. De overige door appellant aangevoerde gronden, die betrekking hebben op de communicatie met de Hogeschool Zeeland, maken niet dat verweerder ten onrechte tot de slotsom is gekomen dat de examencommissie het negatief bindend studieadvies terecht heeft gegeven.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/043
Rechter(s) : mrs. Olivier, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak : 30 juni 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden, veranderingen onderwijsprogramma, geldigheidsduur onderwijseenheid
Artikelen : WHW artikel 7.13 lid 2 onderdeel k
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. In het besluit van 28 november 2009 is vermeld:
"De examencommissie heeft, op grond van uw persoonlijke omstandigheden maar wel bij hoge uitzondering, besloten de geldigheid van uw doctoraaltentamens en onderwijselementen, te verlengen. De examencommissie verlengt de geldigheid van uw tentamens en onderwijselementen tot en met september 2009. Mocht het u niet gelukt zijn om vóór die tijd uw doctoraal te behalen dan zult u de onderwijselementen die hun geldigheid verloren hebben moeten overdoen." Het College acht deze mededeling duidelijk en ondubbelzinnig. Het betoog faalt.
(...)
2.4.1. Bij een herziening van het onderwijsprogramma in 2006 is een aantal veranderingen doorgevoerd, waarbij de tentamens 3.1A tot en met 3.1D zijn komen te vervallen. In plaats daarvan zijn de tentamens 3.1A1, 3.1B1 en 3.1C1 ingevoerd. In de OER 2007-2008 is bepaald dat aan studenten die in het studiejaar 2005-2006 het tweede doctoraaljaar deden en tentamen 3.1C en/of 3.1D niet gehaald hebben, in studiejaar 2007-2008 voor beide tentamens voor de laatste maal twee herkansingen in originele vorm worden geboden. Hieruit blijkt ondubbelzinnig dat de twee herkansingen voor de tentamens 3.1C en/of 3.1D voor de laatste maal in het jaar 2007-2008 zullen worden aangeboden. Het is de verantwoordelijkheid van de student om zich van de inhoud van de OER op de hoogte te stellen. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat het voor risico van appellant komt dat hij dat niet heeft gedaan. Het betoog faalt.
(...)

2.5.1. De persoonlijke omstandigheden die appellant aanvoert zijn een openhartoperatie die zijn vader in mei 2009 heeft ondergaan en het overlijden van directe naasten van hem en zijn vader. Appellant heeft van deze omstandigheden geen melding gemaakt bij de examencommissie. Een telefonische melding daarvan bij het Diensten Centrum Onderwijs van de Erasmus Universiteit is daartoe niet voldoende. Appellant heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat hij door deze omstandigheden niet in staat is geweest voor 30 september 2009 het tentamen 3.1.C1 te behalen, nu verweerder ter zitting onweersproken heeft gesteld dat appellant op 14 januari 2009 en 20 juli 2009 het tentamen heeft afgelegd. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de door appellant aangevoerde omstandigheden zo zwaar moeten wegen dat die noopten tot een tweede verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens.

2.6.1. Vaststaat dat appellant het tentamen in het vak 3.1D niet met goed gevolg heeft afgelegd. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het vak 3.1.C1 niet een

eenvoudige optelsom is van de vakken 3.1C en 3.1D. Zowel in de casuïstiek al thematiek hebben wijzigingen plaatsgevonden. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat het middelen van de resultaten van de tentamens 3.1C en 3.1D niet aan de orde kan zijn. Dat de gevolgen van het niet verlengen van de geldigheidsduur van de behaalde tentamens en onderwijselementen groot zijn voor appellant, maakt niet dat de weigering tot verlenging niet evenredig is met de daarmee te dienen doelen. Verweerder heeft terecht gewezen op het belang van een voldoende actuele kennis van de geneeskunde. Voorts is daarbij van belang dat reeds een verlenging van de geldigheidsduur wegens persoonlijke omstandigheden heeft plaatsgevonden en het voor appellant duidelijk was of had moeten zijn wat de gevolgen zouden zijn van het niet tijdig behalen van het doctoraal.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 november 2010 heeft de examencommissie Geneeskunde het verzoek van appellant om de geldigheidsduur van de door hem behaalde doctoraaltentamens en onderwijselementen te verlengen, afgewezen.

Bij besluit van 24 januari 2011, verzonden op 10 februari 2011, heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 maart 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 mei 2011, waar appellant, in persoon, en bijgestaan door mr. G.A. Soebhag, advocaat te Rotterdam, alsmede door M.K. Latif, broer van appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. B.A. Kleinjan, bijgestaan door dr. ir. L.J. Blok, lid van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.13, tweede lid, van de wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek luidt:

"In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet ter bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:

[...]

k. waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen;

[...]".

2.2. Appellant is de studie Geneeskunde aangevangen in september 2000. Bij besluit van 28 november 2008 heeft de examencommissie de geldigheidsduur van de door hem behaalde tentamens en onderwijselementen verlengd tot september 2009. Appellant heeft in oktober 2010 opnieuw verzocht om verlenging van deze tentamens.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat in de brief van 28 november 2008 niet duidelijk is aangegeven dat de verlenging van de geldigheid van de behaalde doctoraaltentamens en onderwijselementen een eenmalige verlenging betrof en dat na 30 september 2009 een aantal tentamens definitief zou verlopen. Gelet hierop mocht hem die brief niet worden tegengeworpen.

2.3.1. In het besluit van 28 november 2009 is vermeld: "De examencommissie heeft, op grond van uw persoonlijke omstandigheden maar wel bij hoge uitzondering, besloten de geldigheid van uw doctoraaltentamens en onderwijselementen, te verlengen. De examencommissie verlengt de geldigheid van uw tentamens en onderwijselementen tot en met september 2009. Mocht het u niet gelukt zijn om vóór die tijd uw doctoraal te behalen dan zult u de onderwijselementen die hun geldigheid verloren hebben moeten overdoen." Het College acht deze mededeling duidelijk en ondubbelzinnig. Het betoog faalt.

2.4. Appellant betoogt voorts dat verweerder heeft miskend dat hij niet tijdig zijn opleiding heeft kunnen afronden doordat de Erasmus Universiteit zich onvoldoende heeft ingespannen om appellant erop te wijzen dat studenten die het tentamen 3.1C en/of 3.1D nog niet behaald hadden een tweetal herkansingen zou worden aangeboden en dat, indien een van beide tentamens nadien niet is behaald, het tentamen nieuwe stijl 3.1C1 zou moeten worden gedaan. Dat een dergelijke bepaling in de onderwijs- en examenregeling (hierna: de OER) is opgenomen is daartoe onvoldoende.

2.4.1. Bij een herziening van het onderwijsprogramma in 2006 is een aantal veranderingen doorgevoerd, waarbij de tentamens 3.1A tot en met 3.1D zijn komen te vervallen. In plaats daarvan zijn de tentamens 3.1A1, 3.1B1 en 3.1C1 ingevoerd. In de OER 2007-2008 is bepaald dat aan studenten die in het studiejaar 2005-2006 het tweede doctoraaljaar deden en tentamen 3.1C en/of 3.1D niet gehaald hebben, in studiejaar 2007-2008 voor beide tentamens voor de laatste maal twee herkansingen in originele vorm worden geboden. Hieruit blijkt ondubbelzinnig dat de twee herkansingen voor de tentamens 3.1C en/of 3.1D voor de laatste maal in het jaar 2007-2008 zullen worden aangeboden. Het is de verantwoordelijkheid van de student om zich van de inhoud van de OER op de hoogte te stellen. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat het voor risico van appellant komt dat hij dat niet heeft gedaan. Het betoog faalt.

2.5. Voorts voert appellant aan dat hij door privéomstandigheden niet in staat is geweest een van de extra tentamenkansen te benutten. Verweerder heeft met die omstandigheden ten onrechte geen rekening gehouden.

2.5.1. De persoonlijke omstandigheden die appellant aanvoert zijn een openhartoperatie die zijn vader in mei 2009 heeft ondergaan en het overlijden van directe naasten van hem en zijn vader. Appellant heeft van deze omstandigheden geen melding gemaakt bij de examencommissie. Een telefonische melding daarvan bij het DienstenCentrum Onderwijs van de Erasmus Universiteit is daartoe niet voldoende. Appellant heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat hij door deze omstandigheden niet in staat is geweest voor 30 september 2009 het tentamen 3.1.C1 te behalen, nu verweerder ter zitting onweersproken heeft gesteld dat appellant op 14 januari 2009 en 20 juli 2009 het tentamen heeft afgelegd. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de door appellant aangevoerde omstandigheden zo zwaar moeten wegen dat die noopten tot een tweede verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens.

2.6. Appellant betoogt ten slotte dat de gevolgen voor hem van het niet verlengen van de geldigheidsduur van doctoraaltentamens en andere onderwijselementen niet evenredig zijn met de met het besluit te dienen doelen. In dit kader voert hij aan dat de examencommissie de door hem behaalde cijfers voor de vakken 3.1C en 3.1D had moeten middelen, nu deze beide vakken zijn opgegaan in een nieuw vak.

2.6.1. Vaststaat dat appellant het tentamen in het vak 3.1D niet met goed gevolg heeft afgelegd. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het vak 3.1.C1 niet een eenvoudige optelsom is van de vakken 3.1C en 3.1D. Zowel in de casuïstiek al thematiek hebben wijzigingen plaatsgevonden. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat het middelen van de resultaten van de tentamens 3.1C en 3.1D niet aan de orde kan zijn. Dat de gevolgen van het niet verlengen van de geldigheidsduur van de behaalde tentamens en onderwijselementen groot zijn voor appellant, maakt niet dat de weigering tot verlenging niet evenredig is met de daarmee te dienen doelen. Verweerder heeft terecht gewezen op het belang van een voldoende actuele kennis van de geneeskunde. Voorts is daarbij van belang dat reeds een verlenging van de geldigheidsduur wegens persoonlijke omstandigheden heeft plaatsgevonden en het voor appellant duidelijk was of had moeten zijn wat de gevolgen zouden zijn van het niet tijdig behalen van het doctoraal.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/045
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak	: 22 juli 2011
Partijen	: Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Aanmelding, algemeen verbindend voorschrift, bijzondere omtandigheden, instellingscollegegeld, Studielink, overgangsregeling, (on)verbindendheid regeling, (gewijzigde) wetgeving
Artikelen	: WHW artikel 7.45 en 7.46 lid 1 en 5; Uitvoeringsbesluit RuG 2010-2011 artikel 6 lid 1 en 2, 7 lid 1 en 7
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.3. (...) De Uitvoeringsregeling is een algemeen verbindend voorschrift dat het College niet als zodanig kan toetsen. Derhalve kan het betoog van appellant dat onvoldoende aannemelijk is dat een bedrag van € 6.800 kostendekkend is niet leiden tot het ermee beoogde doel. Niettemin kan het College tot het oordeel komen dat het college van bestuur gehouden was de in de Uitvoeringsregeling opgenomen voorschriften buiten toepassing te laten, indien strikte toepassing daarvan op appellant vanwege bijzondere omstandigheden kennelijk onredelijk is. Bij het oordelen hierover dient het College grote terughoudendheid te betrachten. 2.2.4. In het geen appellant heeft aangevoerd is geen grond gelegen voor het oordeel dat het college van bestuur de Uitvoeringsregeling in zijn geval buiten toepassing had moeten laten. De door appellant aangevoerde omstandigheden wijken niet zodanig af van die van andere studenten die een bachelorgraad aan een instelling voor hoger beroepsonderwijs hebben behaald en een bacheloropleiding aan een universiteit willen volgen, dat toepassing van de Uitvoeringsregeling leidt tot een uitkomst die kennelijk onredelijk is. Dat andere universiteiten een ruimere overgangsregeling bieden, dan wel een lager instellingscollegegeld hanteren, maakt niet dat de Uitvoeringsregeling in het onderhavige geval leidt tot een kennelijk onredelijke uitkomst. De door appellant naar voren gebrachte omstandigheid dat de HBO-raad en de VNSU hebben geadviseerd de verhoging gefaseerd in te voeren biedt evenmin grond voor dat oordeel.

Ditzelfde geldt voor het feit dat appellant stelt zich reeds op 5 april 2010 te hebben ingeschreven voor de opleiding psychologie. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant zich op dat moment heeft aangemeld via studielink voor de bacheloropleiding psychologie en dat dit, naar het college van bestuur gemotiveerd heeft toegelicht, niet meer betekent dan een verzoek aan de onderwijsinstelling tot inschrijving voor een opleiding. De uiteindelijke inschrijving is pas per 1 september 2010 ingegaan. Voorts is aan de gewijzigde wetgeving, waardoor voor studenten die een tweede bacheloropleiding willen volgen, niet langer het wettelijk collegegeld geldt, ruimschoots aandacht besteed in de media en, zoals het college van bestuur heeft aangegeven, op de website van de Rijksuniversiteit Groningen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen (hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 februari 2011 heeft het college van bestuur het door appellant gemaakte bezwaar tegen de verplichting tot het betalen van het instellingscollegegeld II ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 maart 2011, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 mei 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. P. van Bommel en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover van belang, is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, voor zover van belang, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2010-2011 (hierna: de Uitvoeringsregeling) vastgesteld.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, bedraagt het instellingscollegegeld I bij inschrijving voor een voltijdse opleiding € 1.672 en bij inschrijving voor een deeltijdse of duale opleiding € 1.237.

Ingevolge artikel 6, tweede lid, is het instellingscollegegeld I verschuldigd door de student die voldoet aan het woonplaatsvereiste en het nationaliteitsvereiste van artikel 5, tweede lid, sub b en c, en aan wie:

- a. een bachelorgraad wordt toegekend terwijl hij tegelijkertijd staat ingeschreven voor een tweede bacheloropleiding, of;
- b. een mastergraad wordt toegekend terwijl hij tegelijkertijd staat ingeschreven voor een tweede masteropleiding.

De student mag de tweede opleiding vervolgen tegen het instellingscollegegeld I mits de inschrijving voor de tweede opleiding sedert het behalen van bedoelde (eerste) graad ononderbroken is.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, voor zover van belang, bedraagt het instellingscollegegeld II bij inschrijving als student voor een voltijdse bacheloropleiding € 6.800.

Ingevolge artikel 7, zevende lid, is het instellingscollegegeld II verschuldigd door de student die niet voldoet aan de voorwaarden voor het wettelijk collegegeld of het instellingscollegegeld I.

2.2. Appellant heeft in juni 2010 zijn diploma behaald voor de Pabo. Hierna wil hij alsnog de bacheloropleiding psychologie aan de Rijksuniversiteit Groningen volgen. Voor het studiejaar 2010-2011 is appellant volgens het college van bestuur het instellingscollegegeld II, ten bedrage van € 6.800 verschuldigd. Hiertegen heeft appellant bezwaar gemaakt. Appellant betoogt, samengevat weergegeven, dat het college van bestuur ten onrechte het belang van de instelling bij het heffen van instellingscollegegeld zwaarder weegt dan zijn belang. Het college van bestuur heeft niet gemotiveerd waarom voor hem geen overgangsregeling kon worden getroffen vanwege zijn bijzondere omstandigheden en heeft onvoldoende rekening gehouden met zijn persoonlijke financiële belangen.

2.2.1. Uit de tekst van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in de wet op te nemen.

2.2.2. Indien studenten niet voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45 van de WHW, zijn zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd. Vast staat dat appellant niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45 van de WHW, zodat hij het instellingscollegegeld verschuldigd is. De vraag die in dit geschil voorligt, is of het college van bestuur, het door appellant te betalen instellingscollegegeld had moeten vaststellen op hoogte van het wettelijk collegegeld of mocht vaststellen op € 6.800, zoals het heeft gedaan.

2.2.3. Het college van bestuur heeft ter verdere uitvoering van de wettelijke bepalingen ter zake van de inschrijving van studenten de Uitvoeringsregeling vastgesteld. Appellant betoogt tevergeefs dat niet is gebleken van een mandaatsbesluit ten behoeve van de Universiteitsraad. Voor de rechtsgeldigheid van de Uitvoeringsregeling is dit echter niet relevant, aangezien niet de Universiteitsraad, maar het college van bestuur de Uitvoeringsregeling op 15 juni 2010 heeft vastgesteld. De Universiteitsraad heeft over die regeling op 24 juni 2010 slechts geadviseerd. In de Uitvoeringsregeling heeft het college van bestuur bepaald dat de hoogte van het instellingscollegegeld alleen voor studenten die reeds stonden ingeschreven voor een opleiding aan de Rijksuniversiteit Groningen wordt vastgesteld op dat van het wettelijk collegegeld. Door het college van bestuur is toegelicht dat de universiteit voor studenten die ingevolge de artikelen 7.45 en 7.46 van de WHW het instellingscollegegeld moeten betalen geen bekostiging ontvangt. De Uitvoeringsregeling is een algemeen verbindend voorschrift dat het College niet als zodanig kan toetsen. Derhalve kan het betoog van appellant dat onvoldoende aannemelijk is dat een bedrag van € 6.800 kostendekkend is niet leiden tot het ermee beoogde doel. Niettemin kan het College tot het oordeel komen dat het college van bestuur gehouden was de in de Uitvoeringsregeling opgenomen voorschriften buiten toepassing te laten, indien strikte toepassing daarvan op appellant vanwege bijzondere omstandigheden kennelijk onredelijk is. Bij het oordelen hierover dient het College grote terughoudendheid te betrachten.

2.2.4. In het geen appellant heeft aangevoerd is geen grond gelegen voor het oordeel dat het college van bestuur de Uitvoeringsregeling in zijn geval buiten toepassing had moeten laten. De door appellant aangevoerde omstandigheden wijken niet zodanig af van die van andere studenten die een bachelorgraad aan een instelling voor hoger beroepsonderwijs hebben behaald en een bacheloropleiding aan een universiteit willen volgen, dat toepassing van de Uitvoeringsregeling leidt tot een uitkomst die kennelijk onredelijk is. Dat andere universiteiten een ruimere overgangsregeling bieden, dan wel een lager instellingscollegegeld hanteren, maakt niet dat de Uitvoeringsregeling in het onderhavige geval leidt tot een kennelijk onredelijke uitkomst.

De door appellant naar voren gebrachte omstandigheid dat de HBO-raad en de VNSU hebben geadviseerd de verhoging gefaseerd in te voeren biedt evenmin grond voor dat oordeel. Ditzelfde geldt voor het feit dat appellant stelt zich reeds op 5 april 2010 te hebben ingeschreven voor de opleiding psychologie. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant zich op dat moment heeft aangemeld via studielink voor de bacheloropleiding psychologie en dat dit, naar het college van bestuur gemotiveerd heeft toegelicht, niet meer betekent dan een verzoek aan de onderwijsinstelling tot inschrijving voor een opleiding. De uiteindelijke inschrijving is pas per 1 september 2010 ingegaan. Voorts is aan de gewijzigde wetgeving, waardoor voor studenten die een tweede bacheloropleiding willen volgen, niet langer het wettelijk collegegeld geldt, ruimschoots aandacht besteed in de media en, zoals het college van bestuur heeft aangegeven, op de website van de Rijksuniversiteit Groningen.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/046
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 28 december 2011
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: BaMa-structuur, collegegeldsystematiek, CRIHO, BaMa-graad, gelijkwaardigheid graad en afsluitend examen, instellingscollegegeld, wetsgeschiedenis
Artikelen	: WHW artikel 7.20, 7.45 (tot 1 september 2011), 7.45a (vanaf 1 september 2011)
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Bij wet van 6 juni 2002 tot wijziging van de WHW (Stb. 2002, 303), in werking getreden op 1 september 2002, is in het hoger onderwijs de bachelor-masterstructuur (hierna: de bama-structuur) ingevoerd. Bij wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de WHW (Stb. 2010, 119), in werking getreden op 1 september 2010, zijn onder meer de bepalingen betreffende de collegegeldsystematiek gewijzigd. In de memorie van toelichting bij deze wet (TK, 2008-2009, 31 821, nr. 3, blz. 2/3) is vermeld dat, voor zover thans van belang, voor de collegegeldsystematiek nieuw is dat de overheid verantwoordelijk is voor het financieren van respectievelijk één bachelor en/of één masteropleiding per student, dat dit uitgangspunt is uitgewerkt, doordat een student het wettelijk collegegeld verschuldigd is als hem of haar nog geen graad is verleend (en hij voldoet aan de overige voorwaarden) en dat als de student zich na het behalen van een bachelorgraad weer inschrijft voor een bacheloropleiding, hij het instellingscollegegeld verschuldigd is. Bij wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de WHW (Stb. 2011, 368), in werking getreden op 1 september 2011, zijn de bepalingen betreffende de collegegeldsystematiek wederom gewijzigd. In de memorie van toelichting bij deze wet (TK, 32 618, nr. 3, blz. 8) is vermeld dat het nieuwe artikel 7.45a materieel gelijk is aan het oude artikel 7.45, met dien verstande dat het zevende en achtste lid uitgebreid zijn ten opzichte van het oude achtste lid. Ook studenten die een aan een bachelor- of mastergraad gelijkwaardig afsluitend examen hebben behaald, hebben geen recht meer op wettelijk collegegeld, aldus de memorie.

2.4.2. Niet in geschil is dat appellante formeel geen bachelor- of mastergraad heeft behaald, aangezien de door haar behaalde graad dateert van voor de invoering van de zogenoemde bama-structuur. Uit het op 1 september 2010 geldende artikel 7.45 van de WHW, noch uit de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling, kan worden afgeleid dat onder bachelor- en mastergraad, als bedoeld in het eerste lid, tevens moet worden begrepen het behaald hebben van een aan die graden gelijkwaardig afsluitend examen. Daarbij komt dat uit de hiervoor onder 2.4.1. weergegeven passage van de memorie van toelichting bij het op 1 september 2011 in werking getreden artikel 7.45a van de WHW valt af te leiden dat bedoeld is dat de desbetreffende categorie studenten voor inwerkingtreding van de bepaling nog het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Gezien het voorgaande, heeft verweerder in het besluit van 19 mei 2011 ten onrechte het standpunt ingenomen dat appellante vanwege de door haar behaalde doctoraalgraad niet aan het in artikel 7.45, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW gestelde vereiste voldoet. Het betoog slaagt. Of appellante ingevolge het op 1 september 2011 geldende artikel 7.45a van de WHW het wettelijk collegegeld verschuldigd is, staat thans niet ter beoordeling.

Uitspraak in de zaak tussen

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam, gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 februari 2011 heeft verweerder appellante wegens haar inschrijving voor de deeltijdopleiding Interieurarchitectuur voor het studiejaar 2010-2011 het instellingscollegegeld in rekening gebracht.

Bij besluit van 19 mei 2011 heeft verweerder het daartegen door appellante bij hem gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 30 juni 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 oktober 2011, waar appellante, bijgestaan door mr. W. Lindeboom, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe en J.G. Lavooy, beiden werkzaam in dienst van de Hogeschool Rotterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft op 21 december 2000 een doctoraalgraad behaald aan de Katholieke Universiteit Brabant. Zij heeft zich met ingang van 1 september 2010 ingeschreven als deeltijdstudent aan de Willem de Kooning Academie, onderdeel van de Hogeschool Rotterdam, voor het studiejaar 2010-2011.

2.2. Ingevolge artikel 7.45, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student, die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs (hierna: het CRIHO) voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een opleiding aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, voor zover thans van belang, is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

2.3. Aan het besluit van 19 mei 2011 ligt ten grondslag dat, samengevat weergegeven, appellante volgens de gegevens van het CRIHO eerder een wetenschappelijke opleiding heeft voltooid, zodat zij niet aan het in artikel 7.45, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW gestelde vereiste voldoet en daarom het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.4. Appellante betoogt onder meer dat verweerder zich ten onrechte op dat standpunt heeft gesteld. Hiertoe voert zij aan dat haar doctoraalgraad niet kan worden aangemerkt als een bachelor- of mastergraad, als bedoeld in artikel 7.45, eerste lid, van de WHW en zij ook overigens niet over een dergelijke graad beschikt. Zij betoogt dat voormelde bepaling eerst met ingang van 1 september 2011 in zoverre is gewijzigd, dat ook het behaald hebben van aan een bachelor- of mastergraad gelijkwaardig examens ertoe kan leiden dat een student het wettelijk collegegeld niet verschuldigd is. Echter ook op grond van de nieuwe bepaling komt zij in aanmerking voor het wettelijk collegegeld, aldus appellante.

2.4.1. Bij wet van 6 juni 2002 tot wijziging van de WHW (Stb. 2002, 303), in werking getreden op 1 september 2002, is in het hoger onderwijs de bachelor-masterstructuur (hierna: de bama-structuur) ingevoerd.

Bij wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de WHW (Stb. 2010, 119), in werking getreden op 1 september 2010, zijn onder meer de bepalingen betreffende de collegegeldsystematiek gewijzigd. In de memorie van toelichting bij deze wet (TK, 2008-2009, 31 821, nr. 3, blz. 2/3) is vermeld dat, voor zover thans van belang, voor de collegegeldsystematiek nieuw is dat de overheid verantwoordelijk is voor het financieren van respectievelijk één bachelor en/of één masteropleiding per student, dat dit uitgangspunt is uitgewerkt, doordat een student het wettelijk collegegeld verschuldigd is als hem of haar nog geen graad is verleend (en hij voldoet aan de overige voorwaarden) en dat als de student zich na het behalen van een bachelorgraad weer inschrijft voor een bacheloropleiding, hij het instellingscollegegeld verschuldigd is.

Bij wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de WHW (Stb. 2011, 368), in werking getreden op 1 september 2011, zijn de bepalingen betreffende de collegegeldsystematiek wederom gewijzigd. In de memorie van toelichting bij deze wet (TK, 32 618, nr. 3, blz. 8) is vermeld dat het nieuwe artikel 7.45a materieel gelijk is aan het oude artikel 7.45, met dien verstande dat het zevende en achtste lid uitgebreid zijn ten opzichte van het oude achtste lid. Ook studenten die een aan een bachelor- of mastergraad gelijkwaardig afsluitend examen hebben behaald, hebben geen recht meer op wettelijk collegegeld, aldus de memorie.

2.4.2. Niet in geschil is dat appellante formeel geen bachelor- of mastergraad heeft behaald, aangezien de door haar behaalde graad dateert van voor de invoering van de zogenoemde BaMa-structuur. Uit het op 1 september 2010 geldende artikel 7.45 van de WHW, noch uit de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling, kan worden afgeleid dat onder bachelor- en mastergraad, als bedoeld in het eerste lid, tevens moet worden begrepen het behaald hebben van een aan die graden gelijkwaardig afsluitend examen. Daarbij komt dat uit de hiervoor onder 2.4.1. weergegeven passage van de memorie van toelichting bij het op 1 september 2011 in werking getreden artikel 7.45a van de WHW valt af te leiden dat bedoeld is dat de desbetreffende categorie studenten voor inwerkingtreding van de bepaling nog het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Gezien het voorgaande, heeft verweerder in het besluit van 19 mei 2011 ten onrechte het standpunt ingenomen dat appellante vanwege de door haar behaalde doctoraalgraad niet aan het in artikel 7.45, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW gestelde vereiste voldoet.

Het betoog slaagt. Of appellante ingevolge het op 1 september 2011 geldende artikel 7.45a van de WHW het wettelijk collegegeld verschuldigd is, staat thans niet ter beoordeling.

2.5. Het beroep is gegrond. Het geen appellante overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. Het besluit van 19 mei 2011 dient te worden vernietigd.

2.6. Verweerder zal op na te melden wijze in de proceskosten worden verwezen. De voor vergoeding in aanmerking komende reiskosten van appellante bedragen € 15,58.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 19 mei 2011 met kenmerk U0524-2011/1.05/JT/DT;
- III. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 889,58 (zegge: achthondegenentachtig euro), waarvan € 874,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

- V. gelast dat verweerder aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2011/047.1 (vervolg op 2011/026 en 047)
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 5 mei 2011
Partijen : Verzoeker tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Belang, toegang hoger studiejaar
Artikelen : WHW artikel 7.54; Awb artikel 8:81 en 8:83
Uitspraak : Verzoek niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.4. Bij uitspraak van 3 mei 2011 heeft het College de beroepen in de zaken 2011/026/CBE en 2011/047/CBE, ongegrond verklaard [aangehecht].[niet opgenomen]
2.5. Ambtshalve overweegt de Voorzitter als volgt.
De besluiten verzoeker niet toe te laten tot jaar 6 van de opleiding geneeskunde zijn in rechte in stand gebleven. De Voorzitter stelt vast dat verzoeker aldus geen belang heeft bij zijn verzoek om een voorlopige voorziening.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker,
gemachtigde, mr. F.H. Barwegen, advocaat te Utrecht,

en

het college van beroep voor de examen Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht (hierna: CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 7 april 2011, bij het College binnengekomen op 8 april 2011, heeft verzoeker de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen, inhoudende dat hij wordt toegelaten tot het onderwijs van jaar 6 cq. geplaatst wordt voor P6 van de opleiding geneeskunde aan de Universiteit van Utrecht.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Bij brief van 11 april 2011 heeft het College verzoeker meegedeeld dat het verzoek op 18 april gelijktijdig met de zaken 2011/026/CBE en 2011/047/CBE zal worden behandeld.

2.3. Ter zitting van 18 april 2011 heeft het College verzoeker meegedeeld dat omstreeks 28 april 2011 uitspraak zal worden gedaan in voormelde zaken en dat thans niet toegekomen wordt aan de behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen.

2.4. Bij uitspraak van 3 mei 2011 heeft het College de beroepen in de zaken 2011/026/CBE en 2011/047/CBE, ongegrond verklaard [aangehecht].

2.5. Ambtshalve overweegt de Voorzitter als volgt.
De besluiten verzoeker niet toe te laten tot jaar 6 van de opleiding geneeskunde zijn in rechte in stand gebleven. De Voorzitter stelt vast dat verzoeker aldus geen belang heeft bij zijn verzoek om een voorlopige voorziening.

2.6. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het verzoek wegens het ontbreken van enig belang kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.7. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:83, derde lid, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

De Voorzitter verklaart het verzoek niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/049
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 23 mei 2011
Partijen : Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Termijnoverschrijding, voldoen griffierecht
Artikelen : WHW artikel 7.66 lid 2; Awb artikel 8:41 lid 1 en 3, 8:54 lid 1 aanhef en onder b
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij op 7 april 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.
2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 6 mei 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 5 april 2011, heeft appellante beroep ingesteld tegen een besluit van verweerder van 21 februari 2011, waarbij het ingestelde bezwaar ongegrond is verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 41,- geheven.

2.2. Bij op 7 april 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 6 mei 2011 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/050
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 5 september 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool van Arnhem en Nijmegen
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, CBE procespartij, CBE procedure, procesbelang, samenstelling CBE
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3, 7.62 en 7.66 lid 1; Studentenstatuut HAN artikel 3.2.1, vijfde lid en 13.2.7
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Op grond van voormelde bepalingen van de WHW dient het CBE een beroep voltallig, dan wel in een voltallige kamer van het CBE, te behandelen. De wet biedt geen ruimte om een beroep vereenvoudigd, zonder zitting, te behandelen in enkelvoudige samenstelling, zoals de Voorzitter van het CBE heeft gedaan bij de beoordeling van het beroep van appellant tegen het besluit van de examencommissie van 1 oktober 2010. Bij het stellen van nadere regels, zoals in artikel 7.62 bedoeld, mogen geen van de wet afwijkende regels worden gesteld.
2.4. Nu de WHW uitdrukkelijk geen ruimte biedt om een beroep te behandelen in een kamer met minder dan drie leden is het besluit van 12 november 2010 in strijd met de wet. Dat het door appellant tegen dat besluit gedane verzet is behandeld door een voltallige kamer van het CBE maakt dit niet anders. Daartoe is van belang dat in verzet een andersoortige beoordeling plaatsvindt dan in een reguliere beroepsprocedure. Nu het CBE dit gebrek in het besluit van 12 november 2010 niet heeft onderkend dient haar besluit van 9 februari 2011 eveneens te worden vernietigd. Het CBE dient alsnog het beroep van appellant tegen het besluit van de examencommissie van 1 oktober 2010 te beoordelen in voltallige samenstelling, dan wel – conform artikel 3.2.1, vijfde lid, van het Studentenstatuut HAN - in een samenstelling van tenminste drie leden.
2.5. Appellant heeft voorts terecht betoogd dat het CBE ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de Voorzitter terecht zijn beroep tegen de weigering van de examencommissie om zijn cijfer voor het tentamen BVMVMO1A.2 te verhogen niet-ontvankelijk heeft verklaard wegens het ontbreken van procesbelang. Daartoe is in aanmerking genomen dat, indien aan appellant voor dat vak alsnog een voldoende zou worden toegekend, hem ten onrechte een bindend studieadvies is gegeven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen (hierna: het CBE), gevestigd te Arnhem, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2010 heeft de examencommissie van het instituut International Business and Communication het verzoek van appellant om het aantal behaalde punten voor het tentamen BVMVMO1A.2 te verhogen afgewezen.

Bij brief van 27 oktober 2010 heeft appellant hiertegen beroep ingesteld bij het CBE.

Bij besluit van 12 november 2010 heeft de Voorzitter van het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Bij besluit van 9 februari 2011 heeft het CBE het daartegen door appellant gedane verzet afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 6 april 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 mei 2011, waar appellant, vergezeld door P. Eymaal, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. B. van Koeven, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.60, tweede en derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt als volgt:

“ 2. Het college van beroep heeft drie of vijf leden. Het aantal plaatsvervangende leden is niet groter dan het aantal leden. Elke kamer heeft drie of vijf leden. Het college houdt voltallig zitting.

3. Het college kan besluiten kamers in te stellen. Indien het college daartoe besluit, bestaat het college uit ten minste zes en ten hoogste vijftien leden. Het aantal plaatsvervangende leden is niet groter dan het aantal leden. Elke kamer heeft drie of vijf leden. Zij houdt voltallig zitting.”

Artikel 7.62 van de WHW, voor zover hier van belang, luidt:

“1. Het college van beroep voor de examens stelt een reglement van orde vast, waarin nadere regels worden gesteld ten aanzien van:

- a. de omvang en samenstelling van het college van beroep
- b. indien nodig, de splitsing in kamers, alsmede de verdeling van werkzaamheden over de verschillende kamers.”

2.2. Het CBE heeft het beroep behandeld met toepassing van artikel 13.2.7 van het Studentenstatuut HAN.

2.3. Op grond van voormelde bepalingen van de WHW dient het CBE een beroep voltallig, dan wel in een voltallige kamer van het CBE, te behandelen. De wet biedt geen ruimte om een beroep vereenvoudigd, zonder zitting, te behandelen in enkelvoudige samenstelling, zoals de Voorzitter van het CBE heeft gedaan bij de beoordeling van het beroep van appellant tegen het besluit van de examencommissie van 1 oktober 2010. Bij het stellen van nadere regels, zoals in artikel 7.62 bedoeld, mogen geen van de wet afwijkende regels worden gesteld.

2.4. Nu de WHW uitdrukkelijk geen ruimte biedt om een beroep te behandelen in een kamer met minder dan drie leden is het besluit van 12 november 2010 in strijd met de wet. Dat het door appellant tegen dat besluit gedane verzet is behandeld door een voltallige kamer van het CBE maakt dit niet anders. Daartoe is van belang dat in verzet een andersoortige beoordeling plaatsvindt dan in een reguliere beroepsprocedure. Nu het CBE dit gebrek in het besluit van 12 november 2010 niet heeft onderkend dient haar besluit van 9 februari 2011 eveneens te worden vernietigd. Het CBE dient alsnog het beroep van appellant tegen het besluit van de examencommissie van 1 oktober 2010 te beoordelen in voltallige samenstelling, dan wel –conform artikel 3.2.1, vijfde lid, van het Studentenstatuut HAN- in een samenstelling van tenminste drie leden.

2.5. Appellant heeft voorts terecht betoogd dat het CBE ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de Voorzitter terecht zijn beroep tegen de weigering van de examencommissie om zijn cijfer voor het tentamen BVMVO1A.2 te verhogen niet-ontvankelijk heeft verklaard wegens het ontbreken van procesbelang. Daartoe is in aanmerking genomen dat, indien aan appellant voor dat vak alsnog een voldoende zou worden toegekend, hem ten onrechte een bindend studieadvies is gegeven.

2.6. Het beroep is gegrond. Het besluit van het CBE van 9 februari 2011 en van de Voorzitter van het CBE van 12 november 2010 komen voor vernietiging in aanmerking. Het CBE dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.7. Het CBE dient op navolgende wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van het college van beroep voor de examens van 9 februari 2011 en het besluit van de Voorzitter van dat college van 12 november 2010;
- III. draagt het college van beroep voor de examens op het ingestelde beroep te beslissen;
- IV. bepaalt dat het college van beroep voor de examens het door [naam] betaalde griffierecht van € 41,00 aan hem vergoedt;
- V. veroordeelt het college van beroep voor de examens in de reiskosten ten bedrage van € 38,60 (zegge: achtendertig euro en zestig cent); het dient door het CBE aan [naam] te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2011/055
Rechter(s) : mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 20 juli 2011
Partijen : Appellante en Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden, financiële ondersteuning, onderwijsprogramma
Artikelen : WHW artikel 7.51; Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 artikel 3 lid 1 en 5 lid 1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.2. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat de tentamenperiode in augustus voor de omvang van de studievertraging niet in aanmerking kan worden genomen, omdat geen verband bestaat tussen de bijzondere omstandigheden en de onderwijsprogrammering, als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de regeling. De augustusperiode behelst geen 'onderwijsprogrammering', maar slechts een algemene herkansing voor de reguliere tentamens. Gelet hierop, heeft verweerder de ziekte van appellante in de periode vanaf 24 juli 2010 terecht niet in aanmerking genomen bij het vaststellen van de omvang van de studievertraging. Verweerder heeft zich daarbij terecht op het standpunt gesteld dat appellante studievertraging heeft opgelopen in de periode van februari tot april 2010, doordat zij het reguliere tentamen niet heeft behaald en dat, nu zich in die periode geen bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan, geen grond bestaat voor het geven van afstudeersteun.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 november 2010 heeft verweerder een verzoek van appellante om financiële ondersteuning uit het afstudeerfonds afgewezen.

Bij besluit van 16 maart 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 11 april 2011 beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 juni 2011, waar appellante in persoon, bijgestaan door haar vader, [naam], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam in dienst van de Rijksuniversiteit Groningen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

Artikel 3, eerste lid, van Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 (hierna: de regeling) luidt: "Als bijzondere omstandigheid, waarbij sprake is van overmacht, geldt:

a. ziekte van de aanvrager
[...]

Artikel 5, eerste lid, luidt:

"Bij de vaststelling van de omvang van de studievertraging wordt het verband tussen de bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 3 lid 1 en de onderwijsprogrammering in aanmerking genomen. Dit betekent dat in beginsel pas op het eind van een studiejaar kan worden berekend tot hoeveel maanden studievertraging de bijzondere omstandigheid daadwerkelijk heeft geleid."

2.2. Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat zij studievertraging heeft opgelopen doordat zij vanwege haar ziekte het blok 3.3 niet heeft kunnen herkansen in de augustusperiode. Dat studievertraging in de augustusperiode niet voor afstudeersteun in aanmerking komt, vindt geen grondslag in de regeling, aldus appellante.

2.2.1. Niet in geschil is dat appellante blok 3.3 in de periode februari 2010 tot april 2010 heeft gevolgd en het tentamen daarvan heeft afgelegd. Evenmin is in geschil dat appellante in de periode vanaf 24 juli 2010 een aantal malen in het ziekenhuis opgenomen is geweest en zij daardoor het herkansingstentamen van blok 3.3 niet heeft kunnen maken. Appellante heeft desgevraagd verklaard dat haar verzoek om afstudeersteun geen betrekking heeft op de periode februari tot april 2010.

2.2.2. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat de tentamenperiode in augustus voor de omvang van de studievertraging niet in aanmerking kan worden genomen, omdat geen verband bestaat tussen de bijzondere omstandigheden en de onderwijsprogrammering, als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de regeling. De augustusperiode behelst geen 'onderwijsprogrammering', maar slechts een algemene herkansing voor de reguliere tentamens. Gelet hierop, heeft verweerder de ziekte van appellante in de periode vanaf 24 juli 2010 terecht niet in aanmerking genomen bij het vaststellen van de omvang van de studievertraging. Verweerder heeft zich daarbij terecht op het standpunt gesteld dat appellante studievertraging heeft opgelopen in de periode van februari tot april 2010, doordat zij het reguliere tentamen niet heeft behaald en dat, nu zich in die periode geen bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan, geen grond bestaat voor het geven van afstudeersteun.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/056
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak	: 19 oktober 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Afronding eerste fase opleiding, coschappen, doctoraalbul, scriptie, toelatingsvereisten tweede fase opleiding, wetenschappelijke stage

Artikelen : Onderwijs- en Examenreglement Geneeskunde RuG 1992/1993
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. In het Onderwijs- en Examenreglement 1992/1993 is bepaald dat alleen studenten die voor juli 1994 de doctoraalbul hebben behaald, de wetenschappelijke stage, waarvan een scriptie onderdeel uitmaakt, na de eerste fase kunnen doen. Studenten die na juli 1994 hun doctoraalbul wensen te halen, dienen als onderdeel van de eerste fase de wetenschappelijke stage te doen. Nu appellante haar laatste tentamen van de eerste fase heeft behaald op 30 augustus 1995 en zij derhalve niet voor juli 1994 alle studieonderdelen en daarmee het examen van de eerste fase heeft behaald, diende zij ter afronding van de eerste fase de wetenschappelijke stage te volgen en een scriptie in te dienen. De brief van de examencommissie van 27 mei 1994 leidt niet tot een ander oordeel. Uit die brief blijkt dat appellante kan instromen in de tweede fase van de opleiding geneeskunde wanneer zij de eerste fase heeft afgerond. Dat appellante daadwerkelijk een aanvang heeft gemaakt met coschappen uit de tweede fase, maakt evenwel niet dat daarmee is komen vast te staan dat zij het examen van de eerste fase heeft behaald in afwijking van het geen is bepaald in de OER, nu niet is gebleken dat de examencommissie bij instroom in de tweede fase ook is nagegaan of appellante aan de toelatingsvereisten heeft voldaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Rijksuniversiteit Groningen (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2010 heeft de examencommissie van de faculteit Geneeskunde het verzoek van appellante om afgifte van een getuigschrift van het door haar behaalde doctoraalexamen geneeskunde, eerste fase, met als examendatum 30 augustus 1995, afgewezen.

Bij besluit van 28 februari 2011 heeft verweerder het beroep van appellante daartegen ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 4 mei 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 19 september 2011, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends en drs. G.A.H. Buist, werkzaam in dienst van de Rijksuniversiteit Groningen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De examencommissie heeft het verzoek van appellante afgewezen op onder meer de grond dat zij, voor zover de examencommissie heeft kunnen nagaan, op 31 augustus 1995 niet voldeed aan de exameneisen voor het doctoraalexamen Geneeskunde.

2.2. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat geen getuigschrift van het door haar reeds behaalde doctoraalexamen kan worden afgegeven. Reeds in 1995 heeft zij alle onderwijsonderdelen van de eerste fase behaald, zodat zij daarmee het examen heeft behaald.

2.2.1. In het Onderwijs- en Examenreglement 1992/1993 is bepaald dat alleen studenten die voor juli 1994 de doctoraalbul hebben behaald, de wetenschappelijke stage, waarvan een scriptie onderdeel uitmaakt, na de eerste fase kunnen doen. Studenten die na juli 1994 hun doctoraalbul wensen te halen, dienen als onderdeel van de eerste fase de wetenschappelijke stage te doen. Nu appellante haar laatste tentamen van de eerste fase heeft behaald op 30 augustus 1995 en zij derhalve niet voor juli 1994 alle studieonderdelen en daarmee het examen van de eerste fase heeft behaald, diende zij ter afronding van de eerste fase de wetenschappelijke stage te volgen en een scriptie in te dienen.

De brief van de examencommissie van 27 mei 1994 leidt niet tot een ander oordeel. Uit die brief blijkt dat appellante kan instromen in de tweede fase van de opleiding geneeskunde wanneer zij de eerste fase heeft afgerond. Dat appellante daadwerkelijk een aanvang heeft gemaakt met coschappen uit de tweede fase, maakt evenwel niet dat daarmee is komen vast te staan dat zij het examen van de eerste fase heeft behaald in afwijking van het geen is bepaald in de OER, nu niet is gebleken dat de examencommissie bij instroom in de tweede fase ook is nagegaan of appellante aan de toelatingsvereisten heeft voldaan.

Het betoog faalt.

2.3. Gelet hierop kan het geen appellante overigens heeft aangevoerd niet leiden tot het oordeel dat de examencommissie het verzoek ten onrechte heeft afgewezen zodat verweerder het beroep van appellante daartegen terecht ongegrond heeft verklaard.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/057
Rechter(s)	: mrs. Mollee, Borman, Kleijn
Datum uitspraak	: 10 augustus 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Hanzehogeschool Groningen
Trefwoorden	: Onderwijsinhoudelijke beoordeling, stage
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 1, 7.13 lid 2; Stagereglement Hanze Hogeschool
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Het hiervoor weergegeven betoog van appellant heeft hoofdzakelijk betrekking op de onderwijsinhoudelijke beoordeling van de door hem gelopen stage bij het ingenieursbureau. In deze beoordeling kan het College echter niet treden. Uitsluitend kan worden getoetst of het besluit van het CBE voldoet aan de formele voorschriften die bij of krachtens de WHW of enige andere wet in formele zin, zijn gesteld. Het geen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat hieraan niet is voldaan. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat uit de stukken blijkt dat voorafgaand aan de stage duidelijke leerdoelen met appellant zijn afgesproken en hem tijdens de stage een redelijke termijn is gegund om aan de volgens het ingenieursbureau en de hogeschool op dat moment bestaande verbeterpunten te werken. Dat appellant het zelf niet eens is met de visie van het ingenieursbureau en de hogeschool, maakt het voorgaande niet anders. Nu de 11 weken stage van appellant met een onvoldoende zijn beoordeeld, kon in redelijkheid worden geoordeeld dat appellant geen gelegenheid moest worden gegeven om de resterende negen weken van zijn stage bij een ander bureau af te maken, omdat – zoals de examencommissie ook heeft overwogen – een vervolgstage van 9 weken te kort is, gezien ook de opbouw van de stage, om de onvoldoende stageweken te kunnen compenseren. Het verzoek daartoe is derhalve terecht door de examencommissie afgewezen en door het CBE in beroep in stand gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hanzehogeschool Groningen (hierna: het CBE), gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 januari 2011 heeft de examencommissie van de Academie voor Architectuur, Bouwkunde en Civiele Techniek (hierna: de examencommissie), nadat een door appellant gevolgde en voortijdig beëindigde stage door de begeleidende docent en de stagecoördinator als onvoldoende was beoordeeld, het door hem op 30 november 2010 ingediende verzoek om de resterende negen weken bij een ander bedrijf stage te mogen lopen afgewezen.

Bij besluit van 7 april 2011 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 18 april 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 juni 2011, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J. Knip, ing. W. van Leeningen en ing. H.T. Haagsma, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, heeft een examencommissie de bevoegdheid om richtlijnen en aanwijzingen vast te stellen binnen het kader van de onderwijs- en examenregeling, bedoeld in artikel 7.13, om de uitslag van tentamens en examens te beoordelen en vast te stellen.

Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, voor zover thans van belang, wordt in de onderwijs- en examenregeling vastgelegd de inhoud van de opleiding en de daaraan verbonden examens, alsmede, waar nodig, de inrichting van praktische oefeningen.

In het Stagereglement van verweerders hogeschool is de praktische inrichting en het beoordelingskader voor stages binnen de opleidingen van de Academie voor Architectuur, Bouwkunde en Civiele Techniek neergelegd.

2.2. Bij brief van 15 juli 2010 heeft de coördinator Praktijkoriëntatie van de hogeschool appellant toestemming gegeven zijn tweede stage te lopen in het eerste semester van het studiejaar 2010-2011. Hierin is vermeld dat appellant voor deze stage leerdoelen dient te stellen die betrekking hebben op zelfverantwoordelijk werken en leren. Appellant is in september 2010 begonnen met de stage bij een ingenieursbureau. Bij brief van 11 oktober 2010 heeft de coördinator Praktijkoriëntatie appellant medegedeeld dat het ingenieursbureau niet tevreden was over zijn functioneren en dat de in voormelde brief van 15 juli 2010 genoemde leerdoelen nog onvoldoende zijn geëffectueerd. In de brief van 11 oktober 2010 is verder vermeld dat de afspraak is gemaakt dat binnen een maand op een aantal punten verbetering moet zijn opgetreden. Op 17 november 2010 heeft een voortgangsgesprek plaatsgevonden tussen de stagedocent, de bedrijfsbegeleider en appellant, waarin appellant is medegedeeld dat onvoldoende verbetering is opgetreden en de stage per direct voortijdig wordt beëindigd.

2.3. Appellant betoogt dat, samengevat weergegeven, hij de eerste twee weken van de stage weliswaar niet goed is begonnen door drie keer te laat te komen, maar dat dit daarna niet meer is voorgekomen en hij alle gemaakte afspraken is nagekomen. Verder voert hij aan dat hij voor aanvang van de stage bij het ingenieursbureau heeft aangegeven dat hij nog onvoldoende kennis heeft van de constructieve kant van het vak, zodat het vreemd is als om die reden ontevredenheid over zijn functioneren zou hebben bestaan. Voorts heeft hij zich voldoende ingezet en interesse getoond in het vakgebied, aldus appellant.

2.3.1. Het hiervoor weergegeven betoog van appellant heeft hoofdzakelijk betrekking op de onderwijsinhoudelijke beoordeling van de door hem gelopen stage bij het ingenieursbureau. In deze beoordeling kan het College echter niet treden. Uitsluitend kan worden getoetst of het besluit van het CBE voldoet aan de formele voorschriften die bij of krachtens de WHW of enige andere wet in formele zin, zijn gesteld. Het geen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat hieraan niet is voldaan. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat uit de stukken blijkt dat voorafgaand aan de stage duidelijke leerdoelen met appellant zijn afgesproken en hem tijdens de stage een redelijke termijn is gegund om aan de volgens het ingenieursbureau en de hogeschool op dat moment bestaande verbeterpunten te werken. Dat appellant het zelf niet eens is met de visie van het ingenieursbureau en de hogeschool, maakt het voorgaande niet anders. Nu de 11 weken stage van appellant met een onvoldoende zijn beoordeeld, kon in redelijkheid worden geoordeeld dat appellant geen gelegenheid moest worden gegeven om de resterende negen weken van zijn stage bij een ander bureau af te maken, omdat – zoals de examencommissie ook heeft overwogen – een vervolgstage van 9 weken te kort is, gezien ook de opbouw van de stage, om de onvoldoende stageweken te kunnen compenseren. Het verzoek daartoe is derhalve terecht door de examencommissie afgewezen en door het CBE in beroep in stand gelaten.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/058
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak	: 25 oktober 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Motivering, toetsingskader CBE, vrijstelling,
Artikelen	: WHW artikel 7.61 lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Gelet op artikel 7.61, tweede lid, van de WHW heeft verweerder terecht beoordeeld of de beslissing van de examencommissie in strijd is met het recht. De examencommissie heeft geweigerd van de desbetreffende vakken vrijstelling te verlenen, omdat die vakken wat omvang of inhoud betreft te zeer afwijken van de vakken die hij aan de UvA heeft gevolgd. De examencommissie heeft zich op het standpunt gesteld dat zij op basis van het aan de UvA behaalde vak Cultuurkunde reeds vrijstelling heeft verleend voor de vakken Geschiedenis Midden-Oosten 1 en Islamologie en dat het vak Cultuurkunde eenzelfde studiebelasting (10 ECTS) heeft als die twee vakken, zodat op basis van de studiebelasting van dat vak niet ook nog vrijstelling voor andere vakken kan worden gegeven. Voorts heeft de examencommissie zich op het standpunt gesteld dat het vak Commercieel Technische Bedrijfskunde geen overeenkomsten vertoont met het vak 'Kerncurriculum: Area Studies'. De enkele stelling dat het vak Commercieel Technische Bedrijfskunde interdisciplinair is, is daarvoor onvoldoende. In het geen appellant heeft aangevoerd is geen grond te vinden voor het oordeel dat dit oordeel van de examencommissie onvoldoende is onderbouwd of anderszins in strijd is met het recht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 6 oktober, aangevuld bij brief van 28 oktober 2010 heeft de examencommissie Midden-Oostenstudies geweigerd appellant vrijstelling te verlenen van de vakken 'Geschiedenis van het Midden-Oosten 2', 'Literatuur van het Midden-Oosten' en 'Kerncurriculum: Area Studies op basis van de door hem aan de Universiteit van Amsterdam (hierna: de UvA) behaalde vakken.

Bij besluit van 21 april 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 mei 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 augustus 2011, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. D.H. Mandel en dr. J. Schmidt, beiden werkzaam in dienst van de Universiteit Leiden, zijn verschenen. Appellant is niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan het beroep bij het College van Beroep voor de Examens, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht, worden ingesteld op de grond dat een beslissing in strijd is met het recht.

2.2. Appellant betoogt dat hij ten onrechte geen vrijstelling heeft gekregen voor de vakken 'Geschiedenis van het Midden-Oosten 2' en 'Kerncurriculum: Area Studies'. Voorts betoogt hij dat de weigering van de examencommissie onvoldoende is gemotiveerd.

2.2.1. Gelet op artikel 7.61, tweede lid, van de WHW heeft verweerder terecht beoordeeld of de beslissing van de examencommissie in strijd is met het recht.

De examencommissie heeft geweigerd van de desbetreffende vakken vrijstelling te verlenen, omdat die vakken wat omvang of inhoud betreft te zeer afwijken van de vakken die hij aan de UvA heeft gevolgd. De examencommissie heeft zich op het standpunt gesteld dat zij op basis van het aan de UvA behaalde vak Cultuurkunde reeds vrijstelling heeft verleend voor de vakken Geschiedenis Midden-Oosten 1 en Islamologie en dat het vak Cultuurkunde eenzelfde studiebelasting (10 ECTS) heeft als die twee vakken, zodat op basis van de studiebelasting van dat vak niet ook nog vrijstelling voor andere vakken kan worden gegeven. Voorts heeft de examencommissie zich op het standpunt gesteld dat het vak Commercieel Technische Bedrijfskunde geen overeenkomsten vertoont met het vak 'Kerncurriculum: Area Studies'. De enkele stelling dat het vak Commercieel Technische Bedrijfskunde interdisciplinair is, is daarvoor onvoldoende.

In het geen appellant heeft aangevoerd is geen grond te vinden voor het oordeel dat dit oordeel van de examencommissie onvoldoende is onderbouwd of anderszins in strijd is met het recht.

2.3. Het geen appellant overigens heeft aangevoerd kan niet leiden tot het oordeel dat hem alsnog vrijstelling zou moeten worden verleend.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/059
Rechter(s) : mr. Loeb, Troostwijk, Borman
Datum uitspraak : 1 augustus 2011
Partijen : Appellant tegen Gerrit Rietveld Academie

Trefwoorden	: Intimiderend gedrag, huis- en orde maatregel, klachtenprocedure, punitief karakter, omgaan, ordemaatregel, uitschrijving
Artikelen	: WHW artikel 7.57h lid 1 en 2; Studentenstatuut van de Gerrit Rietveld Academie, Beeldende kunst en vormgeving, studiejaar 2010-2011 artikel 9.3, 10.5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Het college van bestuur heeft in beroep een verklaring van een decaan en de directeur bacheloropleiding overgelegd dat studenten en docenten over het gedrag van appellant hebben geklaagd. Dit gedrag heeft volgens het college van bestuur onder meer bestaan uit het uitschelden van een student, het meetrekken van een student en het vlak voor iemand dreigend stil staan. Appellant heeft dit op zichzelf niet bestreden. Daarmee heeft het college van bestuur aannemelijk gemaakt dat studenten en docenten zich door het gedrag van appellant geïntimideerd hebben gevoeld. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, geeft geen grond voor het oordeel dat voor hem onvoldoende duidelijk is geweest dat er klachten over zijn gedrag waren en het college van bestuur dat niet wil tolereren. Uit de stukken blijkt verder dat er enkele malen gesprekken met appellant daarover zijn gevoerd. Dat hij zich daarbij niet heeft kunnen verweren, heeft appellant niet aannemelijk gemaakt. Dat van de gevoerde gesprekken niet altijd een verslag is gemaakt, is niet voldoende om dat aan te nemen. Voorts kan het betoog dat ten onrechte niet de in artikel 10.5 van het Studentenstatuut neergelegde klachtenprocedure is gevolgd, niet leiden tot het oordeel dat het college van bestuur de maatregel niet heeft mogen opleggen. Die procedure is bedoeld voor studenten om te klagen over docenten of de gang van zaken op de school. In hetgeen appellant voorts naar voren heeft gebracht bestaat evenmin grond voor het oordeel dat de procedure zodanig onzorgvuldig is geweest, dat de opgelegde maatregel in verband daarmee vernietigd moet worden. De gestelde discrepanties zijn daarvoor onvoldoende in het licht van de gedragingen die aanleiding gaven tot de maatregel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Gerrit Rietveld Academie, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 februari 2011 heeft het college van bestuur de inschrijving van appellant aan de Gerrit Rietveld Academie beëindigd.

Bij besluit van 14 maart 2011 heeft het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en het besluit van 7 februari 2011 gehandhaafd.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 april 2011, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juli 2011, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. drs. R.F. Bakker, advocaat te Amsterdam, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door S. Jonge Jan, bijgestaan door mr. E. de Groot, advocaat te Baarn, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Artikel 7.57h, eerste en tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt als volgt:

"1. het instellingsbestuur kan voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd.
2. Als de persoon die de voorschriften, bedoeld in het eerste lid, overtreedt, ernstige overlast binnen de gebouwen en terreinen van de instelling heeft veroorzaakt en deze overlast ook na aanmaning door of vanwege het instellingsbestuur niet heeft gestaakt, kan het instellingsbestuur die student de toegang tot de instelling definitief ontzeggen of zijn inschrijving beëindigen."

Artikel 9.3, van het Studentenstatuut van de Gerrit Rietveld Academie, Beeldende kunst en vormgeving, studiejaar 2010-2011 (hierna: het studentenstatuut) luidt als volgt:

"De inschrijving als student geeft in ieder geval de volgende plichten:

- deelname aan het onderwijs voor zover dat in het studieprogramma van de afstudeerrichtingen is omschreven;
- correct gedrag in de gebouwen en op de terreinen van de GRA, overeenkomstig hoofdstuk 11 van het studentenstatuut."

2.2. Het college van bestuur heeft aan het besluit van 14 maart 2011 ten grondslag gelegd dat appellant zich zo intimiderend heeft gedragen jegens medestudenten en docenten, dat het bieden van een prettige, veilige en productieve omgeving voor de studenten en docenten daardoor niet langer gewaarborgd kon worden.

2.3. Appellant betoogt dat - zakelijk weergegeven - de gevolgde procedure die tot de beëindiging van zijn inschrijving heeft geleid onzorgvuldig is geweest. Hij stelt daartoe dat in het besluit van 7 februari 2011 is vermeld dat de inschrijving per heden wordt beëindigd en in het besluit van 14 maart 2011 dat de beëindiging per 28 februari 2011 is geëffectueerd. Volgens hem kon de beëindiging pas per de eerste van de maand plaatsvinden en niet zonder eerst geschorst te zijn. Voorts is in gesprekken met de coördinatoren van de afdelingen Fotografie en Beeldende Kunst, welke opleidingen hij achtereenvolgens gevolgd heeft, niet over klachten over intimiderend gedrag gesproken. Ook uit de brief van 22 september 2010, waarvan het college van bestuur stelt dat dit een waarschuwingsbrief is, blijkt volgens hem niet dat hij op de hoogte was gesteld van het bestaan van zodanige klachten jegens hem. Tijdens de gesprekken op 7 oktober 2010 en 7 februari 2011 werd hij niet in staat gesteld zijn verhaal te doen en van die gesprekken is ten onrechte geen verslag gemaakt. Voorts is de klachtenprocedure, geregeld in artikel 10.5 van het Studentenstatuut, ten onrechte niet gevolgd, aldus appellant.

2.3.1. Anders dan het College eerder heeft overwogen (onder meer de uitspraak van 20 september 2010 in zaak nr. CBHO 2010/029), heeft het opleggen van een maatregel krachtens artikel 7.57h van de WHW geen punitief karakter, gericht op leedtoevoeging, maar is het een ordemaatregel ten behoeve van het verzekeren van de goede gang van zaken in de gebouwen en tot de terreinen van de instelling van een hogeschool of universiteit teneinde een bevorderlijk onderwijsklimaat tot stand te brengen.

2.3.2. Het college van bestuur heeft in beroep een verklaring van een decaan en de directeur bacheloropleiding overgelegd dat studenten en docenten over het gedrag van appellant hebben geklaagd. Dit gedrag heeft volgens het college van bestuur onder meer bestaan uit het uitschelden van een student, het meetrekken van een student en het vlak voor iemand dreigend stil staan. Appellant heeft dit op zichzelf niet bestreden. Daarmee heeft het college van bestuur aannemelijk gemaakt dat studenten en docenten zich door het gedrag van appellant geïntimideerd hebben gevoeld. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, geeft geen grond voor het oordeel dat voor hem onvoldoende duidelijk is geweest dat er klachten over zijn gedrag waren en het college van bestuur dat niet wil tolereren. Uit de stukken blijkt verder dat er enkele malen gesprekken met appellant daarover zijn gevoerd. Dat hij zich daarbij niet heeft kunnen verweren, heeft appellant niet aannemelijk gemaakt. Dat van de gevoerde gesprekken niet altijd een verslag is gemaakt, is niet voldoende om dat aan te nemen. Voorts kan het betoog dat ten onrechte niet de in artikel 10.5 van het Studentenstatuut neergelegde klachtenprocedure is gevolgd, niet leiden tot het oordeel dat het college van bestuur de maatregel niet heeft mogen opleggen. Die procedure is bedoeld voor studenten om te klagen over docenten of de gang van zaken op de school. In hetgeen appellant voorts naar voren heeft gebracht bestaat evenmin grond voor het oordeel dat de procedure zodanig onzorgvuldig is geweest, dat de opgelegde maatregel in verband daarmee vernietigd moet worden. De gestelde discrepanties zijn daarvoor onvoldoende in het licht van de gedragingen die aanleiding gaven tot de maatregel.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/060
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 8 september 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden : CBE procespartij, CBE procedure, samenstelling CBE, in stand laten rechtsgevolgen, overschrijding termijn, zelf voorzien
Artikelen : WHW artikel 7.62, 7.66; Awb 8:72 lid 3
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2. Op grond van voormelde bepalingen van de WHW dient het CBE een beroep voltallig, dan wel in een voltallige kamer van het CBE, te behandelen. De wet biedt geen ruimte om een beroep te behandelen in enkelvoudige samenstelling. Bij het stellen van nadere regels, zoals in artikel 7.62 bedoelt, mogen geen van de wet afwijkende regels worden gesteld.
2.3. Nu de WHW uitdrukkelijk geen ruimte biedt om een beroep te behandelen in een kamer met minder dan drie leden, is gebruikmaking van de in artikel 27, eerste lid, van de Regeling neergelegde bevoegdheid in strijd met de wet. Het besluit van het CBE van 20 december 2010, gewezen door een enkelvoudige kamer, moet derhalve wegens strijd met de wet worden vernietigd. Hieruit volgt dat ook het daarop gebaseerde besluit van 14 maart 2011 voor vernietiging in aanmerking komt.
(...)
2.5. Het College ziet evenwel aanleiding om in dit geval met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht de rechtsgevolgen van de vernietigde besluiten in stand te laten. Vaststaat dat het door appellant ingestelde beroep tegen het besluit van 14 juli 2010 buiten de daarvoor gestelde termijn is binnengekomen. Voorts wordt in aanmerking genomen dat in de verzetsprocedure die heeft geleid tot het besluit van 14 maart 2011, sprake is geweest van een behandeling door het voltallige CBE, waarbij appellant de gelegenheid heeft gehad zijn standpunt ter zitting nader toe te lichten. Verder heeft het CBE, zo leidt het College af uit voormeld besluit, in die procedure opnieuw inhoudelijk beoordeeld of hetgeen appellant heeft aangevoerd, ertoe kan leiden dat hij geacht kan worden ter zake van de overschrijding van de termijn voor het instellen van beroep niet in verzuim te zijn geweest. Hetgeen appellant in die procedure heeft aangevoerd, noch hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd, te weten, samengevat weergegeven, dat hij niet van de beroepsmogelijkheid op de hoogte was en hij wegens een verhuizing zijn post later ontving dan gebruikelijk, maakt dat deze termijnoverschrijding verschoonbaar moet worden geacht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Christelijke Hogeschool Windesheim (hierna: het CBE), gevestigd te Zwolle, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juli 2010 heeft de examencommissie van de opleiding Verkeerskunde van de School of Built Environment & Transport (hierna: de examencommissie) appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 20 december 2010 heeft een enkelvoudige kamer van het CBE het door appellant daartegen op 9 december 2010 ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Bij besluit van 14 maart 2011, verzonden op 17 maart 2011, heeft het CBE het door appellant daartegen gedane verzet ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 26 april 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 juni 2011, waarbij appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.W. Gerritse en mr. W. Snippe, werkzaam bij de Christelijke Hogeschool Windesheim, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.60, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) heeft het college van beroep drie of vijf leden, is het aantal plaatsvervangende leden niet groter dan het aantal leden en houdt het college voltallig zitting.

Ingevolge het derde lid van deze bepaling kan het college besluiten kamers in te stellen. Indien het college daartoe besluit, bestaat het college uit ten minste zes en ten hoogste vijftien leden. Het aantal plaatsvervangende leden is niet groter dan het aantal leden. Elke kamer heeft drie of vijf leden. Zij houdt voltallig zitting.

Ingevolge artikel 7.62, eerste lid, stelt het college van beroep voor de examens een reglement van orde vast, waarin nadere regels worden gesteld ten aanzien van de omvang en samenstelling van het college van beroep en, indien nodig, de splitsing in kamers, alsmede de verdeling van de werkzaamheden over de verschillende kamers.

In artikel 27, eerste lid, van het Reglement College van Beroep Windesheim (hierna: de Regeling) is bepaald dat, voor zover thans van belang, totdat partijen zijn uitgenodigd om op een zitting van het College van Beroep te verschijnen, de Voorzitter het onderzoek kan sluiten en een uitspraak doen, indien voortzetting van het onderzoek niet nodig is, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

In artikel 28, eerste lid, is bepaald dat, voor zover thans van belang, tegen de uitspraak bedoeld in artikel 27, eerste lid, een belanghebbende binnen twee weken na de uitspraak is bekendgemaakt verzet doen.

2.2. Op grond van voormelde bepalingen van de WHW dient het CBE een beroep voltallig, dan wel in een voltallige kamer van het CBE, te behandelen. De wet biedt geen ruimte om een beroep te behandelen in enkelvoudige samenstelling. Bij het stellen van nadere regels, zoals in artikel 7.62 bedoelt, mogen geen van de wet afwijkende regels worden gesteld.

2.3. Nu de WHW uitdrukkelijk geen ruimte biedt om een beroep te behandelen in een kamer met minder dan drie leden, is gebruikmaking van de in artikel 27, eerste lid, van de Regeling neergelegde bevoegdheid in strijd met de wet. Het besluit van het CBE van 20 december 2010, gewezen door een enkelvoudige kamer, moet derhalve wegens strijd met de wet worden vernietigd. Hieruit volgt dat ook het daarop gebaseerde besluit van 14 maart 2011 voor vernietiging in aanmerking komt.

2.4. Het beroep is reeds hierom gegrond. De besluiten van 20 december 2010 en 14 maart 2011 dienen te worden vernietigd.

2.5. Het College ziet evenwel aanleiding om in dit geval met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht de rechtsgevolgen van de vernietigde besluiten in stand te laten.

Vaststaat dat het door appellant ingestelde beroep tegen het besluit van 14 juli 2010 buiten de daarvoor gestelde termijn is binnengekomen. Voorts wordt in aanmerking genomen dat in de verzetsprocedure die heeft geleid tot het besluit van 14 maart 2011, sprake is geweest van een behandeling door het voltallige CBE, waarbij appellant de gelegenheid heeft gehad zijn standpunt ter zitting nader toe te lichten. Verder heeft het CBE, zo leidt het College af uit voormeld besluit, in die procedure opnieuw inhoudelijk beoordeeld of hetgeen appellant heeft aangevoerd, ertoe kan leiden dat hij geacht kan worden ter zake van de overschrijding van de termijn voor het instellen van beroep niet in verzuim te zijn geweest. Hetgeen appellant in die procedure heeft aangevoerd, noch hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd, te weten, samengevat weergegeven, dat hij niet van de beroepsmogelijkheid op de hoogte was en hij wegens een verhuizing zijn post later ontving dan gebruikelijk, maakt dat deze termijnoverschrijding verschoonbaar moet worden geacht.

2.6. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt de besluiten van het CBE van 20 december 2010 en 14 maart 2011;
3. bepaalt dat de rechtsgevolgen van deze besluiten in stand blijven;
4. gelast dat het CBE aan appellant het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt het CBE tot vergoeding in de reiskosten ten bedrage van € 44,80 (zegge: vierenveertig euro en tachtig cent); het dient door het CBE aan appellant te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2011/061
Rechter(s) : mrs. Loeb, Troostwijk, Borman
Datum uitspraak : 9 augustus 2011
Partijen : Appellant tegen Hanzehogeschool Groningen
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, inschrijving, verblijfsstatus
Artikelen : WHW artikel 7.32 lid 5 aanhef en onder c
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Uit artikel 7.32, vijfde lid, van de WHW volgt dat, nu appellant op 1 september 2010 geen rechtmatig verblijf in Nederland had, de inschrijving voor hem niet openstond. Dat appellant, als gesteld, vanwege een voornemen tot een negatief bindend studieadvies niet tijdig een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor 'het volgen van een studie' heeft kunnen doen, maakt, wat daarvan ook zij, dan ook niet dat verweerder hem in weerwil van deze bepaling had moeten inschrijven voor de opleiding.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hanzehogeschool Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 oktober 2010, heeft verweerder geweigerd appellant in te schrijven voor de opleiding Facility Management.

Bij besluit van 10 maart 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 26 april 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juli 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. S. de Vaal, advocaat te Groningen en verweerder, vertegenwoordigd door H.C. Duinkerken, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.32, vijfde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek luidt:

"De inschrijving als student of extraneus staat slechts open voor degene die aantoonst dat hij:
[...]

c. vreemdeling is, 18 jaar of ouder is op de eerste dag waarop de opleiding begint waarvoor voor de eerste maal inschrijving wordt gewenst en op die dag rechtmatig verblijf houdt in de zin van artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000."

[...]

e. vreemdeling is, niet meer voldoet aan een van de voorwaarden, genoemd onder b, c of d, en eerder in overeenstemming met een van die onderdelen is ingeschreven voor een opleiding van een instelling, welke opleiding nog steeds wordt gevolgd en nog niet is voltooid."

2.2. Verweerder heeft aan de weigering met toepassing van voormeld artikel 7.32, vijfde lid, aanhef en onder c, van de WHW ten grondslag gelegd dat appellant niet heeft kunnen aantonen dat hij rechtmatig verblijf hier te lande heeft.

2.3. Appellant betoogt dat het aan verweerder is te wijten dat hij dat niet heeft kunnen aantonen. Verweerder heeft ten onrechte het voornemen geuit tot het geven van een negatief bindend studieadvies. Daardoor heeft hij niet voor 1 september 2010 een aanvraag voor een verblijfsvergunning voor 'het volgen van een studie' kunnen doen, aldus appellant.

2.3.1. Uit artikel 7.32, vijfde lid, van de WHW volgt dat, nu appellant op 1 september 2010 geen rechtmatig verblijf in Nederland had, de inschrijving voor hem niet openstond. Dat appellant, als gesteld, vanwege een voornemen tot een negatief bindend studieadvies niet tijdig een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor 'het volgen van een studie' heeft kunnen doen, maakt, wat daarvan ook zij, dan ook niet dat verweerder hem in weerwil van deze bepaling had moeten inschrijven voor de opleiding. Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/062.2
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak	: 22 december 2011
Partijen	: Opposant tegen CBHO 2011/062 van 29 augustus 2011
Trefwoorden	: Behandeling ter zitting, fundamentele rechtsbeginselen, gemachtigde, goede procesorde, uitnodiging ter zitting, verschijning ter zitting, verzet
Artikelen	: Awb artikel 8:54, 8:55, 8:56
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk

Hoofdoverwegingen : 2.2. Het College heeft het onderzoek niet voorafgaand aan de zitting gesloten, maar de zaak ter zitting behandeld op 30 juni 2011. Derhalve heeft het College geen toepassing gegeven aan artikel 8:54, eerste lid, van de Awb en is de uitspraak van 29 augustus 2011 geen uitspraak, als bedoeld in artikel 8:54, tweede lid, van de Awb, zodat daartegen geen verzet, als bedoeld in artikel 8:55 van de Awb, openstaat. Nu appellant op 30 mei 2011, derhalve tijdig, is uitgenodigd voor de zitting van 30 juni 2011 en hij aldus in de gelegenheid is gesteld zelf of bij gemachtigde te verschijnen, bestaat geen grond voor het oordeel dat geen eerlijk proces heeft plaatsgevonden, doordat het College de goede procesorde of fundamentele rechtsbeginselen heeft geschonden. Er is dan ook geen grond om van de wettelijke regeling af te wijken.

Uitspraak op het verzet (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht; hierna Awb) van:

[naam], wonend te [woonplaats], opposant,

tegen de uitspraak van het College van Beroep voor het hoger onderwijs van 29 augustus 2011 in zaak nr. 2011/062.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 maart 2011 heeft het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht (hierna: het CBE) het door opposant tegen de weigering alsnog het iudicium 'cum laude' toe te kennen aan het door hem op 24 juni 1988 behaalde tandartsenexamen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Bij uitspraak van 29 augustus heeft het College het door opposant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft opposant bij brief, bij het College ingekomen op 20 september 2011, verzet gedaan.

Het College heeft het verzet ter zitting aan de orde gesteld op 7 december 2011.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder c, van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), kan het College, totdat partijen zijn uitgenodigd om op een zitting van de het College te verschijnen, het onderzoek sluiten, indien voortzetting ervan niet nodig is, omdat het beroep kennelijk ongegrond is.

Ingevolge het tweede lid worden partijen in de uitspraak na toepassing van het eerste lid op artikel 8:55, eerste lid gewezen.

Ingevolge die bepaling, gelezen in verbinding met voormelde bepaling van de WHW, kunnen een belanghebbende en het bestuursorgaan tegen de uitspraak, bedoeld in artikel 8:54, tweede lid, verzet doen.

Ingevolge artikel 8:56, gelezen in verbinding met voormelde bepaling van de WHW, worden partijen na afloop van het vooronderzoek ten minste drie weken tevoren uitgenodigd om op een in de uitnodiging te vermelden plaats en tijdstip op een zitting van het College te verschijnen.

2.2. Het College heeft het onderzoek niet voorafgaand aan de zitting gesloten, maar de zaak ter zitting behandeld op 30 juni 2011. Derhalve heeft het College geen toepassing gegeven aan artikel 8:54, eerste lid, van de Awb en is de uitspraak van 29 augustus 2011 geen uitspraak, als bedoeld in artikel 8:54, tweede lid, van de Awb, zodat daartegen geen verzet, als bedoeld in artikel 8:55 van de Awb, openstaat.

Nu appellant op 30 mei 2011, derhalve tijdig, is uitgenodigd voor de zitting van 30 juni 2011 en hij aldus in de gelegenheid is gesteld zelf of bij gemachtigde te verschijnen, bestaat geen grond voor het oordeel dat geen eerlijk proces heeft plaatsgevonden, doordat het College de goede procesorde of fundamentele rechtsbeginselen heeft geschonden. Er is dan ook geen grond om van de wettelijke regeling af te wijken.

2.3. Het verzet is niet-ontvankelijk.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/062
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 29 augustus 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : iudicium 'cum laude', termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 6:7
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Anders dan appellant betoogt, is het College niet gebleken dat het besluit van het CBE niet voldoet aan de daaraan te stellen formele eisen. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, doet er niet aan af dat het CBE terecht heeft geoordeeld dat de beroepstermijn is overschreden en dat deze overschrijding niet verschoonbaar is. Appellant had destijds in 1988 beroep moeten instellen tegen het hem toegekende iudicium.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht (hierna: het CBE), gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 9 juli (lees: februari) 2011 heeft appellant beroep ingesteld tegen het niet alsnog toekennen van het iudicium cum laude aan het door hem op 24 juni 1988 behaalde tandartsexamen.

Bij besluit van 17 maart 2011 heeft het CBE dit beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 april 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 juni 2011. Partijen zijn niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft het college van bestuur van de Universiteit Utrecht bij brief van 24 mei 2008 verzocht om aan het door hem in 1988 behaalde tandartsexamen alsnog het iudicium cum laude toe te kennen. Bij brief van 2 juli 2008 heeft het college van bestuur appellant medegedeeld dat indien hij het niet eens was met het iudicium, hij hiertegen destijds beroep had kunnen instellen. Bovendien is uitsluitend de examencommissie bevoegd om iudicia toe te kennen en is de desbetreffende commissie reeds jaren geleden opgeheven, zodat geen nader onderzoek mogelijk is, aldus het college van bestuur.

2.2. Het CBE heeft het beroep van appellant niet-ontvankelijk verklaard, nu het beroepschrift buiten de daarvoor gestelde termijn is ingediend en niet is gebleken dat sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding, zowel gerekend vanaf 24 juni 1988 als vanaf 2 juli 2008.

2.3. Anders dan appellant betoogt, is het College niet gebleken dat het besluit van het CBE niet voldoet aan de daaraan te stellen formele eisen. Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, doet er niet aan af dat het CBE terecht heeft geoordeeld dat de beroepstermijn is overschreden en dat deze overschrijding niet verschoonbaar is. Appellant had destijds in 1988 beroep moeten instellen tegen het hem toegekende iudicium.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/065
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 8 september 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, motiveringsgebrek, studieprogramma
Artikelen : WHW artikel 7.8b; Awb artikel 7:12; OER Inholland artikel 12 en 13
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. In het besluit van het CBE van 9 maart 2011 en in het verweerschrift is vermeld dat het studieprogramma dat appellant zou moeten voltooien binnen de hem gegeven verlenging van een half jaar, een waarde heeft van minder dan 30 credits en dat niet valt in te zien dat dit voor appellant onhaalbaar was binnen die termijn. Uit voormeld besluit en verweerschrift, noch uit de toelichting van het CBE ter zitting, wordt echter duidelijk hoe dit studieprogramma valt te rijmen met het overzicht van behaalde studieresultaten van 16 juli 2010, waarin is vermeld dat appellant 22 credits heeft behaald. Immers, ook indien appellant het gehele studieprogramma zou hebben voltooid, dan zou hij alsnog niet aan de norm van 60 credits hebben voldaan. Gelet hierop dient het besluit van het CBE wegens een motiveringsgebrek te worden vernietigd. Ten overvloede wordt nog overwogen dat hieruit niet noodzakelijkerwijs hoeft te volgen dat ook geen negatief bindend studieadvies mocht worden gegeven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE), gevestigd te Haarlem, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 februari 2011 heeft het Domein Communicatie, Media en Muziek, appellant voor de door hem gevolgde opleiding Media en Entertainment Management een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 9 maart 2011, verzonden op 28 maart 2011, heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 april 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 juni 2011, waarbij appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. Grim en L.D. van Alten, werkzaam bij de Hogeschool Inholland (hierna: de hogeschool), zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 12 van de Onderwijs- en Examenregeling van de hogeschool is bepaald dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase ontvangt de student, als hij op of na 1 maart van dat studiejaar voor de opleiding ingeschreven staat of heeft gestaan, van de directeur of zijn gemachtigde een schriftelijk advies over de voortzetting van de studie binnen of buiten de opleiding. Het advies bevat zonodig een waarschuwing als bedoeld in artikel 11 of een afwijzing als bedoeld in artikel 13.

In artikel 13 is bepaald dat indien de student heeft voldaan aan de voor hem geldende norm aan het studieadvies, als bedoeld in het vorige artikel, een afwijzing wordt verbonden (bindend studieadvies). Van de totaal te behalen zestig credits van de propedeutische fase moet de student er in ieder geval veertig hebben behaald aan het eind van het eerste jaar van inschrijving (uiterlijk medio juli). Bij de beslissing om tot een afwijzing over te gaan, wordt de melding bij een studentendecaan van persoonlijke omstandigheden betrokken.

2.2. In september 2009 is appellant begonnen met de opleiding Media en Entertainment Management. Niet in geschil is dat appellant in de eerste en laatste periode van het studiejaar 2009-2010 wegens ziekte niet heeft kunnen studeren. In het overzicht behaalde studieresultaten van 16 juli 2010 is vermeld dat appellant 22 credits heeft behaald. In een brief van de Teammanager van de opleiding van augustus 2010 is vermeld dat appellant wegens bijzondere omstandigheden toestemming krijgt om eerstejaars klassen bij te wonen. Aan het besluit van 11 februari 2011 is ten grondslag gelegd dat appellant zijn propedeuse niet heeft behaald binnen de gestelde termijn en dat hij geen persoonlijke omstandigheden heeft gesteld, althans dat deze als niet relevant of zwaar genoeg zijn beoordeeld.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft gesteld dat de hogeschool hem op goede gronden een negatief bindend studieadvies heeft gegeven. Hiertoe voert hij aan dat, samengevat weergegeven, er onvoldoende rekening is gehouden met zijn ziekteperiode. Bij voorbaat was al duidelijk dat hij in de door de hogeschool gegeven verlenging niet alsnog zijn propedeuse zou kunnen halen, aldus appellant.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.5. In het besluit van het CBE van 9 maart 2011 en in het verweerschrift is vermeld dat het studieprogramma dat appellant zou moeten voltooien binnen de hem gegeven verlenging van een half jaar, een waarde heeft van minder dan 30 credits en dat niet valt in te zien dat dit voor appellant onhaalbaar was binnen die termijn. Uit voormeld besluit en verweerschrift, noch uit de toelichting van het CBE ter zitting, wordt echter duidelijk hoe dit studieprogramma valt te rijmen met het overzicht van behaalde studieresultaten van 16 juli 2010, waarin is vermeld dat appellant 22 credits heeft behaald. Immers, ook indien appellant het gehele studieprogramma zou hebben voltooid, dan zou hij alsnog niet aan de norm van 60 credits hebben voldaan. Gelet hierop dient het besluit van het CBE wegens een motiveringsgebrek te worden vernietigd. Ten overvloede wordt nog overwogen dat hieruit niet noodzakelijkerwijs hoeft te volgen dat ook geen negatief bindend studieadvies mocht worden gegeven.

2.6. Het beroep is gegrond. Het besluit van 9 maart 2011 dient te worden vernietigd.

2.7. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van het CBE van 9 maart 2011;
3. bepaalt dat het CBE een nieuw besluit op het door appellant ingestelde beroep neemt met inachtneming van deze uitspraak;
4. gelast dat het CBE aan appellant het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt het CBE tot vergoeding in de reiskosten ten bedrage van € 35,-- (zegge: vijfendertig euro); het dient door het CBE aan appellant te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2011/066
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 19 mei 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Niet op rechtsgevolg gerichte beslissing
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel f
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2.2. Het CBE heeft terecht en op goede gronden overwogen dat de brief aldus geen op het in het leven roepen van enig rechtsgevolg gerichte beslissing, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW inhoudt en daartegen daarom geen beroep openstond.
Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens aan Universiteit Utrecht (hierna: het CBE), gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 1 september 2010 heeft de examencommissie Geneeskunde aan appellant meegedeeld, als na te melden.

Bij besluit van 17 maart 2011 heeft het CBE zich onbevoegd verklaard kennis te nemen van het daartegen door appellant ingestelde beroep, omdat het niet is ingesteld tegen een beslissing, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW).

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 28 april 2011, beroep ingesteld.

De zaak is door een meervoudige kamer van het College verwezen naar een enkelvoudige.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW kan een betrokkene beroep instellen bij het college van beroep voor de examens tegen beslissingen van examencommissies en examinatoren.

2.2. Appellant betoogt dat het CBE zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard kennis te nemen van het door hem tegen de brief van de examencommissie Geneeskunde van 1 september 2010 ingestelde beroep, omdat de brief wel een voor beroep vatbare beslissing, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW inhoudt.

2.2.1. In die brief heeft de examencommissie Geneeskunde aan appellant medegedeeld dat - zakelijk weergegeven - aan hem alleen een doctoraaldioma kan worden gegeven, indien hij aan de eisen voor een tussentijds doctoraal voldoet, inhoudende dat hij alle vakken van jaar één tot en met drie heeft behaald en 60 ECTS uit de jaren vier tot en met zes, inclusief de wetenschappelijke stage.

2.2.2. Het CBE heeft terecht en op goede gronden overwogen dat de brief aldus geen op het in het leven roepen van enig rechtsgevolg gerichte beslissing, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW inhoudt en daartegen daarom geen beroep openstond.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is kennelijk ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/067.4
Rechter(s) : mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak : 21 juli 2011
Partijen : Verzoeker
Trefwoorden : Bijzondere rechtsmiddel, [nieuwe] feiten en omstandigheden, herziening
Artikelen : Awb artikel 8:88
Uitspraak : Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.2.2. Feiten en omstandigheden, als in artikel 8:88 van de Awb bedoeld, heeft verzoeker niet gesteld. De feiten en omstandigheden die hij aan het verzoek ten grondslag heeft gelegd waren hem vóór de uitspraak van 15 november 2010 bekend of konden dat zijn. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat verzoeker ter zitting bij het College op 4 november 2010 niet heeft gesteld dat het CBE aldaar niet de juiste envelop heeft getoond. Voorts had verzoeker de mogelijkheid om de stukken voor de behandeling ter zitting op 4 november 2010 in te zien bij de universiteit en nadere inlichtingen te vragen bij TNT Post. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in het hiervoor weergegeven artikel 8:88 van de Awb bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient daarom als ongegrond te worden afgewezen.

Uitspraak op het verzoek om herziening van:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker.

1. Procesverloop

Bij brief, ingekomen op 10 mei 2011, heeft verzoeker het College verzocht de uitspraak van 15 november 2010 in zaak nr. CBHO 2010/051 te herzien.

Verzoeker heeft het verzoek aangevuld bij brief van 30 mei 2011.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juli 2011, waar verzoeker is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij de uitspraak van 15 november 2010 heeft het college het door verzoeker tegen het besluit van het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam (hierna: het CBE), van 13 oktober 2010 bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard. Het CBE heeft bij dat besluit het door verzoeker tegen een besluit van 9 augustus 2010 bij hem ingestelde beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard wegens overschrijding van de termijn, die op 6 september 2010 verliep.

2.2. Aan zijn verzoek heeft verzoeker ten grondslag gelegd dat - zakelijk weergegeven - tijdens de zitting van het College op 4 november 2010 niet de originele envelop is getoond, waarin hij zijn beroepschrift tegen het besluit van 9 augustus 2010 heeft verzonden. Na de behandeling van de zaak ter zitting heeft hij het dossier ingezien bij de universiteit en heeft hij de envelop aangetroffen met daarop vlekken op de plek, waar een postzegel moet hebben gezeten, terwijl tijdens de zitting een envelop is getoond zonder vlekken en zonder postzegel of -stempel. Uit een brief van TNT Post van 27 mei 2011 blijkt dat de envelop die op de universiteit aanwezig was, gelet op de daarop aanwezige IX code, op de zesde dag van de maand in het sorteercentrum Amsterdam was. Volgens verzoeker is hiermee aangetoond dat hij de envelop met daarin zijn beroepschrift op 5 september 2010 ter post heeft bezorgd en het beroep, gelet op het bepaalde in artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard.

2.2.1. Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Awb kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak worden herzien op grond van feiten en omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak;
- b. bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- c. waren zij bij het college eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2.2.2. Feiten en omstandigheden, als in artikel 8:88 van de Awb bedoeld, heeft verzoeker niet gesteld. De feiten en omstandigheden die hij aan het verzoek ten grondslag heeft gelegd waren hem vóór de uitspraak van 15 november 2010 bekend of konden dat zijn. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat verzoeker ter zitting bij het College op 4 november 2010 niet heeft gesteld dat het CBE aldaar niet de juiste envelop heeft getoond. Voorts had verzoeker de mogelijkheid om de stukken voor de behandeling ter zitting op 4 november 2010 in te zien bij de universiteit en nadere inlichtingen te vragen bij TNT Post. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in het hiervoor weergegeven artikel 8:88 van de Awb bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient daarom als ongegrond te worden afgewezen.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het college wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer	: 2011/068
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 22 juni 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden	: Belang[proces], tegemoet komen aan beroep, vrijstellingen
Artikelen	: Awb art.8:55
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.1. Niet betwist is dat de examencommissie, hangende het beroep bij het CBE, alsnog geheel aan het beroep van appellant tegemoet is gekomen. De gevraagde vrijstelling is alsnog verleend. Appellant heeft het desbetreffende bachelortentamen Inleiding Arbeids- en Sociaal Zekerheidsrecht met goed gevolg afgelegd. Ook anderszins is niet gebleken van belang voor appellant bij het door hem ingestelde beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

tegen

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht (hierna: het CBE), gevestigd te Maastricht.

1. Procesverloop

Bij mailbericht van 23 november 2010 heeft de examencommissie rechtsgeleerdheid appellant meegedeeld dat zij zijn verzoek om vrijstelling voor Inleiding Arbeids- en Sociaal Zekerheidsrecht heeft afgewezen.

Bij besluit van 30 maart 2011 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard, omdat de examencommissie appellant, hangende het beroep, de gevraagde vrijstelling alsnog heeft verleend.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 9 mei 2011, bij het College ingekomen op 13 mei 2011, beroep ingesteld.

De zaak is door een meervoudige kamer van het College verwezen naar een enkelvoudige.

2. Overwegingen

2.1. Niet betwist is dat de examencommissie, hangende het beroep bij het CBE, alsnog geheel aan het beroep van appellant tegemoet is gekomen. De gevraagde vrijstelling is alsnog verleend. Appellant heeft het desbetreffende bachelortentamen Inleiding Arbeids- en Sociaal Zekerheidsrecht met goed gevolg afgelegd. Ook anderszins is niet gebleken van belang voor appellant bij het door hem ingestelde beroep.

2.2. Het beroep is kennelijk ongegrond.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/068.2
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak : 4 oktober 2011
Partijen : Appellant
Trefwoorden : Proceskosten, uitnodiging zitting, verzet
Artikelen : Awb artikel 8:54 lid1, 8:55
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Opposant is bij brief van 1 juni 2011 uitgenodigd te verschijnen op een zitting van het College van 7 juli 2011. Gelet op het bepaalde in artikel 8:54 van de Awb, heeft het College reeds daarom het beroep van opposant ten onrechte met toepassing van die bepaling afgedaan.

Uitspraak op het verzet (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht; hierna: Awb) van:

[naam], wonend te [woonplaats], opposant,

tegen de uitspraak van het College van Beroep voor het hoger onderwijs van 22 juni 2011 in zaak nr. 2011/068.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 maart 2011 heeft het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Maastricht (hierna: CBE) het door opposant tegen een beslissing van de examencommissie rechtsgeleerdheid ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Bij uitspraak van 22 juni 2011 heeft het College met toepassing van artikel 8:54 van de Awb het beroep daartegen kennelijk ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft opposant bij brief, bij het College ingekomen op 2 augustus 2011, verzet gedaan.

Het College heeft het verzet ter zitting behandeld op 19 september 2011, waar opposant, bijgestaan door mr. C.M.G. Tholen, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover hier van belang, oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen is genomen.

Ingevolge het tweede lid, voor zover hier van belang, is hoofdstuk 8 van de Awb van overeenkomstige toepassing.

Ingevolge artikel 8:54, eerste lid, van de Awb, voor zover hier van belang, kan de rechtbank totdat partijen zijn uitgenodigd om op een zitting van de rechtbank te verschijnen het onderzoek sluiten indien voortzetting van het onderzoek niet nodig is.

2.2. Opposant betoogt dat het College ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 8:54 van de Awb.

2.2.1. Opposant is bij brief van 1 juni 2011 uitgenodigd te verschijnen op een zitting van het College van 7 juli 2011. Gelet op het bepaalde in artikel 8:54 van de Awb, heeft het College reeds daarom het beroep van opposant ten onrechte met toepassing van die bepaling afgedaan.

2.3. Het verzet is gegrond, waaruit volgt dat de uitspraak van 22 juni 2011 is vervallen. Het onderzoek zal worden voortgezet in de stand waarin het zich bevond.

2.4. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken. Daarbij is van belang dat de kosten van Tholen niet voor vergoeding in aanmerking komen omdat zij opposant als collega en kantoorgenoot heeft vergezeld.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet gegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/069
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Troostwijk
Datum uitspraak	: 10 oktober 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: BaMa-structuur, bijzondere omstandigheden, geldigheid tentamens, oude stijl, vrijstellingen
Artikelen	: Onderwijs- en Examenreglement van de Universiteit Leiden artikel 5.7.1.c en 7.5
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.3.1.(...) Uit het dossier blijkt dat appellante kansen zijn geboden om onder de oude stijl af te studeren. De examencommissie heeft voor de propedeuse en enkele vakken uit de bachelor vrijstellingen verleend. Het heeft dat evenwel geweigerd voor de vakken Verbintenissenrecht, Goederenrecht, Burgerlijk Procesrecht, Ondernemingsrecht en Straf- en strafprocesrecht. Aan het besluit van 24 september 2010 heeft zij ten grondslag gelegd dat appellante, gelet op het tijdsverloop, niet meer geacht kan worden over recente en actuele kennis van de vakken te beschikken. Appellante heeft de tentamens in de vijf vakken tussen 1999 en 2002 met goed gevolg afgelegd. Het CBE heeft terecht in het bij hem aangevoerde geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie niet ter bewaring van de waarde van de door de universiteit af te geven diploma's heeft mogen weigeren de geldigheidsduur van de vijf tentamens van die vakken te verlengen. Dat vanuit de universiteit onvoldoende duidelijk is gemaakt, onder welke omstandigheden de geldigheid van de met goed gevolg afgelegde tentamens zou komen te vervallen en onvoldoende onderzocht is of de gemaakte afspraken voor haar haalbaar waren, heeft appellante niet aannemelijk gemaakt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), gevestigd te Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 september 2010 heeft de examencommissie van de bacheloropleiding rechtsgeleerdheid geweigerd de geldigheidsduur van vijf door appellante met goed gevolg afgelegde tentamens te verlengen.

Bij uitspraak van 19 april 2011 heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 10 mei 2011, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 23 mei 2011.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 september 2011, waar appellante, bijgestaan door mr. J.P.L.C. Dijkgraaf en J. Ivanona en het CBE, vertegenwoordigd door D.L. van der Lecq en mr. dr. H.M.T.D. ten Napels, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 5.7.1.c van de Onderwijs- en Examenreglement van de universiteit Leiden (hierna: OER) behouden de tentamens van het tweede en derde jaar van de Bachelor voor voltijdstudenten hun geldigheid tot het einde van het 5^e (vijfde) academische jaar en voor deeltijdstudenten tot het einde van het 7^e (zevende) academische jaar, volgend op het jaar waarin deze vakken met goed gevolg zijn afgelegd, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie de geldigheidsduur te verlengen. In afwijking van het vorenstaande geldt als overgangsregeling voor studenten die voor 1 september 2005 een aanvang met de studie hebben gemaakt dat de tentamens van het tweede en derde jaar van de Bachelor hun geldigheid behouden tot het einde van het 7^e (zevende) academische jaar, volgend op het jaar waarin deze vakken met goed gevolg zijn afgelegd, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie de geldigheidsduur te verlengen.

Ingevolge artikel 7.5 wordt aan studenten met een handicap of een chronische ziekte de gelegenheid geboden het onderwijs c.q. hun studie, zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, aan de beperkingen die de functiestoornis met zich meebrengt aan te passen.

2.2. Appellante is in 1996 begonnen met de studie rechten oude stijl. Het onderwijsprogramma is in 2002 gewijzigd in de zogenoemde BaMa-structuur. In verband met ziekte is appellante in 2006 met de studie gestopt. In het studiejaar 2008/2009 heeft zij deze hervat. Met de studieadviseur heeft zij daarbij een plan van aanpak opgesteld om de studie volgens de oude stijl voor 1 september 2010 af te ronden. Dat is haar niet gelukt. Om alsnog onder het regime van de oude stijl af te kunnen studeren, heeft zij de examencommissie verzocht de geldigheidsduur van de door haar onder de oude stijl met goed gevolg afgelegde tentamens te verlengen. Het besluit van 24 september 2010 is genomen naar aanleiding van dat verzoek.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat zij er, gelet op haar ziekte, de kennis die de universiteit daar van had en de gedane toezegging dat rekening zou worden gehouden met haar medische beperkingen, op mocht vertrouwen dat zij volgens de oude stijl mocht afstuderen, dan wel haar vrijstelling zou worden verleend voor alle vakken uit de bachelor, waarbij verlenging van de geldigheidsduur van de met goed gevolg afgelegde tentamens noodzakelijk is. Volgens haar is het besluit van 24 september 2010 in strijd met artikel 7.5 van het OER, omdat voor haar onduidelijk was, onder welke omstandigheden de geldigheid van de door haar met goed gevolg afgelegde tentamens zou komen te vervallen en is onvoldoende onderzocht of de gemaakte afspraken voor haar haalbaar waren.

2.3.1. Dat betoog faalt. Uit het dossier blijkt dat appellante kansen zijn geboden om onder de oude stijl af te studeren. De examencommissie heeft voor de propedeuse en enkele vakken uit de bachelor vrijstellingen verleend. Het heeft dat evenwel geweigerd voor de vakken Verbintenissenrecht, Goederenrecht, Burgerlijk Procesrecht, Ondernemingsrecht en Straf- en strafprocesrecht. Aan het besluit van 24 september 2010 heeft zij ten grondslag gelegd dat appellante, gelet op het tijdsverloop, niet meer geacht kan worden over recente en actuele kennis van de vakken te beschikken. Appellante heeft de tentamens in de vijf vakken tussen 1999 en 2002 met goed gevolg afgelegd. Het CBE heeft terecht in het bij hem aangevoerde geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie niet ter bewaring van de waarde van de door de universiteit af te geven diploma's heeft mogen weigeren de geldigheidsduur van de vijf tentamens van die vakken te verlengen. Dat vanuit de universiteit onvoldoende duidelijk is gemaakt, onder welke omstandigheden de geldigheid van de met goed gevolg afgelegde tentamens zou komen te vervallen en onvoldoende onderzocht is of de gemaakte afspraken voor haar haalbaar waren, heeft appellante niet aannemelijk gemaakt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/073.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 9 juni 2011
Partijen	: Verzoeker tegen Technische Universiteit Eindhoven
Trefwoorden	: Huis- en ordemaatregel, huur [studenten]kluisje, hoeveelheid pillen cq. medicijnen niet [enkel] voor eigen gebruik, ne bis in idem, strafrechtelijke sanctie
Artikelen	: WHW artikel 7.57h; Awb art. 8:81; Regeling gebruik universitaire gebouwen, terreinen en andere voorzieningen TU/e art. 1 lid 1 aanhef en onderdelen c en d
Uitspraak	: Verzoek afgewezen

Hoofdoverwegingen : De Voorzitter overweegt dat in de kluis die door verweerder aan verzoeker is verhuurd, na visitatie door een officier van justitie en een inspecteur van de volksgezondheid, een hoeveelheid pillen cq. medicijnen is aangetroffen die doet vermoeden dat deze niet [enkel] voor eigen gebruik zijn bestemd. Uit vorenstaande heeft verweerder de conclusie mogen trekken dat daarmee de huisregels zijn overtreden en dit de maatregel om verzoeker de toegang tot gebouwen, terreinen en onderwijsvoorzieningen te ontzeggen op zichzelf genoegzaam rechtvaardigt. De Voorzitter ziet vooralsnog geen aanleiding voor het oordeel dat een termijn van ontzegging korter dan 3 maanden zou moeten zijn.

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak krachtens artikel 8:57 van de Algemeen wet bestuursrecht (Awb) ter openbare zitting van 9 juni 2011:

Voorzitter : mr. B.K. Olivier
Secretaris : mr. W.C.P. Beijk
Verzoeker : [naam], wonende te [woonplaats]
Gemachtigde : mr. N.G.A. Lafeber, advocaat te 's-Hertogenbosch
Verweerder : het college van bestuur van de Technische Universiteit Eindhoven, gevestigd te Eindhoven
Gemachtigde[n] : mr. E.B.M.H. de Brouwer en dr. L.H.I.N. Nelissen, beiden werkzaam bij verweerder

Bij besluit van 3 mei 2011 heeft verweerder verzoeker met onmiddellijke ingang voor de duur van één jaar de toegang tot zijn gebouwen en terreinen en de onderwijsvoorzieningen, ontzegd.

Bij brief van 27 mei 2011 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt.

Tegen dat besluit heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 27 mei 2011, de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter wijst de voorziening af en overweegt dienaangaande als volgt

Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Artikel 7.57h, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidde, ten tijde van belang, als volgt:

"1. Het instellingsbestuur kan voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd."

Artikel 1, eerste lid, aanhef en onderdelen c en d van de Regeling gebruik universitaire gebouwen, terreinen en andere voorzieningen (hierna: de regeling) luidt, voor zover thans van belang, als volgt:

"1. Degene, die zich bevindt in de TU/e-gebouwen of op de TU/e-terreinen of gebruik maakt van de TU/e voorzieningen, dient de door of namens het college gestelde regels, richtlijnen en aanwijzingen in het kader van de handhaving van de orde en de waarborging van de goede gang van zaken binnen TU/e-gebouwen en op de TU/e-terreinen (zie noot), dan wel de gestelde regels m.b.t. het doelmatig c.q. rechtmatig gebruik van de TU/e-voorzieningen, verder te noemen: de ordemaatregelen, terstond en nauwgezet na te leven, en dient zich te houden aan de hieruit voortvloeiende instructies van de bewakingsdienst en/of beheerder. Men dient zich zodanig te gedragen dat:

(...)

c. niet in strijd wordt gehandeld met enige wettelijke verplichting, en

d. niet in strijd wordt gehandeld met het geen in het maatschappelijk verkeer betaamt jegens een ander persoon of goed."

“Noot

(...) de beheersregeling m.b.t. depot van persoonlijke eigendommen (...)”

Het verzoek is gericht tegen verweerders besluit van 3 mei 2011, waarin verweerder verzoeker voor de duur van één jaar de toegang tot zijn gebouwen en terreinen en de onderwijsvoorzieningen, ontzegt. De grond voor de ontzegging is dat de inspecteur van de Gezondheidszorg en de officier van Justitie op 2 maart 2011 in een aan hem verhuurd kluisje een grote voorraad pillen, die het eigen gebruik te buiten gaat, in beslag heeft genomen. De pillen komen onder andere voor op lijst 2 van de Opiumwet. Verweerder acht gegronde vrees aanwezig dat verzoeker op zijn terrein mogelijk gehandeld heeft in deze pillen en mogelijk misbruik heeft gemaakt van aanwezige chemische stoffen in verweerders gebouwen. Verweerder acht dit [mogelijke] gedrag in strijd met het bepaalde in artikel 1 onderdel c en d van de regeling.

Verzoeker stelt dat verweerder door het opleggen van de maatregel op de stoel gaat zitten van de strafrechter. Voorts brengt verzoeker naar voren spoedeisend belang te hebben nu hij op korte termijn tentamens wenst af te leggen en onderwijs wil blijven volgen.

Zoals het College eerder in zijn uitspraak van 10 december 2010, CBHO 2010/044, heeft overwogen, maakt het feit dat verzoeker strafrechtelijk wordt vervolgd, niet dat hem niet ook de maatregel als bedoeld in artikel 7.57h van de WHW mag worden opgelegd. Deze maatregel heeft immers een ander doel dan een strafrechtelijke sanctie, namelijk het bewaken van de goede gang van zaken in de gebouwen en tot de terreinen van de instelling van een hogeschool of universiteit.

De Voorzitter overweegt dat in de kluis die door verweerder aan verzoeker is verhuurd, na visitatie door een officier van justitie en een inspecteur van de volksgezondheid, een hoeveelheid pillen cq. medicijnen is aangetroffen die doet vermoeden dat deze niet [enkel] voor eigen gebruik zijn bestemd. Uit vorenstaande heeft verweerder de conclusie mogen trekken dat daarmee de huisregels zijn overtreden en dit de maatregel om verzoeker de toegang tot gebouwen, terreinen en onderwijsvoorzieningen te ontzeggen op zichzelf genoegzaam rechtvaardigt. De Voorzitter ziet voorts nog geen aanleiding voor het oordeel dat een termijn van ontzegging korter dan 3 maanden zou moeten zijn.

De Voorzitter gaat er hierbij van uit dat verweerder, zoals deze dit ter zitting heeft toegezegd, met voortvarendheid het bezwaar van verzoeker zal afwikkelen. Verzoeker kan overigens voor zover nodig een nieuw verzoek indienen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

□

Zaaknummer	: 2011/074
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak	: 10 oktober 2011
Partijen	: Appellant tegen Vrije Universiteit
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, objectief criterium, vacatiegelden
Artikelen	: WHW artikel 7.51; Regeling Financiële Ondersteuning Studenten VU artikel A1.2 lid 2 en C.14 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Het betoog faalt. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de Regeling zelf voldoende rekening houdt met absentie om gezondheidsredenen door als minimum een aanwezigheidspercentage van 75 te hanteren. Verweerder was niet gehouden om een voorziening te treffen die bij langere afwezigheid wegens ziekte toch in toekenning van vacatiegeld voorziet. Het College overweegt in dit verband dat verweerder bij de keuze voor een voorziening belang mag hechten aan de mogelijkheid om met behulp van een eenvoudig objectief criterium vast te stellen of aanspraak bestaat op vacatiegeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 december 2010 heeft verweerder, voor zover thans van belang, geweigerd aan appellant vacatiegelden te betalen voor deelname aan vergaderingen van de facultaire studentenraad Economische Wetenschappen&Bedrijfskunde.

Bij besluit van 24 april 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 31 mei 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 augustus 2011, waar appellant, vertegenwoordigd door M.G. Dudink, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam in dienst van de Vrije Universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel A1.2, tweede lid, van de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten (hierna: de Regeling) ontstaat recht op uitbetaling van vacatiegelden, als het studentlid ten minste 75% van het aantal vergaderingen en 75% van de duur van de vergadering heeft bijgewoond.

Ingevolge artikel C.14, eerste lid, kan het College van Bestuur in andere dan de in deze regeling genoemde omstandigheden voorzieningen treffen ter voorkoming van onbillijkheden van overwegende aard.

2.2. Verweerder heeft geweigerd vacatiegelden aan appellant te betalen, omdat hij niet ten minste 75% van de vergaderingen heeft bijgewoond, zoals is voorgeschreven in de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder vanwege bijzondere omstandigheden die leiden tot onbillijkheid had kunnen en moeten afwijken van de Regeling, nu hij door overmacht niet kon deelnemen aan 2 van de 6 vergaderingen. Daartoe voert hij aan dat hij een vergadering heeft gemist door ziekte en een vergadering door een operatie aan de luchtwegen.

2.3.1. Het betoog faalt. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de Regeling zelf voldoende rekening houdt met absentie om gezondheidsredenen door als minimum een aanwezigheidspercentage van 75 te hanteren. Verweerder was niet gehouden om een voorziening te treffen die bij langere afwezigheid wegens ziekte toch in toekenning van vacatiegeld voorziet. Het College overweegt in dit verband dat verweerder bij de keuze voor een voorziening belang mag hechten aan de mogelijkheid om met behulp van een eenvoudig objectief criterium vast te stellen of aanspraak bestaat op vacatiegeld.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/075.5
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 21 juli 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Procesbelang
Artikelen	:
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk

Hoofdoverwegingen : 2.2. op het feit dat het besluit van 30 november 2010 aldus is ingetrokken en nu daar ook anderszins niet van is gebleken, heeft appellant geen belang bij het door hem ingestelde beroep. Voor zover appellant stelt schade te hebben geleden ten gevolge van het ingetrokken besluit, wordt overwogen dat het hem vrijstaat een verzoek om vergoeding daarvan bij de examencommissie in te dienen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens, kamer Diemen (hierna: het CBE), van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 november 2010 heeft de examencommissie IBMs SoEc Diemen (hierna: de examencommissie) appellant vanwege plagiaat in zijn scriptie gedurende de rest van het studiejaar van het inleveren van een scriptie uitgesloten.

Bij besluit van 11 maart 2011 heeft het CBE het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 7 juni 2011, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 17 juni 2011.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juli 2011.

2. Overwegingen

2.1. Het CBE heeft op 30 juni 2011 aan het College te kennen gegeven dat de examencommissie het besluit van 30 november 2010 op 30 juni 2011 heeft herzien en besloten dat de eerder beoordeelde scriptie niet beschouwd wordt als een definitieve versie en een nieuwe scriptiebegeleider zal worden aangewezen om alsnog de definitieve scriptie te beoordelen.

2.2. Gelet op het feit dat het besluit van 30 november 2010 aldus is ingetrokken en nu daar ook anderszins niet van is gebleken, heeft appellant geen belang bij het door hem ingestelde beroep. Voor zover appellant stelt schade te hebben geleden ten gevolge van het ingetrokken besluit, wordt overwogen dat het hem vrijstaat een verzoek om vergoeding daarvan bij de examencommissie in te dienen.

2.3. Het beroep is niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/076
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee,
Datum uitspraak : 27 september 2011
Partijen : Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : [tijdige] Aanvraag, bijzondere omstandigheden, financiële ondersteuning, studentendecaan, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.51; Afstudeerfondsregeling RuG 2007-2010 artikel 6 lid 2
Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.2.1. (...) Vaststaat dat appellant geen tijdige aanvraag voor financiële ondersteuning heeft gedaan. Dat appellant door ziekte niet in staat is geweest zich te verdiepen in de regeling, maakt niet dat hij verschoonbaar niet of niet tijdig een aanvraag heeft gedaan. Het is de verantwoordelijkheid van appellant zich op de hoogte te stellen of te laten stellen van de regeling betreffende het aanvragen van financiële ondersteuning. Dat de studentendecaan meldingen heeft gedaan van studievertragende omstandigheden, leidt niet tot het gerechtvaardigde vertrouwen dat daarmee ook een aanvraag voor financiële ondersteuning is gedaan of door de studentendecaan zal worden gedaan, reeds omdat in het afschrift van het meldingsformulier, dat aan appellant is verstrekt, uitdrukkelijk is vermeld dat een aanvraag bij het afstudeerfonds moet worden ingediend.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 maart 2011 heeft verweerder aan appellant medegedeeld dat hij niet in aanmerking komt voor financiële ondersteuning uit het afstudeerfonds voor omstandigheden die hebben plaatsgevonden in de studiejaren 2009-2010 en 2010-2011.

Bij besluit van 19 mei 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 8 juni 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 19 september 2011, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam in dienst van de Rijksuniversiteit Groningen, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft appellant medegedeeld dat hij niet in aanmerking komt voor financiële ondersteuning, omdat een daartoe strekkende aanvraag niet tijdig is ontvangen.

2.2. Appellant betoogt dat hij door zijn ziekte niet in staat is geweest zich te verdiepen in de regeling betreffende het aanvragen van financiële ondersteuning uit het afstudeerfonds. Voorts mocht hij er op vertrouwen dat de studentendecaan de aanvraag voor hem had gedaan.

2.2.1. Gelet op artikel 6, tweede lid, van de Afstudeerfondsregeling 2007-2010 diende een aanvraag voor financiële ondersteuning te worden ingediend tussen 1 september en 1 februari van het studiejaar, volgende op dat waarin zich de vertraging heeft voorgedaan.

Vaststaat dat appellant geen tijdige aanvraag voor financiële ondersteuning heeft gedaan. Dat appellant door ziekte niet in staat is geweest zich te verdiepen in de regeling, maakt niet dat hij verschoonbaar niet of niet tijdig een aanvraag heeft gedaan. Het is de verantwoordelijkheid van appellant zich op de hoogte te stellen of te laten stellen van de regeling betreffende het aanvragen van financiële ondersteuning.

Dat de studentendecaan meldingen heeft gedaan van studievertragende omstandigheden, leidt niet tot het gerechtvaardigde vertrouwen dat daarmee ook een aanvraag voor financiële ondersteuning is gedaan of door de studentendecaan zal worden gedaan, reeds omdat in het afschrift van het meldingsformulier, dat aan appellant is verstrekt, uitdrukkelijk is vermeld dat een aanvraag bij het afstudeerfonds moet worden ingediend.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/080
Rechter(s) : mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak : 2 november 2011
Partijen : Appellant tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden : Inschrijving, terugwerkende kracht
Artikelen : WHW artikel 7.32 lid 4 en 7.37 lid 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Appellant betoogt in beroep dat – samengevat weergegeven – hij met het verzoek slechts een foutieve inschrijving wil veranderen en niet valt in te zien dat het niet mogelijk is om hem met terugwerkende kracht in te schrijven. Volgens hem is zijn onjuiste veronderstelling dat zijn inschrijving hem aanspraak gaf op studiefinanciering niet slechts aan hem, maar ook aan zijn studieadviseur te wijten. Verweerder heeft in deze zaak onzorgvuldig gehandeld, aldus appellant.
2.5. Dit betoog faalt. Uit artikel 7.32, vierde lid, gelezen in verbinding met artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, volgt dat een inschrijving met terugwerkende kracht, als door appellant verzocht, niet is toegestaan. Reeds hierom heeft verweerder het verzoek terecht afgewezen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van Universiteit Leiden, gevestigd te Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 september 2010 heeft verweerder een verzoek van appellant om met ingang van 1 februari 2010 als bachelorstudent te worden ingeschreven afgewezen.

Bij besluit van 19 mei 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 15 juni 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 oktober 2011, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door D.L. van der Lecq, werkzaam in dienst van Universiteit Leiden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) geschiedt de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar. Indien de inschrijving in de loop van het studiejaar plaatsvindt, geldt zij voor het resterende gedeelte van het studiejaar.

Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, voor zover thans van belang, wordt tot de inschrijving niet overgegaan, dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan of het verschuldigde examengeld is voldaan.

2.2. Appellant heeft zich met ingang van 1 februari 2010 als contractstudent voor de opleiding Culturele antropologie en ontwikkelingssociologie ingeschreven.

2.3. Aan het besluit van 19 mei 2011, gelezen in verbinding met dat van 22 september 2010, heeft verweerder ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – appellant ervan op de hoogte had kunnen en moeten zijn dat hij niet als voltijdstudent was ingeschreven en daarom geen aanspraak had op studiefinanciering.

2.4. Appellant betoogt in beroep dat – samengevat weergegeven – hij met het verzoek slechts een foutieve inschrijving wil veranderen en niet valt in te zien dat het niet mogelijk is om hem met terugwerkende kracht in te schrijven. Volgens hem is zijn onjuiste veronderstelling dat zijn inschrijving hem aanspraak gaf op studiefinanciering niet slechts aan hem, maar ook aan zijn studieadviseur te wijten. Verweerder heeft in deze zaak onzorgvuldig gehandeld, aldus appellant.

2.5. Dit betoog faalt. Uit artikel 7.32, vierde lid, gelezen in verbinding met artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, volgt dat een inschrijving met terugwerkende kracht, als door appellant verzocht, niet is toegestaan. Reeds hierom heeft verweerder het verzoek terecht afgewezen.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/082 en 082.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 10 augustus 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Verdiscontering gokkans, multiple-choice tentamens, kortsluiting, voorlopige voorziening, waardering examens
Artikelen	: Awb artikel 8:81 en 8:86; Examenreglement 2011 artikel X lid 1 en 3
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: Naar het oordeel van de Voorzitter noopt voormeld artikel X niet tot de door verzoeker gegeven uitleg en staat die bepaling er niet aan in de weg dat een examiner het aantal antwoorden dat valt binnen de gokkans buiten beschouwing laat. Er bestaat voorts geen grond voor het oordeel dat de examinatoren niet in redelijkheid konden komen tot deze wijze van normering. Dat verzoeker daarvan niet op de hoogte is gesteld, maakt dat niet anders, nu niet valt in te zien dat hij daardoor in zijn belang is geschaad.

PROCES-VERBAAL van de mondelinge uitspraak van de Voorzitter van het College van Beroep voor het hoger onderwijs op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht; hierna: de Awb) en, met toepassing van artikel 8:86 van die wet, op het beroep van:

[naam], verzoeker,

tegen het besluit van 8 juli 2011 van het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit te Amsterdam (hierna: verweerder)

Openbare zitting gehouden op 10 augustus 2011.

Tegenwoordig:

mr. B.K. Olivier	Voorzitter (vz.)
mr. M.R. Poot	waarnemend secretaris

Verschenen:

Verzoeker;

Verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk;

De examencommissie van de Faculteit Rechten, vertegenwoordigd door mr. J.W. Rutgers.

De Voorzitter:

I. verklaart het beroep ongegrond;

II. wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Daartoe overweegt hij het volgende.

In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak

Ingevolge artikel X, eerste lid, van het Examenreglement 2011, vindt de waardering van examenonderdelen plaats overeenkomstig de bij dit reglement behorende bijlage.

Ingevolge het derde lid geschiedt de beoordeling aan de hand van tevoren zoveel mogelijk vastgelegde en eventueel naar aanleiding van de correctie van het onderdeel bijgestelde normen.

Verzoeker heeft op 24 maart 2011 het tentamen Vennootschaps- en Rechtspersonenrecht afgelegd. Verzoeker heeft 21 van de 37 multiple-choice vragen correct beantwoord.

Verzoeker betoogt dat verweerder heeft miskend dat hij aan de norm heeft voldaan voor een voldoende beoordeling. Daartoe verwijst hij naar de bijlage bij artikel X, eerste lid, van het Examenreglement 2011. Volgens verzoeker volgt uit die bepaling, gelezen in samenhang met de bijlage, dat 55 procent of meer correcte antwoorden tot een voldoende leidt. De examinatoren hebben ten onrechte een van het Examenreglement afwijkende beoordelingsnorm gehanteerd.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat artikel X, eerste lid, van het Examenreglement betrekking heeft op de waardering op basis van het aantal punten. Bij multiple-choice tentamens vindt eerst een normering plaats door een aantal vragen die vallen binnen de gokkans buiten beschouwing te laten.

Naar het oordeel van de Voorzitter noopt voormeld artikel X niet tot de door verzoeker gegeven uitleg en staat die bepaling er niet aan in de weg dat een examiner het aantal antwoorden dat valt binnen de gokkans buiten beschouwing laat. Er bestaat voorts geen grond voor het oordeel dat de examinatoren niet in redelijkheid konden komen tot deze wijze van normering. Dat verzoeker daarvan niet op de hoogte is gesteld, maakt dat niet anders, nu niet valt in te zien dat hij daardoor in zijn belang is geschaad.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

□

Zaaknummer	: 2011/084
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak	: 30 november 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Curriculum, studiepuntenregistratie, vrijstellingen
Artikelen	: OER HvA artikel 5.10 lid 4
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1. Het betoog van appellant dat hij in aanmerking komt voor vrijstelling van onderdelen van de vakken 'Marketing 1' en 'Marketing 2', kan niet slagen. Verweerder heeft onweersproken vastgesteld dat appellant toets 1 van 'Marketing 1' niet heeft afgelegd en voor toets 2 het cijfer 4,0 heeft behaald, en voorts dat hij toets 1 van 'Marketing 2' niet heeft afgelegd en voor toets 2 het cijfer 4,8 heeft behaald. Aldus heeft appellant geen enkel onderdeel van de vakken 'Marketing 1' en 'Marketing 2' afgesloten met een voldoende. In artikel 5.10, vierde lid, van de Onderwijs- en examenregeling, is bepaald dat een student in aanmerking kan komen voor vrijstelling voor een onderdeel van een toets, indien dat onderdeel in voldoende mate is afgerond. Gelet op de door appellant behaalde cijfers is dat niet het geval, zodat hij reeds om die reden niet voor de door hem gewenste vrijstelling in aanmerking kan komen.

2.2. Dat appellant voor het vak 'Marketing 3' in 2006 het cijfer 6,0 heeft behaald, heeft hij niet aannemelijk gemaakt. Het cijfer is niet geregistreerd in de administratie van de Hogeschool van Amsterdam en appellant heeft geen stuk overgelegd waaruit blijkt dat hij met voldoende resultaat tentamen in dat vak heeft afgelegd. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de examencommissie hem voor dit vak vrijstelling had moeten verlenen.

2.3. Door appellant zijn geen specifieke beroepsgronden aangevoerd tegen de weigering hem vrijstelling te verlenen voor het vak International Management. Aangezien, zoals verweerder onweersproken heeft gesteld, dit vak geen deel meer uitmaakt van het huidige curriculum, kon hiervoor geen vrijstelling worden verleend.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 maart 2011 heeft de examencommissie van de opleiding International Business and Management Studies het verzoek van appellant om hem vrijstelling te verlenen voor onderdelen van de vakken 'International Management', 'Marketing 1', 'Marketing 2' en 'Marketing 3', afgewezen.

Bij besluit van 12 mei 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 juni 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 17 oktober 2011, waar appellant en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij de Hogeschool van Amsterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Het betoog van appellant dat hij in aanmerking komt voor vrijstelling van onderdelen van de vakken 'Marketing 1' en 'Marketing 2', kan niet slagen. Verweerder heeft onweersproken vastgesteld dat appellant toets 1 van 'Marketing 1' niet heeft afgelegd en voor toets 2 het cijfer 4,0 heeft behaald, en voorts dat hij toets 1 van 'Marketing 2' niet heeft afgelegd en voor toets 2 het cijfer 4,8 heeft behaald. Aldus heeft appellant geen enkel onderdeel van de vakken 'Marketing 1' en 'Marketing 2' afgesloten met een voldoende. In artikel 5.10, vierde lid, van de Onderwijs- en examenregeling, is bepaald dat een student in aanmerking kan komen voor vrijstelling voor een onderdeel van een toets, indien dat onderdeel in voldoende mate is afgerond. Gelet op de door appellant behaalde cijfers is dat niet het geval, zodat hij reeds om die reden niet voor de door hem gewenste vrijstelling in aanmerking kan komen.

2.2. Dat appellant voor het vak 'Marketing 3' in 2006 het cijfer 6,0 heeft behaald, heeft hij niet aannemelijk gemaakt. Het cijfer is niet geregistreerd in de administratie van de Hogeschool van Amsterdam en appellant heeft geen stuk overgelegd waaruit blijkt dat hij met voldoende resultaat tentamen in dat vak heeft afgelegd. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de examencommissie hem voor dit vak vrijstelling had moeten verlenen.

2.3. Door appellant zijn geen specifieke beroepsgronden aangevoerd tegen de weigering hem vrijstelling te verlenen voor het vak International Management. Aangezien, zoals verweerder onweersproken heeft gesteld, dit vak geen deel meer uitmaakt van het huidige curriculum, kon hiervoor geen vrijstelling worden verleend.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/085
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 25 juli 2011
Partijen : Appellant en Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Bijzondere prestatie, bekendmaking, decentrale selectie, heroverweging bezwaar, in stand laten rechtsgevolgen, nadere selectiecriteria, weging selectiecriteria, strijd met wet en redelijkheid
Artikelen : WHW artikel 7.57e lid 1; Awb artikel 8:72 lid 3
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Appellant betoogt tevergeefs dat verweerder in strijd met artikel 7.57e, tweede lid, van de WHW de nadere selectiecriteria niet tijdig bekend heeft gemaakt. Uit het aan appellant toegezonden aanmeldingsformulier voor de decentrale selectie en de daarbij behorende handleiding blijkt in voldoende mate welke nadere selectiecriteria verweerder gebruikt bij de decentrale selectie voor de opleiding tandheelkunde. Het formulier en de handleiding zijn tijdig aan de kandidaten bekend gemaakt. Dat verweerder de weging van de door de kandidaten in de selectieprocedure opgevoerde kwalificaties en activiteiten niet bekend maakt, om calculerend gedrag te voorkomen, is noch in strijd met de wet noch onredelijk.
2.6.1. (...) Gegeven de beoordelingsruimte die het College toekomt bij de beoordeling van door kandidaten opgevoerde activiteiten en gelet op de toelichting bij onderdeel G en de door verweerder in aansluiting daarop gegeven uitleg, bestaat geen grond voor het oordeel dat appellant aannemelijk heeft gemaakt dat het GAPP-project moet worden aangemerkt als 'TOP-prestatie', nu dit project niet op competitief niveau is geleverd. Dat in de toelichting is vermeld dat ook andere prestaties kunnen worden aangemerkt als TOP-prestatie, maakt dat niet anders.
2.7.1. (...) Verweerder dient bij een besluit op bezwaar de bestreden beslissing te heroverwegen. Nu het hier niet gaat om geheel nieuwe informatie die eerder overgelegd had moeten worden, maar om een omissie die reeds in het dossier besloten informatie te vermelden op het formulier, had verweerder bij heroverweging van de bestreden beslissing appellant twee punten extra moeten toekennen. Het betoog slaagt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 7 april 2011 heeft verweerder appellant medegedeeld dat hij niet is toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding tandheelkunde.

Bij besluit van 22 juni 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 juni 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 18 juli 2011, waar appellant, bijgestaan door zijn moeder [naam], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.E.A. Donkersloot en B.F. Mulder, beiden werkzaam in dienst van de Rijksuniversiteit Groningen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.57e, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover hier van belang, luidt:

"Een instellingsbestuur kan een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hem zelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties."

Het tweede lid luidt:

"Indien het instellingsbestuur toepassing geeft aan het eerste lid, maakt het

- a. de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen,
- b. eventuele nadere selectiecriteria,
- c. regels van administratieve aard, voor zover niet voortvloeiend uit het vierde lid,
- d. het door hem te bepalen percentage, bedoeld in het eerste lid, en
- e. de beslissing of gegadigden één, twee dan wel drie maal tot deelname aan de selectieprocedure zullen worden toegelaten, tijdig bekend."

2.2. Verweerder heeft appellant niet toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding tandheelkunde, omdat appellant niet de vereiste 36,5 punten heeft behaald met zijn aanmelding.

2.3. De klacht van appellant dat de uitkomst van de bezwaarprocedure reeds vaststond, nu reeds voordat het besluit op bezwaar was genomen aan de Dienst Uitvoering Onderwijsinstellingen (hierna: DUO) de definitieve lijst met kandidaten voor de decentrale selectie is doorgegeven, slaagt niet. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat in het geval van een gegrond bezwaar of beroep zij in overleg met de DUO bij uitval van studenten voor de opleiding tandheelkunde alsnog zal bevorderen dat appellant wordt toegelaten tot de opleiding. Derhalve is niet aannemelijk gemaakt dat het bezwaar van appellant zinledig was.

2.4. Appellant betoogt tevergeefs dat verweerder in strijd met artikel 7.57e, tweede lid, van de WHW de nadere selectiecriteria niet tijdig bekend heeft gemaakt. Uit het aan appellant toegezonden aanmeldingsformulier voor de decentrale selectie en de daarbij behorende handleiding blijkt in voldoende mate welke nadere selectiecriteria verweerder gebruikt bij de decentrale selectie voor de opleiding tandheelkunde. Het formulier en de handleiding zijn tijdig aan de kandidaten bekend gemaakt. Dat verweerder de weging van de door de kandidaten in de selectieprocedure opgevoerde kwalificaties en activiteiten niet bekend maakt, om calculerend gedrag te voorkomen, is noch in strijd met de wet noch onredelijk.

2.5. Appellant betoogt voorts dat verweerder een aantal kandidaten dat de cesuurwaarde van 36,5 punten niet heeft behaald heeft herbeoordeeld, nadat is gebleken dat onvoldoende kandidaten de cesuurwaarde hadden behaald. Verweerder heeft ten onrechte niet ook zijn aanmelding herbeoordeeld of de cesuurwaarde verlaagd, aldus appellant.

2.5.1. Verweerder heeft, nadat is gebleken dat onvoldoende kandidaten de cesuurwaarde van 36,5 hebben behaald, de aanmelding van de kandidaten die 36 punten hebben behaald opnieuw laten beoordelen en de hoogste scores van twee van de drie beoordelingen als uitgangspunt genomen. Niet valt in te zien dat verweerder niet in redelijkheid alleen de kandidaten die 36 punten hebben behaald heeft kunnen herbeoordelen. Het betoog faalt.

2.6. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte het GAPP-project niet heeft beoordeeld als een bijzondere prestatie op hoog niveau. In de toelichting is vermeld dat ook andere prestaties dan sport en muziek kunnen worden aangemerkt als 'TOP-prestatie'.

2.6.1. In de toelichting bij onderdeel G 'Bijzondere prestatie op hoog niveau' is vermeld: "De prestatie moet minimaal op landelijk competitief niveau geleverd zijn en gedurende langere periode. Bovendien moet je deze prestatie nog steeds leveren. Voorbeelden kunnen zijn topsport en op hoog niveau muziek beoefenen. Prestaties op een ander vlak mogen ook beschreven worden, het moet echter wel om 'TOP-prestaties' gaan. Het gaat om een bijzondere prestatie die (in elk geval) heeft plaatsgevonden in de periode vanaf september 2009 tot heden". Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat het bij dit onderdeel gaat om prestaties die in competitief verband zijn gerealiseerd en dat daarbij te denken valt aan voetballen in Jong Oranje, een ander sportkampioenschap, of een andere, bijvoorbeeld muzikale, prestatie die zo intensief is dat er weinig of geen ruimte is om daarnaast nog andere activiteiten te ontplooiën.

Gegeven de beoordelingsruimte die het College toekomt bij de beoordeling van door kandidaten opgevoerde activiteiten en gelet op de toelichting bij onderdeel G en de door verweerder in aansluiting daarop gegeven uitleg, bestaat geen grond voor het oordeel dat appellant aannemelijk heeft gemaakt dat het GAPP-project moet worden aangemerkt als 'TOP-prestatie', nu dit project niet op competitief niveau is geleverd. Dat in de toelichting is vermeld dat ook andere prestaties kunnen worden aangemerkt als TOP-prestatie, maakt dat niet anders.

2.7. Appellant betoogt ten slotte dat het college ten onrechte het vak Geschiedenis niet heeft meegenomen als extra vak.

2.7.1. Weliswaar heeft appellant op het formulier het vak Geschiedenis niet aangekruist als extra vak, maar in bezwaar heeft appellant uitdrukkelijk gesteld dat hij dit vak als extra vak heeft behaald. Verweerder heeft niet bestreden dat appellant Geschiedenis als extra vak heeft afgelegd.

Verweerder dient bij een besluit op bezwaar de bestreden beslissing te heroverwegen. Nu het hier niet gaat om geheel nieuwe informatie die eerder overgelegd had moeten worden, maar om een omissie de reeds in het dossier besloten informatie te vermelden op het formulier, had verweerder bij heroverweging van de bestreden beslissing appellant twee punten extra moeten toekennen. Het betoog slaagt.

2.8. Het beroep is gegrond. Het besluit van 22 juli 2011 dient te worden vernietigd. Nu het beroep slechts gegrond is voor zover verweerder het vak Geschiedenis niet als extra vak heeft beoordeeld in bezwaar en een juiste beoordeling er niet toe kan leiden dat appellant alsnog de cesuurwaarde van 36 punten behaalt, zodat ook als verweerder een nieuw besluit op bezwaar zou nemen de uitkomst daarvan zal zijn dat het bezwaar opnieuw ongegrond wordt verklaard, ziet het College aanleiding de rechtsgevolgen van dat besluit in stand laten.

2.9. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 22 juli 2011 met kenmerk 11/07513;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven;
- IV. veroordeelt het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen tot vergoeding van de bij [naam appellant] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 48,80 (zegge: achtenveertig euro en tachtig cent);
- V. gelast dat het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen aan [naam appellant] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt.

□

Zaaknummer : 2011/085.1
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 13 juli 2011
Partijen : Verzoeker tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Decentrale selectie, selectiecriteria
Artikelen : WHW artikel 7.57e; Awb 8:81
Uitspraak : Verzoek afgewezen

Hoofdoverwegingen : 2.2. Hetgeen [verzoeker] heeft aangevoerd geeft geen grond om op voorhand aan te nemen dat het besluit van 22 juni 2011 in beroep niet in stand zal blijven, althans uiteindelijk zal blijken dat [verzoeker] ten onrechte niet is toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectieprocedure. Daarbij is van belang dat [verzoeker], ook al zou verweerder het vak Geschiedenis als extra vak bij de beoordeling hebben betrokken, daarmee naar voorlopig oordeel niet het benodigde aantal punten zou hebben behaald voor toelating tot de tweede ronde en hetgeen verder is aangevoerd naar voorlopig oordeel niet leidt tot de conclusie dat verweerder [verzoeker] op andere onderdelen meer punten moest toekennen.

Uitspraak op het verzoek van:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker,
hangende het beroep in het geschil tussen

verzoeker

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 7 april 2011 heeft verweerder verzoeker medegedeeld dat hij niet is toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding tandheelkunde.

Bij besluit van 22 juni 2011 heeft verweerder het door verzoeker daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft [verzoeker] bij brief, bij het College ingekomen op 24 juni 2011, beroep ingesteld. Voorts heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 7 juli 2011, waar verzoeker, bijgestaan door zijn moeder [naam], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.E.A. Donkersloot en drs. R.M. Bezema, beiden werkzaam in dienst van de Rijksuniversiteit Groningen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het verzoek strekt ertoe dat verzoeker wordt opgenomen in de lijst van decentraal geselecteerde kandidaten voor de opleiding tandheelkunde van de Rijksuniversiteit Groningen, althans wordt toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie.

2.2. Het geen [verzoeker] heeft aangevoerd geeft geen grond om op voorhand aan te nemen dat het besluit van 22 juni 2011 in beroep niet in stand zal blijven, althans uiteindelijk zal blijken dat [verzoeker] ten onrechte niet is toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectieprocedure. Daarbij is van belang dat [verzoeker], ook zal zou verweerder het vak Geschiedenis als extra vak bij de beoordeling hebben betrokken, daarmee naar voorlopig oordeel niet het benodigde aantal punten zou hebben behaald voor toelating tot de tweede ronde en hetgeen verder is aangevoerd naar voorlopig oordeel niet leidt tot de conclusie dat verweerder [verzoeker] op andere onderdelen meer punten moest toekennen.

2.3. Gelet hierop, bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer : 2011/086
 Rechter(s) : mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Troostwijk
 Datum uitspraak : 27 september 2011
 Partijen : Appellant tegen Hanzehogeschool Groningen
 Trefwoorden : Aanmelding, inschrijving, schadevergoeding, Studielink, voldoening collegegeld
 Artikelen : WHW artikel 7.37 lid 2, 15.2
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.2. Niet in geschil is dat appellant het collegegeld niet tijdig heeft voldaan. Niet langer in geschil is dat hij in elk geval één herinneringsmail heeft ontvangen. Derhalve heeft het college van bestuur met juistheid geoordeeld dat hij schadevergoeding is verschuldigd. Dat de ouders van appellant, als gesteld, niet van de betalingsachterstand op de hoogte zijn gesteld, leidt niet tot een ander oordeel. Weliswaar had appellant te kennen gegeven dat zijn ouders het inschrijvingsgeld zouden betalen, maar het was aan hem om ervoor te zorgen dat dat gebeurde. Voorts heeft het college van bestuur de gevolgen van de omstandigheid dat appellant enige tijd in het buitenland heeft verbleven en om die reden niet in staat was post te ontvangen voor zijn rekening mogen laten, als het heeft gedaan.
 Dat appellant dacht te zijn ingeschreven, omdat hij zich had aangemeld via Studielink en in staat was van de faciliteiten van de universiteit gebruik te maken, leidt evenmin tot een ander oordeel. Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de WHW vindt inschrijving niet eerder plaats, dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan. Aanmelding via Studielink kan niet als inschrijving, als bedoeld in artikel 15.2 van de WHW, worden aangemerkt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

Het college van bestuur van de Hanzehogeschool Groningen (hierna: het college van bestuur), gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Op 16 november 2010 heeft het hoofd van de financiële administratie van de Hanzehogeschool Groningen appellant meegedeeld dat hij een schadevergoeding verschuldigd is, omdat hij van 1 tot en met 30 september 2010 zonder collegegeld te betalen gebruik heeft gemaakt van de onderwijsvoorzieningen.

Bij besluit van 16 mei 2011 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 juni 2011, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 september 2011, waar appellant in persoon, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door H.C. Duinkerken, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) wordt tot de inschrijving niet overgegaan, dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan, het verschuldigde examengeld is voldaan, dan wel, in geval van inschrijving aan de Open Universiteit, het verschuldigde collegegeld OU is of wordt voldaan.

Ingevolge artikel 15.2 is degene die niet is ingeschreven en gebruikmaakt van onderwijs- of examenvoorzieningen ten behoeve van onderwijs van een in de bijlage van deze wet opgenomen instelling, deswege aan die instelling een schadevergoeding verschuldigd, die door het instellingsbestuur wordt vastgesteld:

- a. met toepassing van artikel 7.46, tweede lid, indien het deelname aan een voltijdse opleiding betreft, of
- b. met toepassing van artikel 7.45, vierde lid, indien het deelname aan een deeltijdse of duale opleiding betreft.

2.2. Appellant betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat hij niet op de hoogte is gesteld van de betalingsachterstand van het collegegeld. Hij stelt in dit verband dat hij enige tijd in het buitenland heeft verbleven en aldaar niet in staat was post en e-mail te ontvangen. Zijn ouders zijn er evenmin van op de hoogte gesteld dat het verschuldigde collegegeld nog niet betaald was, terwijl de universiteit ervan op de hoogte was dat zij het zouden betalen. Gelet hierop, is het volgens hem niet redelijk dat hij een schadevergoeding is verschuldigd. Voorts betoogt hij dat hij zich al had ingeschreven via Studielink.

2.3. Niet in geschil is dat appellant het collegegeld niet tijdig heeft voldaan. Niet langer in geschil is dat hij in elk geval één herinneringsmail heeft ontvangen. Derhalve heeft het college van bestuur met juistheid geoordeeld dat hij schadevergoeding is verschuldigd. Dat de ouders van appellant, als gesteld, niet van de betalingsachterstand op de hoogte zijn gesteld, leidt niet tot een ander oordeel. Weliswaar had appellant te kennen gegeven dat zijn ouders het inschrijvingsgeld zouden betalen, maar het was aan hem om ervoor te zorgen dat dat gebeurde. Voorts heeft het college van bestuur de gevolgen van de omstandigheid dat appellant enige tijd in het buitenland heeft verbleven en om die reden niet in staat was post te ontvangen voor zijn rekening mogen laten, als het heeft gedaan.

Dat appellant dacht te zijn ingeschreven, omdat hij zich had aangemeld via Studielink en in staat was van de faciliteiten van de universiteit gebruik te maken, leidt evenmin tot een ander oordeel. Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de WHW vindt inschrijving niet eerder plaats, dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan. Aanmelding via Studielink kan niet als inschrijving, als bedoeld in artikel 15.2 van de WHW, worden aangemerkt.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/087
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 1 december 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Wijziging datum diploma
Artikelen	: Awb artikel 4:5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Het verzoek om de datum van het bachelordiploma te wijzigen is een verzoek om opnieuw een diploma aan appellant uit te reiken. Derhalve betreft dit verzoek een herhaalde aanvraag. Het CBE heeft in hetgeen appellant in beroep naar voren heeft gebracht terecht geen zodanige nieuwe feiten en omstandigheden aanwezig geacht dat het aanleiding had moeten zien opnieuw aan appellant een diploma uit te reiken met een andere datum.

Het pas bij het College naar voren gebrachte standpunt, dat bij het starten van de duale variant van de bacheloropleiding zou zijn gezegd dat hij niet terug zou kunnen naar de reguliere variant en dit nu wel het geval is, leidt niet tot een ander oordeel. Daartoe is van belang dat pas eind 2008 duidelijk werd dat de duale variant zou worden stopgezet. Naar aanleiding daarvan zijn de door appellant op dat moment behaalde vakken beoordeeld en is bij besluit van 25 maart 2009 het bachelordiploma, gedateerd op 12 december 2008, voor de reguliere variant aan hem uitgereikt. Nu de beoordeling of voldaan is aan de vereisten voor het verkrijgen van de bacheloropleiding niet eerder kon plaatsvinden dan eind december 2008, begin 2009, heeft het CBE voldoende gemotiveerd dat aan appellant niet opnieuw door de examencommissie een bachelordiploma met een gewijzigde datum hoefde te worden uitgereikt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 januari 2011 heeft de examencommissie Wiskunde FNWI van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica van de Universiteit van Amsterdam geweigerd de dagtekening van het diploma voor de bachelor wiskunde te wijzigen.

Bij besluit van 29 april 2011, verzonden op 18 mei 2011, heeft het CBE het door appellant daartegen ingediende beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 juni 2011, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 8 augustus 2011.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 november 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. J.E. Vos, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het studiejaar 2000/2001 is appellant gestart met de doctoraalopleiding Wiskunde en Statistiek. Vanaf het studiejaar 2005/2006 heeft hij ingeschreven gestaan voor de duale variant van de bacheloropleiding Wiskunde en het daarbij behorende studieprogramma gevolgd. Eind 2008 heeft de examencommissie, gelet op het feit dat de duale variant van de bacheloropleiding Wiskunde ophield te bestaan, vastgesteld dat appellant aan de vereisten van het bachelorexamen van de reguliere bacheloropleiding Wiskunde voldeed, en hem op 25 maart 2009 een bijbehorend diploma uitgereikt, gedateerd op 12 december 2008.

2.2. Appellant betoogt dat hij zijn laatste studieonderdeel voor het diploma van de reguliere bacheloropleiding reeds op 13 februari 2007 heeft afgerond, zodat het CBE heeft miskend dat de examencommissie zijn verzoek om de datum van het diploma te wijzigen in die datum ten onrechte heeft afgewezen.

2.3. Het verzoek om de datum van het bachelordiploma te wijzigen is een verzoek om opnieuw een diploma aan appellant uit te reiken. Derhalve betreft dit verzoek een herhaalde aanvraag. Het CBE heeft in hetgeen appellant in beroep naar voren heeft gebracht terecht geen zodanige nieuwe feiten en omstandigheden aanwezig geacht dat het aanleiding had moeten zien opnieuw aan appellant een diploma uit te reiken met een andere datum.

Het pas bij het College naar voren gebrachte standpunt, dat bij het starten van de duale variant van de bacheloropleiding zou zijn gezegd dat hij niet terug zou kunnen naar de reguliere variant en dit nu wel het geval is, leidt niet tot een ander oordeel. Daartoe is van belang dat pas eind 2008 duidelijk werd dat de duale variant zou worden stopgezet. Naar aanleiding daarvan zijn de door appellant op dat moment behaalde vakken beoordeeld en is bij besluit van 25 maart 2009 het bachelordiploma, gedateerd op

12 december 2008, voor de reguliere variant aan hem uitgereikt. Nu de beoordeling of voldaan is aan de vereisten voor het verkrijgen van de bacheloropleiding niet eerder kon plaatsvinden dan eind december 2008, begin 2009, heeft het CBE voldoende gemotiveerd dat aan appellant niet opnieuw door de examencommissie een bachelordiploma met een gewijzigde datum hoefde te worden uitgereikt.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/091
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 2 november 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Stenden Hogeschool
Trefwoorden	: Propedeuse-certificaat, studiepuntenregistratie
Artikelen	: WHW artikel 7.8
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Nu uit de studiepuntenregistratie van de Stenden Hogeschool niet blijkt dat appellant de resterende vijf studiepunten van de propedeuse heeft behaald, was het aan hem om tegenover het CBE aan te tonen dat dit wel het geval is. Het CBE heeft hem terecht hierin niet geslaagd geacht. De stellingen dat docenten destijds mondeling hebben bevestigd dat hij de resterende vakken met goed gevolg heeft afgerond en dat de studiepuntenregistratie van de CHN niet betrouwbaar is, heeft appellant niet aannemelijk gemaakt. In de door hem overgelegde e-mail van 17 juni 2005 heeft een medewerker van het secretariaat slechts ontkennend gereageerd op de vraag van appellant of hij zijn propedeuse-certificaat door een vriend mocht laten ophalen. Hieraan heeft het CBE terecht niet de betekenis gehecht die appellant daaraan kennelijk gehecht wilde zien. Dat appellant, als gesteld, het onderwijs in vakken uit het derde jaar heeft gevolgd, leidt verder niet tot een ander oordeel, nu niet in geschil is dat niet werd gecontroleerd of studenten die het onderwijsprogramma van het derde jaar volgden over een propedeuse-certificaat beschikten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Stenden Hogeschool (hierna: het CBE), gevestigd te Leeuwarden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 februari 2011 heeft de opleidingsexamencommissie van de Opleiding tot Leraar Basisonderwijs een verzoek van appellant om afgifte van een propedeuse-certificaat afgewezen.

Bij besluit van 19 mei 2011, verzonden op 30 mei 2011, heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 juli 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 oktober 2011, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. W. Brussee, advocaat te Den Haag, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft in de studiejaren 2002-2003 en 2003-2004 de Opleiding tot Leraar Basisonderwijs (hierna: OLB) aan de Christelijke Hogeschool Nederland (hierna: de CHN), de rechtsvoorganger van de Stenden Hogeschool, gevolgd. Daarvoor had hij deze opleiding aan een andere hogeschool gevolgd. Niet in geschil is dat bij aanvang van de opleiding aan de CHN met hem is afgesproken dat hij de 37 studiepunten van de propedeuse, die hij al had behaald op die andere hogeschool, zou behouden, zodat hij nog vijf studiepunten zou moeten behalen om de propedeuse te behalen.

2.2. Aan de besluiten van 18 februari en 19 mei 2011 ligt ten grondslag dat, samengevat weergegeven, uit de studiepuntenregistratie niet blijkt dat appellant de propedeuse heeft behaald en hij ook overigens niet heeft aangetoond dat dit het geval is.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte door hem niet aangetoond heeft geacht dat hij alle studiepunten van de propedeuse heeft behaald. Hiertoe voert hij aan dat de docenten van de resterende vakken hem destijds mondeling hebben bevestigd dat hij die vakken met goed gevolg heeft afgerond. Voorts heeft hij reeds vakken uit het derde jaar gevolgd, wat niet mogelijk is voor studenten die hun propedeuse nog niet hebben behaald. Verder wijst hij op een e-mail van 17 juni 2005 van een medewerker van het secretariaat van de CHN, waaruit niet blijkt dat eraan wordt getwijfeld dat hij zijn propedeuse heeft behaald. Voorts is de studiepuntenregistratie van de Stenden Hogeschool onbetrouwbaar. Voor zover met het voorgaande niet is aangetoond dat hij de resterende vijf studiepunten heeft behaald, mochten de gevolgen daarvan door het CBE niet voor zijn rekening worden gelaten, aldus appellant.

2.4. Nu uit de studiepuntenregistratie van de Stenden Hogeschool niet blijkt dat appellant de resterende vijf studiepunten van de propedeuse heeft behaald, was het aan hem om tegenover het CBE aan te tonen dat dit wel het geval is. Het CBE heeft hem terecht hierin niet geslaagd geacht. De stellingen dat docenten destijds mondeling hebben bevestigd dat hij de resterende vakken met goed gevolg heeft afgerond en dat de studiepuntenregistratie van de CHN niet betrouwbaar is, heeft appellant niet aannemelijk gemaakt. In de door hem overgelegde e-mail van 17 juni 2005 heeft een medewerker van het secretariaat slechts ontkennend gereageerd op de vraag van appellant of hij zijn propedeuse-certificaat door een vriend mocht laten ophalen. Hieraan heeft het CBE terecht niet de betekenis gehecht die appellant daaraan kennelijk gehecht wilde zien. Dat appellant, als gesteld, het onderwijs in vakken uit het derde jaar heeft gevolgd, leidt verder niet tot een ander oordeel, nu niet in geschil is dat niet werd gecontroleerd of studenten die het onderwijsprogramma van het derde jaar volgden over een propedeuse-certificaat beschikten.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2011/092
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak : 19 oktober 2011
Partijen : Appellante tegen CBE Haagse Hogeschool

Trefwoorden	: Deskundigenoordeel, feitenonderzoek, fraude, kennen en kunnen, motivering, strijd met het recht, zorgvuldige voorbereiding beslissing
Artikelen	: WHW artikel 7.12 lid 2, 7.61 lid 2; Awb artikel 3:2 en 7:26; Frauderegeling Haagse Hogeschool artikel 1 lid 1, 6 lid 2, 7 lid 1
Uitspraak	: Gegrond,
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Verweerder heeft zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat, nu slechts beroep kan worden ingesteld ter zake dat de beslissing in strijd is met het recht, hij slechts kan beoordelen of de examencommissie een zorgvuldige procedure heeft gevolgd. In onderhavig geval gaat het immers niet om een beoordeling van het kennen en kunnen van een student, maar om de vraag of kan worden vastgesteld dat appellante fraude heeft gepleegd. Verweerder dient zichzelf een oordeel te vormen over de feiten, omdat, indien niet op grond van de feiten kan worden vastgesteld dat fraude heeft plaatsgevonden, de beslissing van de examencommissie in strijd is met het recht. 2.3.2. Na vaststelling van de tentamenresultaten heeft de examiner vanwege een opvallend laag cijfer van een student en een, gelet op de tot dan toe behaalde resultaten, uitzonderlijk hoog cijfer voor appellante, het tentamen Engels 1 dat op naam van appellante is gesteld, nogmaals bekeken en gemeend dat het handschrift op dat tentamen afwijkt van het handschrift op eerder gemaakte tentamens. Nadat appellante hierover is gehoord door de examencommissie, heeft de examencommissie het handschrift op het tentamen Engels 1 vergeleken met andere door appellante gemaakte tentamens en is zij op grond van die vergelijking tot het oordeel gekomen dat het tentamen Engels 1 dat op naam van appellante is gesteld, niet door appellante is gemaakt, zodat zij fraude heeft gepleegd. 2.3.3. Ter zitting is komen vast te staan dat tijdens het tentamen Engels 1 geen onregelmatigheden zijn geconstateerd door de surveillanten en dat appellante gedurende het tentamen aanwezig is geweest. De examencommissie stelt zich op het standpunt dat een ander het tentamen van appellante gemaakt moet hebben. Er is evenwel niet gebleken van een ander tentamen dat door appellante op naam van een andere student is gemaakt. Onderzoek daarnaar heeft geen resultaat opgeleverd. Voorts heeft appellante onbestreden gesteld dat het hogere cijfer voor dit tentamen te verklaren valt uit de bijlessen die zij voorafgaand aan het tentamen heeft gevolgd. De examencommissie heeft zich derhalve louter op grond van een mogelijke afwijking in het handschrift in het desbetreffende tentamen Engels 1 op het standpunt gesteld dat dat tentamen door een ander dan appellante is gemaakt. Zij is evenwel niet deskundig te achten op dit terrein, zodat zij in dit geval niet zonder deskundigenoordeel tot de conclusie heeft kunnen komen dat appellante fraude heeft gepleegd. Verweerder heeft miskend dat het besluit van de examencommissie onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en onvoldoende gemotiveerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 mei 2011 heeft de examencommissie van de academie voor Management en Human Resources het tentamen Engels 1 van 15 april 2011 ongeldig verklaard en appellante uitgesloten van deelname aan alle toetsen in blok 4 van het studiejaar 2011.

Bij besluit van 23 juni 2011 heeft verweerder het beroep van appellante daartegen ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 8 juli 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 19 september 2011, waar appellante, bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.A.W. Franssen, secretaris van het CBE, en W.M.B. van Let, voorzitter van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan het beroep, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht, worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Frauderegeling van het studentenstatuut 2010-2011 van de Haagse Hogeschool (hierna: de regeling), wordt onder fraude verstaan het handelen of nalaten daarvan, van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt.

Ingevolge artikel 6, tweede lid, stelt de examencommissie vast of er sprake is van fraude en deelt de student schriftelijk haar besluit en de sancties conform het bepaalde in artikel 7 mede.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, kan de examencommissie afhankelijk van de ernst van de gepleegde fraude de desbetreffende toets ongeldig verklaren en uitsluiting van door de examencommissie aan te wijzen toetsen opleggen tot een maximum van een jaar.

2.2. De examencommissie heeft het tentamen ongeldig verklaard en appellante uitgesloten van alle tentamens in blok 4, omdat naar haar oordeel vaststaat dat appellante het tentamen niet zelf heeft geschreven en er aldus sprake is van fraude. Aan haar oordeel heeft de examencommissie ten grondslag gelegd dat het handschrift op het tentamen van 15 april 2011 sterk afwijkt van negen eerder door appellante gemaakte tentamens.

2.3. Appellante stelt zich op het standpunt dat verweerder heeft miskend dat het besluit van de examencommissie niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. De examencommissie heeft niet de deskundigheid om handschriften te vergelijken en zij heeft niet inzichtelijk gemaakt op welke wijze de vergelijking heeft plaatsgevonden.

2.3.1. Verweerder heeft zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat, nu slechts beroep kan worden ingesteld ter zake dat de beslissing in strijd is met het recht, hij slechts kan beoordelen of de examencommissie een zorgvuldige procedure heeft gevolgd. In onderhavig geval gaat het immers niet om een beoordeling van het kennen en kunnen van een student, maar om de vraag of kan worden vastgesteld dat appellante fraude heeft gepleegd. Verweerder dient zichzelf een oordeel te vormen over de feiten, omdat, indien niet op grond van de feiten kan worden vastgesteld dat fraude heeft plaatsgevonden, de beslissing van de examencommissie in strijd is met het recht.

2.3.2. Na vaststelling van de tentamenresultaten heeft de examiner vanwege een opvallend laag cijfer van een student en een, gelet op de tot dan toe behaalde resultaten, uitzonderlijk hoog cijfer voor appellante, het tentamen Engels 1 dat op naam van appellante is gesteld, nogmaals bekeken en gemeend dat het handschrift op dat tentamen afwijkt van het handschrift op eerder gemaakte tentamens. Nadat appellante hierover is gehoord door de examencommissie, heeft de examencommissie het handschrift op het tentamen Engels 1 vergeleken met andere door appellante gemaakte tentamens en is zij op grond van die vergelijking tot het oordeel gekomen dat het tentamen Engels 1 dat op naam van appellante is gesteld, niet door appellante is gemaakt, zodat zij fraude heeft gepleegd.

2.3.3. Ter zitting is komen vast te staan dat tijdens het tentamen Engels 1 geen onregelmatigheden zijn geconstateerd door de surveillanten en dat appellante gedurende het tentamen aanwezig is geweest. De examencommissie stelt zich op het standpunt dat een ander het tentamen van appellante gemaakt moet hebben. Er is evenwel niet gebleken van een ander tentamen dat door appellante op naam van een andere student is gemaakt. Onderzoek daarnaar heeft geen resultaat opgeleverd. Voorts heeft appellante onbestreden gesteld dat het hogere cijfer voor dit tentamen te verklaren valt uit de bijlessen die zij voorafgaand aan het tentamen heeft gevolgd. De examencommissie heeft zich derhalve louter op grond van een mogelijke afwijking in het handschrift in het desbetreffende tentamen Engels 1 op het standpunt gesteld dat dat tentamen door een ander dan appellante is gemaakt. Zij is evenwel niet deskundig te achten op dit terrein, zodat zij in dit geval niet zonder deskundigenoordeel tot de conclusie heeft kunnen komen dat appellante fraude heeft gepleegd. Verweerder heeft miskend dat het besluit van de examencommissie onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en onvoldoende gemotiveerd.

2.3.4. Gelet op het onder 2.3.1 overwogene is ook het besluit van verweerder niet voldoende zorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd.

2.4. Het beroep is gegrond. Het besluit van 23 juni 2011 dient wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:26 van de Algemene wet bestuursrecht te worden vernietigd.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool van 23 juni 2011;
- III. bepaalt dat het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool binnen 6 weken een nieuw besluit op het beroep van [appellante] neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- IV. veroordeelt het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool in de bij [appellante] opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderd en vierenzeventig euro);
- V. bepaalt dat het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool het door [appellante] betaalde griffierecht van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2011/095
Rechter(s) : mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak : 1 december 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : Bevoegdheid examiner, bevoegdheid CBE, beoordeling coschap, melding professioneel gedrag
Artikelen : WHW artikel 7.12c, 7.61 lid 1, aanhef en onder f
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. In het besluit van 26 oktober 2010 is vermeld, dat het door [appellant] ingeleverde verslag van het coschap sociale geneeskunde, ondanks aanpassingen, nog steeds onvoldoende is en dat ook de presentatie ervan onvoldoende is. De examiner heeft zijn besluit bij brief van 15 november 2010 toegelicht. Uit die toelichting blijkt dat het verslag en de presentatie ervan niet voldoen aan de vooraf bekendgemaakte eisen. Verweerder heeft aan het besluit van 23 maart 2011 mede ten grondslag gelegd dat onweersproken is gesteld dat over het coschap diverse keren mondeling en via e-mail contact is geweest met appellant en dat hij in de gelegenheid is gesteld zijn verslag aan te passen, zodat het ervoor moet worden gehouden dat appellant op de hoogte was van de eisen waaraan het verslag moest voldoen.

Nu appellant na de brief van 15 november 2010 beschikte over de motivering van het besluit, valt niet in te zien dat appellant door het niet direct verschaffen van de toelichting in zijn belangen is geschaad. Derhalve heeft verweerder het besluit van 26 oktober 2010 niet behoeven te vernietigen vanwege het ontbreken van een toelichting op de beoordeling.

2.4. Voorts betoogt appellant dat verweerder zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard kennis te nemen van het voornemen van de examinerator melding te doen bij de commissie professioneel gedrag van het Leids Universitair Medisch Centrum.

2.4.1. Het betoog faalt. Verweerder is slechts bevoegd kennis te nemen van de in artikel 7.61, eerste lid, van de WHW vermelde beslissingen. Het voornemen van de examinerator een melding te doen bij deze commissie is niet aan te merken als een beslissing van een examinerator als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW. Een melding bij die commissie is bovendien niet gericht op rechtsgevolg omdat door de melding op zichzelf geen wijziging plaatsvindt van de rechtspositie van de student.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 oktober 2010 heeft drs. E. Kruyt het resultaat van het door appellant afgelegde coschap sociale geneeskunde onvoldoende beoordeeld.

Bij besluit van 23 maart 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij de rechtbank Breda ingekomen op 29 juni 2011, beroep ingesteld. De rechtbank heeft het beroep met toepassing van artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht doorgezonden aan het College.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 17 oktober 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. S.E.C. Krijnen, advocaat te Breda, en het CBE, vertegenwoordigd door D.L. van der Lecq, werkzaam bij de Universiteit Leiden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van de volgende beslissingen:

- a. beslissingen als bedoeld in de artikelen 7.8b, derde en vijfde lid, en 7.9, eerste lid,
- b. beslissingen inzake vaststelling van het aantal behaalde studiepunten als bedoeld in de artikelen 7.9a of 7.9b, alsmede beslissingen inzake het met goed gevolg hebben afgelegd van het afsluitend examen, bedoeld in artikel 7.9d,
- c. beslissingen inzake de omvang van de vrijstelling, bedoeld in artikel 7.31a, derde lid,
- d. beslissingen, niet zijnde besluiten van algemene strekking, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van dit hoofdstuk, met het oog op de toelating tot examens,
- e. beslissingen, genomen op grond van het aanvullend onderzoek, bedoeld in de artikelen 7.25, vierde lid, en 7.28, vierde lid,
- f. beslissingen van examencommissies en examineratoren,
- g. beslissingen van commissies als bedoeld in artikel 7.29, eerste lid, en
- h. beslissingen, genomen op grond van de artikelen 7.30a en 7.30b met het oog op de toelating tot de in dat artikel bedoelde opleidingen.

2.2 Ter zitting heeft appellant het betoog dat Kruyt niet bevoegd was zijn coschap te beoordelen, ingetrokken.

2.3 Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examiner de beoordeling niet heeft gemotiveerd.

2.3.1 In het besluit van 26 oktober 2010 is vermeld, dat het door [appellant] ingeleverde verslag van het coschap sociale geneeskunde, ondanks aanpassingen, nog steeds onvoldoende is en dat ook de presentatie ervan onvoldoende is. De examiner heeft zijn besluit bij brief van 15 november 2010 toegelicht. Uit die toelichting blijkt dat het verslag en de presentatie ervan niet voldoen aan de vooraf bekendgemaakte eisen.

Verweerder heeft aan het besluit van 23 maart 2011 mede ten grondslag gelegd dat onweersproken is gesteld dat over het coschap diverse keren mondeling en via e-mail contact is geweest met appellant en dat hij in de gelegenheid is gesteld zijn verslag aan te passen, zodat het ervoor moet worden gehouden dat appellant op de hoogte was van de eisen waaraan het verslag moest voldoen.

Nu appellant na de brief van 15 november 2010 beschikte over de motivering van het besluit, valt niet in te zien dat appellant door het niet direct verschaffen van de toelichting in zijn belangen is geschaad. Derhalve heeft verweerder het besluit van 26 oktober 2010 niet behoeven te vernietigen vanwege het ontbreken van een toelichting op de beoordeling.

2.4 Voorts betoogt appellant dat verweerder zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard kennis te nemen van het voornemen van de examiner melding te doen bij de commissie professioneel gedrag van het Leids Universitair Medisch Centrum.

2.4.1 Het betoog faalt. Verweerder is slechts bevoegd kennis te nemen van de in artikel 7.61, eerste lid, van de WHW vermelde beslissingen. Het voornemen van de examiner een melding te doen bij deze commissie is niet aan te merken als een beslissing van een examiner als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW. Een melding bij die commissie is bovendien niet gericht op rechtsgevolg omdat door de melding op zichzelf geen wijziging plaatsvindt van de rechtspositie van de student.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/096
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 15 december 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Beoordeling stageverslag, onderscheid bijzondere versus openbare instellingen, rechtsmiddelenverwijzing, termijnoverschrijding, toepasselijk recht, verschoonbaarheid,
Artikelen	: WHW artikel 7.66 lid 1; Awb artikel 6:7, 6:8 lid 1, 6:11
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1. Op grond van artikel 7.66, eerste lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) oordeelt het College over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het CBE is zulk een orgaan. Uit de tekst van de wet, noch uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de wetgever daarop enige restrictie heeft aangebracht voor beslissingen van een orgaan van een bijzondere instelling, die als privaatrechtelijk zijn aan te merken. Derhalve wordt geen onderscheid gemaakt tussen openbare en bijzondere instellingen en bestaat derhalve, anders dan het CBE heeft gesteld, geen grond voor het oordeel dat de Algemene wet bestuursrecht, die volgens de WHW van toepassing is, niet op het handelen van bijzondere instellingen van toepassing is. (...)

2.3.1. Vast staat dat de termijn voor het instellen van beroep tegen het besluit van 18 januari 2011 op 1 maart 2011 is verlopen. Het beroepschrift van appellant is op 2 maart 2011 bij het CBE ingekomen. Voorts staat vast dat in het besluit van 18 januari 2011 geen rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen. Gelet op het ontbreken van die rechtsmiddelenverwijzing moet de termijnoverschrijding verschoonbaar worden geacht. Anders dan het CBE voorstaat, kan de omstandigheid dat appellant eerder tegen een ander besluit beroep heeft ingesteld niet leiden tot het oordeel dat appellant geen geslaagd beroep op een verschoonbare termijnoverschrijding toekomt, omdat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij wist dat hij binnen zes weken beroep moest instellen. Daartoe is van belang - zoals ter zitting is toegelicht - dat appellant in dat geval binnen twee weken beroep heeft ingesteld tegen een besluit betreffende een minor die binnen een korte termijn zou aanvangen en hij daarbij geen acht heeft geslagen op de termijn die openstond voor het indienen van dat beroep. Het betoog slaagt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens, kamer Alkmaar (hierna: het CBE), van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Alkmaar, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2011 heeft de stage- en afstudeercoördinator Technische Bedrijfskunde, Domein Techniek, Ontwerpen en Informatica, namens de examencommissie aan appellant medegedeeld dat de conclusie van de tweede beoordelaar, dat het stageverslag van appellant terecht met een onvoldoende is beoordeeld, wordt overgenomen.

Bij uitspraak van 19 april 2011, verzonden op 7 juni 2011, heeft het CBE het door appellant daartegen ingediende beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 18 juli 2011, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 2 augustus 2011.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 november 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. D.F. Smulders, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C. Grim, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Op grond van artikel 7.66, eerste lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) oordeelt het College over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het CBE is zulk een orgaan. Uit de tekst van de wet, noch uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de wetgever daarop enige restrictie heeft aangebracht voor beslissingen van een orgaan van een bijzondere instelling, die als privaatrechtelijk zijn aan te merken. Derhalve wordt geen onderscheid gemaakt tussen openbare en bijzondere instellingen en bestaat derhalve, anders dan het CBE heeft gesteld, geen grond voor het oordeel dat de Algemene wet bestuursrecht, die volgens de WHW van toepassing is, niet op het handelen van bijzondere instellingen van toepassing is.

2.2. Als gevolg van het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), gelezen in verbinding met artikel 6:8, eerste lid, van de Awb, dient een beroepschrift ingediend te worden binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de bezwaartermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.3. Appellant betoogt dat de overschrijding van de beroepstermijn verschoonbaar is, omdat in het besluit van 18 januari 2011 geen rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen. Voorts stelt hij in dit verband dat het onzorgvuldig is om te volstaan met het versturen van een besluit via de mail. Daarnaast is het beroepschrift slechts één dag te laat ingediend, zodat het onredelijk is het niet-ontvankelijk te verklaren, aldus appellant.

2.3.1. Vast staat dat de termijn voor het instellen van beroep tegen het besluit van 18 januari 2011 op 1 maart 2011 is verlopen. Het beroepschrift van appellant is op 2 maart 2011 bij het CBE ingekomen. Voorts staat vast dat in het besluit van 18 januari 2011 geen rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen. Gelet op het ontbreken van die rechtsmiddelenverwijzing moet de termijnoverschrijding verschoonbaar worden geacht. Anders dan het CBE voorstaat, kan de omstandigheid dat appellant eerder tegen een ander besluit beroep heeft ingesteld niet leiden tot het oordeel dat appellant geen geslaagd beroep op een verschoonbare termijnoverschrijding toekomt, omdat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij wist dat hij binnen zes weken beroep moest instellen. Daartoe is van belang - zoals ter zitting is toegelicht - dat appellant in dat geval binnen twee weken beroep heeft ingesteld tegen een besluit betreffende een minor die binnen een korte termijn zou aanvangen en hij daarbij geen acht heeft geslagen op de termijn die openstond voor het indienen van dat beroep.

Het betoog slaagt.

2.4. Het beroep is gegrond. De uitspraak van het CBE van 19 april 2011 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 6:11 van de Awb. Het CBE dient een nieuw besluit op het bij hem ingestelde beroep te nemen.

2.5. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van het college van beroep voor de examens, kamer Alkmaar, van de Hogeschool Inholland van 19 april 2011;
- III. draagt het college van beroep voor de examens op opnieuw te beslissen;
- IV. veroordeelt het college van beroep voor de examens tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten, vast te stellen op een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), voor door derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VI. bepaalt dat het college van beroep voor de examens het door [naam] betaalde griffierecht van € 41,00 aan hem vergoedt.

□

Zaaknummer	: 2011/098
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak	: 1 december 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Bevoegdheid examencommissie, bewijslastverdeling, bijzondere omstandigheden, geldigheidsduur tentamens,
Artikelen	: OER Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde VU artikel 20, eerste lid, onder b
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Indien een student vraagt om verlenging van de geldigheidsduur van tentamens op grond van bijzondere omstandigheden is het aan de student aannemelijk te maken dat hij vanwege bijzondere omstandigheden buiten zijn macht zijn opleiding niet voor het verstrijken van de geldigheidsduur heeft kunnen afronden. Dit geldt temeer in het onderhavige geval waarin de examencommissie die geldigheidsduur reeds eerder vanwege bijzondere omstandigheden heeft verlengd onder redelijke voorwaarden. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanwege ziekte niet aan de voorwaarden van de eerdere verlening heeft kunnen voldoen, nu geen stukken zijn overgelegd waaruit blijkt of en wanneer en in welke omvang de ziekte zich heeft voorgedaan. Dat bij appellant verwarring is ontstaan over de vakken die hij volgens de voorwaarden bij het besluit van 19 maart 2009 voor 31 augustus 2010 moest hebben afgerond en dat hij daardoor in een of meer vakken geen tentamen heeft afgelegd, maakt niet dat de examencommissie om die reden de geldigheidsduur had moeten verlengen. Nu de examencommissie de voorwaarden heeft vastgesteld waaronder verlenging van de geldigheidsduur werd verleend en daarbij heeft bepaald welke vakken appellant voor 31 augustus 2010 moest hebben afgerond, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat het op de weg van appellant had gelegen zich tot de examencommissie te wenden. Dat appellant meende te kunnen volstaan met het vragen van informatie aan de studieadviseur en docenten, komt voor zijn rekening.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 december 2010 heeft de examencommissie van de faculteit Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde het verzoek van appellant om de geldigheidsduur van door hem behaalde resultaten opnieuw te verlengen, afgewezen.

Bij besluit van 31 mei 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 20 juli 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 17 oktober 2011, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door zijn secretaris drs. A.M. van Donk, en drs. E. Noordhoek, secretaris van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 20, eerste lid, onder b, van de Onderwijs en Examenregeling wordt, indien de student uiterlijk aan het einde van het tweede inschrijvingsjaar voor de opleiding een voldoende resultaat heeft gehaald voor alle onderdelen van het eerste programmajaar de geldigheid van deze laatstgenoemde onderdelen verlengd tot het einde van het vijfde inschrijvingsjaar.

Ingevolge het tweede lid eindigt de geldigheidsduur van een voldoende tentamenresultaat voor een onderdeel van het tweede en het derde programmajaar aan het einde van het vijfde inschrijvingsjaar voor de opleiding.

Ingevolge het vijfde lid kan de examencommissie in bijzondere gevallen de geldigheidsduur van (deel)-tentamenresultaten van examenonderdelen met een door haar vast te stellen termijn verlengen.

2.2 De examencommissie heeft bij besluit van 19 maart 2009 op verzoek van appellant de geldigheidsduur van de door hem behaalde tentamenresultaten vanwege bijzondere persoonlijke omstandigheden verlengd. Daarbij is als voorwaarde gesteld dat appellant alle onderdelen van het tweede programmajaar moet hebben afgerond op 31 augustus 2010. Een viertal in het besluit met name genoemde vakken van het tweede programmajaar behoeft appellant niet opnieuw te volgen.

2.3 De examencommissie heeft het verzoek van appellant om de geldigheidsduur van behaalde tentamenresultaten opnieuw te verlengen afgewezen, omdat als uitgangspunt heeft te gelden dat de geldigheidsduur vervalt aan het einde van het vijfde inschrijvingsjaar (2006-2007) en deze geldigheidsduur reeds eerder bij hoge uitzondering is verlengd.

2.4 Appellant stelt dat de examencommissie geen rekening heeft gehouden met de bijzondere omstandigheden die zich in 2010 hebben voorgedaan, te weten, dat verwarring is ontstaan over de vakken die appellant nog diende te behalen en de ziekte die zich in 2010 openbaarde. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte heeft overwogen dat hij zich bij verwarring over de nog te volgen vakken van het tweede programmajaar had moeten wenden tot de examencommissie. Voorts heeft verweerder miskend dat de ziekte van appellant gedurende een langere periode aan zijn functioneren in de weg heeft gestaan dan alleen in de periode waarin de symptomen zichtbaar waren.

2.4.1 Indien een student vraagt om verlenging van de geldigheidsduur van tentamens op grond van bijzondere omstandigheden is het aan de student aannemelijk te maken dat hij vanwege bijzondere omstandigheden buiten zijn macht zijn opleiding niet voor het verstrijken van de geldigheidsduur heeft kunnen afronden. Dit geldt temeer in het onderhavige geval waarin de examencommissie die geldigheidsduur reeds eerder vanwege bijzondere omstandigheden heeft verlengd onder redelijke voorwaarden. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanwege ziekte niet aan de voorwaarden van de eerdere verlening heeft kunnen voldoen, nu geen stukken zijn overgelegd waaruit blijkt of en wanneer en in welke omvang de ziekte zich heeft voorgedaan.

Dat bij appellant verwarring is ontstaan over de vakken die hij volgens de voorwaarden bij het besluit van 19 maart 2009 voor 31 augustus 2010 moest hebben afgerond en dat hij daardoor in een of meer vakken geen tentamen heeft afgelegd, maakt niet dat de examencommissie om die reden de geldigheidsduur had moeten verlengen. Nu de examencommissie de voorwaarden heeft vastgesteld waaronder verlenging van de geldigheidsduur werd verleend en daarbij heeft bepaald welke vakken appellant voor 31 augustus 2010 moest hebben afgerond, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat het op de weg van appellant had gelegen zich tot de examencommissie te wenden. Dat appellant meende te kunnen volstaan met het vragen van informatie aan de studieadviseur en docenten, komt voor zijn rekening.

Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/102
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 5 december 2011
Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Tilburg
Trefwoorden	: Algemeen verbindend voorschrift, bijzondere omstandigheden, informatieverstrekking, instellingscollegegeld, naheffing, overgangsregeling, overmacht
Artikelen	: WHW artikel 7.45, 7.46; Regeling Inschrijving en Collegegeld Universiteit van Tilburg artikel 3.1, 3.4, 3.7, 6
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4.3. De Regeling is een algemeen verbindend voorschrift dat het College niet als zodanig kan toetsen. Derhalve kan het betoog van appellante dat onvoldoende aannemelijk is dat een bedrag van € 4.070 kostendekkend is niet leiden tot het ermee beoogde doel. Niettemin kan het College tot het oordeel komen dat verweerder gehouden was de in de Regeling opgenomen voorschriften buiten toepassing te laten, indien strikte toepassing daarvan op appellante vanwege bijzondere omstandigheden kennelijk onredelijk is. Bij het oordelen hierover dient het College grote terughoudendheid te betrachten.

2.4.4. In hetgeen appellante heeft aangevoerd is geen grond gelegen voor het oordeel dat verweerder de Regeling in haar geval buiten toepassing had moeten laten. De door appellante aangevoerde omstandigheden wijken niet zodanig af van die van andere studenten die een bachelorgraad aan een instelling voor hoger beroepsonderwijs hebben behaald en een bacheloropleiding aan een universiteit willen volgen, dat toepassing van de Regeling leidt tot een uitkomst die kennelijk onredelijk is. Dat andere universiteiten een ruimere overgangsregeling bieden, dan wel een lager instellingscollegegeld hanteren, maakt niet dat de Regeling in het onderhavige geval leidt tot een kennelijk onredelijke uitkomst. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat appellante onvoldoende was geïnformeerd over de te verwachten verhoging. Daarbij is van belang dat zij op de eerste machtiging reeds gewaarschuwd is dat mogelijk een naheffing zou volgen. Op die machtiging is ook verwezen naar de website. Indien het appellante niet duidelijk was welk bedrag zij als naheffing kon verwachten, lag het op haar weg om daar naar te informeren. De omstandigheid dat verweerder voor het studiejaar 2011/2012 de tarieven van het instellingscollegegeld heeft verlaagd leidt evenmin tot het oordeel dat verweerder de Regeling buiten toepassing had moeten laten, reeds omdat deze omstandigheid dateert van na het besluit van 7 juli 2011.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Tilburg, gevestigd te Tilburg, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 februari 2011 heeft het Hoofd van de afdeling studentenadministratie appellante medegedeeld dat het door haar verschuldigde collegegeld wordt verhoogd, omdat zij niet in aanmerking komt voor het wettelijk collegegeld en dat de verhoging ten bedrage van € 4.778 voor 1 maart 2011 betaald dient te worden.

Bij besluit van 7 juli 2011 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar gedeeltelijk gegrond en voor het overige ongegrond verklaard en het besluit van 23 februari 2011, na matiging van de naheffing met 50 procent tot € 2.398, in stand gelaten.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 22 juli 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 november 2011, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. K. Rosenberg en G. Gabrelian, en verweerder, vertegenwoordigd door R.J.M. van Riel en mr. R. Martens, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

2.2. Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur op 7 januari 2010 de Regeling Inschrijving en Collegegeld 2010-2011 (hierna: de Regeling) vastgesteld.

Ingevolge artikel 3.1 van de Regeling betaalt een student die voltijds, deeltijds of duaal ingeschreven wil worden het wettelijk collegegeld van € 1.672

a. voor een bacheloropleiding wanneer hij niet eerder een bachelorgraad of doctoraal diploma behaald heeft, en voor een masteropleiding wanneer hij niet eerder een mastergraad of doctoraal diploma heeft behaald, tenzij die zijn eerste opleiding binnen de CROHO-labels Onderwijs en Gezondheid is, en

b. de nationaliteit van een EER-land of de Surinaamse of Zwitserse nationaliteit heeft en

c. vanaf het begin van het collegejaar (1 september) woonachtig is in Nederland, België, Luxemburg of een van de deelstaten Noord-Rijnland-Westfalen, Nedersaksen en Bremen van de Bondsrepubliek Duitsland.

Ingevolge artikel 3.4 betaalt een student die niet valt onder artikel 3.1 voor een inschrijving een instellingstarief collegegeld van € 1.972, € 2.550, € 6.450 of € 10.506 afhankelijk van de opleiding.

Ingevolge artikel 3.7 wordt, wanneer de student is ingeschreven voor een bepaald tarief op basis van onvolledige of onjuiste informatie over het opleidingsverleden, nationaliteit of woonland van de student, dit met terugwerkende kracht gecorrigeerd zodra de gegevens bekend zijn.

Ingevolge artikel 6 kan het college van bestuur van deze regeling afwijken waar de toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

2.3. Appellante heeft zich in augustus 2010 ingeschreven bij de Universiteit van Tilburg voor de bacheloropleiding Psychologie. Vast staat dat zij reeds in het bezit is van een diploma voor een andere bacheloropleiding. Bij de inschrijving aan de Universiteit van Tilburg heeft appellante op 17 augustus 2010 een machtiging getekend voor een eenmalige inning van € 1.672. Op die machtiging is te kennen gegeven dat dit bedrag verhoogd zal worden, indien, zou blijken dat zij na 1990 een bachelordiploma in het hoger onderwijs heeft behaald. Bij het besluit van 23 februari 2010 is aan appellante een naheffing opgelegd ten bedrage van € 4.778.

2.4. Appellante betoogt, samengevat weergegeven, dat verweerder ten onrechte het belang van de instelling bij het heffen van instellingscollegegeld zwaarder weegt dan haar belang. Verweerder heeft niet gemotiveerd waarom voor haar geen overgangsregeling kon worden getroffen vanwege haar bijzondere omstandigheden en heeft onvoldoende rekening gehouden met haar persoonlijke financiële belangen. Zij voert in dit verband aan dat andere universiteiten wel overgangsregelingen hanteren. Voorts stelt zij in dit verband dat het louter verwijzen naar de website van de universiteit bij de eerste machtiging onvoldoende is om haar te confronteren met een naheffing ter hoogte van € 4.778. Appellante betoogt daarnaast dat niet is gebleken dat het instellingscollegegeld kostendekkend is.

2.4.1. Uit de tekst van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in de wet op te nemen.

2.4.2. Indien studenten niet voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45 van de WHW, zijn zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd. Vast staat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45 van de WHW, zodat zij het instellingscollegegeld verschuldigd is. De vraag die in dit geschil voorligt, is of verweerder, het door appellante te betalen instellingscollegegeld had moeten vaststellen op hoogte van het wettelijk collegegeld of mocht vaststellen op € 4.070, zoals het heeft gedaan in het besluit van 7 juli 2011 na gebruikmaking van de in artikel 6 van de Regeling neergelegde bevoegdheid het collegegeld te matigen.

2.4.3 De Regeling is een algemeen verbindend voorschrift dat het College niet als zodanig kan toetsen. Derhalve kan het betoog van appellante dat onvoldoende aannemelijk is dat een bedrag van € 4.070 kostendekkend is niet leiden tot het ermee beoogde doel. Niettemin kan het College tot het oordeel komen dat verweerder gehouden was de in de Regeling opgenomen voorschriften buiten toepassing te laten, indien strikte toepassing daarvan op appellante vanwege bijzondere omstandigheden kennelijk onredelijk is. Bij het oordelen hierover dient het College grote terughoudendheid te betrachten.

2.4.4. In hetgeen appellante heeft aangevoerd is geen grond gelegen voor het oordeel dat verweerder de Regeling in haar geval buiten toepassing had moeten laten. De door appellante aangevoerde omstandigheden wijken niet zodanig af van die van andere studenten die een bachelorgraad aan een instelling voor hoger beroepsonderwijs hebben behaald en een bacheloropleiding aan een universiteit willen volgen, dat toepassing van de Regeling leidt tot een uitkomst die kennelijk onredelijk is. Dat andere universiteiten een ruimere overgangsregeling bieden, dan wel een lager instellingscollegegeld hanteren, maakt niet dat de Regeling in het onderhavige geval leidt tot een kennelijk onredelijke uitkomst. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat appellante onvoldoende was geïnformeerd over de te verwachten verhoging. Daarbij is van belang dat op de eerste machtiging er reeds voor is gewaarschuwd dat mogelijk een naheffing zou volgen. Op die machtiging is ook verwezen naar de website. Indien het appellante niet duidelijk was welk bedrag zij als naheffing kon verwachten, lag het op haar weg om daar naar te informeren. De omstandigheid dat verweerder voor het studiejaar 2011/2012 de tarieven van het instellingscollegegeld heeft verlaagd leidt evenmin tot het oordeel dat verweerder de Regeling buiten toepassing had moeten laten, reeds omdat deze omstandigheid dateert van na het besluit van 7 juli 2011.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/107
Rechter(s)	: mrs Loeb, Olivier, Lubberdink
Datum uitspraak	: 21 november 2011
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Bevoegdheid examencommissie, vrijstelling, stage
Artikelen	: WHW artikel 7.12 lid 2, 7.12b lid 1 aanhef en onder d
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: Het verzoek van appellante strekt tot vrijstelling van de verplichting om de stage in het buitenland te volgen. Ingevolge de hiervoor weergegeven bepalingen van de WHW was verweerder daarom niet bevoegd om op dit verzoek te beslissen, als het heeft gedaan.

PROCES-VERBAAL van de mondelinge uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam, gevestigd te Rotterdam,
verweerder.

Openbare zitting gehouden op 21 november 2011 om 15.50 uur.

Verschenen:

Appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.H. Trimpe en drs. G. Verbrugge MSc, werkzaam in dienst van verweerder.

Bij besluit van 26 april 2011 heeft verweerder het verzoek van appellante om de binnen haar opleiding International Business and Languages (hierna: IBL) verplichte stage in het buitenland in Nederland te volgen afgewezen. Het beroep richt zich tegen het besluit van 11 juli 2011, waarbij verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond heeft verklaard.

Het College

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 11 juli 2011 met kenmerk 2011/1.05/JT/DT;
- III. herroept het besluit van 26 april 2011;
- IV. gelast dat verweerder aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

Daartoe wordt ambtshalve het volgende overwogen.

Ingevolge artikel 7.12, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is de examencommissie het orgaan dat op objectieve en deskundige wijze vaststelt of een student aan de vereisten die de onderwijs- en examenregeling stelt ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden, nodig voor het verkrijgen van een graad.

Ingevolge artikel 7.12b, eerste lid, aanhef en onder d, voor zover thans van belang, heeft een examencommissie de bevoegdheid om voor het afleggen van één of meer tentamens vrijstelling te verlenen.

Het verzoek van appellante strekt tot vrijstelling van de verplichting om de stage in het buitenland te volgen. Ingevolge de hiervoor weergegeven bepalingen van de WHW was verweerder daarom niet bevoegd om op dit verzoek te beslissen, als het heeft gedaan.

De examencommissie van verweerders hogeschool zal een besluit op het verzoek moeten nemen.

□

Zaaknummer	: 2011/109 en 109.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 30 augustus 2011
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden	: Instellingscollegegeld, mededeling studentendecaan, motivering, overgangsregeling, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.45 en 7.46; Awb artikel 8:81 en 8:86
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.2. De Voorzitter volgt verweerder niet in zijn verweer. Uit de overgelegde mails en de bevestiging door verweerder tijdens de zitting dat uit de informatie op website kon worden afgeleid dat wie binnen het instituut van opleiding wisselde onder de overgangsregeling viel. Voort heeft verweerder onvoldoende onderkend dat door de gedane mededelingen appellante heeft gekozen de door haar tot dat moment gevolgde opleiding niet voort te zetten. Ook thans heeft verweerder in het bestreden besluit niet duidelijk gemaakt waarom appellante niet heeft mogen afgaan op de mededelingen van de studentendecaan over de hoogte van het collegegeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2011, heeft verweerder, na uitspraak van het College 9 juni 2011, kenmerk CBHO 2011/008, waarbij het beroep tegen het besluit van 2 december 2010, gegrond werd verklaard, het bezwaar wederom ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 3 augustus 2011 bij het College ingekomen op 5 augustus 2011, beroep ingesteld en de Voorzitter gelijktijdig verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 augustus 2011, waar appellante in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. R.P. Eefting, advocaat te Dokkum, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. de Vos en S. Barsukoff Poniatowsky, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de Voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 7.45, eerste lid van de WHW, zoals dit luidt met ingang van 1 september 2010, is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor een bachelor- of master opleiding indien hij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46 van de WHW, zoals dit luidt met ingang van 1 september 2010, is de student die niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 7.45, eerste lid, van de WHW, het instellingscollegegeld verschuldigd en kan het instellingsbestuur per opleiding of groep opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.

2.2. Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat zij valt onder de overgangsregeling collegegeld daar zij voor het studiejaar 2010-2011 toegelaten was tot de opleiding tot eerste graads docenten opleiding, waarbij zij met name verwijst naar de mail van 18 augustus 2010, waarin de directeur van de docentenopleiding meedeelt dat ze kan starten in het eerste jaar van de opleiding. Tevens betoogt ze dat uit de toenmalige informatie blijkt dat wie binnen het instituut naar een andere opleiding overstapte onder de overgangsregeling viel; eerst in augustus 2010 heeft verweerder deze informatie op de website aangepast. Zij stelt voorts dat verweerder tot schadevergoeding dient te worden veroordeeld in verband met een te verwachten vordering van de Dienst Uitvoering Onderwijs in verband met de OV-reisvoorziening en de gemaakte kosten voor juridische bijstand tot heden.

2.3. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de adviezen van de studentendecaan en de docenten op het gebied van collegegelden hem niet kunnen binden en dat uit de [aangepaste] voorlichting, onder andere op de website, en het mailverkeer niet kan volgen dat op appellante de overgangsregeling van toepassing is. Voorts stelt verweerder dat appellante toegelaten noch ingeschreven is aan de opleiding docenten

2.4. De Voorzitter over overweegt als volgt.

2.4.1. In de uitspraak van 9 juni 2011, kenmerk CBHO 2011/008, heeft het College vast gesteld dat de appellante sinds september 2010 de opleiding volgt en tentamens heeft afgelegd. Voorts heeft het College een inhoudelijke beslissing gegeven met betrekking tot de brief van verweerder van 9 september 2009. Daarbij is deze brief gezien in het kader van de inschrijving voor het studiejaar 2010-2011. Derhalve moet er van worden uitgegaan dat de inschrijving van appellante slechts afhankelijk was van welk tarief appellante moest betalen.

2.4.2. De Voorzitter volgt verweerder niet in zijn verweer. Uit de overgelegde mails en de bevestiging door verweerder tijdens de zitting dat uit de informatie op website kon worden afgeleid dat wie binnen het instituut van opleiding wisselde onder de overgangsregeling viel. Voort heeft verweerder onvoldoende onderkend dat door de gedane mededelingen appellante heeft gekozen de door haar tot dat moment gevolgde opleiding niet voort te zetten. Ook thans heeft verweerder in het bestreden besluit niet duidelijk gemaakt waarom appellante niet heeft mogen afgaan op de mededelingen van de studentendecaan over de hoogte van het collegegeld.

2.5. Het bestreden besluit ontbeert om vorengenoemde overwegingen een deugdelijk onderbouwde motivering. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met in acht neming van deze uitspraak en daarbij tevens in te gaan op de door appellante gestelde schadevergoeding.

2.6. Het beroep zal gegrond worden verklaard. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.7. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikelen 8:74, eerste lid en 8:82, vierde lid, van de Awb dient verweerder het door haar betaalde griffierecht € 82,- te vergoeden.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 12 juli 2011;
3. wijst de voorlopige voorziening af.
4. gelast dat Hogeschool voor de Kunsten Utrecht aan appellante het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 82,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt Hogeschool voor de Kunsten Utrecht tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874 en in de reiskosten ten bedrage van € 66,26 (zegge: negenhonderdveertig euro en zesentwintig cent); het dient door Hogeschool voor de Kunsten Utrecht aan appellante te worden betaald.

□

Zaaknummer	: 2011/113/CBE
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Nijenhof, Lubberdink
Datum uitspraak	: 14 december 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, extra toets
Artikelen	: OER Inholland artikel 27 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.3. Appellante heeft het examen in het vak PPR1 vier maal met onvoldoende resultaat afgelegd. Voor zover appellante heeft geklaagd dat zij vanwege de verhuizing te weinig oefenmomenten heeft gehad en bij het examen niet over een zelfgekozen unit heeft kunnen beschikken, geldt dat – nog daargelaten de vraag of en zo ja, in hoeverre dit van invloed is geweest op het door haar behaalde resultaat – dit omstandigheden betreffen die voor alle studenten kunnen gelden en reeds daarom geen bijzondere persoonlijke omstandigheid zijn. Voor zover appellante bij het derde examen, als gesteld, vanwege medische problemen niet voldoende heeft kunnen presteren, geldt dat zij met het vierde examen een nieuwe toetskans heeft gehad. Wat betreft het incident bij dat examen geldt dat hetgeen appellante daarover heeft aangevoerd, niet tot het oordeel noopt dat het CBE ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat de gestelde hierdoor veroorzaakte tijdnood en de daarmee gepaard gaande stress geen aanleiding vormen om te oordelen dat haar ten onrechte niet alsnog een extra herkansing is geboden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland Amsterdam/Diemen (hierna: het CBE), gevestigd te Diemen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 maart 2011 heeft de examencommissie Mondzorgkunde een verzoek van appellante om een extra toetskans voor het vak Preklinisch Prepareren en Restaureren 1 (hierna: PPR1) afgewezen.

Bij besluit van 9 juni 2011 heeft het CBE het bij hem door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 augustus 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 november 2011, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. M. van Olden, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner en L.G. Velthuisen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Uit het bepaalde in artikel 27, eerste lid, van de Onderwijs Examenregeling volgt dat de examencommissie kan beslissen om een student de gelegenheid te bieden nogmaals een toets af te leggen, indien sprake is van bijzondere persoonlijke omstandigheden.

2.2. Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte de door haar aangevoerde omstandigheden niet als bijzonder in evenbedoelde zin heeft aangemerkt. Daartoe voert zij aan dat zij vanwege de verhuizing naar een nieuw gebouw te weinig oefenmomenten heeft gehad, zij bij het derde examen medische problemen had en het door haar bij het laatst afgelegde examen behaalde resultaat in negatieve zin is beïnvloed, doordat zij niet over een zelfgekozen unit kon beschikken en door een incident met een van de docenten.

2.3. Appellante heeft het examen in het vak PPR1 vier maal met onvoldoende resultaat afgelegd. Voor zover appellante heeft geklaagd dat zij vanwege de verhuizing te weinig oefenmomenten heeft gehad en bij het examen niet over een zelfgekozen unit heeft kunnen beschikken, geldt dat – nog daargelaten de vraag of en zo ja, in hoeverre dit van invloed is geweest op het door haar behaalde resultaat – dit omstandigheden betreffen die voor alle studenten kunnen gelden en reeds daarom geen bijzondere persoonlijke omstandigheid zijn. Voor zover appellante bij het derde examen, als gesteld, vanwege medische problemen niet voldoende heeft kunnen presteren, geldt dat zij met het vierde examen een nieuwe toetskans heeft gehad. Wat betreft het incident bij dat examen geldt dat hetgeen appellante daarover heeft aangevoerd, niet tot het oordeel noopt dat het CBE ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat de gestelde hierdoor veroorzaakte tijdnood en de daarmee gepaard gaande stress geen aanleiding vormen om te oordelen dat haar ten onrechte niet alsnog een extra herkansing is geboden.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/116
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Nijenhof, Lubberdink
Datum uitspraak	: 14 december 2011
Partijen	: Appellant tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Algemeen verbindend voorschrift, bijzondere omstandigheden, (tweede) graad, instellingscollegegeld, overmacht, wetsgeschiedenis, zelf voorzien
Artikelen	: WHW artikel 7.45 lid 1, 7.46 lid 1, 7.52; Awb artikel 8:2, 8:72 lid 4; Regeling inschrijving, collegegeld en examengeld 2011-2012 Universiteit Leiden artikel 14 lid 1, 15, 17 lid 11
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Uit voormeld onderdeel n van het Besluit volgt dat verweerder van het Besluit kan afwijken, indien strikte toepassing daarvan in het concrete geval vanwege bijzondere omstandigheden tot onbillijkheden van overwegende aard leidt. Nu appellant in zijn bezwaarschrift heeft betoogd dat hem vanwege bijzondere omstandigheden in zoverre vrijstelling moet worden verleend, dat hij niet meer dan het bedrag van het wettelijk collegegeld als instellingscollegegeld hoeft te betalen, betoogt hij terecht dat verweerder zijn bezwaarschrift ten onrechte heeft opgevat als gericht tegen de Regeling en het Besluit en het ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. (...) Uit artikel 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, valt af te leiden dat de wetgever heeft bedoeld dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft echter voorzien dat deze regeling onder omstandigheden tot ongewenste uitkomsten kan leiden en ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste keer een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet in de wet opgenomen. Indien een student niet aan de in artikel 7.45, eerste lid, van de WHW gestelde voorwaarden voldoet, is hij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd. Niet in geschil is dat appellant een mastergraad heeft behaald en derhalve niet aan de voorwaarden van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW voldoet.

Hetgeen appellant in de stukken en ter zitting heeft aangevoerd omtrent zijn persoonlijke situatie is niet zo bijzonder, dat daarin grond is gelegen voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat onverkorte toepassing van de Regeling en het Besluit in dit geval niet tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt en verweerder om die reden gehouden was om aan voormeld onderdeel n van het Besluit toepassing te geven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Leiden, gevestigd te Leiden, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2011 heeft verweerder het door appellant tegen het in rekening brengen van instellingscollegegeld ten bedrage van € 5.280 bij hem gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 15 augustus 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 november 2011, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.A.C. de Boer, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), zoals deze luidde ten tijde van belang, is in artikel 7.45, eerste lid, bepaald dat een student het wettelijk collegegeld verschuldigd is voor één bachelor- of één masteropleiding, indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is de student die niet aan de voorwaarden, gesteld in artikel 7.45, eerste lid, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid stelt het instellingsbestuur de hoogte van het instellingscollegegeld vast.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

2.2. Mede krachtens voormelde bepaling heeft verweerder op 24 mei 2011 de Regeling inschrijving, collegegeld en examengeld 2011-2012 (hierna: de Regeling), alsmede het Besluit retributiebeleid 2011-2012 (hierna: het Besluit) vastgesteld.

In artikel 14, eerste lid, van de Regeling is bepaald dat een student die voor een voltijdse opleiding wil worden ingeschreven het wettelijk collegegeld van € 1.713 betaalt, indien hij voor een bacheloropleiding inschrijft en hij niet eerder een bachelorgraad of een doctoraal diploma, als bedoeld in artikel 7.52 van de WHW, heeft behaald, dan wel voor een masteropleiding inschrijft en hij niet eerder een mastergraad of doctoraal diploma, als bedoeld in artikel 7.52 van de WHW, heeft behaald.

In artikel 15 is bepaald dat verweerder de hoogte van het verschuldigde instellingscollegegeld vaststelt, indien een student niet aan het gestelde in artikel 14 voldoet.

In artikel 17, elfde lid, is bepaald dat het instellingscollegegeld voor 2011-2012 voor alle studenten die niet aan het eerste tot en met het tiende lid voldoen, voor bacheloropleidingen alfa en gamma € 5.280 bedraagt. Deze bepaling komt overeen met onderdeel k van het Besluit.

In onderdeel n van het Besluit is bepaald dat verweerder in zeer bijzondere omstandigheden, waarbij uitvoering van dit besluit tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, van het Besluit kan afwijken.

2.3. In het besluit van 13 juli 2011 heeft verweerder het door appellant gemaakte bezwaar opgevat als gericht tegen de Regeling en het Besluit en het niet-ontvankelijk verklaard, omdat de Regeling en het Besluit algemeen verbindende voorschriften zijn, waartegen ingevolge artikel 8:2 van de Algemene wet bestuursrecht geen beroep open staat.

2.4. Uit voormeld onderdeel n van het Besluit volgt dat verweerder van het Besluit kan afwijken, indien strikte toepassing daarvan in het concrete geval vanwege bijzondere omstandigheden tot onbillijkheden van overwegende aard leidt. Nu appellant in zijn bezwaarschrift heeft betoogd dat hem vanwege bijzondere omstandigheden in zoverre vrijstelling moet worden verleend, dat hij niet meer dan het bedrag van het wettelijk collegegeld als instellingscollegegeld hoeft te betalen, betoogt hij terecht dat verweerder zijn bezwaarschrift ten onrechte heeft opgevat als gericht tegen de Regeling en het Besluit en het ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard.

2.5. Gelet hierop, is het beroep gegrond en komt het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking. Hoewel appellant heeft verzocht te bepalen dat verweerder een nieuw besluit op het door hem gemaakte bezwaar neemt, ziet het College uit een oogpunt van finale geschilbeslechting aanleiding met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht zelf op na te melden wijze in de zaak te voorzien.

2.6. Uit artikel 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, valt af te leiden dat de wetgever heeft bedoeld dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft echter voorzien dat deze regeling onder omstandigheden tot ongewenste uitkomsten kan leiden en ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste keer een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet in de wet opgenomen.

2.7. Indien een student niet aan de in artikel 7.45, eerste lid, van de WHW gestelde voorwaarden voldoet, is hij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Niet in geschil is dat appellant een mastergraad heeft behaald en derhalve niet aan de voorwaarden van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW voldoet.

2.8. Hetgeen appellant in de stukken en ter zitting heeft aangevoerd omtrent zijn persoonlijke situatie is niet zo bijzonder, dat daarin grond is gelegen voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat onverkorte toepassing van de Regeling en het Besluit in dit geval niet tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt en verweerder om die reden gehouden was om aan voormeld onderdeel n van het Besluit toepassing te geven.

2.9. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van het college van bestuur van de Universiteit Leiden van 13 juli 2011;
3. verklaart het door [appellant] gemaakte bezwaar ongegrond;
4. bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
5. gelast dat het college van bestuur van de Universiteit van Leiden aan [appellant] het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

-

Zaaknummer : 2011/119 en 119.1
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 26 september 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam

Trefwoorden	: Bewijsvoering, examenfraude, motivering, plagiaat, propedeuse certificaat, spieken, strafmaatregel,
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 2 en 3; Awb artikel 7:12, 8:81, 8:86; Fraudereglement HvA artikel 7
Uitspraak	: Gegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op zijn evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen. 2.2.2. De Voorzitter is van oordeel dat er onvoldoende gronden zijn om aan te nemen dat appellant op 25 mei 2011 bij het afleggen van het tentamen Engels essay, EC2VPL1LD01-2, zou hebben gefraudeerd door het plegen van plagiaat. Op grond van hetgeen door verweerder schriftelijk en ter zitting naar voren is gebracht, kan niet met voldoende mate van zekerheid worden vastgesteld dat appellant zich aan dergelijk gedrag schuldig heeft gemaakt. 2.2.3. Door verweerder is gesteld dat uit het na het tentamen uitgevoerde vergelijkend onderzoek met gebruikmaking van een plagiaatdetectieprogramma, naar overeenkomsten tussen de tekst van appelland en een medestudent, zodanige overeenkomst bestaat - 62% van de teksten komt overeen - dat sprake moet zijn van plagiaat. Voorafgaande aan het tentamen zijn de studenten geïnformeerd over wat van hen verwacht werd: namelijk het schrijven van een essay en de daarbij behorende onderwerpen en literatuur uitgaande van vooraf gepresenteerde artikelen. Appellant heeft verklaard dat hij voorafgaand aan het tentamen zeer uitvoerig met (hierna: medestudent) deze onderwerpen heeft besproken en voorbereid. De Voorzitter is van oordeel dat nu verweerder studenten in de gelegenheid heeft gesteld zich voor te bereiden op het schrijven van een essay aan de hand van geruime tijd vooraf ter beschikking gestelde literatuur het voor de hand ligt dat studenten onderling hebben kunnen overleggen over de opgegeven onderwerpen en over de wijze waarop op basis daarvan het tentamen gemaakt zou kunnen worden. Op deze wijze konden zij kennis en feiten uitwisselen die daarop betrekking hebben en die zij vervolgens elk in de essays konden betrekken dan wel opnemen. Daardoor kan weliswaar een grote gelijkenis tussen de essays optreden. Daarmee is echter allerm minst gegeven dat daarbij van plagiaat sprake zou kunnen zijn. 2.2.4. Uit de overgelegde videofoto's is duidelijk dat appelland tijdens het tentamen naast de medestudent zat. Uit het verweer van de examencommissie is komen vast te staan dat op geen enkele wijze is vastgesteld dat deze situatie aanleiding heeft gegeven tot overleg of van enige vorm van spieken of dat van (digitale) uitwisseling van bestanden. (...) 2.3. Ter zitting heeft de vertegenwoordiger van het CBE verklaard dat het essay niet is beoordeeld en dat indien voor het essay een voldoende beoordeling zou zijn afgegeven, appelland zijn propedeuse certificaat zou hebben gehaald. De Voorzitter ziet hierin aanleiding te bepalen dat het CBE opnieuw - en gelet op de in het geding zijnde belangen van appelland vóór 30 september 2011 - op het beroep beslist nadat het op 25 mei 2011 ingeleverde essay alsnog is beoordeeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van beroep voor de examens Hogeschool van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 20 juni 2011 heeft de examencommissie appellant wegens tentamenfraude uitgesloten van het eerste herhalingstentamen ECT2 test 2.

Bij brief van 26 juli 2011 heeft appellant daartegen beroep ingesteld.

Bij besluit van 25 augustus 2011, heeft het CBE het beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 18 augustus 2011, beroep ingesteld en heeft hij gelijktijdig de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 september 2011, waar appellant vertegenwoordigd door zijn gemachtigde M. Aynan, en verweerder vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppelon, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

Ingevolge artikel 7.12b, derde lid, van de WHW, stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

Artikel 7 van het fraudereglement van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: het reglement) luidt als volgt:

"De examencommissie is bevoegd ingeleverde werkstukken te controleren op plagiaat en kan daarbij gebruikmaken van detectieprogramma's voor plagiaat. Met het inleveren van een te beoordelen tekst geeft de student impliciet toestemming tot het opnemen van de tekst in de database van het betreffende detectieprogramma. Wordt plagiaat vastgesteld, dan kan de examencommissie besluiten het betreffende ingeleverde werk van de betreffende student te onderzoeken op plagiaat en – indien plagiaat wordt geconstateerd – daar alsnog sancties aan verbinden."

2.2. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.2.1. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op zijn evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

2.2.2. De Voorzitter is van oordeel dat er onvoldoende gronden zijn om aan te nemen dat appellant op 25 mei 2011 bij het afleggen van het tentamen Engels essay, EC2VPL1LD01-2, zou hebben gefraudeerd door het plegen van plagiaat. Op grond van hetgeen door verweerder schriftelijk en ter zitting naar voren is gebracht, kan niet met voldoende mate van zekerheid worden vastgesteld dat appellant zich aan dergelijk gedrag schuldig heeft gemaakt.

2.2.3. Door verweerder is gesteld dat uit het na het tentamen uitgevoerde vergelijkend onderzoek met gebruikmaking van een plagiaatdetectieprogramma, naar overeenkomsten tussen de tekst van appellant en een medestudent, zodanige overeenkomst bestaat - 62% van de teksten komt overeen - dat sprake moet zijn van plagiaat.

Voorafgaande aan het tentamen zijn de studenten geïnformeerd over wat van hen verwacht werd: namelijk het schrijven van een essay en de daarbij behorende onderwerpen en literatuur uitgaande van vooraf gepresenteerde artikelen. Appellant heeft verklaard dat hij voorafgaand aan het tentamen zeer uitvoerig met [naam medestudent] (hierna: medestudent) deze onderwerpen heeft besproken en voorbereid. De Voorzitter is van oordeel dat nu verweerder studenten in de gelegenheid heeft gesteld zich voor te bereiden op het schrijven van een essay aan de hand van geruime tijd vooraf ter beschikking gestelde literatuur het voor de hand ligt dat studenten onderling hebben kunnen overleggen over de opgegeven onderwerpen en over de wijze waarop op basis daarvan het tentamen gemaakt zou kunnen worden. Op deze wijze konden zij kennis en feiten uitwisselen die daarop betrekking hebben en die zij vervolgens elk in de essays konden betrekken dan wel opnemen. Daardoor kan weliswaar een grote gelijkenis tussen de essays optreden. Daarmee is echter allerm minst gegeven dat daarbij van plagiaat sprake zou kunnen zijn.

2.2.4. Uit de overgelegde videofoto's is duidelijk dat appellant tijdens het tentamen naast de medestudent zat. Uit het verweer van de examencommissie is komen vast te staan dat op geen enkele wijze is vastgesteld dat deze situatie aanleiding heeft gegeven tot overleg of van enige vorm van spieken of dat van (digitale) uitwisseling van bestanden.

2.2.5. Gelet op deze omstandigheden is de Voorzitter van oordeel dat het resultaat van de enkele tekstvergelijking middels een plagiaatdetectieprogramma onvoldoende is om te dienen tot bewijs van het door verweerder gestelde gedrag van appellant. Naar zijn oordeel kan het door verweerder gestelde op geen enkele wijze dienen ter motivering van de opgelegde maatregel.

2.3. Het bestreden besluit ontbeert derhalve een deugdelijke motivering en is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

2.4. Ter zitting heeft de vertegenwoordiger van het CBE verklaard dat het essay niet is beoordeeld en dat indien voor het essay een voldoende beoordeling zou zijn afgegeven, appellant zijn propedeuse certificaat zou hebben gehaald. De Voorzitter ziet hierin aanleiding te bepalen dat het CBE opnieuw - en gelet op de in het geding zijnde belangen van appellant vóór 30 september 2011 - op het beroep beslist nadat het op 25 mei 2011 ingeleverde essay alsnog is beoordeeld.

2.5. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen moet in verband daarmee worden afgewezen.

2.6. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient het college van beroep voor de examens Hogeschool van Amsterdam aan appellant het door hem betaalde griffierecht € 41,- te vergoeden.

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. wijst de voorlopige voorziening af;
3. vernietigt het besluit van 25 augustus 2011;
4. draagt het CBE op voor 30 september 2011 opnieuw te beslissen en wel nadat het op 25 mei 2011 ingeleverde essay alsnog is beoordeeld;
5. gelast dat het college van beroep voor de examens Hogeschool van Amsterdam aan [naam] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;

6. veroordeelt het college van beroep voor de examens Hogeschool van Amsterdam tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 29,80 (zegge: negenen twintig euro en tachtig cent); het dient door het college van beroep voor de examens Hogeschool van Amsterdam aan [naam] te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2011/121
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 8 december 2011
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Leiden
Trefwoorden : Alternatief toetstraject, bijzondere omstandigheden, eigen verantwoordelijkheid student, interne voorfase bezwaarprocedure, studievoortgangsregistratie
Artikelen : WHW artikel 7.59a lid 2, 7.66 lid 1; OER opleiding Communicatie Hogeschool Leiden
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Nu uit de studievoortgangsregistratie van de Hogeschool Leiden niet blijkt dat appellant de vier vakken heeft behaald, was het aan hem om tegenover het CBE aan te tonen dat dit wel het geval is. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat in het kader van de bijzondere kans die de studenten is geboden met het alternatieve toetstraject bij hen de verantwoordelijkheid is gelegd om in die week er op toe te zien dat indien een vak is behaald de docent op een print van de studievoortgangsregistratie een paraaf of paraaf met cijfer plaatste. Derhalve was appellant gedurende de bijzondere toetsweek verantwoordelijk voor een juiste registratie van de behaalde vakken op het registratieformulier. De vier vakken waarvan appellant stelt dat hij ze heeft behaald, zijn niet van een paraaf of paraaf met cijfer voorzien op de in het dossier aanwezige print van de studievoortgangsregistratie. Ofschoon niet in geschil is dat appellant door ziekte die vier vakken niet in de reguliere toetsweek heeft afgelegd, laat dit onverlet dat appellant niet duidelijk heeft kunnen maken op welke datum hij de toetsen wel heeft afgelegd en wat voor cijfers hij daarvoor zou hebben gekregen. Gelet op het ontbreken van een paraaf of paraaf met cijfer bij de vier vakken op de print van de studievoortgangsregistratie heeft de CBE terecht door appellant niet aannemelijk geacht gemaakt dat hij de vakken wel behaald heeft. De e-mails van en naar de heer [naam docent] en meer in het bijzonder de e-mail van 17 mei 2011 leiden niet tot een ander oordeel. Uit die e-mails blijkt weliswaar dat de voormalig docent ervan uitgaat dat appellant de tentamens heeft behaald, maar dit wordt niet ondersteund door op de print van het registratieformulier, die appellant gedurende de toetsweek bij zich droeg, aangebrachte parafen of cijfers. Appellant heeft evenmin andere documenten ter staving van zijn standpunt kunnen overleggen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden (hierna: het CBE), gevestigd te Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 februari 2011 heeft de examencommissie Commerce & Communication van de Hogeschool Leiden (hierna: de examencommissie) geweigerd vijf toetsen op te nemen in de studievoortgangsregistratie.

Bij besluit van 16 maart 2011 heeft de examencommissie dit besluit herzien en geweigerd vier toetsen op te nemen in de studievoortgangsregistratie.

Bij besluit van 8 juli 2011 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 augustus 2011, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 31 augustus 2011.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 november 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. B. Benard, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.B.L. van der Weele, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.59a, vierde lid, in samenhang gelezen met artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) bedraagt de termijn voor het schriftelijk indienen van een beroep of bezwaar tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van deze wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen zes weken.

Ingevolge artikel 8.1 van de Onderwijs en Examenregeling van de Opleiding Communicatie van de Hogeschool Leiden 2010-2011 (hierna: de OER) kan een student die het niet eens is met een beslissing van de examencommissie of van een examinator een herziening van deze beslissing aanvragen bij de examencommissie. Een verzoek om herziening moet binnen 15 werkdagen na bekendmaking van de beslissing worden ingediend.

Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, van de OER kan de student beroep aantekenen bij het college van beroep voor de examens tegen beslissingen van een examinator of de examencommissie, waaronder begrepen het bindend studieadvies. De termijn waarbinnen dit mogelijk is, bedraagt vier weken nadat de beslissing bekend is gemaakt.

2.2. Appellant heeft na het besluit van de examencommissie van 16 februari 2011 gebruik gemaakt van de in artikel 8.1 van de OER neergelegde mogelijkheid herziening van dat besluit te verzoeken. Dat de OER deze mogelijkheid biedt, betekent naar het oordeel van het College echter niet dat kan worden afgeweken van de in artikel 7.59a, vierde lid, van de WHW neergelegde wettelijke beroepstermijn van zes weken voor het indienen van bezwaar of beroep tegen beslissingen van een examinator of de examencommissie bij het college van beroep voor de examens, zoals wel gedaan is in artikel 8.2, eerste lid, van de OER en is omschreven in noot 33 van de OER. Indien een student gebruik maakt van de mogelijkheid een verzoek om herziening in te dienen, gaat de termijn voor het instellen van beroep bij het college van beroep voor de examens pas lopen vanaf het moment dat besloten is op het verzoek om herziening. Die termijn bedraagt steeds zes weken.

2.3. Appellant heeft deelgenomen aan een alternatief toetstraject dat de Hogeschool Leiden in april 2010 aan studenten heeft aangeboden. Gedurende een week werden studenten in staat gesteld een groot aantal toetsen te maken om in totaal maximaal 95 EC studiepunten te behalen. Ter zitting is toegelicht dat studenten tijdens deze periode een print van de digitale studievoortgangsregistratie bij zich hielden waarop de bij het toetstraject betrokken docenten een paraaf zouden zetten indien een student een toets met een voldoende had behaald of een paraaf met het cijfer dat daarvoor was gegeven.

2.4. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte door hem niet aangetoond heeft geacht dat hij de vier op de studievoortgangsregistratie ontbrekende vakken heeft behaald. Hiertoe wijst hij op door hem in het geding gebrachte e-mails van en naar de heer [naam docent], voormalig docent van de Hogeschool Leiden. Uit die e-mails blijkt dat de vier vakken zijn behaald. Meer specifiek wijst appellant op een e-mail van 17 mei 2011 waaruit dit zou blijken.

2.5. Nu uit de studievoortgangsregistratie van de Hogeschool Leiden niet blijkt dat appellant de vier vakken heeft behaald, was het aan hem om tegenover het CBE aan te tonen dat dit wel het geval is. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat in het kader van de bijzondere kans die de studenten is geboden met het alternatieve toetstraject bij hen de verantwoordelijkheid is gelegd om in die week er op toe te zien dat indien een vak is behaald de docent op een print van de studievoortgangsregistratie een paraaf of paraaf met cijfer plaatste. Derhalve was appellant gedurende de bijzondere toetsweek verantwoordelijk voor een juiste registratie van de behaalde vakken op het registratieformulier. De vier vakken waarvan appellant stelt dat hij ze heeft behaald, zijn niet van een paraaf of paraaf met cijfer voorzien op de in het dossier aanwezige print van de studievoortgangsregistratie. Ofschoon niet in geschil is dat appellant door ziekte die vier vakken niet in de reguliere toetsweek heeft afgelegd, laat dit onverlet dat appellant niet duidelijk heeft kunnen maken op welke datum hij de toetsen wel heeft afgelegd en wat voor cijfers hij daarvoor zou hebben gekregen. Gelet op het ontbreken van een paraaf of paraaf met cijfer bij de vier vakken op de print van de studievoortgangsregistratie heeft de CBE terecht door appellant niet aannemelijk geacht gemaakt dat hij de vakken wel behaald heeft. De e-mails van en naar de heer [naam docent] en meer in het bijzonder de e-mail van 17 mei 2011 leiden niet tot een ander oordeel. Uit die e-mails blijkt weliswaar dat de voormalig docent ervan uitgaat dat appellant de tentamens heeft behaald, maar dit wordt niet ondersteund door op de print van het registratieformulier, die appellant gedurende de toetsweek bij zich droeg, aangebrachte parafen of cijfers. Appellant heeft evenmin andere documenten ter staving van zijn standpunt kunnen overleggen.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/125
Rechter(s)	: mrs. De Rijke-Maas, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak	: 22 december 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Beoordeling kennen en kunnen, beoordelingsnormen, marginale toetsing, oordeel bestuursrechter, toetsingskader
Artikelen	: Awb artikel 7:26 lid 1, 8:4 aanhef en onder e; EVRM artikel 6 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 13 juli 2010 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan. 2.4.2. Het hiervoor weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de toegekende waardering van het tentamen bestuursprocesrecht en de vastgestelde beoordelingsnormen. Het CBE heeft in hetgeen appellant bij het CBE heeft aangevoerd terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling van het tentamen bestuursprocesrecht of het vaststellen van de beoordelingsnormen in strijd met het recht is gehandeld. In het besluit van 13 juli 2010, dat weliswaar summier gemotiveerd is, heeft het CBE overwogen dat hetgeen door appellant naar voren is gebracht is gezien,

zodat niet aannemelijk is dat de door appellant naar voren gebrachte argumenten niet bij het besluit zijn betrokken. Gelet hierop en gelet op de beperkte toetsingsmogelijkheid die het College is gegeven, bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit van 13 juli 2010 in strijd met artikel 7:26, eerste lid, van de Awb dan wel artikel 6, eerste lid, van het EVRM is genomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 april 2011 heeft de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit van Amsterdam aan appellant bekend gemaakt dat hij een 7 heeft behaald voor het tentamen ondernemingsrecht.

Bij besluit van 13 juli 2011 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 23 augustus 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 december 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. M. Kingma, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. E.L.M.C. Rijnders en mr. H.J. Vetter, examinerator, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van examencommissies en examinatoren.

Ingevolge artikel 7.61, tweede lid, van de WHW kan het beroep, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht.

2.2. Appellant heeft op 24 maart 2011 het tentamen ondernemingsrecht afgelegd. De examinerator heeft het tentamen met een 7 beoordeeld.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de beoordeling van zijn tentamen onjuist is. Hij heeft bij het CBE hiertoe aangevoerd dat zijn beantwoording van de vragen 2 en 3, behorend bij casus I, en de vragen 5 en 6, behorend bij casus II, hoger beoordeeld hadden moeten worden dan is gedaan. Voorts heeft hij aangevoerd dat de normantwoorden niet geheel juist waren. Appellant betoogt dat het CBE zijn besluit niet gemotiveerd heeft en zijn naar voren gebrachte argumenten niet in de beoordeling heeft betrokken. Het CBE heeft daarmee gehandeld in strijd met artikel 7:26, eerste lid, van de Awb en artikel 6, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), aldus appellant.

2.3.1. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 13 juli 2010 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.3.2. Het hiervoor weergegeven toetsingskader laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de toegekende waardering van het tentamen ondernemingsrecht en de vastgestelde beoordelingsnormen. Het CBE heeft in hetgeen appellant bij het CBE heeft aangevoerd terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat bij de beoordeling van het tentamen ondernemingsrecht of het vaststellen van de beoordelingsnormen in strijd met het recht is gehandeld. In het besluit van 13 juli 2010, dat weliswaar summier gemotiveerd is, heeft het CBE overwogen dat hetgeen door appellant naar voren is gebracht is gezien, zodat niet aannemelijk is dat de door appellant naar voren gebrachte argumenten niet bij het besluit zijn betrokken. Gelet hierop en gelet op de beperkte toetsingsmogelijkheid die het College is gegeven, bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit van 13 juli 2010 in strijd met artikel 7:26, eerste lid, van de Awb dan wel artikel 6, eerste lid, van het EVRM is genomen.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2011/134
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 16 september 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: Bevoegdheid, CROHO-opleiding, rechtsmacht
Artikelen	: WHW artikel 7.1, Titel 4 hoofdstuk 7
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Van dit hoofdstuk is hier van belang dat titel 4, waarin de rechtsbescherming is geregeld. Deze laatste titel is evenwel gelet op het hiervoor aangehaalde artikel 7.1 van de WHW niet van toepassing op niet CROHO-opleidingen. Reeds op deze grond moet worden geconcludeerd dat het College geen rechtsmacht toekomt ten aanzien van beslissingen met betrekking tot deze opleiding, onverminderd dat deze wordt verzorgd door een bekostigde instelling voor hoger onderwijs en dat voor de rechtsbescherming gebruik wordt gemaakt van het aan die instelling verbonden college van beroep voor de examens, nu deze buiten de reikwijdte van artikel 7.1 juncto titel 4 van de WHW vallen en het derhalve niet bevoegd is kennis te nemen van het beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht (hierna: het CBE), gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 30 augustus 2011, heeft appellante beroep ingesteld tegen een uitspraak, waarbij verweerder een door haar tegen de vaststelling van een beoordeling voor het praktijkexamen van de opleiding Tandprothetiek ingesteld beroep ongegrond heeft verklaard.

Bij mailbericht van 9 september 2011 heeft verweerder het College bericht dat de opleiding Tandprothetiek geen reguliere CROHO-opleiding, doch contractonderwijs, is.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Het College neemt, gelet op de ingekomen informatie als genoemd onder rubriek 1, als vaststaand aan dat appellante een opleiding volgt die niet valt onder het regiem van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW).

2.2. Artikel 7.1 WHW luidt:

"1. Dit hoofdstuk heeft betrekking op de bekostigde universiteiten en hogescholen, op de Open Universiteit en op levensbeschouwelijke universiteiten.

De titels 1 en 2 van dit hoofdstuk, met uitzondering van de artikelen 7.8b, 7.17, 7.17a, 7.18, 7.22, 7.30a en 7.30b, met uitzondering van het eerste lid, vierde volzin, zijn van overeenkomstige toepassing op de rechtspersonen voor hoger onderwijs."

2.3. Van dit hoofdstuk is hier van belang dat titel 4, waarin de rechtsbescherming is geregeld. Deze laatste titel is even wel gelet op het hiervoor aangehaalde artikel 7.1 van de WHW niet van toepassing op niet CROHO-opleidingen. Reeds op deze grond moet worden geconcludeerd dat het College geen rechtsmacht toekomt ten aanzien van beslissingen met betrekking tot deze opleiding, onverminderd dat deze wordt verzorgd door een bekostigde instelling voor hoger onderwijs en dat voor de rechtsbescherming gebruik wordt gemaakt van het aan die instelling verbonden college van beroep voor de examens, nu deze buiten de reikwijdte van artikel 7.1 juncto titel 4 van de WHW vallen en het derhalve niet bevoegd is kennis te nemen van het beroep.

2.4. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het College kennelijk onbevoegd is.

2.5. Nu verweerder appellante bij zijn bestreden uitspraak heeft verwezen naar het College, is er aanleiding om te bepalen dat verweerder op na te melden wijze in de proceskosten zal worden veroordeeld.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;

2. veroordeelt het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,-- (zegge: vierhonderdzevenendertig euro); het dient door het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht aan appellante te worden betaald.

□

Zaaknummer	: 2011/136
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 2 november 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en 2
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij op 12 september 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken op de bankrekening van het College dient te zijn bijgeschreven. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 10 oktober 2011 moest zijn bijgeschreven, dan wel gestort. Op die dag was het een, noch het ander gebeurd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 9 september 2011, heeft appellante beroep ingesteld tegen de ongegrond verklaring door verweerder van het door haar bij hem tegen de afwijzing van het verzoek tot vrijstelling van een aantal vakken in de bacheloropleiding Bestuurskunde ingestelde beroep.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 41,- geheven.

2.2. Bij op 12 september 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken op de bankrekening van het College dient te zijn bijgeschreven. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 10 oktober 2011 moest zijn bijgeschreven, dan wel gestort. Op die dag was het een, noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer	: 2011/144
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 19 oktober 2011
Partijen	: Appellante tegen Hanzehogeschool Groningen
Trefwoorden	: Bevoegdheid, klacht
Artikelen	: WHW artikel 7.66 lid 1
Uitspraak	: Onbevoegd
Hoofdoverwegingen	: 2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt. Een klacht is geen besluit in de zin van artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en het College is dan ook niet bevoegd daarvan kennis te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

tegen

de Academie voor Gezondheidsstudies van de Hanzehogeschool Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnen gekomen bij het College op 11 oktober 2011, heeft appellante beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen op een door haar bij het college van bestuur van de Hanze hogeschool Groningen ingediende klacht.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

Een klacht is geen besluit in de zin van artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en het College is dan ook niet bevoegd daarvan kennis te nemen.

2.2. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het College kennelijk niet bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

2.3. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College verklaart zich onbevoegd.

□

Zaaknummer	: 2011/145
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 19 oktober 2011
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool NHL
Trefwoorden	: Afdoening buiten zitting, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 3:41, 6:7, 6:8, 6:11, 8:54 lid 1 aanhef en onder b
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.1.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop de uitspraak aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt. 2.1.2. Voormelde brief van 11 oktober 2011, binnengekomen bij het College op 12 oktober 2011, is niet ingediend binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 29 juni 2009.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

tegen

college van beroep voor de examens van de Hogeschool NHL (hierna: het CBE), gevestigd te Leeuwarden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnen gekomen bij het College op 12 oktober 2011, heeft appellant beroep ingesteld tegen de uitspraak van het CBE van 18 mei 2009.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

2.1.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop de uitspraak aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.1.2. Voormelde brief van 11 oktober 2011, binnengekomen bij het College op 12 oktober 2011, is niet ingediend binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 29 juni 2009.

2.2. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.3. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard dient te worden.

2.4. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/146.6
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 16 november 2011
Partijen : Verzoekster tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Afdoening buiten zitting, tegemoetkomen aan bezwaar, veroordeling in [proces]kosten
Artikelen : Awb artikel 8:54 lid 1 onderdeel d, 8:75a lid 1
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : Bij besluit gedagtekend 17 oktober 2011 heeft verweerder verzoekster meegedeeld dat haar alsnog een instellingscollegegeld gelijk aan het wettelijk collegegeld in rekening wordt gebracht.
2.1. Met het besluit van 17 oktober 2011 is verweerder verzoekster geheel tegemoetgekomen, als bedoeld in artikel 8:75a, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te Amsterdam, verzoekster,

tegen

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 september 2011 heeft verweerder het door verzoekster tegen het aan haar in rekening brengen van een hoog instellingscollegegeld gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft verzoekster bij brief, ingekomen bij het College op 12 oktober 2011, beroep ingesteld.

Bij besluit gedagtekend 17 oktober 2011 heeft verweerder verzoekster meegedeeld dat haar alsnog een instellingscollegegeld gelijk aan het wettelijk collegegeld in rekening wordt gebracht.

Bij brief van 7 november 2011 heeft verzoekster het beroep ingetrokken onder gelijktijdig verzoek verweerder te veroordelen in de proceskosten.

2. Overwegingen

2.1. Met het besluit van 17 oktober 2011 is verweerder verzoekster geheel tegemoetgekomen, als bedoeld in artikel 8:75a, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2.2. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep van verzoekster kennelijk gegrond is.

2.3. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder d, van de Awb, wordt verweerder op na te melden wijzen in de proceskosten verwezen.

3. Beslissing

Het College veroordeelt het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam tot vergoeding van bij [verzoekster] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,- (zegge: vierhonderd zevenendertig euro); het dient door het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam aan [verzoekster] te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2011/149 en 149.1
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 26 oktober 2011
Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Evenredigheidsbeginsel, [examen]fraude, motiveringsbeginsel, proportionaliteit, voorkennis, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2 en 3, 7.66 lid 2 Awb artikel 6:15, 6:19, 8:54; OER Farmacie UU artikel 5.12 lid 4 onderdeel c
Uitspraak : Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Voorafgaande aan de toets zijn de studenten geïnformeerd over wat van hen verwacht werd: het schrijven van een samenvatting van een artikel dat bij aanvang van de toets aan de studenten wordt uitgereikt. De stelling van appellante dat zij zich op enkele met name genoemde artikelen van een bepaalde auteur heeft geconcentreerd omdat medestudenten er op hadden gewezen dat die het meest waarschijnlijk voorgelegd zouden worden, is niet alleen niet aannemelijk gemaakt reeds nu zij in geen enkel opzicht feitelijk is onderbouwd, maar ook ongeloofwaardig. Het aantal mogelijke artikelen waaruit door de examinerator gekozen kon worden is daarvoor te groot. Daarbij heeft de examinerator verklaard dat vooraf geen kenbaarheid is gegeven welke artikelen van welke auteur voorgelegd zouden worden.
2.4.2. Het CBE heeft de door de examencommissie aangevoerde feiten en omstandigheden op grond waarvan fraude wordt aangenomen genoegzaam eenduidig en daadkrachtig geacht. Dat is gebaseerd op het na de toets uitgevoerde deskundigenonderzoek en een latere aanvulling daarop. Hetgeen appellante heeft aangevoerd vormt in geen enkel opzicht een weerlegging daarvan daarbij is nog van belang de discrepantie tussen de originele samenvatting en het artikel. Dat wijst op exclusieve voorkennis en het tijdens het tentamen beschikbaar hebben van het artikel. De Voorzitter acht de motivering van het CBE dan ook niet onbegrijpelijk en evenmin anderszins onjuist en is van oordeel dat het CBE daarmee de fraude voldoende aannemelijk heeft gemaakt.
(...)

2.4.4. Mede in aanmerking genomen dat appellante al eerder een opgelegde sanctie heeft gekregen, terwijl niet valt in te zien dat vanwege tijdsverloop die sanctie niet meer in beschouwing zou mogen worden genomen, is gelet op de ernstige fraude waaraan appellante zich schuldig heeft gemaakt, het CBE niet gehouden de opgelegde maatregel disproportioneel te achten. De Voorzitter meent dan ook in het midden te mogen laten of de examencommissie door artikel 5.12, vierde lid onderdeel c van het reglement gebonden kan worden, dit te meer daar het CBE wel op de evenredigheid is ingegaan. Ook overigens is de Voorzitter niet gebleken dat het CBE de beslissing van de examencommissie wegens strijd met het recht had moeten vernietigen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 26 augustus 2011 heeft de examencommissie appellante wegens tentamenfraude van de vakken FA-203 en FA-305 voor 12 maanden uitgesloten van het afleggen van alle tentamens.

Bij brief van 28 augustus 2011 heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

Bij besluit van 5 oktober 2011, heeft het CBE het beroep voor zover het het vak FA-203 betreft ongegrond en voor zover het vak FA-305 betreft gegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 18 augustus 2011, voor zover het het vak FA-203 betreft, beroep ingesteld en heeft zij gelijktijdig de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft de zaak behandeld ter zitting van 26 oktober 2011, waar appellante in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. P.P. Klokkers, advocaat te Amsterdam, en verweerder vertegenwoordigd door X.L. Westenburg LL B, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.0. De Voorzitter stelt vast dat blijkens het verzoekschrift het beroep uitsluitend gericht was tegen de beslissing van het CBE voor zover het het vak FA-203 betrof en niet het vak FA-305. Daargelaten of een beslissing van een ander bestuursorgaan dan verweerder valt onder art 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) mede in het aanhangig beroep kan worden betrokken, ziet de Voorzitter daartoe geen aanleiding. Niet alleen omdat het beroep niet gericht was tegen het geen het CBE met betrekking tot FA-305 heeft overwogen maar ook omdat een andere student dan appellante bij die zaak is betrokken. In zoverre is er reden het aangewezen te achten dat het CBE over het besluit van 19 oktober 2011 eerst beslist. De secretaris van het College zal op grond van artikel 6:15 Awb het als beroepschrift aan te merken schrijven van de gemachtigde van 20 oktober 2011 zo spoedig mogelijk doorzenden aan het CBE.

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 Awb kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

Ingevolge artikel 7.12b, derde lid, van de WHW, stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

Artikel 5.12 van de Onderwijs- en Examenregeling Farmacie Universiteit Utrecht (hierna: het reglement), voor zover thans van belang, luidt als volgt:

“Fraude en plagiaat

Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt.

(...)

Fraude en plagiaat wordt door de examencommissie als volgt bestraft:

In ieder geval:

- ongeldig verklaren van het ingeleverde werkstuk of tentamen;
- berisping, die aangetekend wordt in OSIRIS.

En eventueel voorts, afhankelijk van aard en omvang van de fraude of plagiaat, en van de studiefase van de examinandus, één of meer van de volgende sancties:

(...)

Indien de student reeds eerder een berisping heeft gekregen:

- volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens of andere vormen van toetsing voor een periode van 12 maanden en het advies de opleiding te verlaten.”

2.2. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op zijn evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

2.3. Appellante heeft aangevoerd dat zij kennis droeg van een aantal van belangzijnde artikelen die tijdens de toets voorgelegd zouden worden en heeft met die kennis - samen met een medestudent - de toets voorbereid door onder andere daarvan samenvattingen te maken. Voorts dat gedurende het afnemen van de toets door surveillanten geen onregelmatigheden zijn geconstateerd. Tevens stelt zij dat fraude onomstotelijk met feiten bewezen dient te worden en zo er al sprake zou zijn van fraude de opgelegde maatregel disproportioneel is en dat een eerdere berisping te dien aanzien uit 2008 buiten beschouwing dient te blijven als zijnde “verjaard” en niet in verband staat met de onderhavige zaak.

2.4. De Voorzitter is van oordeel dat er voldoende gronden zijn om aan te nemen dat appellante op 25 mei 2011 bij het afleggen van het tentamen FA-203, zou hebben gefraudeerd. Op grond van het geen door het CBE schriftelijk en ter zitting naar voren is gebracht, kan anders dan appellante stelt, met voldoende mate van zekerheid worden vastgesteld dat appellante zich aan dergelijk gedrag schuldig heeft gemaakt. Hij overweegt daartoe als volgt.

2.4.1. Voorafgaande aan de toets zijn de studenten geïnformeerd over wat van hen verwacht werd: het schrijven van een samenvatting van een artikel dat bij aanvang van de toets aan de studenten wordt uitgereikt. De stelling van appellante dat zij zich op enkele met name genoemde artikelen van een bepaalde auteur heeft geconcentreerd omdat medestudenten er op hadden gewezen dat die het meest waarschijnlijk voorgelegd zouden worden, is niet alleen niet aannemelijk gemaakt reeds nu zij in geen enkel opzicht feitelijk is onderbouwd, maar ook ongeloofwaardig. Het aantal mogelijke artikelen waaruit door de examiner gekozen kon worden is daarvoor te groot. Daarbij heeft de examiner verklaard dat vooraf geen kenbaarheid is gegeven welke artikelen van welke auteur voorgelegd zouden worden.

2.4.2. Het CBE heeft de door de examencommissie aangevoerde feiten en omstandigheden op grond waarvan fraude wordt aangenomen genoegzaam eenduidig en daadkrachtig geacht. Dat is gebaseerd op het na de toets uitgevoerde deskundigenonderzoek en een latere aanvulling daarop. Het geen appellante heeft aangevoerd vormt in geen enkel opzicht een weerlegging daarvan daarbij is nog van belang de discrepantie tussen de originele samenvatting en het artikel. Dat wijst op exclusieve voorkennis en het tijdens het tentamen beschikbaar hebben van het artikel.

De Voorzitter acht de motivering van het CBE dan ook niet onbegrijpelijk en evenmin anderszins onjuist en is van oordeel dat het CBE daarmee de fraude voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

2.4.3. Dat geen onregelmatigheden tijdens het afleggen van de toets zijn geconstateerd maakt het voren overwogene niet anders.

2.4.4. Mede in aanmerking genomen dat appellante al eerder een opgelegde sanctie heeft gekregen, terwijl niet valt in te zien dat vanwege tijdsverloop die sanctie niet meer in beschouwing zou mogen worden genomen, is gelet op de ernstige fraude waaraan appellante zich schuldig heeft gemaakt, het CBE niet gehouden de opgelegde maatregel disproportioneel te achten. De Voorzitter meent dan ook in het midden te mogen laten of de examencommissie door artikel 5.12, vierde lid onderdeel c van het reglement gebonden kan worden, dit te meer daar het CBE wel op de evenredigheid is ingegaan. Ook overigens is de Voorzitter niet gebleken dat het CBE de beslissing van de examencommissie wegens strijd met het recht had moeten vernietigen.

2.5. Het CBE heeft tot het oordeel kunnen komen dat het besluit van de examencommissie voldoende zorgvuldig is voorbereid en voldoende gemotiveerd.

2.6. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

27. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer	: 2011/152.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 31 oktober 2011
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, herkansingen, spoedeisend belang
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 2 en 3, 7.76 lid 1 en 2; OER Bachelor Diergeneeskunde UU artikel 7.4; Reglement en Richtlijnen Diergeneeskunde UU artikel 4
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.9. Naar voorlopig oordeel van de Voorzitter is er gelet op het geen verzoeker heeft aangevoerd en in aanmerking genomen de redenen die aan het bindend negatief studieadvies ten grondslag zijn gelegd, geen reden om thans aan te nemen dat het College zal oordelen dat verweerder had moeten beslissen dat ten aanzien van verzoeker had moeten worden afgezien van een bindend negatief studieadvies.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2011 heeft de examencommissie diergeneeskunde namens de decaan verzoeker een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding diergeneeskunde aan de Universiteit Utrecht, zodat hij voor de komende 4 collegejaren uitgesloten is van inschrijving aan die opleiding.

Bij brief van 18 september 2011 heeft verzoeker daartegen beroep ingesteld.

Op 14 oktober 2011 heeft het CBE verzoeker telefonisch meegedeeld dat het beroep ongegrond is verklaard.

Bij brief, ingekomen bij het College op 21 oktober 2011, heeft verzoeker beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft de zaak behandeld ter zitting van 26 oktober 2011, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. I.P.M. Boelens, advocaat te Zeist, en verweerder vertegenwoordigd mr. S. Polak, secretaris CBE en dr. A. van Nes, secretaris van de examencommissie diergeneeskunde, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 7.8b, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur het studieadvies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt: "Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

Artikel 7.4 van de onderwijs- en Examenregeling Bachelor Diergeneeskunde, studiejaar 2010/2011 (hierna: de regeling), luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

"1. In het jaar van eerste inschrijving ontvangt de student die staat ingeschreven voor de opleiding voor 31 januari, een schriftelijk studieadvies over de voortzetting van zijn opleiding. Dit tussentijds advies, dat gebaseerd is op de op dat moment geregistreerde studieresultaten van het eerste semester, is niet bindend maar geeft een waarschuwing bij onvoldoende studievoortgang, zodat de student nog de gelegenheid heeft om zijn prestaties te verbeteren: wanneer de student geen of 1 blok heeft behaald na het eerste semester, krijgt de student een negatief advies.

indien de student 2 of 3 blokken heeft behaald, krijgt de student een positief advies.

(...)

Aan het einde van het academisch jaar, doch uiterlijk op 31 augustus, ontvangt de student een tweede schriftelijk advies over de voortzetting van zijn opleiding. Onverminderd het bepaalde in lid 8, 9 en 10 wordt aan dit studieadvies een afwijzing met een bindend karakter verbonden, indien de student minder dan 37,5 studiepunten in het betreffende academisch jaar heeft behaald. De afwijzing geldt gedurende een termijn van 4 studie jaren.

(...)

Het studieadvies wordt namens de decaan van de faculteit diergeneeskunde uitgebracht door de examencommissie van de opleiding.

Alvorens een afwijzend studieadvies wordt uitgebracht, wordt de student in de gelegenheid gesteld te worden gehoord door de examencommissie.

In haar afweging om een afwijzend studieadvies uit te brengen betreft de examencommissie op verzoek van de student diens persoonlijke omstandigheden. Uitsluitend persoonlijke omstandigheden die door de student na intreden zo spoedig als redelijkerwijs kan worden verlangd bij de studieadviseur zijn gemeld, worden door de examencommissie betrokken in haar afweging.

Onder persoonlijke omstandigheden wordt onder andere verstaan: ziekte, zwangerschap, functiestoornis, bijzondere/ernstige familieomstandigheden, topsport en bestuursactiviteiten voor een studentenorganisatie met volledige rechtsbevoegdheid of in het kader van de organisatie en het bestuur van de Universiteit Utrecht, de faculteit of de opleiding.

In haar afweging om een afwijzend studieadvies uit te brengen betreft de examencommissie op verzoek van de student voorts andere vormen van overmacht dan de in het vorige lid genoemde. Uitsluitend overmachtsituaties die na intreden zo spoedig als redelijkerwijs kan worden verlangd bij de studieadviseur zijn gemeld, worden door de examencommissie betrokken in haar afweging. Voorts kan de examencommissie onbillijkheden van ernstige aard in haar oordeel betrekken. Indien op grond van de omstandigheden als bedoeld in lid 9 en lid 10 van het geven van een afwijzing wordt afgezien, dan wordt aan de student aan het einde van het volgende studiejaar opnieuw het studieadvies als bedoeld in lid 3 uitgebracht. De student moet het aantal punten bedoeld in het derde lid halen in dat volgende studiejaar; de reeds in het eerste studiejaar behaalde studiepunten tellen daarbij niet mee.
(..)"

Ingevolge artikel 4 van de Regels en Richtlijnen Diergeneeskunde 2010/2011 is op de student die voor het studiejaar 2010-2011 met zijn studie is aangevangen de norm van 30 studiepunten in het eerste jaar van [her]inschrijving van toepassing.

2.2. Gelet op art. 8:81 en art. 6:10 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ziet de Voorzitter geen aanleiding voor het oordeel dat het verzoek niet voor een inhoudelijke behandeling in aanmerking komt.

2.3. Voor toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb ziet de Voorzitter geen aanleiding nu ten tijde van de behandeling van het verzoek geen schriftelijke uitspraak van verweerder voorligt.

2.4. Daar verzoeker reeds in het studiejaar 2009-2010 met zijn studie is aangevangen is in het studiejaar 2010-2011 de norm van 30 studiepunten van toepassing.

2.5. Vast staat dat verzoeker in het studiejaar 2010-2011 20 studiepunten heeft behaald. Bij de examencommissie noch bij verweerder heeft verzoeker een beroep gedaan op persoonlijke omstandigheden.

2.6. Verzoeker verzoekt, tot de bekendmaking van de uitspraak van verweerder, en hangende het beroep, in november 2011 deel te kunnen nemen aan het onderwijs en de tentamens OW en CM.

2.7. Desgevraagd deelt verweerder mee dat er in de eerste maanden van 2012 gelegenheid is deel te nemen aan herkansingstentamens voor de tentamens OW en CM.

2.8. Ter zitting heeft verweerder toegezegd zo spoedig als mogelijk de schriftelijke uitspraak aan verzoeker toe te zenden. Daarop is tijdens het College meegedeeld dat het beroep tijdens de zitting van het College op 1 december 2011 behandeld zal kunnen worden.

2.9. Naar voorlopig oordeel van de Voorzitter is er gelet op het geen verzoeker heeft aangevoerd en in aanmerking genomen de redenen die aan het bindend negatief studieadvies ten grondslag zijn gelegd, geen reden om thans aan te nemen dat het College zal oordelen dat verweerder had moeten beslissen dat ten aanzien van verzoeker had moeten worden afgezien van een bindend negatief studieadvies.

2.10 Het verzoek dient te worden afgewezen.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer	: 2011/160
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 22 december 2011
Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en 3, 8:54
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk

Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij op 7 november 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken op de bankrekening van het College dient te zijn bijgeschreven. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 5 december 2011 moest zijn bijgeschreven, dan wel gestort. Op die dag was het een, noch het ander gebeurd.

Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante aldus in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 4 november 2011, heeft appellante beroep ingesteld tegen de ongegrond verklaring door verweerder van het door haar bij hem tegen de aanvraag tot uitzondering van het instellingstarief gemaakte bezwaar.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 41,- geheven.

2.2. Bij op 7 november 2011 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken op de bankrekening van het College dient te zijn bijgeschreven. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 5 december 2011 moest zijn bijgeschreven, dan wel gestort. Op die dag was het een, noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer : 2011/178 en 178.1
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 14 december 2011

Partijen : Appellant tegen Voorzitter CBE Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden : CBE procedure, samenstelling CBE, kortsluiting, CBE procedure, verzet
CBE procedure, voorlopige voorziening Voorzitter CBE, vrijstellingen
Artikelen : WHW artikel 7.60 lid 2 en 3, 7.61 lid 6, 7.62 lid 1; Awb artikel 8:81, 8:86
Uitspraak : Gegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.3. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 september 2011, zaak nr. 2011/050, www.cbho.nl), dient een CBE ingevolge voormelde bepalingen van de WHW een bij hem ingesteld beroep voltallig, dan wel in een voltallige kamer van dat college te behandelen. De wet biedt geen ruimte om een beroep in enkelvoudige samenstelling te behandelen. Bij artikel 7.61, zesde lid, van de WHW of anderszins is aan de Voorzitter van het CBE evenmin de bevoegdheid toegekend om bij het treffen van een voorlopige voorziening, als in die bepaling bedoeld, tevens in de hoofdzaak te beslissen. Krachtens artikel 7.62 mogen geen van de wet afwijkende regels worden gesteld.
Nu de WHW geen ruimte biedt om een beroep te behandelen in een kamer met minder dan drie leden, is het besluit van 12 november 2011 in strijd met de wet. Dat tegen dat besluit verzet kan worden en is gedaan door appellant en dat verzet door een voltallige kamer van het CBE wordt behandeld, maakt dit niet anders. Daarbij is mede van belang dat in verzet een andersoortige beoordeling plaatsvindt dan in een reguliere beroepsprocedure. Het CBE dient alsnog op het door appellant tegen het besluit van de examencommissie van 19 oktober 2011 bij hem ingestelde beroep te beslissen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Uitspraak op het verzoek een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht; hierna: de Awb) en, met toepassing van artikel 8:86 van die wet, op het beroep van:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

tegen het besluit van 12 november 2011 van de Voorzitter van het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2011 heeft de examencommissie van de faculteit Rechtsgeleerdheid geweigerd appellant vrijstellingen te verlenen voor de resterende verplichte en compenserende onderwijsonderdelen van de masteropleiding Fiscaal recht.

Bij besluit van 12 november 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 november 2011, beroep ingesteld. Voorts heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 december 2011, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M van Donk en prof. mr. J. Struiksma, beiden werkzaam in dienst van de Vrije Universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, nu partijen daartoe toestemming hebben verleend.

2.2. Ingevolge artikel 7.60, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) heeft het college van beroep (hierna: het CBE) drie of vijf leden. Het aantal plaatsvervangende leden is niet groter dan het aantal leden. Het CBE houdt voltallig zitting.

Ingevolge het derde lid kan het CBE besluiten kamers in te stellen. Indien het CBE daartoe

besluit, bestaat het CBE uit ten minste zes en ten hoogste vijftien leden. Het aantal plaatsvervangende leden is niet groter dan het aantal leden. Elke kamer heeft drie of vijf leden. Zij houdt voltallig zitting.

Ingevolge artikel 7.61, zesde lid, voor zover thans van belang, kan de Voorzitter van het CBE, indien onverwijld spoed dat vereist, een voorlopige voorziening treffen op verzoek van de indiener van het beroepschrift. De Voorzitter beslist op dit verzoek na het desbetreffende orgaan, dan wel de desbetreffende examinerator te hebben gehoord, althans te hebben opgeroepen.

Ingevolge artikel 7.62, eerste lid, voor zover thans van belang, stelt het CBE een reglement van orde vast, waarin nadere regels worden gesteld ten aanzien van:

de omvang en samenstelling van het CBE

indien nodig, de splitsing in kamers, alsmede de verdeling van werkzaamheden over de verschillende kamers.

2.3. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 september 2011, zaak nr. 2011/050, www.cbho.nl), dient een CBE ingevolge voormelde bepalingen van de WHW een bij hem ingesteld beroep voltallig, dan wel in een voltallige kamer van dat college te behandelen. De wet biedt geen ruimte om een beroep in enkelvoudige samenstelling te behandelen. Bij artikel 7.61, zesde lid, van de WHW of anderszins is aan de Voorzitter van het CBE evenmin de bevoegdheid toegekend om bij het treffen van een voorlopige voorziening, als in die bepaling bedoeld, tevens in de hoofdzaak te beslissen. Krachtens artikel 7.62 mogen geen van de wet afwijkende regels worden gesteld.

Nu de WHW geen ruimte biedt om een beroep te behandelen in een kamer met minder dan drie leden, is het besluit van 12 november 2011 in strijd met de wet. Dat tegen dat besluit verzet kan worden en is gedaan door appellant en dat verzet door een voltallige kamer van het CBE wordt behandeld, maakt dit niet anders. Daarbij is mede van belang dat in verzet een andersoortige beoordeling plaatsvindt dan in een reguliere beroepsprocedure. Het CBE dient alsnog op het door appellant tegen het besluit van de examencommissie van 19 oktober 2011 bij hem ingestelde beroep te beslissen met inachtneming van het geen in de uitspraak is overwogen.

2.4. Het beroep is gegrond. Het besluit van 12 november 2011 dient te worden vernietigd.

2.5. Gelet hierop, bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.6. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van de Voorzitter van het college van beroep voor de examens van 12 november 2011, kenmerk 2011/45/408;
3. wijst het verzoek af;
4. bepaalt dat de Voorzitter van het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit te Amsterdam het door [appellant] betaalde griffierecht van € 41,00 aan hem vergoedt;
5. veroordeelt de Voorzitter van het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit te Amsterdam tot vergoeding van bij [appellant] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 29,00 (zegge: negenentwintig euro); het dient door de Voorzitter van het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit te Amsterdam aan [appellant] te worden betaald.

□

Zaaknummer	: 2011/184
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 14 december 2011
Partijen	: Appellante tegen CBE Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Afdoen buiten zitting, beroepschrift, poststempel, termijnoverschrijding
Artikelen	: WHW artikel 7.66 lid 2; Awb artikel 3:41, 6:6, 6:8, 6:11, 8:54
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk

Hoofdoverwegingen : 2.2. Nu voormelde brief, waarbij het beroep is ingesteld, blijkt het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, gestelde poststempel op 6 december 2011 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die op 2 december 2011 afliep.
2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 oktober 2011 heeft verweerder het door appellante tegen een door de examencommissie Biomedische wetenschappen op 14 juni 2011 genomen beslissing bij hem ingesteld beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 7 december 2011, beroep bij het College ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2. Nu voormelde brief, waarbij het beroep is ingesteld, blijkt het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, gestelde poststempel op 6 december 2011 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die op 2 december 2011 afliep.

2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.4. Nu geen omstandigheden zijn gesteld die tot dat oordeel kunnen leiden, komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.